

Doktori (PhD) Értekezés

Készítette:

dr.jur. Sziebig Orsolya Johanna LL.M.

A vadvilági bűnözés elleni küzdelem jogi eszközei

Legal tools of the fight against wildlife crime

(Műhelyvitára elkészített változat)

Kézirat lezárva: 2019. május 05.

Szegedi Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Témavezető:

Prof. Dr. Blutman László, tanszékvezető egyetemi tanár

Szeged

2019

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék	1
Táblázatok, ábrák jegyzéke	4
Rövidítések jegyzéke.....	5
I. Bevezető gondolatok, célkitűzések	7
II. A vadvilági bűnözés, mint jelenség.....	12
II.1. Fajkihalás, a XXI. század fenyegető környezeti problémája	13
II.2. Az online kereskedelem, mint új kihívás	15
II.3. Az illegális vadvilági kereskedelem környezeti, társadalmi és gazdasági hatásai, különös tekintettel a fenntartható fejlődésre	18
III. A vadvilági bűnözés, mint fogalom.....	20
III.1. A környezeti bűncselekmény fogalma.....	21
III.2. A vadvilági bűnözés fogalma a nemzetközi szervezetek interpretációjában és a vonatkozó nemzetközi szerződések fényében	22
III.2.1. A vadvilági bűnözés és a CITES	22
III.2.2. A vadvilági bűnözés és az ENSZ.....	25
III.2.3. A vadvilági kiberbűncselekmény.....	30
III.3. A vadvilági kereskedelem, mint a vadvilági bűnözés tipikus formája	33
IV. A vadvilági bűnözés fogalmi elemei	34
IV.1. A büntetendő cselekmények köre – az állami büntetőjog szerepe	34
IV.2. A határon átnyúló szervezett bűnözés fogalma	36
IV.2.1. A vadvilági bűnözés, mint a határon átnyúló szervezett bűnözés egyik formája	39
IV.2.2. A súlyos bűncselekményi minősítés – a Palermói Egyezmény jelentősége	44
IV.2.3. Milyen problémákhoz vezet a határon átnyúló szervezett bűnözés begyűrűzése a vadvilági bűnözés területére?	46
IV.3. A korrupció hatása a vadvilági bűnözésre – az ENSZ Korrupció elleni egyezményének jelentősége.....	48
V. A vadvilági kereskedelem fő szabályozási eszköze: Egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről	49
V.1. A CITES helye a nemzetközi környezetvédelmi jogban	49

V.1.1. A CITES elfogadásának körülményei	50
V.1.2. A CITES helye a biológiai sokféleség megőrzése érdekében kötött egyezmények körében.....	51
V.2. Intézményi, szervezeti kérdések	54
V.3. A vadvilági kereskedelmet szabályozó nemzetközi egyezmény kritikai vizsgálata	59
V.3.1. Hatékonyság.....	61
V.3.2. A CITES szabályozási rendszere – a Függelékekkel kapcsolatos problémák feltárása egy esettanulmányon keresztül.....	63
V.3.3. A CITES-hez fűzött fenntartások hatása a fajok védelmére	73
V.3.4. Kezdeti problémák	76
V.3.5. A kereskedelmi felfüggesztések köre	76
VI. A CITES végrehajtása és érvényesülése az államokban – megfelelés az Egyezmény által támasztott kötelezettségeknek	78
VI.1. A CITES alapján teljesítendő alapvető kötelezettségek	79
VI.2. Megfelelőségi kérdések	81
VI.3. „A nem felelt meg minősítés” - kereskedelmi felfüggesztések	87
VI.4. A nemzetközi kereskedelmi jog kapcsolódási pontjai a Washingtoni Egyezményhez	90
VII. A felelősség egyes kérdései	100
VII.1. A nemzetközi bíraskodás, mint a környezeti viták rendezésének eszköze	100
VII.2. Úton egy önálló nemzetközi környezeti bíróság felé	102
VII.3. A hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásának lehetősége	105
VII.3.1. Az egyéni felelősségről	105
VIII. Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozása	111
VIII.1. A vadvilági kereskedelem jelentősége az Európai Unióban.....	114
VIII.1.1. Az Európai Unió, mint célállomás.....	115
VIII.1.2. Az Európai Unió, mint tranzitállomás	116
VIII.1.3. Az új tagállamok csatlakozásának hatása a vadvilági kereskedelemre .	118
VIII.2. Az Európai Unió csatlakozása a Washingtoni Egyezményhez.....	120
VIII.3. Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó normái	122
VIII.3.1. A szabályozás kezdeti lépései és módosításai	122
VIII.3.2. Wildlife Trade Regulations, az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeletei és döntései	124
VIII.4. Főbb különbségek a CITES és az EU vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozása között.....	128

VIII.5. Hatáskörmegosztás az Európai Unió és tagállamai között	134
VIII.6. A bürokrácia útvesztői – vadvilági kereskedelem a belső piacon és harmadik államokkal.....	138
VIII.6.1. Fogalmi alapvetések.....	138
VIII.6.2. A megfelelő dokumentáció követelménye.....	139
VIII.6.3. Behozatal az Európai Unió területére	141
VIII.6.4. Az Európai Unión belüli kereskedelem	146
IX. Konklúzió: a vadvilági bűnözés elleni küzdelem eszközei – sarokpontok a védett fajok megőrzésében.....	149
Záró gondolatok.....	156
Irodalomjegyzék.....	159
Mellékletek	179

Táblázatok, ábrák jegyzéke

1. táblázat A biológiai sokféleségre vonatkozó egyezmények csoportosítása 53. p.
2. táblázat (mellékletek között) CITES csatlakozási időpontok az EU tagállamok tekintetében 179. p.
3. táblázat (mellékletek között) Szükséges dokumentáció 180. p.
1. ábra A vadvilági bűnözés 156. p.
3. sz. melléklet ICE Statútum 181-189. p.

Rövidítések jegyzéke

CITES (*Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*): Washingtoni Egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről

CoP(s) (*Conference(s) of the Parties*): Részes felek konferenciája (konferenciái)

CTE (*Committee on Trade and Environment*): Kereskedelmi és Környezeti Bizottság (értekezésben: WTO-hoz kapcsolódóan)

ECJ (*European Court of Justice*): Európai Bíróság

ENSZ (*United Nations*): Egyesült Nemzetek Szervezete

EU (*European Union*): Európai Unió

FAO (*Food and Agricultural Organisation*): ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete

IATA (*The International Air Transport Association*): Nemzetközi Légi Szállítási Szövetség

ICC (*International Criminal Court*): Nemzetközi Büntetőbíróság

ICCWC (*The International Consortium on Combating Wildlife Crime*): A vadvilágot érintő bűncselekmények ellen fellépő nemzetközi konzorcium

ICE (*International Court for the Environment*): Nemzetközi Környezeti Bíróság

ICJ (*International Court of Justice*): Nemzetközi Bíróság

IFAW (*International Fund for Animal Welfare*): Állatok jólétével foglalkozó nemzetközi alap

INTERPOL (*International Criminal Police Organization*): Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete

ITLOS: (*International Tribunal for the Law of the Sea*): Nemzetközi Tengerjogi Bíróság

IUCN (*The International Union for Conservation of Nature*): Természetvédelmi Világszövetség

MEA (*multilateral environmental agreement*): többoldalú környezeti megállapodás/egyezmény

NGO (*non-governmental organisation*): nem kormányzati szervezet

OECD (*Organisation of Economic Cooperation and Development*): Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet

PCA (*Permanent Court of Arbitration*): Állandó Választottbíróság

TOC (*Transnational Organised Crime*): nemzetközi szervezett bűnözés

TRAFFIC (*the Wildlife Trade Monitoring Network*): a vadvilággal kapcsolatos kereskedelmi tevékenység megfigyelésével foglalkozó hálózat

UNCAC (*The United Nations Convention against Corruption*): az ENSZ Korrupció elleni egyezménye

UNEP (*United Nations Environment Programme, UN Environment*): ENSZ Környezeti Programja

UNESCO (*United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization*): Az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete

UNODC (*United Nations Office on Drugs and Crime*): Az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala

WTO (*World Trade Organisation*): Kereskedelmi Világszervezet

WWF (*World Wildlife Fund for Nature*): Természetvédelmi Világalap

I. Bevezető gondolatok, célkitűzések

„A földi élet jövője attól függ, hogy képesek vagyunk-e cselekedni. Sokan egyénileg is megtesznek minden tőlük telhetőt, ám valódi siker csak akkor érhetünk el, ha gyökeres változások mennek végbe a társadalomban, a gazdaságban és a politikában.”

(David Attenborough)¹

A biológiai sokféleség csökkenése napjaink egyik legfontosabb környezetvédelmi kérdése. A biodiverzitás megőrzésének egyik eszköze a *veszélyeztetett fajok védelme*. A veszélyeztetett fajok számáról megbízható információként szolgál az IUCN vörös listája, amely szerint mintegy 26500 fajt fenyeget a kihalás.² Veszélyeztetettnek hívjuk azokat a fajokat, amelyeket a kihalás veszélye fenyeget, tehát fennmaradásuk nem biztos. Utóbbi általában két tényező eredménye. Egyrészt az ún. élőhelypusztítás, másrészt pedig a vadvilág nem fenntartható kizsákmányolása, kiaknázása. Az emberiség egyre több területet követel magának, például mezőgazdasági célok miatt. Így olcsó, az iparban és az élelmiszergyártás során is felhasználható olaj gyártására, pálmaültetvényeket létesítenek a trópusi őserdők helyén. Illetve, a korábban a környezettel szimbiózisban élő közösségek helyét átvették a természetes közeget nem tisztelő, azt pusztá értéktelen lélettérként kezelő, urbanizált társadalmak. A környezetszennyezés olyan újabb tényező, amely negatív hatással van a természetes élővilágra. Különösen az ipari forradalom óta eltelt időszak technológiai újításai vezettek ahhoz, hogy ma már kijelenthetjük, az emberiség sok tekintetben visszafordíthatatlan károkat okozott a Földön.

Visszaulva az egyik gondoltára; a fajok fennmaradását veszélyezteti a kizsákmányolás. Számos állat- és növényfajt gazdasági célból vadásznak, gyűjtenek, vágnak ki, hasznosítanak. A természeti közeg, a „*vadvilág*” kiaknázása mindig is magától értetődő volt az emberek, a közösségek számára. A probléma akkor kezdődött, amikor ez a „bevétel, begyűjtés” meghaladta a fenntartható mértéket, vagyis az élővilág már nem tudta újratermelni önmagát. A gazdaság kifejezéseivel élve, a kereslet nagyobb lett, mint a kínálat. Azonban amíg egy gyártósoron készült hiánycikk néhány hónapon, akár pár napon belül

---

¹ Sir David Frederick Attenborough, természettudós (London, 1926. május 8. –)

² IUCN Red List *Background & History* <https://www.iucnredlist.org/about/background-history> (2019. 02. 16.)

pótolható, ha egy élő organizmus eltűnik a Föld színéről, az már sohasem tér vissza. A fajkihalás alapvetően természetes jelenség, de az elmúlt néhány évtizedben sohasem látott *extinkciós* rátáról számolhatunk be.

A fenti problémákat felismerve a nemzetközi közösség az 1960-as évektől kezdődően tárgyalt – a civil szektor sürgető támogatásával – milyen formában lehetne a vadvilágból származó termékek/egyedek kereskedelmét szabályozni. Ennek a diskurzusnak az eredményeképpen kötötték meg a Washingtoni Egyezményt, amelynek öt betűből álló rövidítése – CITES – világszerte ismertté vált, 1973-as aláírása óta. Mindazonáltal a kezdetben nehezen induló, majd erőre kapott és végül újra problémákkal küzdő egyezményrendszer a legjobban működő multilaterális környezeti megállapodások közé sorolható. Ennek pont az ellenkezője is megmutatkozik, hiszen az NGO-szektor részéről sok kritika éri az Egyezményt és számos hangadó teljes bukást kiált. A XXI. század első két évtizede nem várt kihívásokat, nem sejtett aggodalmakat hozott a vadvilág megőrzésében, és a már korábban alkotott egyezményeknek adaptálódni kell ezekhez a változásokhoz.

A doktori értekezés fő célkitűzései a következő pontokban határozhatók meg.

- *A vadvilági bűnözés rendszertani helyének meghatározása a környezeti bűncselekmények körében és a vadvilági bűnözés fogalmi elemeinek feltárása.*

A magyar szakirodalom számára kevésbé ismert fogalmak, mint a környezeti bűncselekmények, a vadvilági bűnözés, a vadvilági kereskedelem a nemzetközi környezetvédelmi jogi diskurzus főszereplőivé váltak az utóbbi évtizedben. Jelenleg nincsen nemzetközi szinten elfogadott definíciója az ún. „wildlife crime” jelenségnek, bár az egyes fogalmi elemek azonosíthatók a nemzetközi szervezetek és vonatkozó nemzetközi egyezmények segítségével. Rendszerezésre kerülnek a vonatkozó határozatok, megállapodások, eszközök, amelyeket a nemzetközi közösség a vadvilági bűnözés témakörében alkalmaz.

- *A vadvilági bűnözés és a határon átnyúló szervezett bűnözés közötti kapcsolat feltárása.*

A vadvilági bűnözés vajon tekinthető-e a határon átnyúló szervezett bűnözés egyik megvalósulási formájának, vagy bár egyes cselekmények magukon hordozzák a TOC elemít, nem minden esetben állapíthatjuk meg ezt az összefüggést? A vadvilági bűnözés sok esetben megmarad az egyes államok területén belül – gondolva az orvvadászatra – azonban a szervezett bűnözői csoportok térnyerése a környezeti bűncselekmények elkövetése

során, új kihívások elé állítja a bűnüldöző szerveket. A jogellenes vadvilági kereskedelem biztosítja, hogy a sokszor szintén illegális módon megszerzett vadvilágból származó termékek, egyedek eljussanak a végső vásárlóhoz. Így a téma szempontjából nélkülözhetetlen a határon átnyúló szervezett bűnözés és a vadvilági bűnözés közti kapcsolódási meghatározása, a vonatkozó nemzetközi jogi instrumentumok értékelése.

- *Bizonyítani, hogy a vadvilági kereskedelem a vadvilági bűnözés legtipikusabb és legfenyegetőbb formája.*

A vadvilági bűnözés tipikus megvalósulási formája – amely már nemzetközi jelleget hordoz – a jogellenes vadvilági kereskedelem. Éppen ezért kiemelkedő jelentőséggel bír Washingtoni Egyezmény (CITES), amely elsődleges nemzetközi szabályozó eszköz az állatok számára.

- *A CITES kritikai szemléletű vizsgálata.*

A Washingtoni Egyezmény az egyik legjobban működő rendszert hozta létre, ha a multilaterális környezeti egyezményeket szemléljük. Azonban több szempontból – hatékonyság, a szabályozás módja, a függelékek rendszere – kritika fogalmazható meg a CITES-el szemben. Így értékelésre kerülnek a különböző álláspontok, amelyek az Egyezménnyel kapcsolatosan fogalmazódnak meg.

- *Egy releváns esettanulmányon keresztül szemléltetni a CITES-hez kapcsolódó függelékek hatását a vadvilági bűnözésre és a fajok fennmaradására.*

A CITES által biztosított védelem szintje abban mutatkozik meg, hogy az adott faj melyik függelékben kerül listára (I-II-III.). Azonban a kritikai észrevételek egy jelentős része azért fogalmazódott meg, hogy a CITES pusztán politikai jellegű eszköz az államok kezében és azon fajok esetében, amelyek jelentős gazdasági értékkel rendelkeznek, nem nyerhető el az államok támogatása.

- *A kereskedelmi felfüggesztések összeegyeztethetőségéről való értekezés, tekintettel a WTO szabályozására és a nemzetközi kereskedelmi jogra.*

A téma multidiszciplináris jellegéből adódik, hogy a nemzetközi kereskedelmi jog egyes aspektusai is felmerülnek, különösen a CITES nyomán alkalmazandó kereskedelmi felfüggesztések összeegyeztethetősége a nemzetközi kereskedelmi joggal. Előzetes

feltevésként kijelenthető, hogy megállapítható az összeegyeztethetőség, azonban megtörténik a vonatkozó problémák feltárása.

- *A nemzetközi szerződési jogi aspektus elemzése – a Washingtoni Egyezményhez fűzött fenntartások hatása a fajok védelmére.*

A nemzetközi egyezményekhez fűzött fenntartások kérdésköre egy újabb téma, amely a CITES hatékonyságával kapcsolatosan felmerül. A fenntartások több esetben is az Egyezmény gyakorlati érvényesülését akadályozták és rendszeresen akkor kerülnek alkalmazásra, ha az érintett fajok gazdasági hasznat hoznak az államoknak. Tekinthesünk-e tehát a fenntartásokra a Washingtoni Egyezmény kapcsán, mint az államok kibúvójára a fajok védelme alól?

- *A környezeti viták rendezésére való kitekintés, egy önálló környezeti bíróság létrehozásának kérdése.*

A CITES szerződéses szinten az Állandó Választottbíróságot nevezi meg, mint a vitarendezés formáját. Azonban a téma tárgyalása során elengedhetetlenül felmerül a kérdés, mennyiben van reális kilátás egy önálló környezeti jellegű, nemzetközi bíróság létrehozására?

- *A vadvilági bűnözéshez kapcsolódó egyéni felelősség kérdésének elemzése.*

Alapvetően a környezeti bűncselekmények és a vadvilági bűnözés gyűjtőfogalmaiba tartozó egyes cselekményekért való egyéni büntetőjogi felelősség megállapítása megmarad az államok igazságszolgáltató szerveinek kezében. Azonban a formálódó nemzetközi rendszer eljuthat-e egy önálló környezeti jellegű bűncselekmény megalkotásáig?

- *Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozásának elemzése, az Európai Unió, mint részes fél a Washingtoni Egyezményben.*

Az értekezés jelentős részében megtörténik az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozásának elemzése. Az EU volt az első, az Egyezmény rendszerében „regionális gazdasági szervezetnek” hívott entitás, amely részes féllé vált az Egyezményben. Továbbá, a vadvilági kereskedelem egyik „ütközőzónája” az Európai Unió területe, ahol a belső piac további nehézségek elé állítja az államokat.

Az vadvilági bűnözés transzszisztematikus, multidiszciplináris jellegéből adódóan az értekezés *felépítése* az egyes vonatkozó jogterületeket és jogágakat követi. Az értekezésben megtalálhatóak a nemzetközi környezetvédelmi jogi, nemzetközi kereskedelmi jogi, büntetőjogi és nemzetközi büntetőjogi, uniós jogi és nemzetközi közjogi elemek is.

Az értekezés először a vadvilági bűnözéssel, mint jelenséggel foglalkozik, feltárva annak jelentőségét a fajok fennmaradására és az egyes államok környezeti, társadalmi és gazdasági helyzetére. A következő fejezet a vadvilági bűnözés fogalmát tárgyalja, amely keretében a rendszertani hely tisztázása után, sor kerül az egyes fogalmi kérdések taglalására, külön kitérve az online kiberbűncselekmény kérdéseire. Az egyes fogalmi elemek is kibontásra kerülnek, különös tekintettel és részletező jelleggel a határon átnyúló szervezett bűnözés és a vadvilági bűnözés összefüggéseinek megvitatására. Utóbbi két tárgykörben a releváns nemzetközi egyezmények is vizsgálat tárgyát képezik. A vadvilági bűnözés fogalmával kapcsolatosan a kormányközi nemzetközi szervezetek – többek között az ENSZ főszerveinek és a UNEP-nek – a határozatai, döntései is a tanulmányozás tárgyai közé tartoznak. Utóbbiak esetében is megfigyelhető, hogy az egyes – büntetőjogi, környezetvédelmi és környezetvédelmi jogi, kereskedelmi jogi és nemzetközi közjogi – elemek keverten kerülnek taglalásra.

Kitekintés történik a „hátrányos jogkövetkezmények” körére, az individuális büntetőjogi felelősség és a környezeti viták rendezésének tárgykörére.

Átfogó jelleggel a vadvilági kereskedelemre vonatkozó nemzetközi és uniós jogi szabályozás kerül elemzésre, amely jogellenes formája a vadvilági bűnözés legfontosabb nemzetközi jellegű formájának tekinthető. A veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló Washingtoni Egyezmény 1973-as elfogadása óta rengeteg kihívás tépázta meg az egyébként sikeresnek tekinthető szerződéses rendszert. A CITES gyakorlatban történő megvalósítása olyan nemzetközi közjogi és nemzetközi kereskedelmi jogi kérdéseket vet, amelyeket megnyugtatóan aligha válaszolhatunk meg. Ide sorolhatók a CITES részes konferenciáin elfogadott határozatok és döntések kötőereje, a kereskedelmi felfüggesztések összeegyeztethetősége a WTO rendszerével és a fenntartások hatása a fajok védelmére.

A vadvilági bűnözés témakörének kutatása megköveteli a multidiszciplináris kutatás- és látásmódot, az összehasonlító jellegű elemzést. A tárgykör érdekes és nehezen megítélhető jogi problémákban gazdag, amelyek feltárása, megválaszolása, kitartó mérlegelést és nemzetközi szemléletet igényel.

II. A vadvilági bűnözés, mint jelenség

Az ún. *wildlife crime* és *forest crime*, vagyis vadvilági és erdészeti bűncselekmények egyes szervezett bűnözői csoportok fő bevételi forrásává váltak. A vadvilági bűnözés és a vadvilági termékekkel történő kereskedelem ugyanannak az éremnek két oldala. A vadvilági termékekkel folytatott illegális kereskedelem növekedése Ázsiában és Európában, valamint az Amerikai Egyesült Államokban jellemző. Ez a jelenség főként az elefántcsont, orrszarvúszarvra és tigristermékekre való keresleti igénnyel magyarázható. A vadvilági termékekkel folytatott illegális kereskedelem jelenleg az ötödik – egyes források szerint már harmadik – legjövedelmezőbb tiltott kereskedelmi tevékenységnek minősül, éves szinten mintegy 10 milliárd USD forgalommal. Sikere abban rejlik, hogy „kis kockázat-nagy haszon” tevékenységnek minősül, amely azt jelenti, hogy az illegális kereskedelmet folytató csoportok kihasználják a rendszer repedéseit.³ Napjainkban a világpiacon az orrszarvúszarvnak magasabb az értéke, mint az aranynak: a szarvakat kilogrammonként 25.000 – 40.000 USD áron hozzák forgalomba a feketepiacon. Az ok elsősorban az, hogy az ázsiai országokban továbbra is hisznek az egyes, állatokból készült termékek gyógyító hatásában. A közelmúltban újra terjednek a tradicionális medicina rákgyógyító hatásáról szóló hírek, amelyre egy vietnámi politikus saját gyógyulásáról tett beszámolója is ráerősített. Természetesen a vadvilági termékek mindig is vonzóak voltak bizonyos társadalmi réteg számára és a rang kifejezésének tekintik egy-egy elefántcsontból faragott szobor vagy elefántláb-asztalka beszerzését.⁴ 2018 őszén röppen fel a hír, hogy Kína feloldja az 1993 óta tartó kereskedelmi tilalmat a tigriscsont és orrszarvúszarv tekintetében. Az új, elfogadásra váró szabályozás alapján kórházakban lehetne alkalmazni a fogságban tartott, ún. tigrisfarmokról származó egyedek csontjait és a nem vadvilágból származó orrszarvú-részeket. A hír világszerte ellenérzést váltott ki, mivel a kereskedelem legalizálása gátat szabna a fajmegőrzési erőfeszítéseknek és utat nyitna az orvvadászatnak, a vadon élő egyedek vadászatának.⁵ A tiltakozások hatására 2018 novemberében Kína elhalasztotta a szabályozás elfogadását.⁶

---

³ STOP Wildlife Crime <https://www.worldwildlife.org/pages/stop-wildlife-crime> (2019. 03. 24.)

⁴ Az orrszarvú szarva az élet kulcsa? <http://wwf.hu/archivum/2010ev/24/az-orrszarvu-szarva-az-elet-kulcsa> (2019. 03. 24.)

⁵ Az értekezés V.3.2. fejezetében egy esettanulmányon keresztül kerül bemutatásra, milyen hatással lehet az orvvadászatra a CITES függelékekbe való besorolás és a legalizált kereskedelem.

⁶ In a blow to wildlife, China lifts a ban on the use of tiger and rhino parts. 2018. október 29. <https://www.worldwildlife.org/stories/in-a-blow-to-wildlife-china-lifts-a-ban-on-the-use-of-tiger-and-rhino-parts> (2018. 12. 15.)

II.1. Fajkihalás, a XXI. század fenyegető környezeti problémája

A következő évtizedben olyan közismert fajok tűnhetnek el a Földről, amelyek létét mindennaposnak és megszokottnak tekintjük.⁷ Az IUCN vörös listáján napjainkban 79 ezer faj található. A fajok fennmaradását nagyban veszélyeztetik az olyan tevékenységek, mint a természetes élőhelyek pusztítása és a globális felmelegedés következtében kialakuló negatív hatások. Azonban a fokozott *extinkció*⁸ egyik vezető oka a fajok gazdasági célzatú kizsákmányolása. A fajok pusztulása alapvetően természetes jelenség az élővilágban, de az utóbbi évszázadok, különösen a XX. század emberi tevékenysége azt eredményezte, hogy a természetes kihalás rátájánál sokkal nagyobb számú, évente mintegy 5-20 ezer közötti faj tűnik el. Amennyiben ez a tendencia folytatódik, az összes faj mintegy 10 százalékát fenyegeti a teljes kihalás.⁹

A fajok gazdasági célú kizsákmányolása mindig is fontos része volt egyes közösségek fennmaradásának, hiszen sok esetben ez az egyetlen kereseti lehetőség. Különösen igaz ez egyes fejlődő államok kisebb közösségeire, akik a természeti környezet integráns részeként élnek és annak kiaknázása egyben biztosítja mindennapi létfeltételeiket is. Azonban az elmúlt néhány évtizedben a felelőtlen és túlzott vadászat, halászat, befogás és erdőirtás felgyorsította a fajok kihalását, mivel a regenerációra nem maradt lehetőség. A vadvilági kereskedelem jellemzője, hogy bár számos faj „áldozattá” válik, azonban az érdeklődés gyakran a kihalás szélére sodort *egyed fajokat*. A tobzoska (*Manis pentadactyla dalmanni*) a világ leggyakrabban kereskedett emlős állata, mivel keratinból álló pikkelyeit az ázsiai tradicionális medicina gyógyító erővel ruházza fel. Másodsorban húzáért is vadásszák, azonban elsősorban pikkelyeiért, amelyet szárítanak, majd több módon sütnék, főznek és felhasználnak. Az elmúlt évtizedben körülbelül 1 millió példányt fogtak be a vadonból. Mivel veszély esetén a hangyász összegömbölyödik és védekező állást vesz fel, könnyű prédája az illegális vadászatnak és befogásnak.¹⁰ 2018 nyarán 7 tonna (15 ezer egyed) tobzoska pikkelyt foglaltak le Hong Kongban, amelynek célállomása

---

⁷ KARIMI, FAITH: *The world's last male northern white rhino is dead. Now what?* CNN 2018. 03. 21. <https://edition.cnn.com/2018/03/20/africa/kenya-northern-white-rhino-dies-whats-next/index.html> (2019. 04. 30.)

⁸ Kihalás: egy leszármazási vonal megszakadása.

⁹ BÁLDI ANDRÁS: *Természetvédelmi biológia: a biodiverzitás megőrzésének tudománya*. Magyar Tudomány, 2006/6, 650. <http://www.matud.iif.hu/06jun/02.html> (2019. 03.24.)

¹⁰ Pangolins <https://www.pangolinsg.org/pangolins/> (2019. 03. 02.)

Nigéria lett volna.¹¹ A tobzoska kihalásának fenyegető közelsége miatt a kereskedelmi tevékenység minden formája tilalmazott a CITES alapján.¹² 2018 decemberében csaknem három tonna Afrikából érkezett és elkobzott tobzoska pikkelyt égettek el Malajziában, 9 millió USD értékben. A 2800 kg pikkely megszerzéséhez 3 ezer állatot kellett megölni. Az elkobzásra Port Klang-ben került sor 2017 májusa és szeptembere között. A szállítmányok Kamerunból és Ghánából érkeztek, amelyeket törvényszéki módszerekkel azonosítottak, hogy afrikai fajok voltak.¹³ Mivel az Ázsiában honos tobzoska fajok az intenzív vadászatnak köszönhetően a kihalás szélére sodródtak, a vadászat elsősorban az afrikai kontinensre helyeződött át. 2016 nyarán 11 tonna pikkelyt foglaltak le Hong Kongban, amelyek csak két afrikai szállítmánnyal érkeztek.¹⁴

---

¹¹ Mandy Zuo: '15,000 pangolins slaughtered' for 7 tonnes of scales seized in China <https://www.scmp.com/news/china/society/article/2166083/15000-pangolins-slaughtered-7-tonnes-scales-seized-china> (2019. 03. 02.)

¹² Johannesburgban, 2016 szeptemberében döntöttek így a részes felek.

¹³ Malaysia torched 2.8 tonnes of African pangolin scales. 2018. december 06. <https://phys.org/news/2018-12-malaysia-torched-tonnes-african-pangolin.html> (2019. 03. 02.)

¹⁴ Damian Carrington: *Pangolins thrown a lifeline at global wildlife summit with total trade ban*. 2016. szeptember 28. <https://www.theguardian.com/environment/2016/sep/28/pangolins-thrown-a-lifeline-at-global-wildlife-summit-with-total-trade-ban> (2019. 03. 02.)

II.2. Az online kereskedelem, mint új kihívás

Az elmúlt néhány évtizedben rengeteg változás történt, különösen a globalizációnak köszönhetően. A technológiai fejlesztések hatására a kereskedelmi kapcsolatok is átalakultak, a piac struktúrája is megváltozott. Ennek eredményeként a jognak és így a nemzetközi környezetvédelemnek is folyamatosan új kihívásokkal kell szembenéznie és azokhoz adaptálódni. Az *online kereskedelmi platformok* az egyik legfontosabb olyan terület, ahol a XXI. század elejétől fogva jelentős, addig nem ismert kockázat jelent meg.

Bill Gates mondta, hogy „*az internet a holnap globális falujának főterévé válik.*” Az idézet a vadvilági kereskedelemhez képszerűen is illik, hiszen a vadvilági termékeket mind a mai napig sokszor hagyományos piactereken, ún. vadvilági piacokon árulják. Különösen igaz ez a megállapítás a beszerzési országokban, amelyek gyakran fejlődő államok. Azonban ahogyan az internet megváltoztatta az életünket az elmúlt alig egy-két évtizedben, úgy alakította át és feszítette szét a hagyományos kereskedelem határait is. Az elmúlt száz évben, de különösen az utóbbi néhány évben a kereskedelem teljes mértékben átalakult, köszönhetően az online elérhető szolgáltatásoknak.¹⁵

Bár a változások összességében pozitívak, az online kereskedelem nem pusztán a legális kereskedelem határait bővítette, hanem teret engedett a fekete piacnak is. Az ún. „*darkweb*” a prostitúció, fegyver- és drogkereskedelem, pénzmosás és egyéb illegális ügyletek helyszíne, amely néhány perces keresés után az otthonokból is elérhető. A *darkweb* alapvetően olyan platformokat foglal magába, amelyek szándékosan rejtettek és felületes kereséssel nem érhetők el. Azonban számos olyan segédlet áll rendelkezésre, amely akár tíz lépésben elmagyarázza, hogyan lehet az említett oldalakhoz hozzáférni. Továbbá, könnyen elérhetőek azon módszerek, amelyekkel privát, a felhasználók kilétét és lakóhelyét elrejtve, a kommunikáció tartalmát bizalmasan kezelve folytathatók ügyletek.¹⁶

Érdekes, hogy miközben széles körben elfogadott nézet, hogy az online kereskedelem a vadvilági bűnözés egyik legújabb és legfenyegetőbb formája, egyes kutatások csupán minimális bizonyítékot találtak a *darkweben* folytatott tevékenységre, azt is elsősorban az

---

¹⁵ Bővebben: Bennett O'Brien: *Four major ways international trade has changed over the past one hundred years*. 2015. 01. 13.
<http://www.tradeready.ca/2015/trade-takeaways/four-ways-international-trade-changed-one-hundred-years/> (2019. 01. 27.)

¹⁶ Bővebben: REED, MICHAEL – SYVERSON, PAUL – GOLDSCHLAG, DAVID: *Anonymus Connections and Onion Routing*. 1997. IEEE Symposium on Security and Privacy 1-11. p.
http://cs.unc.edu/~fabian/course_papers/syverson97anonymous.pdf

elefántcsonttal kapcsolatosan.¹⁷ Így egyes kutatások arra a megállításra jutottak, hogy a vadvilági kereskedelem – különös tekintettel az internet rejtett oldalaira – csupán járulékos jellegű. Azonban az olyan „social media” oldalak, mint a Facebook, az Instagram, a Twitter és YouTube is helyszínként szolgálhatnak az vadvilági termékek hirdetéséhez, amely további vizsgálódást igényel.¹⁸ Véleményem szerint az, hogy egyes kutatások csupán kevés példát találtak a *darkweben* történő vadvilági kereskedelemre, nem bizonyítja a jelenség csekély mértékét. Az olyan kiterjedt megfigyelések, akciók, amelyeket nemzetközi szintű és jelentős erőforrásokkal rendelkező szervezetek végeztek, az online vadvilági kereskedelem széles körű elterjedtségéről adtak tanúbizonyságot. A *darkweben* azért is található meg csupán járulékos jelleggel a vadvilági kereskedelem, mivel az a legtöbbször nem rejtetten, hanem könnyen elérhető, publikus felületekről történik. Az IFAW által vezetett kutatás eredménye alapján, ahol 106 online piacteret és 3 „social media” felületet vizsgáltak meg, összesen 5381 hirdetést vagy posztot találtak, amelyek 80 százaléka élő egyedekre, 20 százaléka pedig részekre vagy termékekre vonatkozott. Csaknem 12 ezer védett példányt árultak, majdnem 4 millió USD értékben, amelyek 11 százaléka elefántcsont vagy abból készült termék volt és az esetek körülbelül felében hüllőkkel kapcsolatos hirdetésekre leltek.¹⁹

A vadvilági bűnözés, különösen az illegális vadvilági kereskedelem jelentős mértékben kihasználja a modern kor kínálta új lehetőségeket, amelyek megkönnyítik a jogellenesen megszerzett termékek és egyedek adásvételét. Így az online kereskedelem egyre nagyobb kihívás elé állítja a természetvédelmi hatóságokat. Az állatok jólétével foglalkozó nemzetközi alap kutatása szerint Európa területén virágzik a veszélyeztetett fajok online kereskedelme. Az alap kutatói hat héten át követték figyelemmel Oroszország, az Egyesült Királyság, Németország és Franciaország száz online piacterét. Összesen több mint ötezer vonatkozó hirdetést találtak, csaknem 12 ezer eladásra kínált tételt, mintegy 4 millió USD értékben. Utóbbi kizárólag azon példányokra vonatkozó mutatószám, amelyek kereskedelme korlátozás alá esik a CITES alapján. A hirdetések csaknem ötöde elefántcsontra vonatkozott. Amíg az elefántcsont iránti kereslet az Egyesült Királyságban lassan csökkenésnek indult, Németországban folyamatosan növekvő ütemet mutat. Az Egyesült

---

¹⁷ HARRISON, JOSEPH R.- ROBERTS, DAVID L.- HERNANDEZ-CASTRO JULIO C.: *Assessing the extent and nature of wildlife trade on the darkweb*. Conservation Biology Vol. 30. 2016. augusztus 900-904. p.

¹⁸ ROBERTS, DAVID L.- HERNANDEZ-CASTRO JULIO C: *Bycatch and illegal wildlife trade on the dark web*. Oryx, The journal of Flora and Fauna International. 2017. 393-394. p.

¹⁹ IFAW: *Disrupt: Wildlife Cybercrime. Uncovering the scale of online wildlife trade*. 13. p.
<https://www.ifaw.org/sites/default/files/IFAW%20-%20Disrupt%20Wildlife%20Cybercrime%20-%20English.pdf> (2019. 01. 28.)

Királyság még szigorúbb szabályozást készül elfogadni az elefántcsontra vonatkozóan. Az Európai Unió állandó nyomás alatt van az elefántcsontpiac teljes lezárásáért. A kedvencként tartott egyedek közül még mindig a hüllők a legnépszerűbbek, a vonatkozó hírdetések csaknem negyven százalékát adva. A nagymacskák házi kedvencként való tartása Oroszországban státuszsimbólumnak minősül, így ott leopárdokat, jaguárokat és gepárdokat kínálnak eladásra.²⁰

---

²⁰ CARRINGTON, DAMIAN: *Illegal online sales of endangered wildlife rife in Europe*. The Guardian, 2018. május 23.
<https://www.theguardian.com/environment/2018/may/23/illegal-online-sales-of-endangered-wildlife-rife-in-europe> (2019. 03. 29.)

II.3. Az illegális vadvilági kereskedelem környezeti, társadalmi és gazdasági hatásai, különös tekintettel a fenntartható fejlődésre

Az ökoszisztéma különösen fontos szerepet játszik a fejlődő gazdaságokban, az állami bevételek támogatásán és a jövőbeli fejlesztési lehetőségek biztosításán keresztül. Az ökoszisztéma támogatja a turizmust is a nemzeti gazdaságok körülbelül 5-10 százalékában, és más alapvető szerepet is nyújt: mint például az extrém időjárási jelenségek – beleértve az áradásokat, szárazságokat, tiszta ivóvíz biztosítását – hatásainak kiküszöbölését. Az egészséges ökoszisztéma alapja az állam gazdasági fejlődésének és a jövőbeli biztos élelmiszer-ellátásnak. Mindeközben az ökoszisztémában rejlő fejlődési lehetőséget veszélyezteti az egyre inkább teret nyerő határon átnyúló szervezett bűnözés, aláásva a fenntartható fejlesztési célok és a „good governance” megvalósulását. A vonatkozó nemzetközi szervezetek becslései szerint a határon átnyúló szervezett környezeti bűnözés értéke évente 70 és 213 milliárd USD között mozog.²¹

A fenntartható fejlődés *„olyan fejlődés, amely biztosítani tudja a jelen szükségleteinek kielégítését anélkül, hogy veszélyeztetné a jövő generációk lehetőségeit saját szükségleteik kielégítésére.”*²² A fenntartható fejlődési célok közül, amelyek a fejlődés kereteit biztosítják a 2015-től 2030-ig tartó időszakban, többet is fenyeget a vadvilági bűnözés. Ide sorolható a hozzáférhető és megfizethető energia (7. célkitűzés), a felelős fogyasztás és termelés (12. cél), az óceánok és tengerek védelme (14. cél), a szárazföldi ökoszisztémák védelme (15. cél), de közvetetten az államok fejlődését is befolyásolja. Így akadályozzák az olyan gazdasági fejlődés megvalósulását, amelyek elősegítik a szegénység és éhínség felszámolását (1. és 2. célkitűzések), a fenntartható városok és gazdaságok létrehozását (11. cél), a tisztességes munkához való hozzáférhetőséget és a gazdasági növekedés elérését (8. cél).²³ Összességében megállapítható, hogy a környezeti bűncselekmények és a vadvilági bűnözés akadályozzák a fenntartható fejlesztési célok megvalósulását, és azoknak a pénzügyi eszközöknek a hatékony befektetését, amelyeket az nemzetközi közösség a célok megvalósítása érdekében bocsát rendelkezésre. Mindez elsősorban a gazdaságilag kevésbé fejlett vagy fejlődő országokat érinti.

---

²¹ UNEP/EA.1/INF/19 (2014. május 21.) *Illegal trade in wildlife: the environmental, social and economic consequences for sustainable development* 1. p. 1-2.

²² Brundtland Bizottság *Közös Jövőnk* c. jelentés, 1987.

²³ Sustainable Development Goals <https://sustainabledevelopment.un.org/sdgs> (2018. 12. 29.)

Felismerve, hogy a vadvilági bűnözés jelentős negatív hatással van a biológiai sokféleségre, a 15. „*biodiverzitás*” célkitűzés két alfejeze is kifejezett előírásokat fogalmaz meg. A 15.7. cél felhívja az államokat, hogy tegyenek sürgős lépéseket a vadon élő védett állat- és növényfajok orvvadászata és kereskedelme felszámolása érdekében, és mind a kereslet, mind pedig a kínálat oldaláról igyekezzenek gátat szabni a vadvilági termékek illegális piacának. A 15.C. keretében pedig megerősített globális együttműködésre hívják fel a tagállamokat a védett fajok orvvadászata és illegális kereskedelme felszámolásának érdekében, ideértve a helyi közösségek fenntartható fejlődésének elősegítését is.²⁴

A jogellenes kereskedelem szociáletikai és gazdasági következményekkel jár; például a helyi közösségek alapvető erőforrásaira való hatásokkal és állami szinten a természeti tőke eltulajdonítását eredményezi. Így az illegális kereskedelem akadályt állít a fenntartható fejlődés elé. Számos negatív tényező állapítható meg, amelyekbe beletartoznak a gyenge környezeti kormányzás, a szabályozatlan kereskedelem, a szervezett bűnözést elősegítő jogi szabályozási hiányosságok és pénzmosási gyakorlat. Az illegális vadvilági kereskedelem aláássa a kormányzati rendszereket és a jogszerű üzleteket. Az illegális kereskedelem a növény- és állatvilág széles skáláját érinti, több kontinensen. A szervezett bűnözés mértéke, szofisztikált mértéke és globalizált volta sok állam felkészültségét és erőforrásait meghaladja. Emiatt a vadvilági bűnözés elleni küzdelem differenciált fellépést és összefogást igényel az államok, bűnüldöző szervek és nemzetközi szervezetek részéről. Azonban a megerősített végrehajtási erőfeszítéseknek ki kell egészülniük a társadalom felé irányuló figyelemfelhívással, valamint a társadalmi tudatosság fejlesztésével.²⁵

---

²⁴ 15. Life on land <https://www.un.org/sustainabledevelopment/biodiversity/> (2019. 01. 02.)

²⁵ UNEP/EA.1/INF/19 7-8. p. 31. (a)-(g)

III. A vadvilági bűnözés, mint fogalom

„A vadvilági és erdészeti bűncselekmények olyan megoldást követelnek, amelyek nemzetközi szinten megvalósuló együttműködés keretében kivitelezett közös műveleteken, hírszerzési információk megosztásán, valamint erős és összeegyeztethető nemzeti szabályozáson alapulnak. Ez a mi közös bolygónk; a vadvilági és erdészeti bűncselekmények közös felelősségünk.”²⁶

A vadvilági bűnözés mint jelenség vitathatatlanul a túlzott fajkihalás egyik elsődleges oka, amely a nemzetközi közösség, az államok és nemzetközi szervezetek figyelmét is felkeltette. A nemzetközi és uniós jogi vetületeteket vizsgálva azonban több kérdés is felmerül: többek között, hogy a vadvilági bűnözés kezelhető-e egyáltalán a *jogi fogalomként* vagy csupán egy meghatározott jelenség körülírására szolgál a nemzetközi szervezetek interpretációjában? *Hogyan formálódik a környezeti bűncselekmények köre és ez elvezethet-e egy újabb nemzetközi bűncselekmény kialakulásához? Vajon biztosít-e a nemzetközi és/vagy uniós jog megfelelő fogalmat a vadvilági bűncselekményekre, illetve fogadtak-e el erre vonatkozó egyezményt? Továbbá, milyen eszközöket biztosít a transznacionális bűncselekményekre alkotott nemzetközi jogi szabályozás a vadvilági bűncselekmények területén?*

A vadvilági bűnözés rendszertani szempontból a környezeti bűncselekmények közé sorolható. Összefoglaló jelleggel elmondható, hogy vadvilági bűnözés alá általában véve olyan súlyos bűncselekmények tartoznak, amelyeket az egyes államok önállóan, nemzeti szinten büntetni rendelnek. A vadvilági bűnözés jellemzői közé tartoznak: a határokon, sokszor kontinenseken átívelő jelleg, a szervezett bűnözői csoportok részvétele az elkövetésben és az egyes bűncselekmények együttes megvalósulása. A vadvilági bűnözés körébe eső cselekmények több nemzetközi egyezmény alkalmazását is felvetik: az ENSZ keretében elfogadott szervezett bűnözés és korrupció elleni egyezmények, valamint a Washingtoni Egyezmény hatékony végrehajtása utat mutathat a vadvilági bűnözés visszaszorításához.

Az jogellenes vadvilági kereskedelem a vadvilági bűnözés leggyakoribb, de nem kizárólagos formája, amely a vadvilágból származó élő egyedek vagy azokból készült termékek nem szabályszerű, vagy a jogszabályok kikerülésével történő kereskedelmét jelenti.

---

²⁶ ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottságának 22. bécsi ülése, 2013. Yury Fedotov

III.1. A környezeti bűncselekmény fogalma

Az angol terminológiában „*environmental crime*” elnevezésű gyűjtőfogalomnak – ahogyan a vadvilági bűncselekmények esetében is megállapítható – nincsen egységesen elfogadott definíciója. Általában véve elmondható, hogy a környezeti bűncselekmény *gyűjtőfogalom, amely alatt minden, a környezeti erőforrások kiaknázásából, károsításából, kereskedelméből vagy ellopásából eredő, egyéni vagy csoport számára történő haszon-szerzés érdekében történő, környezetet károsító jogellenes tevékenységet érteni kell. A gyűjtőfogalom körébe a következő cselekményeket tartoznak: illegális halászat és kereskedelem; illegális bányászat és ásványokkal folytatott kereskedelem, beleértve a gyémántot; illegális fakivágás és erdőirtás; illegális kereskedelem vadvilági termékekkel és orvvadászat; veszélyes és toxikus anyagok illegális elhelyezése és azokkal való kereskedelem; faanyagokból jogellenesen előállított briketttel való kereskedelem; ózonkárosító anyagokkal folytatott jogellenes kereskedelem.*²⁷

A környezeti bűncselekmények közös jellemzője, hogy azok az államok belső jogi szabályozása alapján büntetendők, azonban a hangsúly egyre inkább azok nemzetközi jelentőségére helyeződik. Így került sor a határon átnyúló szervezett bűnözéssel, korrupcióval, pénzmosással és csalással való kapcsolat azonosítására, amely természetesen a vonatkozó nemzetközi egyezmények minél szélesebb körű elfogadását és alkalmazását is megköveteli.

A környezeti bűncselekmények elleni hatékony fellépésnek sokszor gátat szab, hogy ártalmatlan vagy áldozat nélküli cselekményként tekintenek rájuk. Hiszen sokszor a tevékenység eleve rejtetten marad és a rendvédelmi és később az igazságszolgáltatató szervek figyelmét is elkerülik a jogellenes, környezetromboló cselekmények.²⁸

A környezet, mint elkövetési tárgy és a környezetromboló magatartások egyre nagyobb jelentőségre tesznek szert az individuális büntetőjogi felelősség területén. Ahogyan az értekezés későbbi fejezeteiben még kitekintés jelleggel részletezésre kerül, a nemzeti és nemzetközi szinteken is hangsúlyossá válnak a vonatkozó cselekmények üldözése és megfelelő jogkövetkezmény alkalmazása.

---

²⁷ NELLEMAN, CHRISTIAN (Szerk.): *The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat To Natural Resources Peace, Development And Security*. A UNEP INTERPOL Rapid Response Assessment. UNEP, 2016. 31. p.

²⁸ Environmental crimes <http://www.unicri.it/topics/environmental/> (2019. 05. 04.)

III.2. A vadvilági bűnözés fogalma a nemzetközi szervezetek interpretációjában és a vonatkozó nemzetközi szerződések fényében

Az angol nyelvben *wildlife crime* kifejezéssel illetett jelenség, amelyet magyarul vadvilági bűnözésnek fordíthatunk, egyre nagyobb figyelmet kap a nemzetközi közösség részéről az utóbbi években. Általában véve magában foglal minden olyan cselekményt, amely a flóra és fauna jogellenes kizsákmányolásából ered, vagy ilyen cselekmények hasznaként keletkezik. A nemzetközi szervezetek tevékenységében általában külön kiemelésre kerül az ún. *forest crime*, amely nagyvonalakban az erdők illegális kitermelésével és irtásával kapcsolatos cselekményeket jelenti. A vadvilági bűnözésre nehéz globálisan elfogadott meghatározást találni, hiszen minden egyes állam nemzeti szabályozása keretében helyezi védelem alá az országon belül honos állat- és növényvilágot. A szervezett bűnözés egyéb formáit tekintve, mint a drog- és fegyverkereskedelem, az emberkereskedelem és csempészet, találunk nemzetközi szabályozási eszközöket. Azonban nincsen egységes megállapodás a vadvilági bűncselekmények fogalmában, így univerzálisan elfogadott definíciót nem adhatunk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a vadvilág ne lenne nemzetközi szinten is védelem alá helyezve, azonban más forrásokhoz kell folyamodni.²⁹ Annak érdekében, hogy a megalkossuk a vadvilági bűncselekmények definícióját, meg kell vizsgálni a vonatkozó nemzetközi egyezményeket és az érintett területen működő nemzetközi szervezetek tevékenységét, programjait.

III.2.1. A vadvilági bűnözés és a CITES

A nemzetközi szinten elfogadott egyezmények közül először a CITES-t kell vizsgálat tárgyává tenni. A CITES azonban explicit módon nem határozza meg a vadvilági bűncselekmények fogalmát. Általában véve elmondható, hogy az olyan negatív jelenségek, mint a biológiai sokféleség csökkenése, a fokozott fajkihalás és a vadvilág kereskedelmi célú kizsákmányolása elleni küzdelem kizárólag nemzetközi összefogás eredményeképpen orvosolható. Ez a felismerés a CITES keretein túl is programalkotásra sarkallta az államokat. Ennek eredménye a 2010-ben létrehozott ICCWC, amelynek elsődleges feladata a koordináció, valamint a vadvilágot és az erdőket pusztító bűncselekmények elleni minden irányú határozott fellépés. A konzorcium tevékenységében a CITES Titkárság, az

---

²⁹ *Defining transnational organized wildlife crime*. 1. p.
https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/wildlife/WLC16_Chapter_1.pdf (2019. 03. 29.)

INTERPOL,³⁰ az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala,³¹ a Világbank és a Vámügyi Világszervezet vesznek részt.³²

A CITES vadvilági bűnözéssel kapcsolatos kommunikációjában felhívja a figyelmet arra, hogy a fenti cselekmény még nem került be az úgynevezett legfőbb, nemzetközi szinten elkövetett bűncselekmények közé. A vadvilági bűncselekmények azonban nagymértékben rendelkeznek a szervezett bűnözés jellemzőivel. A konzorcium álláspontjában a vadvilághoz tartozik a teljes flóra és fauna, vagyis állat- és növényvilág, annak minden egyede és magába foglalja az erdészeti és nem erdészeti használatú fafajokat is. Ezentúl, bűncselekmény a *természetes erőforrások védelme, kezelése és használata érdekében hozott nemzeti jogi szabályozás és egyéb rendelkezések megsértésével elkövetett minden tett*. Így az ICCWC meghatározása szerint a vadvilágot közvetlenül kizsákmányoló tettek, mint az illegális fakitermelés vagy orvvadászat, valamint az alapcselekményt követő, feldolgozásból eredő cselekmények is a fogalomba tartoznak. Az előbbi kiegészül a jogellenes cselekmények eredményeként megszerzett haszon eltitkolásából és a pénzmosásból eredő bűncselekményekkel.³³

Visszatérve a Washingtoni Egyezmény szabályozására: részletes szabályokat tartalmaz a részes államok kötelezettségeit illetően. Ennek megfelelően az Egyezmény előírja, hogy *„a Részes Feleknek megfelelő intézkedéseket kell tenniük az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtására és a példányoknak e rendelkezések megszegésével történő kereskedelme megtiltására. Ezek közé kell tartozniuk a következő intézkedéseknek: a) az ilyen példányok kereskedelmének vagy birtoklásának vagy mindkettőnek hátrányos jogkövetkezményekkel való sújtása; és b) az ilyen példányok elkobzásának, illetőleg az exportáló államba történő visszaszállításának a biztosítása.”*³⁴ Így minden, az Egyezményben részes állam köteles a vadvilág károsításával kapcsolatos egyes magatartásokat *büntetendővé nyilvánítani*. A magyar Büntető törvénykönyv³⁵ is rendelkezik az előbbi magatartások büntetéséről, a természetkárosítás tényállás keretében.³⁶ A magyar Btk-ban az Európai Unióban elfogadott tanácsi rendeletekre történik utalás és nem közvetlenül az Egyezményre.

³⁰ Nemzetközi Rendőrségi Szervezet

³¹ UNODC: United Nations Office on Drugs and Crime

³² ICCWC <https://www.cites.org/eng/prog/iccwc.php> (2019. 03. 29.)

³³ Wildlife crime <https://www.cites.org/eng/prog/iccwc.php/Wildlife-Crime> (2019. 03. 29.)

³⁴ Washingtoni Egyezmény VIII. Cikk A Részes Felek által fogantatandó intézkedések 1.

³⁵ 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről

³⁶ 2012. évi C. törvény 242. § (1) b) *„a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló EK tanácsi rendelet A és B melléklete hatálya alá tartozó élő szervezet egyedét jogellenesen megszerzi, tartja, forgalomba hozza, az ország területére behozza, onnan kiviszi, azon átszállítja, azzal kereskedik, illetve azt károsítja vagy elpusztítja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

Ennek magyarázata, hogy az Európai Unió is részes fél az Egyezményben. Azonban minden más, az Egyezményben részes állam jogrendszerében megtalálhatóak a vadvilág károsításával kapcsolatos tényállások. Az Egyesült Királyságban külön, a vadvilági bűncselekményekkel foglalkozó egység került felállításra a rendőrségen belül, amely a vadvilág védelmét biztosító jogi szabályozás megsértésével elkövetett cselekménnyel foglalkozik. Így a CITES védelme alá tartozó fajokkal kapcsolatos jogellenes magatartásokkal is, mint az elefántcsont-, rinocéroszszarv-, és kaviárkereskedelem.³⁷

Az Egyezmény nemzetközi jogilag kötelező, azonban a végrehajtás nagyban az államok hajlandóságán múlik. A CITES Titkárság folyamatosan figyelemmel kíséri az Egyezmény átültetésének megvalósulását és a részes felek jogi szabályozását.³⁸ A CITES négy fő kritériumot dolgozott ki a sikeres megvalósítás érdekében. Ezek a minimum követelmények a következők: nemzeti CITES hatóságok kijelölése, az Egyezmény megsértésével történő kereskedelmi tevékenység tilalmazása, az illegális kereskedelem büntetendővé tétele és a jogellenesen birtokolt vagy jogellenes kereskedelem tárgyát képző példányok elkobzására való felhatalmazás.³⁹ Az előbbiekből is látható, hogy a CITES részes államokon belüli végrehajtásának egyik fő eleme az Egyezmény szabályaiba ütköző magatartások büntetésének elrendelése.

A nemzetközi szabályozás egyértelműen azon fajokra koncentrál, amelyek érintettek a vadvilági kereskedelemben⁴⁰ és veszélyeztetettnek minősülnek, vagy ha nem kerülne sor a kereskedelem szabályozására, annak mértéke negatív hatással lenne a faj fennmaradásának esélyére. Köznapi értelemben a vadvilági kereskedelem fogalma alá tartozik *minden olyan kereskedelmi tevékenység, amely a vadvilágból származó állat- vagy növényfaj egyedét érinti, és az haszonszerzési vagy egyéb célzattal történik.*⁴¹ Az Egyezmény részletesen meghatározza, mit tekint a vadvilági kereskedelem fogalma alá tartozónak, valamint fontos kiemelni, hogy a CITES a veszélyeztetett fajokra koncentrál. Kereskedelem „*exportot, re-exportot, importot és tengerről való behozatalt jelent*”.⁴² Az egyedek tekintetében a faj „*bármely fajt, alfajt vagy ezek földrajzilag elkülönült populációját jelent*”,

---

³⁷ National Wildlife Crime Unit, What is Wildlife Crime? <http://www.nwcu.police.uk/what-is-wildlife-crime/> (2019. 03. 29.)

³⁸ National laws for implementation of the Convention https://cites.org/sites/default/files/eng/prog/Legislation/CITES_national_legislative_status_table.pdf (2019. 03. 29.)

³⁹ Resolution Conf. 8.4 (Rev. CoP15) *National laws for implementation of the Convention* 1. a) i-iv)

⁴⁰ *wildlife trade*: a vadvilágból származó termékekkel folytatott kereskedelmet jelent, a szerző fordításában a továbbiakban: vadvilági kereskedelem

⁴¹ Fogalom: szerző saját

⁴² Washingtoni Egyezmény I. Cikk c)

a példány pedig „*bármely állatot vagy növényt, akár élő, akár élettelen állapotban*”, az egyes Függelékek tekintetében specifikálva.⁴³

III.2.2. A vadvilági bűnözés és az ENSZ

Az ENSZ keretében több főszerv is foglalkozott a vadvilági bűnözés kérdésével. A Gazdasági és Szociális Tanács először 2001-ben, majd 2003-ban is hozott határozatokat⁴⁴ a védett állat- és növényfajok illegális kereskedelméről. 2008-ban pedig kifejezetten az erdészeti termékek és biológiai erőforrásokra vonatkozóan⁴⁵ fogadtak el határozatot.

Az ENSZ főszervei által hozott határozatokra jellemzők, hogy kitérnek a vadvilági bűnözés jelentőségére, gyakorlati példákkal szemlélítve azt. További elemek a szervezett bűnözéshez és egyéb vonatkozó cselekményekhez kapcsolódnak, mint a korrupció. Utóbbiakhoz kapcsolódva a releváns nemzetközi egyezmények minél szélesebb körű ratifikációjára való felhívás is megjelenik. Éppen ezért a határozatokban a gyakorlati és nemzetközi jogi elemek keveredve találhatók meg.

A 2001-ben hozott határozatot követően 2002-ben készült jelentés⁴⁶ az abban foglaltak megvalósulásáról. A jelentésben kiemelésre kerül, hogy az előzetes bizonyítékok alapján megállapítható a védett fajok kereskedelmének erőteljesen szervezett volta. Az állatokkal és növényekkel folytatott kereskedelem kevésbé költséges és kockázatos tevékenység, mint a drogkereskedelem, azonban nagy haszonra lehet vele szert tenni. A porrá őrölt rinocéroszszarv többet érhet, mint az ugyanolyan mennyiségű heroin vagy kokain. A ritka papagájok eladása több tízezer USD hasznot hozhat az amerikai piacon. A figyelem alacsony és a büntetések mérsékelt volta felkeltette a szervezett bűnözői csoportok figyelmét. Megállapítható, hogy a vadvilági bűnözésből befolyó hasznot sokszor terrorszervezetek, vagy más fegyveres csoportok támogatására használják fel. Ugyancsak összefüggés állapítható meg a vadvilágból származó egyedek vagy termékek csempészete és a drogkereskedelem között, különösen Latin-Amerika térségében. A „Cali” drogkartell bizonyíthatóan vegyes szállítmányokat küldött Kolumbiából az Amerikai Egyesült Államokba, ahol a vadvilági és drogtermékeket keverték össze egymással. Más esetek is bizonyításra kerültek, például Elefántcsontpartból Izraelbe papagájokat szállítottak

---

⁴³ Washingtoni Egyezmény I. Cikk a)-b), (i)-(iii)

⁴⁴ ECOSOC Resolutions 2001/12 (2001. július 24.) és 2003/27 (2003. július 22.)

⁴⁵ ECOSOC Resolution 2008/25 (2008. július 24.)

⁴⁶ E/CN.15/2002/7 (2002. február 26.) *Progress made in the implementation of Economic and Social Council resolution 2001/12 on illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna*. Report of the Secretary-General

vegyesen droggal. Egy braziliai hálózat megállapításai szerint 400 bűnözői kör érintett állatcsempészetben, ebből mintegy negyven százalék más bűncselekményekben is érdekelt, elsősorban drogkereskedelemben. Egy ismert esetben a heroint élő boákba tömték és így szállították. Az USA „*Fish and Wildlife Service*” megállapításai szerint a pénzmosás egy speciális formája is kialakult, amikor az ügylet készpénzforgalomtól mentesen zajlik, mivel veszélyeztetett fajokat cserélnek ki drogra. Más megállapítások szerint azonban a hagyományosan drog-, fegyver- és emberkereskedelemmel foglalkozó csoportok csupán érintőlegesen folynak bele a vadvilági bűnözésbe, azt elsősorban önálló, sokszor egyébként jogszerű kereskedelmet is végző személyek bonyolítják. A téma összetettsége és sokszínűsége folytán a szervezett bűnözői csoportok négy különböző formában lehetnek részesei a veszélyeztetett fajok kereskedelmének. Elsősorban a széles portfólióval rendelkező szervezett bűnözői csoportok egyik tevékenysége – kifejezetten profitkalkuláció alapján – a veszélyeztetett fajok kereskedelme. Így például a kínai maffia gyakran bonyolódik ilyen ügyeletekbe a tradicionális medicina miatt jelentkező igényeket ellátva. Másodsorban, a kifejezetten csempészhálózatok üzemeltetésében résztvevő csoportok, szintén egyik altévékenységként foglalkoznak a jogellenes kereskedelemmel. Például a 90-es években az egykori Szovjetunió térségében működő hálózat csempészett nőket és tigriseket is Nyugat-Európába. Harmadsorban, egyes csempészhálózatok, amelyek a jogszerű kereskedelem mintája alapján végzik tevékenységüket, kifejezetten a veszélyeztetett fajokra koncentrálnak működnek. Végül, egyes egyébként legálisan működő személyek vagy szervezetek végeznek jogellenes kereskedelmet is olyan igények kielégítése végett, mint a magánszemélyektől vagy akár gátlástalan állatkertektől, parkoktól érkező megrendelések.⁴⁷

A 2003-ban elfogadott határozat nyomán 2005-ben készült jelentés kifejezetten a nemzetközi együttműködést és összefogást hangsúlyozza, amely nélkül nem lehetséges hatékony fellépés a jogellenes vadvilági kereskedelem leküzdése érdekében.⁴⁸

A Gazdasági és Szociális Tanács 2011-ben a vadon élő veszélyeztetett fajok illegális kereskedelme elleni bűnmegelőzés és büntető igazságszolgáltatási válaszokkal kapcsolatosan hozott határozatot.⁴⁹ A dokumentum arra hívja fel a figyelmet, hogy a veszélyeztetett állat- és növényfajokkal folytatott jogellenes kereskedelem minden aspektusában

---

⁴⁷ E/CN.15/2002/7 C *Involvement of organized criminal groups* 6-7. p.

⁴⁸ E/CN.15/2005/10 (2005. március 17.) *Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna*. Report of the Secretary-General.

⁴⁹ ECOSOC Resolution 2011/36 (2001. július 28.) *on Crime prevention and criminal justice responses against illicit trafficking in endangered species of wild fauna and flora*

megfigyelhető a szervezett bűnözői csoportok részvétele. Ezzel kapcsolatosan pedig utal a szervezett bűnözés és a korrupció ellen elfogadott egyezmények hasznosságára. Továbbá, a határozat kiemeli az ICCWC jelentőségét, elismerve annak munkáját mind regionális, mind nemzetközi szinten. Végül, a UNODC-t hívja fel együttműködésre a releváns nemzetközi szervezetekkel és államokkal.⁵⁰ Ahhoz, hogy az ENSZ szervezett bűnözés ellen elfogadott egyezményét alkalmazni lehessen a vadvilági bűnözést megvalósító cselekmények körében, szükséges, hogy az államok az érintett bűncselekményeket súlyos bűncselekménynek minősítsék. Enélkül azok nem tarthatnának az egyezmény alkalmazási körébe. Erre hívja fel az államok figyelmét a határozat is, mikor nem csupán az egyezmény ratifikációjára sarkallja őket, hanem az egyes, környezetet érintő cselekmények súlyos bűncselekményként való minősítésére is.⁵¹ Az előbbieket erősíti meg a Tanács 2013-ban, a Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottság⁵² ajánlására elfogadott határozata⁵³ is. A Tanács újra kifejezte aggodalmát a szervezett bűnözői csoportok részvétele miatt a vadvilági bűnözésben és kijelentette, hogy a védett, vadon élő állat- és növényfajokkal való jogellenes kereskedelem a határon átnyúló szervezett bűnözés egyre inkább kifinomult formája. Az illegális kereskedelem destabilizáló hatással van a nemzeti gazdaságra és a helyi közösségekre, beleértve a természetes élőhelyek pusztítását, a sérülékeny és veszélyeztetett fajok eltűnését és kihalását.⁵⁴

Az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottsága már 2007-ben⁵⁵ is foglalkozott az illegális nemzetközi kereskedelemmel, akkor kifejezetten az erdészeti termékekre fókuszálva. 2014 májusában megtörtént az említett határozat folytatása, amikor is a célzott bűnmegelőzés és büntető igazságszolgáltatási válasz megerősítéséről fogadtak el határozatot.⁵⁶ Ugyanakkor általánosan utalás történik arra, hogy az államok mindent tegyenek meg a szervezett bűnözés elleni harc érdekében és alkalmazzák a vadvilági és erdészeti bűncselekményekről szóló elemző eszközkészletet.⁵⁷

A Közgyűlés többször is foglalkozott a vadvilági bűnözés és jogellenes vadvilági kereskedelem kérdéskörével. 2015-ben fogadták el a jogellenes vadvilági kereskedelem

---

⁵⁰ Res. 2011/36 2. p.

⁵¹ Res. 2011/36. 3. p. 4-5.

⁵² The Commission on Crime Prevention and Criminal Justice

⁵³ ECOSOC Resolution 2013/40 (2013. október 17.) *on Crime Prevention and criminal justice responses to illicit trafficking in protected species of wild fauna and flora*

⁵⁴ Res. 2013/40 2-3. p.

⁵⁵ Resolution 16/1 (2007. április 07.) *International cooperation in preventing and combating illicit international trafficking in forest products, including timber, wildlife and other forest biological resources*

⁵⁶ Resolution 23/1 (2014 májusa) *Strengthening a targeted crime prevention and criminal justice response to combat illicit trafficking in forest products, including timber*

⁵⁷ Res. 23/1 4. p. 7.

megoldása érdekében hozott határozatot.⁵⁸ A Közgyűlés utal az orvvadászat és a jogellenes vadvilági és vadvilági termékekkel folytatott kereskedelem növekvő mértékére, és azok visszafordíthatatlan gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaira. Külön kiemelésre került a rinocéroszok és afrikai elefántok orvvadászata, amely a kihalás szélére sodorta az érintett fajokat. A Közgyűlés külön aggodalmát fogalmazta meg a szervezett bűnözés egyre nagyobb arányú részvétele miatt, amely még fenyegetőbbé teszi a védett fajok illegális kereskedelmét.⁵⁹

A 2015-ben elfogadott határozatot követően a Főtitkár 2016-ban adta ki jelentését⁶⁰ az abban foglaltak végrehajtásáról. A jövőre vonatkozó javaslatok között szerepel a végrehajtási szervezetrendszer és a bűnügyi igazságszolgáltatás megerősítése, az állami szervek és kormányközi nemzetközi szervezetek, valamint a privát szféra közötti együttműködés a minél hatékonyabb kikényszerítés és felderítés érdekében. Nemzeti szinten meg kell erősíteni a pénzmosásra, korrupcióra, csalásra és egyéb pénzügyi bűncselekményekre vonatkozó jogszabályokat. A jelentés külön felhívja az államok figyelmét a szervezett bűnözés és korrupció elleni nemzetközi egyezmények ratifikációjára, amely a szervezett bűnözés felszámolása érdekében kiemelkedően fontos lépésnek tekinthető.⁶¹

A Közgyűlés 2016 szeptemberében határozatban⁶² hívta tárgyalásra a feleket – a CITES Titkárság együttműködésével – a 2017 márciusában tartott nemzetközi konferenciára. A határozatban a Közgyűlés újfent kiemelte a biológiai sokféleség értékét és annak kapcsolatát a fenntartható fejlődéssel és az emberi jólléttel.⁶³

A Közgyűlés 2017-ben fogadott el legutóbb határozatot⁶⁴ az illegális vadvilági kereskedelem témakörében. A Közgyűlés az említett dokumentumban aggodalmát fejezte ki a minden eddigi mértéket meghaladó afrikai rinocérosz és elefánt orvvadászat miatt. A Közgyűlés elismerte, hogy a jogellenes vadvilági kereskedelem károkat okoz az ökoszisztémában és az élőhelyekben, beleértve az ökoturizmust, aláássa a jó kormányzást és a jog érvényesülését, és néhány esetben a fenyegeti a nemzetközi stabilitást. Éppen ezért válasszként megerősített nemzetközi összefogásra és regionális együttműködésre van szükség. A határozatban megjelenik az online kereskedelem és kiberbűncselekmények aggasztó növekedése az illegális vadvilági kereskedelem területén, illetve a hamisított vagy

---

⁵⁸ A/RES/69/314 (2015. augusztus 19.) *Tackling illicit trafficking in wildlife*

⁵⁹ A/RES/69/314 1. p.

⁶⁰ A/70/951 (2016. június 16.) *Tackling illicit trafficking in wildlife*. Report of the Secretary-General

⁶¹ A/70/951 17-19. p. 54-57.

⁶² A/RES/70/301 (2016. szeptember 09.) *Tackling illicit trade in wildlife*

⁶³ A/RES/70/301 2. p. 5.

⁶⁴ A/RES/71/326 (2017. szeptember 28.) *Tackling illicit trafficking in wildlife*

jogellenesen felhasznált engedélyek által hordozott nehézségek.⁶⁵ Újra kiemelésre kerül, hogy az államok ratifikálják az ENSZ keretében elfogadott vonatkozó egyezményeket, amelyek nélkül a TOC elleni harc elképzelhetetlen.⁶⁶

Az ENSZ Környezeti Programja is többször tárgyalásra tűzte az illegális vadvilági kereskedelem témáját. A UNEP a 2014-es év folyamán részletesen kitért a vadvilági kereskedelemre. Ebből a szempontból legjelentősebb az ott elfogadott 1/3-as határozat, amelyet 2016-ben követett az ahhoz kapcsolódó jelentés. Később, 2016 májusában került elfogadásra a 2/14-es határozat, amely a 2014-ben kelt 1/3-as határozatra épül. A UNEP is kiemeli, hogy a vadvilági egyedekkel és termékekkel folytatott illegális kereskedelem és más bűncselekmények negatív hatással vannak a környezetre és azokat egyre inkább határon átnyúló szervezett bűnözői csoportok követik el, és ösztönzi az államokat a releváns nemzetközi egyezményekhez való csatlakozásra, az 1/3-as határozat rendelkezésének végrehajtására.⁶⁷ A 2/14-es határozat sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket nemzeti szinten, valamint regionális és nemzetközi együttműködés keretében a vadvilági egyedek és termékek jogellenes kereskedelme megelőzése és megszüntetése érdekében, beleértve az azokra való keresletet, szállítást és kínálatot. Utóbbiakat megfelelő akcióprogramok és stratégiák állami szintű megvalósításával, a vonatkozó kormányzati szervek megerősítésével, a már létező nemzetközi és regionális együttműködések támogatásával (pl. ICCWC, African Elephant Action Plan) és az alternatív fenntartható közösségek támogatásával kell megvalósítaniuk.⁶⁸

A vadvilági bűnözés elharapózó mértéke a Biztonsági Tanács figyelmét is felkeltette, így 2015-ben⁶⁹ és 2016-ban⁷⁰ is határozatban foglalkoztak azzal. A 2015-ben közrebocsátott elnöki állásfoglalás⁷¹ nyomán a BT hosszasan vizsgálta a Kongói Demokratikus Köztársaságban a vadvilági bűnözés destabilizáló hatásait. A Közép-Afrika térségében kibontakozó instabilitás és a különböző fegyveres milíciák erősödése, térnyerése mély aggodalomra ad okot. A Biztonsági Tanács határozatai nyomán kibontakozó kutatások megerősítették, hogy számos esetben az említett csoportok és a hivatásos katonaság egyes tagjai is⁷² a természeti erőforrások – mint például az ásványok – illegális kiaknázásából és

---

⁶⁵ A/RES/71/326 2. p.

⁶⁶ A/RES/71/326 4. p.

⁶⁷ UNEP/EA.2/L.15/Rev.1. (2016. május 26.) *Illegal trade in wildlife and wildlife products* 1. p.

⁶⁸ UNEP/EA.2/Res.14 (2016. augusztus 04.) *Illegal trade in wildlife and wildlife products* 2. p. 2. (a)-(d)

⁶⁹ S/RES/2198 (2015. január 29.)

⁷⁰ S/RES/2262 (2016. január 27.)

⁷¹ Statement by the President of the Security Council 2015. június 21.

⁷² FARDC: Congolese Armed Forces

csempészetéből, orvvadászatból és fabrikett előállításából finanszírozzák egyéb tevékenységüket (pl. fegyvervásárlás). Éppen ezért a BT arra bátorítja a Kongói Demokratikus Köztársaság vezetőjét, hogy vonják felelősségre a fegyveres csoportok és a rendvédelmi szervek azon tagjait, akik a vadvilági bűnözéshez köthetők.⁷³ Ugyanez a jelenség megtalálható a Közép-Afrikai Köztársaságban is, ahol a természeti erőforrások – beleértve az aranyat is – illegális kiaknázása, kereskedeleme és csempészete negatív hatással van az ország fejlődésére és gazdaságára és fenyegeti az ország békéjét, stabilitását.⁷⁴ A Biztonsági Tanács határozata egyértelmű kapcsolatot tárt fel a Közép-Afrikai Köztársaság területén aktívan működő LRA⁷⁵ és olyan szervezett bűnözői csoportok között, amelyek természeti erőforrások, köztük gyémánt- és aranykereskedelemmel és orvvadászattal tesznek szert haszonra.⁷⁶

Az előbbieket alapján kijelenthető, hogy az ENSZ több főszerve is megállapította, hogy a vadvilági bűnözés olyan összetett jelenség, amelyben egyre inkább élen járnak a szervezett bűnözői csoportok. Az jogellenes vadvilági kereskedelemről befolyó hasznot sokszor fegyveres- vagy akár terrorista csoportok más bűncselekmények – fegyvervásárlás, merényletek szervezése, toborzás, kiképzés – finanszírozására használják fel. Mivel a vadvilági termékek forrásországai sok esetben kevésbé fejlett vagy fejlődő államok, a természeti erőforrások ilyen formában történő kiaknázása elvezet az előírt fejlesztések megvalósulásának elmaradásához, állami bevétel kieséshez és hozzájárul a térség destabilizációjához elvezetve a nemzetközi szintű biztonság gyengüléséhez.

III.2.3. A vadvilági kiberbűncselekmény

A vadvilági bűnözés egyik legújabb formája lett az online kereskedelem és önálló formája az ún. *vadvilági kiberbűncselekmény*.⁷⁷ Az internet globális összeköttetése, az eladók relatív névtelenségével párosulva és segítve a gyors szállítással, lehetőséget biztosít, hogy a vadvilági kereskedelmet folytatók eladjanak, vásároljanak és küldjenek vadvilági termékeket egy közvetlen, online tranzakció keretében. Az IFAW⁷⁸ 2004 óta vizsgálódik a védett és veszélyeztetett fajok online kereskedelme témakörében. Az online vadvilági

---

⁷³ S/RES/2198 7. p.

⁷⁴ S/RES/2262 3. p.

⁷⁵ Lord's Resistance Army (LRA)

⁷⁶ S/RES/2262 3. p.

⁷⁷ Eredeti angol nyelvű fogalom elnevezése: *wildlife cybercrime*.

⁷⁸ IFAW: *International Fund for Animal Welfare*, Állatjólét Nemzetközi Alapja

kereskedelem ellenőrzése nem valósulhat meg globális összefogás nélkül, amely magában foglalja a civil, kormányzati és végrehajtó szektorok együttműködését is. 2018 márciusában három szervezet, az IFAW, a WWF és a TRAFFIC útjára indította az online vadvilági kereskedelem megszüntetése érdekében létrehozott koalíciót, 21 vállalat (Észak-Amerika, Ázsia, Európa és Afrika térségéből)⁷⁹ közreműködésével. A koalíció célja, hogy 2020-ra 80 százalékkal csökkentsék az online vadvilági kereskedelmet.⁸⁰ Mivel az először kitűzött határidő lassan a végéhez közeleg, nehéz a teljes sikert várni. Azonban annyi mindenképpen remélhető, hogy csökkeni fog az olyan felületek száma, ahol ellenőrzés nélkül lehet CITES védelem alatt álló, gyakran a kihalás szélére sodródott fajok egyedeit megvásárolni.

Az internet szerepét a vadvilági kereskedelemben a CITES részes felei is felismerték, így a megfelelés és kikényszerítés kapcsán elfogadott határozatokban is foglalkoznak a kérdéssel. A részes feleknek ajánlják, hogy hozzanak létre egy olyan egységet, amely kifejezetten az internethez kapcsolódó vadvilági kereskedelmet vizsgálja; vagy a kérdéskört építsék be olyan szervek működési körébe, amelyek kiberbűncselekményekkel foglalkoznak. Továbbá, megfelelő erőforrásokat kell biztosítani az online vadvilági kereskedelem megfigyelése és a hatékony fellépés biztosítása érdekében.⁸¹

A részes felek konferenciáin további döntések kerültek elfogadásra a vadvilági online bűncselekményekkel kapcsolatosan. 2010-ben, Dohában a 15. részes felek konferenciáján az államok felé fogalmazták meg a következő ajánlásokat:

- nyújtsanak be információt a CITES Titkársághoz a legjobb gyakorlatokra és magatartási kódexekre vonatkozóan;
- publikáljanak tudományos kutatási eredményeket az internet használata és a vadvilági bűncselekmények közötti összefüggésekre vonatkozóan, valamint ezeket az eredményeket osszák meg a CITES Titkársággal is;
- mérjék fel a CITES listára vett fajok internetes kereskedelmének mértékét;

---

⁷⁹ A koalíció alapító vállalatai: Baidu, Baixing, eBay, Etsy, Facebook, Google, Huaxia Collection, Instagram, Kuaishou, Mall for Africa, Microsoft, Pinterest, Qyer, Ruby Lane, Shengshi Collection, Tencent, Wen Wan Tian Xia, Zhongyikupai, Zhuanzhuan and 58 Group.

⁸⁰ *Leading tech companies unite to stop online wildlife traffickers*. 2018. 03. 07.

<https://www.ifaw.org/european-union/news/leading-tech-companies-unite-stop-online-wildlife-traffickers> (2019. 01. 27.)

⁸¹ Res. Conf. 11.3. (Rev. CoP. 17.) 7.p. *Regarding e-commerce of specimens of CITES-listed species*. 11-12. pontok

- elemezzék az internet használatának elterjedése miatt a kereskedelmi útvonalakban és módszerekben bekövetkezett változásokat.⁸²

A 2016 októberében Johannesburgban tartott részes felek konferenciáján több döntés is született az érintett tárgykörben. A részes felekre vonatkozóan a legjobb gyakorlatok és a releváns belső jogszabályozásban történt változások közlésének kérése történt, valamint felhívták az államok figyelmét, hogy keressék az online piacterek tulajdonosait és beszerzőit vadvilági kereskedelemre vonatkozó információk rendelkezésre bocsátása érdekében.⁸³ A Titkárság a végrehajtásban betöltött szerepére támaszkodva segítséget és szakértelmet biztosít a vadvilági online bűnözés felszámolására véghezvitt műveletekhez. Továbbá együttműködik a Nemzetközi Rendőrségi Hivatallal az internethez fűződő vadvilági bűnözés hatékony legyőzése érdekében.⁸⁴ Az Állandó Bizottságot felhívták egy olyan munkacsoport felállítására, amely mind a forrás, mind a célországokat tömöríti, amelyben részt vállalnak a nagy internetcégek, a nemzetközi szervezetek, jogászok és releváns szakemberek.⁸⁵ A munkacsoport együttműködik a Titkársággal.⁸⁶

---

⁸² Decision 15.57 *Combating wildlife cybercrime*

⁸³ Decision 17.92 *Combating wildlife cybercrime*

⁸⁴ Decision 17.93 *Combating wildlife cybercrime*

⁸⁵ Decision 17.94 *Combating wildlife cybercrime*

⁸⁶ Decisions 17.95 és 17.96 *Combating wildlife cybercrime*

III.3. A vadvilági kereskedelem, mint a vadvilági bűnözés tipikus formája

A környezeti és vadvilági bűnözés leggyakoribb formája a jogellenes vadvilági kereskedelem. A vadvilági kereskedelem lehet legális és illegális. Első gondolatra feltételezhetnénk, hogyha a fajokat jelentős mértékben negatív irányba befolyásolja a kiaknázás, egyáltalán nem beszélhetünk jogszerű tevékenységről. Azonban a nemzetközi és az erre épülő egyéb szabályozás elsősorban nem a tiltást, hanem a jogszerű keretek közé szorítást helyezi előtérbe és csak *ultima ratio* jelleggel találunk kizáró normákat.

A vadvilági kereskedelem államhatárokon átívelő jelenség, mivel a vadvilági termékek felvevőpiaca elsősorban az Európai Unió területe, az Amerikai Egyesült Államok és Ázsia egyes országai, míg a kínálat a fejlődő államokból indul útjára. Az illegális vadvilági kereskedelem a vadvilági bűnözés talán leggyakoribb megvalósulási módja. A természeti környezetből befogott, begyűjtött élő egyedeket vagy belőlük készült termékeket korrupt nemzeti hatóságok közreműködésével, valamint bejáratott csempésztúvonalakon juttatják el a felvevőpiac országaiba. Az illegális vadvilági termékek általában nagy távolságot tesznek meg, mire a forráshelyről eljutnak a célállomáshoz. A vadvilági kereskedők ehhez kihasználják a globális szállítmányozás növekvő ütemű összekapcsolását, és az olyan új csatornákat, mint az online kereskedelem és piacok. Továbbá, a végrehajtó hatóságok munkájának hiányosságai és a kikényszerítés alacsony működési hatékonysága csökkentik a lebukás veszélyét. Ennek a felismerése vezetett a ROUTES – a veszélyeztetett fajok jogellenes szállítási lehetőségének csökkentéséért – összefogás létrehozásához. A 2015 és 2020 közötti első működési időszakban a nemzetközi szállítmányozási szektor és az USA kormányának együttműködésével⁸⁷ igyekszik gátat szabni az egyre növekvő ütemű illegális vadvilági kereskedelemnek.⁸⁸

---

⁸⁷ A ROUTES (*Reducing Opportunities for Unlawful Transport of Endangered Species*) együttműködésben részt vesznek: Amerikai Egyesült Államok kormánya és a szállítmányozási szektor képviselői, mint a *Center for Advanced Defense Studies* (C4ADS), *Freeland*, a Nemzetközi Légi Szállítási Szövetség (*International Air Transport Association* - IATA), *TRAFFIC* és *WWF* (World Wildlife Fund).

⁸⁸ Welcome to ROUTES. <http://routespartnership.org/> (2019. 03. 29.)

IV. A vadvilági bűnözés fogalmi elemei

A környezeti bűncselekményekkel kapcsolatosan már történt arra utalás, hogy az gyűjtőfogalom, amelynek egyik megvalósulási formája a vadvilági bűnözés és azon belül tipikusan a jogellenes kereskedelmi tevékenység. A vadvilági bűnözéssel kapcsolatos egységesen kialakított fogalom nem található, csupán azok az elemek tárhatók fel, amelyek szoros kapcsolódásuk révén tipikusan annak részét képezik. Így a fejezet célja, hogy kibontsa azokat a legfontosabb elemeket, amelyek jelenség megítélése során a jogban is megjelennek.

Ide sorolhatók:

- a büntetőjogi elem, az egyes cselekmények büntetőjogi megítélése az államok jogi szabályozásában;
- a határon átnyúló elem;
- a szervezett bűnözés egyre nagyobb jelentősége és a súlyos bűncselekménynek való minősítés – a Palermói Egyezmény alkalmazásának kérdése;
- a korrupciós elem megjelenése – az ENSZ korrupció elleni egyezményének alkalmazása.

A vadvilági bűnözést megvalósító cselekmények köréből az értekezésben a vadvilági kereskedelem kerül részletes elemzésre.

IV.1. A büntetendő cselekmények köre – az állami büntetőjog szerepe

A környezeti bűncselekmények és a vadvilági bűnözés elleni harcnak hatalmas szerepe van, hiszen az előbbi gyűjtőfogalmakba tartozó cselekményeket az államok belső jogi szabályozása rendeli büntetni. Természetesen, ha az adott állam részes fél a vonatkozó nemzetközi egyezményekben vagy az Európai Unió tagállama, az érintett kerettényállások visszautalnak a nemzetközi vagy uniós szintű szabályozásra.

Mivel egyes esetekben az adott, környezetet károsító cselekmény nem is számít büntetendőnek, az elkövetők élnek a „*forum shopping*” adta lehetőségekkel és különböző államokban valósítják meg azokat. Így egy államban megtörténik az orvvadászat/beszerzés, másokban a kereskedelemre való előkészítés és egy további tranzitállam segítségével jut el a végső vásárlóhoz a termék, egyed vagy áru. Az egyes cselekmények megítélésében

szigorúan figyelembe kell venni, hogy egyszeri, önállóan kivitelezett orvvadászatról van-e szó (pl. egy szarvas engedély nélküli kilövése) vagy egy szervezett bűnözői csoport által irányított, a természetet, élőhelyeket szisztematikusan károsító tevékenységről, amelyet más bűncselekmények finanszírozására is felhasználnak.⁸⁹

A nemzeti büntetőjog által alkalmazott hátrányos jogkövetkezmények köre is változatos, így a pénzbüntetéstől kezdődően a szabadságelvonás különbözői formái is megtalálhatók. Azonban néhány állam egyre súlyosabb büntetésekkel igyekszik gátat szabni az elharpódzó orvvadászatnak. Nemrégiben Kenya vadvilágért és turizmusért felelős minisztere bejelentette, hogy az orvvadászatot a legsúlyosabb bűncselekmények köré sorolják és az elkövető így halálbüntetéssel is sújtható lesz.⁹⁰

A nemzeti büntetőjog szerepe tehát vitathatatlan a vadvilági bűnözés terén. Éppen ezért kell törekedni a környezeti bűncselekmények széles körű felfogására, az egyes cselekmények szigorú büntetésére és a vonatkozó nemzetközi egyezmények alkalmazására.

---

⁸⁹ The Rise of Environmental Crime 25. p.

⁹⁰ Kenya's death penalty plan for poachers has stirred a hornet's nest. 2018. május 22.
<http://theconversation.com/kenyas-death-penalty-plan-for-poachers-has-stirred-a-hornets-nest-96865>
(2019. 05. 05.)

IV.2. A határon átnyúló szervezett bűnözés fogalma

A szervezett bűnözői csoportok részvétele a vadvilági kereskedelemben nagy kihívás elé állítja a nemzeti hatóságokat. A szervezett bűnözés természeténél fogva rejtett jellegű, így a döntéshozatal hagyományos formái gyakran gyengén alkalmazhatóak. A szervezett bűnözés mutatószámai változatos formát öltenek, és sok esetben alkalmazkodnak a tevékenység specifikus jellegéhez.

A vadvilági bűnözés fogalmi kérdésinek vizsgálata során elengedhetetlen a határon átnyúló szervezett bűnözés definíciójának tisztázása. Önmagában a szervezett bűnözés jellegzetességeiben egyetértés van, amellyel a legtöbb ilyen tevékenységet végző csoport rendelkezik. A szervezett bűnözési tevékenységet végző csoportok célja önmagában nem különbözik a többi, piacon jelenlévő vállalkozásétól: meghatározott piaci részesedés fenntartása és egy meghatározott termék vagy szolgáltatás iránti kereslet biztosítása. A TOC nagyfokú szervezettséget igényel, amely párosul az erőszakra és korrupcióra való hajlandósággal. Amikor a szervezett bűnözés a határok átlépésével és a más államokban való tevékenységgel nemzetközivé válik, a bűnözői csoportok ki tudják használni a gyakran társadalmilag és gazdaságilag meggyengült államok nehézségeit.⁹¹ A határon átnyúló bűnözés fogalma olyan cselekményekre utal, amikor az áru megszerzése, szállítása és elosztása nemzetközi határokon történik vagy annak közvetlen, illetve közvetett hatásai több mint egy országra terjednek ki. Ennek következtében a bűncselekmények elleni fellépés is több államban kell hogy megtörténjen, általában államok és/vagy nemzetközi bűnüldöző szervek, nemzetközi szervezetek segítségével.⁹²

A határon átnyúló szervezett bűnözés tekinthető a jelenlegi évszázad egyik legnagyobb, az emberiséget fenyegető veszélynek. Emiatt számos nemzetközi szervezet, különösen az ENSZ, célzott és hatékonyan végrehajtott programok kidolgozására törekszik a TOC térnyerésének megállítására és a már létező szervezett bűnözői csoportok felszámolására.⁹³ A TOC dinamikus növekedése összefügg a globalizációval és a korábbi, kétpólusú világrend felbomlásával is, amely lehetőséget adott, hogy a korábban a Nyugattól „*pajzsként elzárt*” szervezett bűnözői csoportok a határok megnyitásával kibővítsék hálózataikat.⁹⁴ A TOC manapság nevezhető „*globalizált illegális gazdaságnak*” is, hiszen egyedül a

---

⁹¹ The UN and TOC 3-7. p.

⁹² UN, Crime Prevention and Criminal Justice Branch, 1997.

⁹³ UN Press Release GA/SHC/3529 1999. október 18.

⁹⁴ Serious Crime Investigator, Boris Uvarov, 1992.

2009-es évben mintegy 870 millió USD-t termelt, ami a globális GDP 1,5 százaléka. Az elmúlt évtizedekben a szervezett bűnözői csoportok jelentős mértékben növekedtek a nemzetközi szintén való aktivitás mértékében.⁹⁵

A határon átnyúló szervezett bűnözés szakirodalmi fogalma általában három főbb elemet különböztet meg: a cselekmény folytonos jellegét, a korrupció gyakorlatát és az erőszakra való hajlamot. Más definíciók említést tesznek a következőkről is: nagyszámú személy részvétele; a bűnelkövetés mint célkitűzés; határokon átvitelő műveletek a tiltott termékek iránti keresletre való válaszként; a jelentős erőforrások megszerzésére és birtoklására való képesség, magas és gyors profitszerzés. A vadvilági kereskedelem területén működő szervezett bűnözői csoportok nagy része rendelkezik a fenti jellegzetességek többségével.

Összességében az egyes fogalmak a TOC következő jellegzetességeit állapítják meg:

- a) határokon átvitelő jogellenes műveletekben való részvétel, gyakran az illegális termékek iránti keresletre való válaszként;
- b) kormányzati hivatalnokok korrupcióban való részvételre biztatása, különösen a gazdaságilag meggyengült országok kihasználásával;
- c) jelentős erőforrások birtoklása;
- d) belső rendszabályok által irányított hierarchikus, merev vagy csoportokra osztott szervezeti felépítés, amely a szervezeti, adminisztratív és ideológiai funkciókat ellátó vezetőséget védelmezi;
- e) fedőcégek és üzletek működtetése a jogellenes tevékenységből származó összegek tisztára mosása érdekében, pénzmosás;
- f) tevékenységek széles körében való részvételi hajlandóság és a résztvevők profeszionalizmusa;
- g) elérhető legnagyobb profitszerzési cél a lehető legrövidebb idő alatt;
- h) elhúzódó műveleti tevékenység;
- i) nemzetközi műveletek szervezése több nemzetből származó személyekkel.

Az egyre fenyegetőbb jelenség ellen az államok nemzetközi, regionális és helyi jogalkotással, programtervezéssel igyekeznek felvenni a küzdelmet. A nemzetközi egyezmények közül részletesen kiemelésre kerül az ENSZ Palermói Egyezménye. Azonban több egyezmény is kidolgozásra került a TOC-re való reagálásként.

---

⁹⁵ UNODC: Transnational organized crime: the globalized illegal economy.
<https://www.unodc.org/toc/en/crimes/organized-crime.html> (2018.12.21.)

Az ENSZ Drog Egyezménye⁹⁶ az egyik legrégebben elfogadott instrumentum a szervezett bűnözés ellen. Az Európa Tanács keretében külön egyezmény került elfogadásra a pénzmosás területén.⁹⁷ Az OECD 1997-ben fogadta el a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményt, amelynek jelenleg 44 tagja van: az összes OECD tagállam és 8 egyéb (Argentína, Brazília, Bulgária, Columbia, Costa Rica, Peru, Oroszország, Dél-Afrika)⁹⁸

A különböző regionális keretekben elfogadott megállapodások közül ki kell emelni az Európai Unió korrupció, pénzmosás és szervezett bűnözés elleni szabályozását és programjait. Általános értelemben megállapítható, hogy a TOC elleni harc második rétegét – a globálisan elfogadott egyezmények mellett – a különböző regionális szervezetek keretében elfogadott megállapodások biztosítják. Így az Amerikai Államok Szervezete által létrehozott „*Drug Abuse Commission*”, az Arab Liga keretében elfogadott számos szerződés és a karibi térség programjai. A következő szintet a kétoldalú megállapodások adják, amelyek lehetnek kiadatási szerződések, vagy kölcsönös jogi segítségnyújtási egyezmények. Természetesen, a TOC elleni küzdelem elképzelhetetlen állami szabályozás nélkül, amelynek meg kell valósítania a nemzetközi szinten – általában szerződések keretében – vállalt kötelezettségeket és hatékony végrehajtási intézkedéseket kell bevezetnie.⁹⁹

A *határon átnyúló szervezett bűnözés* már régóta foglalkoztatja a kriminológusokat. A legutóbbi kutatások azonban a szervezett bűnözés új területeire is irányulnak, így a természeti erőforrásokkal és vadvilági termékekkel folytatott kereskedelmi tevékenységre. Eddig a veszélyeztetett vadvilági termékek fekete piaci kereskedelme csupán kis figyelmet kapott, annak ellenére, hogy éves szinten mintegy 6 milliárd dolláros forgalomról beszélhetünk.¹⁰⁰

---

⁹⁶ United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances. UNTS 1582 (p.95) Az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény. 1988. (1990.) Kihirdette: 1998. évi L. törvény.

⁹⁷ Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism. 2005 Council of Europe Treaty Series - No. 198 Sz Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezménye. Kihirdette: 2008. évi LXIII. törvény.

⁹⁸ OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions. a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló Egyezmény. 1997.(1999.) Kihirdette: 2000. évi XXXVII. törvény.

⁹⁹ GUYMON, CARRIELYN DONINGEN: *International Legal Mechanisms for Combating Trans-national Organized Crime: The Need for a Multilateral Convention*. Berkeley J. Int’L. 53. (2000) 73-85. p. [GUYMON, 2000.]

¹⁰⁰ WARCHOL, GREG L. ZUPAN, LINDA L. CLACK, WILLIE: *Transnational Criminality: an analysis of the illegal wildlife market in Southern Africa*. International Criminal Justice Review. Volume 13. 2003. 1. p. [WARCHOL-ZUPAN-CLACK, 2003.]

IV.2.1. A vadvilági bűnözés, mint a határon átnyúló szervezett bűnözés egyik formája

A környezeti bűncselekmény súlyos bűncselekmény, amelyet gyakran szervezett bűnözői csoportok követnek el.¹⁰¹ Az Európai Unió súlyos és szervezett bűnözéssel kapcsolatos értékelése¹⁰² feltárta a környezeti bűncselekmények veszélyét, mint speciális veszélyt, amely fokozott figyelmet igényel. Az Európai Unió tagállamai körében végzett felmérések szerint a legtöbb, veszélyeztetett fajokkal kapcsolatos bűncselekmény elkövetésének nyomozásakor feltártak a szervezett bűnözéshez vezető nyomokat, azonban számos esetben a szisztematikus orvvadászat és kereskedelem, valamint a TOC összefonódása nem kerül vizsgálatra. A szervezett bűnözői csoportok bizonyíthatóan ugyanazon útvonalakat használják fel az illegális vadvilági kereskedelemhez, mint más jogellenes árucikkek esetében. Amikor a súlyos bűncselekményekhez való kapcsolat azonosításra kerül a tagállamok által, megfigyelhető a korrupcióhoz és megvesztegetéshez való kötődés, a vámiratok meghamisítása, a pénzmosás és más, jogellenes tevékenységek, amelyeket szervezett bűnözői csoportok követnek el.¹⁰³

Az illegális vadvilági kereskedelemben résztvevő szervezett bűnözői csoportok általában három fő kategóriába sorolhatók. A skála alján azok a helyi farmerek állnak, akik a jövedelmük kiegészítése érdekében adnak el fajokat. A második helyen a nagyobb, maffiajellegű szervezetek azonosíthatók, amelyek az elszegényedett földművesektől vásárolt egyedeket adják el, nagy profit mellett. Utóbbi csoportok különösen gyakoriak a fejlődő országokban. Végül, a jelentős nemzetközi csempészszervezeteket kell megemlíteni, amelyek sokszor egyéb illegális kereskedelmi tevékenység mellett folytatják a vadvilági termékekkel való üzletet. Ezeknél a csoportoknál gyakran megjelenik az erőszakra való hajlandóság, jelentős erőforrásokkal rendelkeznek, és ismerik a legfontosabb csempész-útvonalakat. Így nemzetközi szinten ezek jelentik a legnagyobb fenyegetést.¹⁰⁴ Ugyanakkor elmondható, hogy a fentiekben említett bűnözői csoportok tevékenysége kiegészíti egymást. Hiszen közvetlenül helyi szinten szükség van olyan személyekre, akik a vadvilági termékeket begyűjtik, valamint az egyedeket elpusztítják vagy befogják. Ezek a

---

¹⁰¹ Environmental Crime, Report. 5. p.

¹⁰² SOCTA: The EU Serious and Organised Crime Threat Assessment 2013.

¹⁰³ Environmental Crime, Report 14-15. p.

¹⁰⁴ ZIMMERMAN, MARA E.: *The Black Market for Wildlife: Combating Transnational Organized Crime in the Illegal Wildlife Trade*. Vanderbilt Journal of Transnational Law Vol. 36, no. 5. 2003. november 1668. p. [ZIMMERMAN, 2003.]

személyek azonban csak nagyon elenyésző, szinte elhanyagolható profitra tesznek szert. Az igazi haszon a láncolat későbbi elemeinél: a csempészeknél, korrupt hatósági személyeknél és a végső eladóknál jelentkezik, akik termékeiket és egyedeiket az eredeti beszerzési ár többszöröséért adják tovább a kínálati oldal résztvevőinek.

A vadvilági kereskedelem területén az ellátási lánc három fő elemből tevődik össze: az ellátóból, a kereskedőkből és a végső vevőkből, felhasználókból. A kezdeti ellátást az orvvadászok biztosítják, akiket általában két motívum vezérel: az önfenntartás vagy a profit. Habár egyes orvvadászok a közösségük és saját fenntartásuk érdekében, illetve a gabonanövények védelme érdekében – amelyeket megdézsmálnak a nagy növényevők – végzik tevékenységüket, a leggyakoribb a profitorientált orvvadászat. A kereskedők alkotják a második elemet a láncolatban („*middlemen*”), akik a termékek mozgatását biztosítják a beszerzési helyről a végső felhasználóhoz. A kereskedelmi tevékenység több résztvevő együttműködésével történik, akik a szállítás és elosztás különböző fázisaiban tevékenykednek. Ők felelősek a beszerzőtől való elszállításért, a nemzetközi határokon való átjuttatásért, majd a végső eladóhoz és így később a vevőhöz való továbbításért. A szervezett bűnözői csoportok hajlamosak és képesek a bűnelkövetési forma, célok és műveletek változtatására, amelyet nagyban befolyásol a kereslet, az egyes tevékenységek felderítési hatékonysága és az új bűncselekményi lehetőségek. Így a TOC-ben résztvevő csoportok egyre inkább felismerték a vadvilági kereskedelemben rejlő lehetőségeket. A már régóta létező és új hálózatok – különösen Afrikában – már nemcsak fegyver- és drogkereskedelemből szereznek hasznot, hanem a nemesfémek, gyémánt, elefántcsont és rinocéroszarv kereskedelemből is.¹⁰⁵

A vadvilági termékek és egyedek értékének növekedése a beszerzési helytől az eladásig mind az élő példányok, mind pedig a termékek esetében megfigyelhető. A szenegáli papagáj az egyik legkedveltebb, fogságban is jól tartható madár, amely különösen népszerű hobbiállat az Amerikai Egyesült Államokban és Európában. Bár az 1990-es évek óta bizonyítható, hogy csaknem minden papagájfaj jól szaporítható fogságban, az elmúlt három évtizedben körülbelül 3 millió szenegáli papagájt fogtak be a vadonból. A legnagyobb papagájexportőröknek Indonézia, a Fülöp-szigetek, Szenegál, Kamerun, Tanzánia és a Kongói Demokratikus Köztársaság számítanak. Az afrikai kontinensen ma is virágzó, csaknem teljesen ellenőrizetlen papagájkereskedelem az 1970-es, 1980-as években kezdődött. Újságírók tudósításaiból tudjuk, hogy a vadonból befogott szenegáli

---

¹⁰⁵ WARCHOL-ZUPAN-CLACK, 2003. 7. p.

papagájpárokat, ketreccel együtt, körülbelül 30 USD-ért meg lehet vásárolni a nyílt utcán. A virágzó kereskedelmet tovább tüzezi a „középemberek” széles hálózata, akik a sokszor illegálisan befogott egyedeket tovább közvetítik a tengerentúlra.¹⁰⁶ Egy másik kedvelt papagájfaj, az afrikai szürke papagáj egyedeit akár 750 USD áron kínálják, kedvelt online kereskedelmi oldalakon. Bár a szürke papagájok kereskedelme az 1990-es évek óta korlátozások alá esik, a nyugat- és közép-afrikai vadonban hálóval, tömegesen befogott példányokat Európa, Kína, Dél-Afrika és a Közel-Kelet felé csempészik. Egyes természetvédők szerint az eredeti populáció mintegy 1 százaléka él már csak vadon.¹⁰⁷ A madárbefogók, akik az egyébként hálóval könnyen törbe csalható egyedeket a vadonból beszerezik, mintegy 20-60 centet kapnak minden példányért. Az afrikai kereskedők („közvetítők”) már 3-4-10 USD áron adják tovább a Szenegál-papagájokat, majd azok európai, amerikai nagykereskedőkhöz kerülnek, akik 35-40 USD áron kínálják a boltoknak a madarakat. A végső vásárló olyan 65-70 USD áron juthat hozzá a nem jogellenesen szerzett példányokhoz. Ha az illegális befogás és csempészet útján jutott el a kontinensre, akár 2000 USD-t¹⁰⁸ is érhet egy-egy példány.¹⁰⁹ Nem csoda, hogy a hatalmas profit lehetősége felkeltette a szervezett bűnözői csoportok figyelmét és az utóbbi évtizedekben megsokszorozódott az illegális vadvilági kereskedelemről származó haszon. Az így szerzett pénzügyi eszközöket gyakran akár terrorcselekmények finanszírozására használják fel. Bizonyítható, hogy az *al-Káida* terrorszervezet több műveletének a pénzügyi biztosítása is így történt meg. A Szomália nagyrészét ellenőrzés alatt tartó *al-Shabaab* radikális fegyveres iszlamista csoport, amely többször hűségét fejezte ki az *al-Káidának*, a szomszédos Kenyában orrvadászatot folytat, és az elefántcsont eladásából szerzett profitot harcosok képzésére fordítja. Az *al-Shabaab* volt felelős a 2013-ban, Nairobiban történt *Westgate* bevásárló központban történt terrorcselekményért, ahol 62 civil és 5 kenyai katona vesztette életét. Így párhuzam vonható a terrorszervezetek és a vadvilági bűnözés között.¹¹⁰

---

¹⁰⁶ Steve Boyes: The World's Most Traded Wild Birds? Senegal Parrots, color morphs, and the wild-caught bird trade... National Geographic, 2012. január 17.

<https://blog.nationalgeographic.org/2012/01/17/the-worlds-most-traded-wild-birds-senegal-parrots-color-morphs-and-the-wild-caught-bird-trade/> (2018.12.27.)

¹⁰⁷ John Vidal: The grey parrot and the race against Africa's wildlife extinction. The Observer, 2016. szeptember 24.

<https://www.theguardian.com/environment/2016/sep/24/cites-endangered-species-meeting-johannesburg> (2018. 12. 27.)

¹⁰⁸ Channing Mavrellis: The Illegal Wildlife Trade: Sample Retail Market Prices. 2017. április 26.

<https://www.gfintegrity.org/illegal-wildlife-trade-sample-retail-market-prices/> (2018. 12. 27.)

¹⁰⁹ www.cites.hu, tananyag, 9. p.

¹¹⁰ Edward Faulks: Al Qaeda profit from the trade of ivory. 2013. december 6.

<https://www.independent.co.uk/voices/comment/al-qaeda-profit-from-the-trade-of-ivory-8989151.html> (2018. 12. 27.)

Tulajdonképpen egyik ország sem mentes a szervezett bűnözéstől; minden egyes államban találunk ilyen csoportokhoz tartozó személyeket. A szervezett bűnözés legjelentősebb láncolata nyolc országban érhető tetten: az Amerikai Egyesült Államok (az amerikai maffia, vagy *Cosa Nostra*, amely Kanadában is tevékenykedik), Mexikó, Kolumbia, Olaszország, a volt Szovjetunió térsége, különösen Oroszország, Törökország, Hong Kong – Tajvan és Japán. Ugyanakkor újabban kisebb, de egyre inkább aggodalomra okot adó csoportok jelentek meg a Fülöp-szigeteken, Koreában, Mianmarban, Izraelben, Nigériában, Albániában, Pakisztánban és Jamaicában.¹¹¹

Az előbbieik közül számos országban jelent különösen nagy fenyegetést a vadvilág illegális kizsákmányolása. Példaként hozható fel Kolumbia, ahol egyes családok már generációk óta vadvilági termékekkel és egyedekkel folytatott kereskedelemről élnek. 2016 nyarán a kolumbiai rendőrség hírt adott a világ legnagyobb vadvilági kereskedelemmel foglalkozó csoportjának felszámolásáról. A *Los Pajareros (The Birders)* veszélyeztetett fajok államon belüli és nemzetközi illegális kereskedelméről vált ismertté. A gang feltételezett vezetői egy testvérpár, *Jairo és José Luis Algarra Gutiérrez* voltak, akik helyi, főként falusi környezetből származó beszállítóknak 10 és 17 USD közötti összeget fizettek egyedenként. Az állatokat elkábították és elosztó központokként működő farmokra vagy magánházakba szállították őket az eladóhelyeknek, valamint a vevőknek történő átadás előtt. A rendőrség becslései szerint a *Los Pajareros* által szállított egyedek közül körülbelül kilencven százalék minősült veszélyeztetettnek, és havonta mintegy 27 és 48 ezer USD közötti összeget kerestek. A nyomozás feltárta, hogy a csempészet során alacsony technológiai igényű eszközöket alkalmaztak, amelyek használata a drogcsempészek számára különösen rizikóssá váltak az elmúlt években. Azonban a vadvilági kereskedelemmel kapcsolatos tudatosság hiánya miatt a vadvilági kereskedelemben a régi, alacsony költségigényű csempészmódszerek is jól használhatók. Továbbá, alacsony kockázatú tevékenységnek minősül, hiszen jelenleg Kolumbiában a vadvilági kereskedelem büntetési tétele 4 és 9 év közötti és így nagyobb mértékben alkalmazhatóak az alternatív büntetési módszerek is.¹¹²

---

¹¹¹ FARER, TOM (szerk.): *Transnational Crime in the Americas An Inter-American Dialogue Book*. Routledge, New York. 1999. 13. p.

¹¹² James Bargent: Colombia Investigation Reveals Workings of Wildlife Traffickers. 2016. július 13. InSight Crime
<https://www.insightcrime.org/news/analysis/colombia-investigation-reveals-workings-of-wildlife-traffickers/> (2018. 05. 25.)

A drog-, ember- és fegyverkereskedelem, valamint a vadvilági kereskedelem számos hasonlóságot hordoz. Először is a legsérülékenyebbek, legtámadhatóbbak tekinthetők a bűncselekmények áldozatának. A drogcsempészek és dílerek, az emberkereskedők és csempészek gyakran fiatal és szegény körülmények között élő személyeket céloznak meg a „piszkos munka” elvégzésére. Ugyanígy, a vadvilági kereskedelem tekintetében, a nemzetközi szervezett bűnözői csoportok gyakran kisebb pénzösszegek juttatásával ösztönöznek, vagy akár nyílt fenyegetéssel kényszerítenek helyi farmereket és falusiakat orvvadászatra. Ugyancsak hasonlósággént emelhető ki, hogy mind a négy bűncselekményi kategória ún. „top-up” szisztéma alapján épül fel, vagyis a pénz a szindikátus néhány vezető pozícióban található személye felé árad, mindeközben a valódi rizikót és veszélyt vállaló személyek, akik a ranglétra alján helyezkednek el, alig részesednek a haszonból. További kettősség figyelhető meg a fejlődő és fejlett államok között. Amíg a drog-, ember-, és vadvilági kereskedelem esetében a termékek áramlása a fejlődő országok felől a fejlettek felé történik, addig a fegyverkereskedelem esetében ezzel pontosan ellentétes tendencia figyelhető meg. Végül, mind a négy bűncselekményi kategória esetében felmerül a kérdés, hogy azok inkább egy mélyreható társadalmi probléma eredményei-e, vagy inkább kizárólag a végrehajtás és jogkikényszerítés hiányosságai engednek teret az említett cselekményeknek.¹¹³ A felmerülő hasonlóságok egyben jelentik azt is, hogy a vadvilági kereskedelem elleni harc során az államok és a bűnüldöző szervek ugyanazokkal a nehézségekkel is szembesülnek, mint a drog, fegyver- és emberkereskedelem elleni évtizedek óta tartó fellépés során. Azzal a különbséggel, hogy mivel az illegális vadvilági kereskedelem és bűnözés sokkal később keltette fel a nemzetközi közösség és az államok figyelmét, az első tapasztalatok csak mostanában kerülnek értékelésre. Elmondható, hogy a nemzetközi szervezetek segítségével számos olyan program került kidolgozásra, amelyek hiteles információt szolgáltathatnak a jelenlegi irányvonalak sikerességét illetően, további együttműködésre sarkallva a helyi, regionális és globális szinteket.

A szervezett bűnözés és a vadvilági bűnözés kapcsolata, az illegális vadvilági kereskedelem olyan területek, amelyek egyre inkább a *nemzetközi érdeklődés* középpontjába kerülnek.

---

¹¹³ HARRIS, MICHAEL R.: *The Role of Law, Society and Ethics within Wildlife Importing Countries*. *Quinnipiac L. Rev.* Vol 33. (2015.) 516. p.

IV.2.2. A súlyos bűncselekményi minősítés – a Palermói Egyezmény jelentősége

A nemzetközi szervezett bűnözés ellen az ENSZ keretében alkottak egyezményt,¹¹⁴ amelyet a Közgyűlés 2000. november 15-én fogadott el, 55/25-s határozatával. Az egyezmény 2003 szeptemberében lépett hatályba, a negyvenedik megerősítő okmány beérkezését követően. Jelenleg 189 részes féllel rendelkezik, Magyarország a 2006. évi CI. törvénnyel hirdette ki.

Az egyezmény fő célja a súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és üldözése, amennyiben *a bűncselekmény nemzetközi jellegű és szervezett bűnözői csoport vesz benne részt.*¹¹⁵ A nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezmény részletesen meghatározza az alkalmazásába tartozó bűncselekményeket, ugyanakkor nem jelöli meg pontosan, mit jelent a nemzetközi szervezett bűnözés mint fogalom. Továbbá, nem tartalmaz taxatív felsorolást az alkalmazási körébe eső bűncselekmények tekintetében sem. A definíció hiánya akaratlagos döntés volt a szerződés szövegezésekor annak érdekében, hogy a bűnözés újabb típusainak megjelenésekor, illetve a globális, regionális, valamint helyi viszonyok megváltozása esetében is alkalmazható maradjon az egyezmény. Ennek értelmében a nemzetközi szervezett bűnözés magában foglal minden nemzetközi vonatkozású, profitorientált súlyos bűncselekményt.¹¹⁶ Ezen túlmenően az egyezmény a nemzetközi szervezett bűnözés egyes fogalmi elemeit egzaktan rögzíti.

Súlyos bűncselekmény a „legalább négy év szabadságvesztéssel vagy súlyosabb büntetéssel büntethető bűncselekményt megvalósító magatartás”. *Nemzetközi jellegűnek* tekinthető a bűncselekmény, ha nemzetközi jellegű, vagyis azt több mint egy államban követik el; illetve azt egy államban követik el, de előkészítésének, tervezésének, irányításának és ellenőrzésének jelentős részét egy másik államban végzik. Ugyancsak nemzetközinek minősül, ha bár a bűncselekményt egy államban követik el, de olyan szervezett bűnözői csoport vesz benne részt, amely egynél több államban folytat bűnöző tevékenységeket. Illetve, az egyezmény meghatároz egy utolsó fordulatot is, így nemzetközinek minősül a bűncselekmény, ha azt egy államban követik el, de jelentős hatással van egy másik

---

¹¹⁴ United Nations Convention against Transnational Organized Crime. United Nations Treaty Series, vol. 2225, p. 209. 2006. évi CI. törvény az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kihirdetéséről

¹¹⁵ 2006. évi CI. tv. 3. cikk (1) b)

¹¹⁶ Transnational Organized Crime <https://www.unodc.org/ropan/en/organized-crime.html> (2018. 05. 24.)

államra nézve.¹¹⁷ A szervezett bűnözői csoport fogalmát is meghatározza, így az „egy bizonyos ideig fennálló, három vagy több főből álló strukturált csoport, amely összehangoltan működik egy vagy több, a jelen Egyezményben meghatározott súlyos bűncselekmény elkövetése céljából, közvetlen vagy közvetett módon pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére törekedve.”¹¹⁸

A nemzetközi szervezett bűnözésről szóló egyezményhez három kiegészítő jegyzőkönyv került elfogadásra, amelyek közül az első az emberkereskedelemmel (különös tekintettel a nőkre és gyermekekre),¹¹⁹ a második a bevándorlók földön, tengeren és levegőben történő csempészetével,¹²⁰ a harmadik pedig az illegális fegyver-előállítással és fegyverkereskedelemmel¹²¹ kapcsolatos.

Megállapítható, hogy a TOC a globális biztonság egyik legnagyobb fenyegetője, valamint jelentős társadalmi és gazdasági károkat okoz. A TOC elleni küzdelem keretében számos nemzetközi szerződés és program került kidolgozásra, azonban a szervezett bűnözés nagyban profitál a különböző jogszabályozási hiányokból és a végrehajtási szervezetrendszer nehézségeiből. Erre hívja fel a figyelmet az Európa Tanács által 2014-ben kiadott nemzetközi szervezett bűnözésről szóló Fehér Könyv is.¹²² A vizsgálódás főbb következtetései között szerepel, hogy jelenleg nincsen szükség további egyezményalkotásra a TOC körében, hiszen elegendő jogi norma áll rendelkezésre. A probléma a hiányos végrehajtásban keresendő.¹²³ További nehézségek adódnak abból, hogy az Európa Tanács keretében elfogadott egyezmények aláírásra kerülnek az államok részéről, azonban a ratifikáció elmarad és számos, korábban tett fenntartás idejétmúlttá vált az évek során. A nemzetközi szerződésekből eredő kötelezettségek végrehajtása során az államok nagyon eltérő utakat követnek, különösen a büntetőjog és bűnügyi együttműködés területén, amely nagyban megnehezíti az érintett területeken való együttműködést is.¹²⁴

---

¹¹⁷ 2006. évi CI. tv. 3. cikk (2)

¹¹⁸ 2006. évi CI. tv. 2. cikk a)

¹¹⁹ Az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményének (Palermói Egyezmény) az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve. Kihirdette: 2006. évi CII. törvény

¹²⁰ Az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempésze elleni fellépésről szóló Jegyzőkönyve. Kihirdette: 2006. évi CIII. tv.

¹²¹ Az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményt kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszereik tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyve.

¹²² White Paper on transnational Organised Crime. CDPC (2014) 11 Strabourg, 2014. május 28. [White Paper]

¹²³ White Paper ii,

¹²⁴ White Paper 18. p.

A vadvilági bűnözésből származó illegális jövedelem világszinten a harmadik helyet foglalja el, azonban sem a szervezett bűnözésről szóló egyezmény, sem az ahhoz kapcsolódóan elfogadott kiegészítő jegyzőkönyvek nem említik azt. Ennek a jogalkotási, végrehajtási és igazságszolgáltatási rendszerben fellelhető hiányosságnak a leküzdésére töreksenek az olyan nemzetközi szervezetek, mint a UNODC. A TOC és a vadvilági bűnözés közötti szoros kapcsolatra már több nemzetközi szervezet is felhívta a figyelmet, azonban csupán 2016-ban készült el az első olyan riport, amely részletesen foglalkozik *a vadvilági bűnözéssel mint szervezett bűnözési formával, és részletesen feltárja a két jelenség közötti kapcsolódási pontokat*. Így elmondható, hogy nemzetközi szintén is elterjedni látszik az a felfogás, amely a vadvilági bűnözéshez a nemzetközi szervezett bűnözésen keresztül közelít.¹²⁵

IV.2.3. Milyen problémákhoz vezet a határon átnyúló szervezett bűnözés begyűrűzése a vadvilági bűnözés területére?

A vadvilági bűnözés önmagában is fenyegető hatással bír az egyes államok gazdaságára, jövőbeli fejlesztési lehetőségeire és biztonságára nézve. Azonban az elmúlt egy-két évtizedben a szervezett bűnözői csoportok felfigyeltek a természeti erőforrások kiaknázásában rejlő lehetőségekre, így elősegítve a TOC és a vadvilági bűnözés összefonódását. Az előző fejezetekben kifejtettek alapján a vadvilági bűnözés az alábbi *kihívások* elé állítja az államokat és különösen azok vám- és végrehajtó szervezetrendszerét:

- a) a természeti erőforrások kiaknázása jelentős állami bevételt jelent. Például egyes fejlődő államok ásványkincsekben, nemesfémekben gazdagok, de az illegális bányászat miatt azok nem az ország fejlesztési programjainak megvalósítására kerülnek felhasználásra;
- b) a vám- és végrehajtó szervek egyes tagjai hajlandók korrupcióra, így a jogi normák nem kerülnek végrehajtásra, kikényszerítésre, ezért a jogellenes kereskedelem tényleges volta is nehezen becsülhető meg;
- c) a jogellenes kiaknázás és a természeti erőforrások pazarlása lehetetlenné teszi a jövőbeli fejlesztési lehetőségek megvalósítását;

---

¹²⁵ Wildlife crime assessed globally for the first time in new UNODC report. <https://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2016/May/wildlife-crime-assessed-globally-for-the-first-time-in-new-unodc-report.html> (2018. 10. 23.)

- d) a biodiverzitás csökkenése már megállíthatatlannak tűnik, a fajok jelentős része néz szembe a végleges kihalás lehetőségével;
- e) a jogszerű kereskedelem ernyője alá bújtatott illegális kereskedelem rejtetten marad.

Azonban a TOC beszivárgásával *további kockázatok* is megjelentek az államok számára, így a vadvilági bűnözés által támasztott negatív hatások mellett:

- a) a szervezett bűnözői csoportok további, az ország biztonságára nézve veszélyes tevékenységek finanszírozására használják fel a vadvilági bűnözésből nyert hasznot;
- b) a szervezett bűnözői csoportok olyan kialakult hálózatokkal rendelkeznek, amelyek könnyen lehetővé teszik a vadvilágból származó egyedek vagy termékek csempésztét, kontinensek közötti szállítását;
- c) a haszon egyes esetekben kifejezetten terrorcselekmények finanszírozása érdekében kerül felhasználásra;
- d) a szervezett bűnözői csoportok segítségével olyan orvvadászok pusztítják el az egyedeket, akik sok esetben jobb fegyverekkel és erőforrásokkal rendelkeznek, mint maguk az állami fegyveres szervek. Ezáltal számos esetben halálos áldozatokat is követelő tűzharc alakul ki az orvvadászok és az állatokat, területeket védő rendvédelmi szervek között;
- e) egyre gyakoribb az olyan csempészeti tevékenység, amely együtt jár az egyes jogellenes termékek – fegyver, drog – és a vadvilági egyedek, termékek kevert szállításával. Így nagyon nehéz megbecsülni az egyes tevékenységek valódi mértékét.

Összességében elmondható, hogy a vadvilági bűnözés és a jogellenes vadvilági kereskedelem olyan kihívás elé állítja a nemzetközi közösséget, amely kizárólag az államok, állami szervek, nemzetközi szervezetek és a privát szektor együttműködésével oldható meg.

IV.3. A korrupció hatása a vadvilági bűnözésre – az ENSZ Korrupció elleni egyezményének jelentősége

A 2003-ban aláírt és 2005-ben hatályba lépett korrupció elleni egyezmény az egyik legfontosabb eszköz lehet a vadvilági bűnözés visszaszorítása érdekében. A vadvilági bűnözés és a korrupció közötti összefüggés vitathatatlan, mint ahogyan arra az ENSZ korrupció elleni egyezményében a részes felek 7. találkozásánál¹²⁶ is rámutattak.

A korrupció segíti a transznacionális szervezett bűnözést és mindennapos az illegális vadvilági kereskedelem során, azért mind a CITES-ben, mind a UNCAC-ban részes államokat az egyezmények minél hatékonyabb végrehajtására szólították fel. A korrupció a vadvilág, erdészet és halászat minden szegmensében előfordulhat. Magában foglalhatja az információért való megvesztegetést, jogok vagy kvóták megszerzését, az ügyintézés és szállítmányok meggyorsítását, az ellenőrzés vagy mérés elkerülésének biztosítását. Az Egyezmény gyakorlatban történő megvalósulását nagy mértékben hátráltatja a CITES-ben részes államok rendészeti, vám- és egyéb végrehajtó vagy akár igazságszolgáltató szervezeteinek korrupcióra való hajlandósága, amely az ellenőrzés elmaradását biztosító „szemet hunyástól” a dokumentáció hamisításáig és az orvvadászok szabadon engedéséig is terjedhet.¹²⁷

A korrupció jelentőségét felismerve a CITES 17. részes felek konferenciáján, Johannesburgban elfogadták az első, korrupcióval foglalkozó határozatot.¹²⁸ A dokumentumban elismerik, hogy a szervezett bűnözői csoportok és hálózatok magas részvétele az Egyezmény megsértésében gyakran korrupciós technikák alkalmazásában mutatkozik meg. A Közgyűlés 69/80-as határozatában felhívta a tagállamokat, hogy akadályozzák és előzzék meg az illegális vadvilági kereskedelem érdekében kifejtett korrupciós tevékenységeket. A CITES határozat arra is rámutat, hogy az UNCAC fontos eszköz a korrupció elleni harcban, ugyanakkor számos CITES tagállam nem részes fél abban. Éppen ezért felszólították a Washingtoni Egyezményben részes államokat az UNCAC ratifikálására.¹²⁹

---

¹²⁶ 7th session of the Conference of the States Parties to the United Nations Convention against Corruption (UNCAC CoSP7, Bécs, 2017. november 6-10.)

¹²⁷ Links between corruption and wildlife crime highlighted at UN anti-corruption conference. <https://www.unodc.org/unodc/en/press/releases/2017/November/links-between-corruption-and-wildlife-crime-highlighted-at-un-anti-corruption-conference.html> (2019. 02. 17.)

¹²⁸ Res. Conf. 17.6 *Prohibiting, preventing, detecting and countering corruption, which facilitates activities conducted in violation of the Convention*

¹²⁹ Res. Conf. 17.6 Preambulum és 3-4.

V. A vadvilági kereskedelem fő szabályozási eszköze: Egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről

A vadvilági bűnözés legtipikusabb formája a jogellenes vadvilági kereskedelem, amely több szempontból is kiemelkedik a környezetet károsító cselekmények közül. Amíg a többi bűncselekmény – mint az illegális kitermelés, orvvadászat – megmaradnak egy adott állam területén, az illegális kereskedelem biztosítja, hogy a vadvilági termékek vagy élő egyedek eljussanak akár más kontinensekre is. Továbbá, a kereskedelem lehet jogszerű is, amely szabályozására egy nemzetközi egyezmény, a CITES is elfogadásra került, amely immáron szinte a teljes nemzetközi közösség támogatását elnyerte. Azonban a vadvilági bűnözés egyes aspektusai, mint a korrupció, a szervezett bűnözés és a hatékony büntetőjogi eszközök alkalmazásának hiánya, akadályozzák a Washingtoni Egyezmény hatékony végrehajtását.

V.1. A CITES helye a nemzetközi környezetvédelmi jogban

A nemzetközi környezetvédelmi jog területén intenzív egyezményalkotás figyelhető meg az elmúlt néhány évtizedben. A nemzetközi szerződések rendszere átfogja a fajok, élőhelyek védelmét is.

A környezetvédelmi jog történetét szemlélve a CITES elfogadása az ún. harmadik korszakba sorolható. A harmadik korszak 1972-től indult és egy ENSZ Konferencia¹³⁰ - „*ENSZ Környezet és Fejlődés Konferencia*” - zárta 1992 júniusában, Rió de Janeiróban. A Konferencia megteremtette a kapcsolatot a környezetvédelem és a fejlődés között a fenntartható fejlődést és annak fogalmát állítva a középpontba. A 27 alapelvből álló nyilatkozat a környezetvédelem minden területére kiterjed. A Konferencián két meghatározó jelentőségű egyezményt is elfogadtak: az Éghajlatváltozásról szóló Keretegyezményt¹³¹ és a Biológiai Sokféleség Egyezményt¹³². Az Agenda 21 program pedig irányt jelöl a XXI. század számára. A program 40 fejezetből áll, és mintegy 800 oldalon keresztül

---

¹³⁰ Rio de Janeiro, The United Nations Conference on Environment and Development (UNCED), 1992. jún. 3-14.

¹³¹ United Nations Framework Convention on Climate Change. 1992. (1994.) New York UNTS 1771 (p.107) No. 30822.

¹³² Convention on Biological Diversity. 1992. (1993.), Rio de Janeiro UNTS 1760 (p.79) No. 30619.

részletezi a jelen században elvégzendő feladatokat és fő célkitűzése, hogy megoldást találjon az évszázad környezeti kihívásaira. A program jelentősége a kormányok azon felismerése, hogy világméretű összefogás szükséges a problémák orvoslására, és hogy a fenntartható fejlődés jegyében összehangolják a gazdasági fejlődés és az egészséges környezet iránti igényt. Ebben a korszakban az ENSZ egy *hatékony koordinációs rendszert* igyekezett kidolgozni és működésbe helyezni, a nemzetközi környezeti kérdésekre való válaszadásként. Regionális és univerzális egyezményeket fogadtak el, és elsőként került betiltásra bizonyos termékek gyártása, fogyasztása és nemzetközi kereskedelme. A negyedik korszak napjainkban is tart. Ez a korszak főként arról szól, hogy a nemzetközi környezeti és környezetvédelmi kérdések hogyan *integrálhatók* más kérdéskörökbe, illetőleg azokat hogyan lehet hatékonyan érvényesíteni: így hangsúlyossá vált a nemzetközi környezeti előírások és vállalt kötelezettségek, akár bírói úton való kikényszerítése.¹³³ Az ENSZ keretében tartott konferenciák sora folytatódott, 2002-ben Johannesburgban (*Fenntartható Fejlődés Világkonferencia*)¹³⁴, majd 2012-ben újra Rióban¹³⁵ találkoztak az államok.

V.1.1. A CITES elfogadásának körülményei

A CITES-t 1973-ban írták alá. A CITES kettős céllal jött létre:¹³⁶ először is annak érdekében, hogy megállítsa a vadon élő állat- és növényfajok eltűnését, másrészt a kihalással fenyegetett fajok védelmének előmozdítása érdekében. Az Egyezmény azonban nem minden veszélyeztetett faj védelmét foglalja magában, csupán azokra tér ki, amelyeket *érint vagy érinthet a nemzetközi kereskedelem*. Nem vitás, hogy az államok bizonyos kockázatot is vállaltak a CITES megalkotásával, hiszen nem álltak rendelkezésre pontos adatok a veszélyeztetett fajok kereskedelméről, így megbecsülni sem lehetett a szabályozás

---

¹³³ A nemzetközi környezetjog fejlődéséről bővebben: SANDS, PHILIPPE: *Principles of International Environmental Law. Third Edition.* Cambridge University Press, Cambridge, 2012. 22-49. p.

¹³⁴ Johannesburg, The World Summit on Sustainable Development 2002. aug. 26- szept. 4.

¹³⁵ Rio + 20, The United Nations Conference on Sustainable Development 2012. jún. 20-22.

¹³⁶ Ezt támasztja elő az Egyezmény *preambuluma* is, amely a következőképpen szól: „a Szerződő Államok, felismerve, hogy a vadon élő állatok és növények sok szép és változatos formájukban a föld természeti rendszereinek pótolhatatlan részét képezik, amelyeket a jelen és a jövő nemzedékek számára meg kell óvni, tudatában annak, hogy a vadon élő állatok és növények egyre nagyobb esztétikai, tudományos, kulturális, pihenési és gazdasági értéket jelentenek, felismerve, hogy a népek és Államok saját vadon élő állat- és növényviláguk legjobb oltalmazói, illetőleg azoknak kell lenniük, felismerve továbbá, hogy a nemzetközi együttműködés alapvető jelentőségű a vadon élő állatok és növények bizonyos fajainak a nemzetközi kereskedelem útján történő túlzott mértékű kiaknázásától való megóvásában, meggyőződve az e célt szolgáló megfelelő intézkedések megtételének sürgősségéről.”

környezeti és gazdasági hatásait.¹³⁷ A kereskedelemmel érintett fajok védelme elképzelhetetlen nemzetközi szabályozás nélkül, hiszen azok kereskedelme országhatárokon, sokszor kontinenseken átívelő jelenség. A CITES 1975 júliusában lépett hatályba, a tizedik¹³⁸ ratifikációs okmány beérkezése után, jelenleg 183 állam részes fél az Egyezményben. Elmondható, hogy jelentős nemzetközi támogatottság áll mögötte.

V.1.2. A CITES helye a biológiai sokféleség megőrzése érdekében kötött egyezmények körében

A CITES-hez kapcsolódóan ki kell emelni a biodiverzitás megőrzése érdekében elfogadott egyezményeket. A biológiai sokféleség vagy biodiverzitás kifejezés az elmúlt évtizedek ökológiai válsága nyomán vonult be a köztudatba.

A biológiai sokféleség fogalma első pillantásra egyszerűen értelmezhető, hiszen minden laikus számára is egyértelmű, hogy egy adott területen (ez a kutatások tekintetében általában 1 m² területet jelent) minél több faj van jelen, annál nagyobb a biodiverzitás mértéke. Azonban a biológiai sokféleség nem csupán a fajok számát jelenti, hanem mintegy öt jelentése van. Így jellemezhető „a) a fészeségek (például fajok, populációk vagy gének) számával; b) az egyenletességgel, azaz a fészeségek relatív gyakoriságával; c) a fészeségek különbözőségének fokával; d) a megfigyelhető térbeli és e) időbeli mintázatokkal.”¹³⁹ A globálisan folytatott vizsgálatok az első típussal foglalkoznak, így a nemzetközi környezetvédelmi szabályozás szempontjából is ennek van a legnagyobb jelentősége. Az elmúlt száz esztendőben a nemzetközi közösség felismerte a környezetvédelem gondos jogi szabályozásának szükségességét. A jogi szabályozás tárgya és módszere is változáson ment keresztül, hiszen elmozdulás történt az átfogó és kiterjedt egyezmények elfogadása felé. Azonban a nemzetközi környezetjogi irodalom is hangsúlyozza, hogy fel kell ismerni az átfogó jogi rendszer szükségességét, mint az ún. *ökoszisztéma-felfogás* fontos elemét. A környezetjogban elterjedő új megközelítés szerint olyan szabályozási rendszer megalkotására van szükség, amely a jogi határok helyett az ökológiai határokat veszi figyelembe azzal a célkitűzéssel, hogy az emberi szükségletek kielégítése az ökoszisztéma integritásának és működésének fenntartása mellett történjen. Ez a kettős felfogás számos

---

¹³⁷ *Legislative Development: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*. Law and Policy in International Business, Vol. 6. (1974) 1211-1228. p.

¹³⁸ Amerikai Egyesült Államok, Nigéria, Svédország, Tunézia, Svájc, Ciprus, Ecuador, Chile, Uruguay és Kanada.

¹³⁹ BAJOMI BÁLINT: *A biológiai sokféleség és jelentősége*. KOVÁSZ, VIII. évfolyam, 1-4. szám 2004. Tavasz – Tél, 7-14. p.

nemzetközi dokumentumban megjelenik, így a Malawi alapelvekben is, amely 1998-ban került elfogadásra¹⁴⁰ a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes államainak ötödik konferenciáján. Azonban az ökoszisztéma felfogás érvényesítése előtt számos akadály áll, így a környezetjog töredezettsége, a mérlegelésen alapuló vagy „*soft law*” jellegű normák alkalmazásának kérdésessége, valamint a nemzetközi környezetjog alapelveinek alkalmazása is inkább az érintett jogalkalmazó szervek gyakorlatán múlik.¹⁴¹ A biológiai sokféleség csökkenésének megakadályozása érdekében hozott nemzetközi egyezmények közül nyilvánvalóan azok minősülnek a leghatékonyabbnak, amelyek vagy egy egész területet helyeznek védelem alá, vagy pedig általános szabályokat fogalmaznak meg a biológiai sokféleség védelme érdekében. Ha egy adott területen csupán egy-egy fajt helyezünk védelem alá, az önmagában lehet, hogy annak kiemelt védelmet biztosít, de attól a környezetpusztítás és egyéb romboló tevékenységek a védett faj fennmaradását ugyanúgy veszélyeztetni fogják. Így mivel az ökoszisztéma komplex rendszer, a védelmére alkotott szabályoknak is komplexnek kell lenniük. A nemzetközi környezetjogban új tendenciaként megjelenő ökoszisztéma-felfogás is ennek a gondolatnak a mentén alakult ki, azonban hatékony érvényesüléséhez szükséges szemléletváltás várhatóan még hosszabb időt vesz igénybe a kormányok és a társadalom részéről is.¹⁴²

Kérdésként merül fel, vajon a CITES a széleskörű szabályozási rendszer melyik területén helyezhető el? Amennyiben a biológiai sokféleséget a nemzetközi környezetjog, vagy általánosságban véve a jog szabályozásának tárgyaként kezeljük, ez négy módon képzelhető el.¹⁴³ Az első, és a környezetvédelemben elsőként megvalósuló szabályozási forma az, ha egy-egy fajt részesítünk védelemben. A második lehetőség, hogyha nem egy-egy fajra korlátozzuk a szabályozást, hanem kiterjesztjük azt, és egy adott természeti terület megőrzése érdekében alkotunk egyezményt, természetesen az ott élő fajok védelmével együtt. Mind a két szabályozásnak megvannak a maga előnyei és hátrányai, azonban előzetesen annyi mindenképpen megállapítható, hogy az utóbbi szabályozási forma igényli az elfogadó államok kompromisszumkészségét egy kiterjedt szabályozás elfogadásáért. Az előbbi szabályozási forma már a XX. század elején megvalósult, mind regionális mind univerzális szinten. Néhány fontosabb példa egy-egy vagy néhány faj tekintetében az

---

¹⁴⁰ *Malawi Principles for the Ecosystem Approach*. Malawi, 1998. január 26-28.

¹⁴¹ VOIGHT, CHRISTINA: *Rule of Law for Nature, New Dimension and Ideas in Environmental Law*. Cambridge University Press, Cambridge, 2013. 158-175. p.

¹⁴² Ökoszisztéma megközelítésről bővebben: *The Ecosystem Approach*. The Secretariat of the Convention on Biological Diversity, Montreal 2004. <https://www.cbd.int/doc/publications/ea-text-en.pdf>

¹⁴³ Szerző saját csoportosítása

1973. évi egyezmény a jegesmedvék védelméről,¹⁴⁴ és ide sorolhatók a nemzetközi jog első korszakában alkotott már említett egyezmények is. A második szabályozásra is számos példát hozhatunk fel: 1950. Párizs, Egyezmény a madarak védelméről, így az ismert Ramsari Egyezmény¹⁴⁵ a nemzetközi jelentőségű vadvizekről, amelyet 1971-ben fogadtak el, a Bonni Egyezményt a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről (1979),¹⁴⁶ 1975-ben az Amazonas területének védelméről alkottak egyezményt,¹⁴⁷ 1992-ben Közép-Amerika területének védelméről,¹⁴⁸ 2003-ban pedig a Kijevi Egyezményt fogadták el a Kárpátok fenntartható fejlődéséről.¹⁴⁹ Mindemellett el kell különítenünk azokat a nemzetközi egyezményeket, amelyek önmagát a biodiverzitást teszik a szabályozás tárgyává. Ilyen egyezmény az 1992-ben elfogadott Biológiai Sokféleség Egyezmény. Ezen túl el kell különítenünk azokat a nemzetközi egyezményeket, amelyek nem kifejezetten a környezetet védik, azonban olyan szektorális szabályokat tartalmaznak, amelyek közvetve szolgálják a biológiai sokféleség megőrzését. *Rendszertani szempontból a CITES is utóbbi kategóriába sorolható.*

1. táblázat A biológiai sokféleségre vonatkozó egyezmények csoportosítása¹⁵⁰

Szabályozás jellege	Meghatározott faj védelme	Meghatározott természeti értékkel bíró terület védelme	Biológiai sokféleség védelme	Közvetett védelem
Példa	1973. Jegesmedvék védelméről szóló egyezmény	2003. Kijevi Egyezmény a Kárpátok védelméről	1992. Biológiai Sokféleség Egyezmény	1973. CITES Egyezmény

¹⁴⁴ Agreement on the conservation of Polar Bears. 1973. (1976.), Oslo UNTS 2898

¹⁴⁵ Convention on wetlands of international importance especially as waterfowl habitat (Ramsar Convention) 1971. (1975.) (Kiegészítő Jegyzőkönyvek: 1982., 1987.)

¹⁴⁶ The Convention on Migratory Species of Wild Animals. (Bonn Convention) 1979. (1983.) Bonn

¹⁴⁷ Agreement for the conservation of the flora and fauna of the Amazonian territories. 1975. (1976.) Lima UNTS 1056 (p.127) No. 15938.

¹⁴⁸ Convention for the Conservation of the Biodiversity and the Protection of Priority Wilderness Areas in Central America 1992. (1994.) Managua

¹⁴⁹ The Carpathian Convention 2003. (2006.) Kijev

¹⁵⁰ Szerző saját

V.2. Intézményi, szervezeti kérdések

Természetesen az Egyezmény végrehajtásához nélkülözhetetlen egy adminisztratív működési keret létrehozása. Ez a CITES vonatkozásában a Titkárság, amelynek központja Genfben található. Az Egyezmény XII. Cikkének első bekezdése írja elő, hogy a Titkárságról az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programjának Végrehajtó Igazgatósága gondoskodik, amely megállapodást kötött az IUCN-nel¹⁵¹ a Titkárság működtetéséről. A Titkárság finanszírozása korábban az UNEP részéről történt. Napjainkban a szervezet finanszírozását az ún. CITES vagyonkezelői alap biztosítja, amely elsősorban a tagok hozzájárulásából tartja fenn magát. Azonban lehetőség van arra is, hogy alkalmanként külső támogatást is juttassanak a Titkárságnak az Egyezmény céljai elérésének elősegítésére. Példaként megemlíthető, amikor az Európai Bizottság is mintegy 1 millió eurót juttatott annak érdekében, hogy a CITES végrehajtása minél hatékonyabban történjen meg a fejlődő országokban. Ehhez a kezdeményezéshez más államok is csatlakoztak, így az Amerikai Egyesült Államok, Dánia, Franciaország, Japán, Norvégia, Észak-Írország, Nagy-Britannia és Katar. A CITES létrejöttének 35. évfordulóján, 2010-ben, a Genfi Természettörténeti Múzeumban rendeztek különleges fogadást Svájc támogatásával.¹⁵² A Titkárság feladatait részletesen az Egyezmény XII. Cikke határozza meg, amelynek köre átfogja a mindennapi adminisztratív feladatok elvégzését, de idetartozik a tudományos és kutatási feladatok ellátása is. Éppen ezért az Egyezmény hatékonysága nagyban függ a Titkárság kapacitásától. Emiatt az eredetileg tizenegy személyt foglalkoztató Titkárság mára kiterjedt szervezetrendszerre vált.¹⁵³

A Titkárság munkáját az Állandó Bizottság segíti, különösen az Egyezmény végrehajtása tekintetében, továbbá vannak a költségvetéssel kapcsolatos funkciói is. Az Állandó Bizottság tagjai a hat nagyobb földrajzi régiót (Afrika, Ázsia, Európa, Észak-Amerika, Közép- és Dél-Amerika és a Karibi térség, valamint Óceánia) képviselő tagokból áll.¹⁵⁴ 1987-ben az Ottawai Konferencián kerültek megalakításra az Állat- és Növény Bizottságok, amelyek szakértők bevonásával segítik az érintett területekre vonatkozó kereskedelmi szabályok megalkotását.¹⁵⁵

---

¹⁵¹ IUCN: mind államok, mind kormányzati és nem-kormányzati szervek is egyaránt tagjai lehetnek. Az IUCN-nek jelenleg mintegy 1200 tagja van.

¹⁵² How is CITES Financed? <https://cites.org/eng/disc/fund.php> (2018. november 02.)

¹⁵³ The CITES Secretariat <https://cites.org/eng/disc/sec/index.php> (2018. november 02.)

¹⁵⁴ Standing Committee <https://cites.org/eng/disc/sc.php> (2018. november 02.)

¹⁵⁵ Animals and Plant Committees https://cites.org/eng/disc/ac_pc.php (2018. november 02.)

A szervezeti struktúrában legnagyobb jelentőséggel a Részes Felek Konferenciája bír, amely minden második vagy harmadik évben újratárgyalja a legfontosabb kérdéseket: a Függelékekben szereplő fajok listáját, az Egyezményhez való csatlakozás lehetőségét, a végrehajtás sikerességét. Az utóbbi érdekében programokat alkot, és mindezen kérdéseket *határozatokba és döntésekbe* foglalja. A tizenhetedik Konferenciát 2016. szeptember 25. és október 5. között Johannesburgban tartották.¹⁵⁶ 2019. május 23. és június 03. között időszakra tervezték a következő, 18. konferenciát, amelynek helyszíne Colombo, Sri Lanka lett volna.¹⁵⁷

Az Egyezmény elnyerte az államok széles körű támogatását és a részes felek száma is dinamikusan nőtt. 1976-ra huszonnyolc állam ratifikálta az Egyezményt, és a tagok száma¹⁵⁸ folyamatosan növekedett egészen napjainkig. Azonban éppen ezért szükséges, hogy az Egyezmény is folyamatosan alkalmazkodjon az újonnan csatlakozó államok igényeihez, és a nagyobb taglétszám mellett a végrehajtás továbbra is hatékony tudjon maradni. Emiatt bírnak olyan kiemelt jelentőséggel a Részes Felek konferenciái, hiszen az ott elfogadott határozatokon keresztül tudnak alakítani a fennálló rendszeren, szabályokon, így alkalmazkodva a kihívásokhoz. Azonban az újító szabályok elfogadása nem csak az elmúlt időszakra jellemző, hanem ha végig tekintjük a CITES történetét - eltérően a legtöbb nemzetközi egyezménytől - az sohasem volt statikus rendszerként leírható. Véleményem szerint inkább jellemezhető az eredeti alapokon és értékeken nyugvó, de folyamatosan változó, dinamikus szabályanyagként.

Ez megmutatkozott a kezdeti időszakban is, hiszen már az első, 1976 novemberében, Bernben tartott konferencián is jelentős módosításokat eszközöltek. A CoP-n részt vett az akkori 22 részes állam mellett 12 megfigyelő is, továbbá számos érdeklődő nemzetközi szervezet is jelen volt. A kezdeti időszakban legfontosabb teendő az Egyezmény aláírása óta felismert problémákra való válaszadás és a továbbfejlesztés lehetőségének a megteremtése volt, amellyel kapcsolatosan a felek számos javaslatot tettek. Azonban itt meg kell említeni egy hatásköri kérdést, amely azóta sem került rendezésre. A felek két, illetve háromévente tartott találkozóiban elsősorban nem az Egyezmény módosításának érdekében kerülnek megtartásra, hanem a Függelékben szereplő állatfajok listájának felülvizsgálata miatt.¹⁵⁹ Az Egyezmény érdemi módosítása annak XVII. Cikke alapján történik, amely

---

¹⁵⁶ Conference of the Parties <https://cites.org/eng/disc/cop.php> (2018. november 02.)

¹⁵⁷ CITES Calendar <https://www.cites.org/eng/news/calendar.php> (2019. 02. 16.)

¹⁵⁸ List of Parties to the Convention <https://www.cites.org/eng/disc/parties/index.php> (2018. november 02.)

¹⁵⁹ Az Egyezmény kapcsán elfogadott határozatok és döntések kérdésköréről a dolgozat további fejezeteiben részletesen szó lesz.

előírja a rendkívüli ülészak összehívását.¹⁶⁰ Visszatérve az első konferenciára, a tanácskozás alapvetően két bizottság: a Tudományos, valamint az Adminisztratív és Jogi Bizottság keretei között zajlott. A Tudományos Bizottság elsősorban a Részes Felek által a Függelékbe felvételre javasolt állat- és növényfajokkal foglalkozott. Így a legnagyobb veszélyben lévő fajok, mint a krokodilok, tengeri teknősök, főemlősök, elefántok, prémes fajok, pitonok és boák és a préri madarai, a cikászok, az *Arecaceae* pálma, a fa páfrányok és a *Didiereaceae* (szegfűvirágúak) kerültek fel a listára. Továbbá, két hipotézis igazolódott be a felvételi folyamat során: inkább olyan fajokat is listára vesznek, amelyeknél a bizonyítékok tisztázatlanok, mintsem fordított irányba tévedjenek. Ezen túl inkább magasabb rendszertani kategóriákat helyezzenek védelem alá, mintsem alfajokat. Ezzel kapcsolatosan elkeserítő példaként hozható fel az afrikai elefántok populációja, amely megmutatja, egyes országok kitartó ellenállása miként gyengítheti meg a CITES védelmi vonalának tartóoszlopait, és hogyan hatnak a kereskedelmi könnyítések az illegális vadászatra. A Tudományos és Jogi Bizottság munkájának eredményeképpen határozatok születtek különleges munkacsoportok létrehozásáról végrehajtási kérdések tekintetében, a Titkárság későbbi kilátásairól és természetéről, valamint a nem részes felek későbbi csatlakozási lehetőségeiről.¹⁶¹

Eddig összesen tizenhét CoP-t tartottak, a Részes Felek országainak különböző városai-
ban, ahol számos határozatot fogadtak el az Egyezmény egyes szakaszainak értelmezéséről, az egyes fajokra vonatkozó végrehajtási szabályokról,¹⁶² valamint számos egyéb témakörrel, mint a például besorolási kérdések¹⁶³ és együttműködési megállapodások.

2013 márciusában került bevezetésre az ún. „*World Wildlife Day*”, amely a CITES aláírásának évfordulója, március 3-a lesz minden évben. Ezen túl határozatokat fogadtak el többek között a Titkárság 2015-2016 közötti finanszírozásáról, más biológiai sokféleséghez kapcsolódó egyezményekkel való együttműködésről, kiemelten a GSPC-vel,¹⁶⁴ a CITES-hez való csatlakozás következményeiről a szegények megélhetésére vonatkozóan, és a Tudományos Hatóságok munkájának segítéséről a fajok veszélyeztetettségének

---

¹⁶⁰ Washingtoni Egyezmény, XVII. Cikk, 1. bekezdés. „A Titkárság tartozik összehívni a Részes Felek konferenciájának rendkívüli ülészeit, ha a Részes Felek legalább egyharmada írásban kéri az Egyezmény módosításának megvitatását és elfogadását. Az ilyen módosításokat a jelenlevő és szavazó Részes Felek kétharmados többségének kell elfogadnia. Ebből a szempontból a „jelenlevő és szavazó Részes Fél” kifejezés a jelenlevő és igennel vagy nemmel szavazó Részes Feleket jelenti. A szavazástól tartózkodó Részes Felek nem számítanak be a módosítás elfogadásához szükséges kétharmadba.”

¹⁶¹ NAVID, DANIEL: *Trade in Endangered Species: The Washington Convention: First Meeting of the Conference of the Parties*. Environmental Policy and Law, Vol. 2 (1976) 167-170. p.

¹⁶² Res.s Conf. 9.20. (CoP 15); Conf. 10.10. (CoP 16); Conf. 10.13. (CoP 15); Conf 13.4. (CoP 16).

¹⁶³ Res. Conf. 12.11 (CoP 16).

¹⁶⁴ Global Strategy for Plant Conservation of the Convention on Biological Diversity

vizsgálata tekintetében. Kiemelt jelentőségű, hogy 2013-ban elfogadtak két Akciótervet: az afrikai elefántokra vonatkozóan és egy átfogóbb jelentőségűt, amely egészen 2020-ig irányt mutat az Egyezmény tekintetében.

Ez utóbbi, a *CITES Stratégiai Vízión* 2008-2020¹⁶⁵ elnevezést viselő dokumentum is ki mondja, hogy az 1975 óta hatályban lévő Egyezmény a részes felek konferenciáin elfogadott határozatokon keresztül eddig képes volt alkalmazkodni a változó körülményekhez, és konstruktív gyakorlati megoldásokat dolgoztak ki a különösen bonyolult vadvilági kereskedelmi és megőrzési kérdések tekintetében. Már 1994-ben Fort Lauderdaleben felmerült, hogy az Egyezményt hatékonysági szempontok alapján felül kellene vizsgálni, hogy az a következő évtizedek kihívásaihoz is alkalmazkodni tudjon. 1997-ben Hararében állapodtak meg a felek egy Akcióterv elfogadásában, amely az említett változtatásokra reagál. A 2000-ben elfogadott *Stratégiai Vízión* 2005 és *Akcióterv* érvényességét 2004-ben meghosszabbították. A fő célkitűzés a biodiverzitás csökkenésének jelentős mérséklése volt 2010-ig, valamint a fenntartható fejlesztés koncepciójának integrálása az Egyezménybe. A legutóbbi, tizenhetedik konferencián a felek meghosszabbították az Akcióterv érvényességét egészen 2020-ig, kiegészítéseket téve a *Biodiverzitási Akcióterv* 2011-2020 folytatására, és tekintettel az *Aichi Biodiverzitási Célokra*,¹⁶⁶ valamint az Egyesült Nemzetek Fenntartható Fejlődés Konferenciájának lehetséges kimenetelére. Ezzel az új Stratégiai Elképzeléssel kívánják a CITES-t bevezetni az új évezredbe, és az alkalmassá tenni az új kihívásokra való reagálásra. Ennek két fő célja van: először is az Egyezmény működésének fejlesztése, így a nemzetközi növény- és állatvilágra vonatkozó kereskedelem fenntartható keretek között lesz folytatható, másodsorban annak elősegítése, hogy a CITES irányvonalának fejlesztése összeegyeztethető legyen a nemzetközi prioritásokkal, és számításba vegye az új nemzetközi kezdeményezéseket is. Természetesen ezen fontos célkitűzések eléréséhez biztosítani kell a megfelelő anyagi erőforrásokat is. Nagyon fontos, hogy a CITES hatékonysága elsősorban a felek általi teljes végrehajtáson múlik, legyenek e felek akár fogyasztók, akár termelők az érintett termékek tekintetében. A teljes végrehajtás a feleknek az Egyezményhez és annak alapelveihez való elkötelezettségén, a tudományos szakértelmen és vizsgálatokon, a kapacitásfejlesztésen és a kikényszerítésen múlik. Ennek alapján három fő stratégiai célkitűzést határoztak

---

¹⁶⁵ CITES Strategic Vision: 2008-2020

¹⁶⁶ *Aichi Biodiversity Targets*, összesen 20 cél, öt (A-E) stratégiai célkitűzés alá rendelve, amely egy tíz éves keretet szab a biodiverzitás csökkenése elleni harcra. Bővebben: *Strategic Plan for Biodiversity and the Aichi Biodiversity Goals*. <https://www.cbd.int/doc/strategic-plan/2011-2020/Aichi-Targets-EN.pdf> (2018. november 02.)

meg: az Egyezményhez és annak alapelveihez való elkötelezettséget, az Egyezmény működéséhez és végrehajtásához szükséges anyagi erőforrások rendelkezésre bocsátását, valamint a CITES és más nemzetközi eszközök és eljárások által, a biodiverzitás csökkenési mértékének jelentős javítását és a kitűzött célok elérését.¹⁶⁷

---

¹⁶⁷ CITES Strategic Vision: 2008-2020, <https://cites.org/sites/default/files/eng/res/16/E-Res-16-03.pdf> (2018. november 02.)

V.3. A vadvilági kereskedelmet szabályozó nemzetközi egyezmény kritikai vizsgálata

„A CITES-nek problémái akadnak, amikor magas kereskedelmi értékű fajokkal foglalkozik.”¹⁶⁸

Bár a CITES-t az egyik legsikeresebb nemzetközi egyezménynek tekintik, az elmúlt évtizedek során több területen is jelentős kételyek merültek fel. A vadvilág védelme érdekében hozott rendelkezések esetében különösen fontos a *kritikai szemlélet*, hiszen csak így ismerhetők fel azok gyakorlati hatásai, és a hibákból tanulva fejleszthetők tovább. A multilaterális környezeti egyezmények körében a CITES speciális helyet foglal el, hiszen elsődleges célja a kereskedelem szabályozása. Azonban az elmúlt időszak bebizonyította, hogy az egyezmény az elsődleges eszköz a vadvilági bűnözés és az illegális kereskedelem elleni harcban is.

A CITES kritikai szemléletű vizsgálata magában foglalja a következő részterületeket:

1. az egyezmény gyakorlati érvényesülése, problémák a tagállami végrehajtásban;
2. fenntartások hatása az egyezmény szabályainak valódi érvényesülésére;
3. az olyan új kihívásokra való válaszadás, mint az online kereskedelem;
4. az egyes fajok besorolása a CITES különböző függelékeibe és annak hatása az orvvadászatra;
5. a CITES és WTO szabályainak összeegyeztethetősége, különös tekintettel a kereskedelmi felfüggesztésekre.

Természetesen nem mondhatjuk, hogy a CITES önmagát egy tökéletesen működő rendszerként aposztrofálná. A részes felek konferenciáin újra és újra határozatokban célozzák meg azokat a fontos kérdéseket, amelyek akadályozzák az Egyezmény érvényesülését.

Főtitkári visszatekintésében *John E. Scanlon*¹⁶⁹ úgy fogalmazott, hogy amikor 2010 elején elfoglalta a CITES főtitkári posztját, mind a magas szintű politikai támogatás, mind a megfelelő finanszírozás hiányzott az Egyezmény mögül. Továbbá számos végrehajtási probléma volt felismerhető, a Titkárság legfontosabb kapcsolati hálói szakadozottak voltak, miközben szembe kellett nézni a vadvilági bűnözés és illegális kereskedelem negatív konzekvenciával, különösen az elefántcsont és a rinocéroszszarv tekintetében.

---

¹⁶⁸ Jeff Rotman, WWF, www.naturepl.com

¹⁶⁹ John E. Scanlon (Ausztrália) 2010 és 2018 között töltötte be a CITES főtitkári pozícióját.

Megfogalmazásában az elmúlt csaknem egy évtizedben a nemzetközi közösség „újra felfedezte” a CITES-t és számos területen előrelépés történt. Ezek a következőket foglalják magukban:

- a szélesebb hallgatóság elérése;
- a vadvilági illegális kereskedelem természetének, mértékének, hatásainak felismerése és annak súlyos bűncselekményként kezelése;
- az illegális kereskedelem elleni harc közös felelősségként való kezelése;
- a CITES hozzákapcsolása a fenntartható fejlődési célkitűzésekhez;
- magas szintű politikai elismertség szerzése a CITES-nek;
- ENSZ Vadvilág Világnap bevezetése (UN World Wildlife Day)
- további CITES-hez csatlakozó részes felek;¹⁷⁰
- a CITES nem kereskedelmet támogató vagy ellenző, hanem a szabályozott kereskedelem mellett áll;
- az elkobzott elefántcsont és rinocéroszszarv megsemmisítésének kérdése;
- közvetlen kommunikáció egyéb résztvevőkkel, mint a nem kormányzati szervezetek köre;
- a helyi közösségek elérése;
- magas szintű és szervezett részes felek konferenciái;
- új tengeri és fafajok felvétele a CITES listákra;
- a technológia szolgálatba állítása, a hatékony végrehajtás érdekében;
- új finanszírozási források;
- Titkárság reformja.¹⁷¹

---

¹⁷⁰ 2010 és 2018 között a CITES részes feleinek száma 175-ről 183-ra nőtt.

¹⁷¹ John. E. Scanlon: *Early reflections on eight years as Secretary-General of CITES, 2010-2018* (2018. 04. 13.)

<https://www.linkedin.com/pulse/early-reflections-eight-years-secretary-general-cites-scanlon-am/> (2019. 01. 27.)

V.3.1. Hatékonyság

1973-as megalkotása óta az Egyezményt folytonos módosításokkal és kiegészítésekkel igyekeztek úgy alakítani, hogy megfeleljen az újabb kor követelményeinek és a változó kihívásoknak. Azonban, bár sokan tekintik a CITES-t az egyik leghatékonyabb nemzetközi rendszernek, mások számos kritikai észrevételt fogalmaztak meg vele szemben.

Elsősorban a CITES funkcionális hatékonyságával szemben merülnek fel aggályok, amelyek főként a nemzetközi közösségnek a vadvilág megőrzésére vonatkozó eltérő elképzeléseiből, az eltérő hangsúlyokból, a fogyasztás vagy a fenntarthatóság előtérbe helyezéséből, valamint a hatékony megértés és megegyezés hiányából fakadnak. Minden kétséget kizáróan az Egyezmény valódi előrelépés volt és valószínűsíthetően a vadvilág megőrzése körében született nemzetközi egyezmények közül az egyik legfontosabb. Azonban a szkeptikusok a kritikák legszélsőségebb formáit fogalmazzák meg vele szemben, amelyeket egy olyan korszakban, amikor a biológiai sokféleség csökkenése ellen folytatott harc a nemzetközi közösség prioritása, nem lehet figyelmen kívül hagyni. A kritikusok álláspontja szerint az Egyezmény nem találkozik az új évezred és a XXI. század követelményeivel, ezért új megközelítés szükséges a tárgykörben. A „zöld” nem kormányzati szervezetek részéről főleg az egyes fajok függelékekbe való felvételével,¹⁷² valamint egyes, az Egyezmény végrehajtásáért felelős személyek korrupcióban való részvételével szembeni fellépés hiánya miatt fogalmaztak meg ellenvetéseket. Így egyes ellenzők¹⁷³ szerint az Egyezmény számos problémával küzd. A legszélsőségebb álláspontok szerint a CITES elbukott, és a későbbiekben egyáltalán nem kellene támogatni azt. Erre példa a „*Friends of the Orangutans*” malajziai szervezet petíciója, amely szerint a CITES teljes bukás. Példaként hozzák fel, hogy néhány lépésre a CITES bangkoki irodája mellett van egy piac, ahol minden vasárnap vadvilági termékeket árulnak immáron 20 éve, egy olyan

---

¹⁷² Ilyen bukásnak tekintették, amikor 2013-ban a jegesmedvéket nem sikerült az I. Függelékbe felvenni, annak ellenére, hogy az őslakosok vadászathoz való jogát nem érintette volna a módosítás. Az érintett államok közül egyedül Kanada engedélyezi a jegesmedvék sportvadászatát és nemzetközi kereskedelmét. See: Animal Welfare Institute, CITES CoP 16. *Successes and failures*.

<https://awionline.org/awi-quarterly/2013-spring/cites-cop16-successes-and-failures> (2019. 02. 16.)

¹⁷³ A negatív vélemények főként az egyes fajok függelékekbe sorolásához kapcsolódva kerülnek előtérbe, a részes felek konferenciái után. Főként, mivel sokszor gazdasági hasznuk miatt nem kerülnek magasabb védelmi szintet biztosító átsorolásra, az érdekelt államok ellenszavazata eredményeképpen. Például: Mark Jones (Care for the Wild International, UK): a CITES a politikai célokat szolgálja. (Has CITES had its day? 2010., BBC). Továbbá: CITES members silent over failure to address illegal toothfish fishing. 2013. (<https://www.traffic.org/news/cites-members-silent-over-failure-to-address-illegal-toothfish-fishing/>) De a kérdések az elefántcsontkereskedelem kapcsán is felmerültek: VANDEGRIFT, JOSEPH: Elephant Poaching: CITES failure to combat the growth in chinese demand for ivory. In: *Virginia Environmental Law Journal* Vol. 31, No. 1 (2013), pp. 102-135.

területen, ahol a kereskedelmi tevékenység elvileg a CITES alapján került szabályozásra.¹⁷⁴ Az ellenzők másik tábora a gazdasági és szociális fejlődés, a nemzeti szuverenitás védelme és a hagyományok tisztelete, a profit maximalizálása és a bürokratikus kontroll minimalizálása tekintetében hozza fel érveit. Az egészen biztos, hogy a valamennyi táborot alapvetően nem csupán a reális megfontolás vezeti, hanem az érzelmek és személyes meggyőződés által irányított érveket is felsorakoztatnak. A legszélsőségesebbek a vadvilágból származó termékek kereskedelmének teljes liberalizálása mellett foglalnak állást, mivel meggyőződésük, hogy a tilalmak csak a feketepiac megerősödéséhez vezetnek. Ami minden oldal számára megfelelő megoldás lehetne, az a CITES határozottabb, hatékonyabb, előrelátóbb végrehajtása. Az Egyezményrel kapcsolatosan meg lehet fogalmazni azt a kritikai észrevételt, hogy bár elfogadásának időszakában a veszélyeztetett fajokat érintő kereskedelmi tevékenység nagyon súlyos károkat okozott, ahogyan ma is, de emellett az utóbbi időszakban a biológiai sokféleség radikális csökkenésének elsődleges oka a természetes élőhelyek pusztítása. Így a jelenlegi szabályozás ún. „top-down” szisztémát követ. Helyette előnyösebb lenne ennek ellenkezője, vagyis a probléma gyökereit, az alapokat kezelő rendszer. Egyes álláspontok szerint a jelenlegi parancsoló-kontrolláló (*command-and-control*) rendszer helyett előnyösebb lenne egy elkötelezettségen és engedményeken alapuló rendszer kiépítése. Mindenesetre a biodiverzitás csökkenése ellen tett eddigi erőfeszítések és az ezzel kapcsolatos klasszikus felfogás helyett a nemzetközi közösségnek új irányvonalakat kellene kijelölnie, és követnie, amely az értékek sokféleségének elismerésén és egy kiegyensúlyozott rendszeren nyugszik.¹⁷⁵

---

¹⁷⁴ *Stop Funding CITES – They Are Part of the Problem Not the Solution*. <https://www.change.org/p/stop-funding-cites-they-are-part-of-the-problem-and-not-the-solution#petition-letter>.

¹⁷⁵ BOWMAN, MICHAEL: *A Tale of Two CITES: Divergent Perspectives upon the Effectiveness of the Wildlife Trade Convention*. *Review of European Community & International Environmental Law* Vol. 22 (3) (2013). 228-238. p.

V.3.2. A CITES szabályozási rendszere – a Függelékekkel kapcsolatos problémák feltárása egy esettanulmányon keresztül

A részes felek konferenciájának feladata az *I. és II. Függelékek módosítása*, az Egyezmény XV. Cikke alapján. A módosításra lehetőség van a részes felek konferenciáján, vagy a konferenciák közötti időszakban is.

A részes felek konferenciájához kapcsolódóan a Függelékek módosítását bármely részes fél javasolhatja. A módosítás javasolt szövegét az ülés előtt legalább 150 nappal közölni kell a Titkársággal. A módosítási javaslattal a Titkárság konzultál a többi részes féllel és az érintett CITES testületekkel, majd a választ valamennyi részes féllel közli, az ülés előtt legalább 30 nappal. A Függelékekben javasolt módosításokat a jelenlevő és szavazó részes felek kétharmados többségének kell elfogadnia. A szavazás szempontjából a jelenlevő, és igennel vagy nemmel szavazó részes feleket kell figyelembe venni. A szavazástól tartózkodó részes felek nem számíthatók be a módosítás elfogadásához szükséges kétharmadba. Az ülésen elfogadott módosítások az ülés után 90 nappal lépnek érvénybe valamennyi részes fél tekintetében, kivéve, ha fenntartással élnek.¹⁷⁶

Az *I. és II. Függelékek módosítására az ülésszakok közötti időszakban* is lehetőség van. Bármely részes fél kezdeményezheti a Függelékekbe sorolt fajok felülvizsgálatát, ilyenkor ún. „*postai úton*” történő, vagyis alapvetően írásbeli eljárás történik. Az Egyezmény különválasztja a tengeri fajokra és a nem tengeri fajokra vonatkozó módosításokat. A tengeri fajok esetében a módosítási javaslatokat a Titkárság azonnal közli a részes felekkel és konzultál a vonatkozó kormányközi testületekkel is. A konzultáció eredményét és a Titkárság saját álláspontját közli a részes felekkel. A tengeri fajokon kívül eső bármely más faj esetében a kormányközi testületekkel folytatott konzultáció nem része a módosítási eljárásnak. A részes felek a Titkárság értesítésének kézhezvételétől számított 60 napon belül közölheti észrevételeit. A beérkezett válaszokat és saját javaslatait a Titkárság közli a részes felekkel. Amennyiben az utóbbiak közlésétől számított 30 napon belül nem érkezik be kifogás, a módosítás 90 nap múlva lép hatályba, kivéve, a fenntartást bejelentő államokat. Amennyiben a javasolt módosításokkal kapcsolatosan kifogás érkezik a Titkársághoz, azt szavazásra kell bocsátani, amely ugyancsak írásbeli úton történik. A Titkárság értesíti a részes feleket, hogy kifogásról szóló értesítést kapott. Ezen értesítéstől számított 60 napon belül a részes felek igenlő szavazatokat, ellenszavazatokat és

---

¹⁷⁶ Washingtoni Egyezmény, XV. Cikk I. (a)-(c)

tartózkodást küldhetnek. Amennyiben valamilyen reakció a részes feleknek legalább a felétől nem érkezik be, a javasolt módosítást a következő konferenciára kell utalni, tárgyalás és szavazás céljából. Ha a szavazatok a részes felek legalább felétől beérkeznek, a módosítást az igennel vagy nemmel szavazó részes felek kétharmados többsége fogadja el. A szavazás eredményéről a Titkárság valamennyi részes felet értesíti. Amennyiben a módosítást elfogadják, a Titkárság által küldött értesítés keltétől számított 90. napon lép hatályba a módosítás, kivéve, ha a felek fenntartással élnek.¹⁷⁷

A *III. Függelék módosítása* egyszerűbb eljárás keretében történik, hiszen az nyújtja a legcsekélyebb védelmet a listára vett fajok tekintetében. Bármelyik részes fél bármikor jegyzéket juttathat el a Titkársághoz azon fajokról, amelyeket a saját joghatósága területén a *III. Függelék*be tartozónak tekint. A *III. Függelék* azoknak a részes feleknek a nevét tartalmazza, amelyek javasolták az érintett fajok *III. Függelék*be való felvételét, a javasolt fajok tudományos nevét és egyéb, az Egyezmény szempontjából fontos vonatkozó adatokat. A jegyzék előterjesztésekor a Titkárság rendelkezésére kell bocsátani a kérdéses faj védelmére vonatkozó belföldi szabálmódosítást, minden egyéb a Titkárság által igényelt dokumentummal egyetemben. Amennyiben a *III. Függelék* módosításáról jegyzék érkezik a Titkársághoz, azt azonnal közlik a részes felekkel. A jegyzék a *III. Függelék* részeként lép hatályba, a közlést követő 90 nap múlva. A *III. Függelék*kel kapcsolatosan is lehetőség van fenntartás bejelentésére. A *III. Függelék*ben felvétel céljából bejelentető részes fél, azt bármikor visszavonhatja úgy, hogy erről értesítést küld a Titkárságnak, amely közli a visszavonást valamennyi részes féllel. A visszavonás az ilyen közlés keltétől számított 30. napon lép hatályba.¹⁷⁸

Más szabályok vonatkoznak az *Egyezmény módosítására*, így az elkülönül a *Függelék*ekben sorolt fajok jegyzékének módosításától. Az Egyezmény módosítását a részes felek legalább egyharmadának írásban kell kezdeményeznie. Ebben az esetben a Titkárság köteles a rendkívüli ülészak összehívására, amely megvitatja és szavaz a módosításokról. Minden módosítás javasolt szövegét a Titkárságnak legalább 90 nappal a tanácskozás előtt valamennyi részes félhez el kell juttatnia. Az Egyezmény módosításait a jelenlévő és szavazó részes feleknek kétharmados többséggel kell elfogadnia. A szavazástól tartózkodó részes felek nem számítanak be a módosítás elfogadásához szükséges többségbe. A módosítás az azt elfogadó részes felek tekintetében 60 nappal azután lép hatályba, hogy a részes felek kétharmada a letéteményes kormányánál letétbe helyezte a módosítás

---

¹⁷⁷ Washingtoni Egyezmény, XV. Cikk 2. (a)-(l)

¹⁷⁸ Washingtoni Egyezmény, XVI. Cikk 1-4.

elfogadására vonatkozó okiratot. Ezt követően a módosítás minden további részes fél tekintetében 60 nappal azután lép hatályba, hogy ez a részes fél a módosítást elfogadó okiratát letétbe helyezte.¹⁷⁹ Az előbbiek alapján egyértelmű, hogy az Egyezmény módosítására kizárólag rendkívüli ülészakon van lehetőség. Éppen ezért is kérdőjelezték meg a CoP-ken elfogadott egyéb döntések kötelező mivoltát.

A CITES különböző függelékei eltérő védelmet biztosítanak az oda sorolt fajoknak, így a kereskedelem kontrollja is különböző szintű. Az afrikai elefántok példáján keresztül jól szemléltethető, hogy az egyes fajok CITES függelékbe való besorolása hogyan befolyásolja az orvvadászatot és az illegális kereskedelmet. Bár az utóbbi években a részes felek igyekeztek új programokat kidolgozni az afrikai elefántok populációjának rehabilitálása érdekében, az eddigi, alapvetően politikai indokok által irányított döntéshozatal már helyrehozhatatlan károkat okozott és egyéb gazdasági, kulturális kérdéseket is felvetett. Az orvvadászat sokkal nagyobb szerepet játszik az elefánpopuláció csökkenésében, mint a biodiverzitás csökkenésének második indoka, az ún. élőhelypusztítás. Az 1980-as években az elefántok száma drasztikusan csökkent Afrikában, elsősorban az elefántcsontért való orvvadászatnak köszönhetően. Pontos mutatószámok nem állnak rendelkezésre, az óvatos becslések alapján az 1980-as 1.2 millió egyedszám mintegy 600 ezerre esett vissza 1989-re. Kenyában kétharmaddal, Zambiában és Tanzániában háromnegyeddal csökkent az elefánpopuláció. Az egyedszám zuhanórepülését egyaránt okozta az elefántcsont legális és illegális kereskedelme, amelyet felgyorsított az érintett országok bizonytalan gazdasági struktúrája, a politikai korrupció és az automata gépfegyverekhez való könnyebb hozzáférhetőség.¹⁸⁰

A részes felek már 1983-ban elkezdtek foglalkozni az afrikai elefántok kérdésével és a *gaboron-i* konferencián elfogadásra került a Conf. 4.14 határozat, felkérve a Technikai Bizottságot, hogy dolgozzanak ki irányelveket az elefántcsont-kereskedelemre. 1985-ben az Argentínában tartott konferencián új határozatot fogadtak el, amely előírta, hogy az afrikai államok határozzanak meg exportkvótákat a nyers elefántcsontkereskedelmére, így korlátozva a levadászott elefántok számát. Ekkor az afrikai elefántok a CITES Egyezmény II. Függelékében kaptak helyet.¹⁸¹

---

¹⁷⁹ Washingtoni Egyezmény XVII. Cikk. 1-3.

¹⁸⁰ HUNTER, DAVID – SALZMAN, JAMES – ZAELEKE, DURWOOD: *International Environmental Law and Policy*. 5. kiadás University Casebook Series, Foundation Press, St. Paul, USA, 2015. 1108-1109. [HUNTER–SALZMAN–ZAELEKE, 2015.]

¹⁸¹ *Trade in Ivory from African Elephants*. <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/05/doc/E05-22.pdf> (2019. 01. 23.)

Néhány évvel később az 1989-es *lausanne*-i konferencia egyik fő problémája volt az afrikai elefántpopuláció csökkenése, az elefántcsont-kereskedelem és az elefántok I. Függelékbe való áthelyezésének lehetséges következményei. A tárgyalások eredményeként több munkadokumentum került elfogadásra, különösen az alábbi témakörökben: az elefántcsont-kereskedelmi kontrollrendszer hatékonyságának növeléséről, az akkor raktáron lévő elefántcsontról és legfőképpen a kereskedelmi szabályozás változásának hatásairól.¹⁸²

A függelékbe való besorolással kapcsolatosan meg kell jegyezni, hogy a legmagasabb szintű védelmet biztosító I. Függelékbe sorolt fajok kereskedelme sem esik teljes tilalom alá. Kivitelezhető, ha nem elsősorban kereskedelmi célzattal történik, valamint előzetes engedélyhez van kötve.

A legmagasabb szintű védelmet és így a legszigorúbb szabályokat követelő *I. Függelék* tekintetében a kereskedelmet a fajok további fennmaradásának veszélyeztetésének megakadályozása érdekében különösen szigorúan kell szabályozni. A kereskedelmet csak *rendkívüli körülményei között* szabad engedélyezni.¹⁸³ A kivitelhez exportengedély előzetes megadása és bemutatása szükséges. Az exportengedély kiadásához a kivitel helye szerinti állam Igazgatási Hatósága meggyőződik a példány beszerzésének jogszerű voltáról és a szállítás megfelelő körülményeiről. A Tudományos Hatóság meggyőződik az exportnak a faj további fennmaradására gyakorolt hatásairól. Az exportengedély kiadásához szükséges az importengedély megadása is.¹⁸⁴ A bevitel helye szerinti állam Tudományos Testülete kiállíthatja az importengedélyt, de csak abban az esetben, ha a példányt *nem elsődlegesen kereskedelmi célzattal használják fel*, és ha a bevitel nem hátrányos a faj fennmaradására, valamint az élő példányok tartásához megfelelő feltételek állnak fent. Az I. Függelékbe sorolt fajok behozatalához szükséges az importengedély, az exportengedély vagy re-export bizonyítvány előzetes megadása és bemutatása.¹⁸⁵ Az újrakivitel kizárólag re-export bizonyítvány alapján lehetséges, amelyek a re-exportáló állam Igazgatási Hatósága állíthat ki. A Hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy az bevitel is a CITES szabályokkal összhangban történt meg.¹⁸⁶ Az Egyezmény külön szabályozza az egyes fajok tengerről történő bevitelhez szükséges eljárást, amely a beviteli állam

---

¹⁸² Agenda and working documents. <https://cites.org/eng/cop/07/doc/index.php> (2019. 01. 23.)

¹⁸³ Washingtoni Egyezmény, II. Cikk 1.

¹⁸⁴ Washingtoni Egyezmény, III. Cikk 2. a) - d)

¹⁸⁵ Washingtoni Egyezmény III. Cikk 3. a) - c)

¹⁸⁶ Washingtoni Egyezmény, III. Cikk 4. a) - c)

igazgatási hatóságának előzetes bizonylatán és a Tudományos Testület állásfoglalásán alapszik.¹⁸⁷

Ennek megfelelően, ha az afrikai elefántok az I. Függelékben helyezkednek el, nem lehetséges a nyers vagy megmunkált elefántcsont kivitele, amennyiben a másik országba történő bevitel célja az elefántcsont, vagy az abból készül termékek későbbi értékesítése. Ugyanakkor a kereskedelmi tevékenységgel összefüggésben csak az import van megtiltva, az export nem. Ezért az Egyezmény nem akadályozza meg a trófeák, szuvenírek és a tudományos minta kivitelét az országból, még ha az kereskedelmi célzattal történne is.¹⁸⁸ A tárgyalások során számos afrikai állam, különösen Afrika déli részéről, ellenérveket sorakoztatott fel az afrikai elefántok I. Függelékbe való áthelyezése ellen. Különösen az állami jövedelem nagymértékű csökkenését vetítették előre, valamint azt, hogy amint megtörténik a függelékváltás, a tapasztalatok alapján az afrikai elefántok várhatóan sohasem fognak visszakerülni az II. Függelékbe.¹⁸⁹

Végül 1989-ben az afrikai elefántok átsorolásra kerültek az I. Függelékbe, azonban Japán továbbra is fenntartotta a jogot, hogy nyers elefántcsontot importáljon az afrikai CITES egyezményben részes államoktól. Az afrikai elefántok I. Függelékben való elhelyezésének voltak pozitív hozadécai is. A globális elefántcsont-kereskedelem mintegy 10-15 százalékát lebonyolító Amerikai Egyesült Államok teljesen megtiltotta az elefántcsont bevitelét. Az elefántcsordák újra gyarapodni kezdtek Dél-Afrikában, Zimbabweben, Botswanában, Zambiában, Malawiban és Namíbiában. A vadvilági menedzsment jól működött az említett országokban, még ha néha ejtettek is el elefántokat, hogy a populáció ne haladja meg az élőhely eltartó képességét. Ugyanakkor a kereskedelmi változásoknak köszönhetően az érintett afrikai államok mintegy 470 tonna elefántcsontot raktároztak, mivel nem tudták azt eladni, még abban az esetben sem, ha az így befolyó jövedelmet az orvvadászat elleni küzdelemre szerették volna fordítani. Ennek eredményeként a '90-es évektől kezdődően nagy erőfeszítéseket tettek, hogy az afrikai elefántok visszakerüljenek a II. Függelékbe, hogy a teljes tilalmat helyettesítse a korlátozott, de legális export. Fő érvük az volt, hogy a vadvilági megőrzés terhe nem a központi kormányzatra, hanem a kis közösségekre hárul, akik addig a legtöbbet profitáltak az illegális vadászatból. Éppen

---

¹⁸⁷ Washingtoni Egyezmény, III. Cikk 5. a) - c)

¹⁸⁸ Consequences of the transfer of the african elephant from Appendix I to Appendix II. Doc. 7.43.1. <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/07/doc/E07-43-01.pdf> (2019. 01. 23.)

¹⁸⁹ Elephants and ivory trade in southern Africa. <https://cites.org/eng/cop/07/doc/index.php> (2019. 01. 23.)

ezért a legális kereskedelemre úgy tekintettek, mint egyfajta ösztönző erőre, hogy a kis közösségek is felismerjék ezt a gazdasági alternatívát.¹⁹⁰

Az átsorolást ellenzők, köztük az USA és egyes afrikai államok is, mint Kenya megítélésében az afrikai elefántok II. Függelékbe való visszahelyezése utat nyitott volna az orvvadászatnak, mivel technikailag nem lehet különbséget tenni az orvvadászat eredményeképpen megszerzett és a legálisan ritkított csordákból származó elefántcsont között. További ellenérvek szerint az afrikai államok által felhozott gazdasági problémák orvosolhatók ökoturizmussal és nemzetközi segíetekkel.¹⁹¹

Az 1997-ben tartott részes felek konferenciáján három afrikai állam, Botswana, Zimbabwe és Namíbia javasolta, hogy az afrikai elefántok kerüljenek vissza a II. Függelékbe, tekintettel a populáció gyors növekedésre, miáltal csökkent a kihalás veszélye. Bár a javaslatot teljes terjedelmében nem fogadták el, az előbbi három afrikai állam tekintetében egy jegyzettel ellátott kiegészítés történt, amíg a többi állam tekintetében az afrikai elefántok megmaradtak az I. Függelékben.¹⁹² A három állam mintegy 59 tonna¹⁹³ elefántcsontot kívánt Japánba szállítani és ott értékesíteni. Ennek megfelelően a három állam engedélyt kapott, hogy nem kereskedelmi célból trófeákat, élő állatokat megfelelő és elfogadható célállományokra, valamint, hasítékbőrt, bőrtermékeket és elefántcsont-faragásokat¹⁹⁴ exportáljanak. Az Egyezmény módosítása 1999. szeptember 18-án lépett hatályba, onnantól számított 18 hónapig még nem volt engedélyezett az elefántcsonttal való kereskedelem.¹⁹⁵

A II. Függelékbe sorolt fajok esetében a kereskedelmi kontroll célja, hogy elkerüljék a fennmaradásukkal összeegyeztethetetlen hasznosítást és a fajok példányai kereskedelmének hatékony ellenőrzése. A kivitelhez szükséges az exportengedély előzetes megadása és bemutatása. Az engedély akkor állítható ki, ha a kivitel helye szerinti állam Tudományos Testülete úgy foglal állást, hogy az export nem káros a kérdéses faj fennmaradása szempontjából. Az exportáló állam Igazgatási Hatósága megvizsgálja, hogy a példány megszerzése esetében betartották a vonatkozó állat- és növényvilág védelmére hozott

---

¹⁹⁰ HUNTER – SALZMAN – ZAELE, 2007. 1109. p.

¹⁹¹ Michael Lemonik: *The Ivory Wars: After a Seven Year Ban, Three African Nations Want to Sell Tusks. Will the Rest of the World Allow it?* Time, 1997. június 16. [://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,986539,00.html](http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,986539,00.html) (2019. 01. 23.)

¹⁹² Res. Conf. 10.9. *Consideration of proposals for the transfer of African elephant populations from Appendix I to Appendix II*

¹⁹³ Botswana: 25.3 tonna, Namíbia: 13.8 tonna, Zimbabwe: 20 tonna

¹⁹⁴ Utóbbiakat csak Zimbabwe.

¹⁹⁵ *Amendments to Appendices I and II of the Convention* 151. p.
<https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/10/E10-amendments.pdf> (2019. 01. 23.)

jogszabályokat és élő példányok szállítása esetében megfelelő körülményeket biztosítanak.¹⁹⁶ Az Egyezményben részes fél államok Tudományos Testületei folyamatosan figyelemmel kísérik a II. Függelékbe tartozó fajok esetében kiállított exportengedélyeket és a tényleges kivitelt. Amennyiben felmerül a „*kérdéses faj elterjedési területén az érintett ökológiai rendszerekben játszott szerepének megfelelő szintű fenntartása érdekében*” a magasabb szintű védelem biztosításának és az I. Függelékbe való felvétel szükségessége, a Tudományos Testület javaslata alapján az Igazgatási Hatóság korlátozza a kiviteli engedélyek kiadását.¹⁹⁷ A bevitelhez exportengedély vagy re-exportbizonyítvány előzetes bemutatása szükséges. Az újrakivitelhez szükséges a re-export bizonyítvány előzetes megadása és bemutatása. Az újrakiviteli bizonyítvány kiadásához a re-exportáló állam Igazgatási Hatósága meggyőződik az importálás jogszabályszerűségéről és az élő példányok szállításának körülményeiről.¹⁹⁸ A II. Függelék esetében is külön szabályozásra kerül a tengerről történő bevitel, amelynél egy évet meg nem haladó időszakra, a bevitelre kerülő példányok teljes száma is meghatározható a Tudományos Testület javaslatára.¹⁹⁹ A 10.10-es határozat nagyon szigorú szabályokat és követelményeket állított fel az afrikai elefántokkal folytatott kereskedelem tekintetében. Többek között szigorú monitoring rendszert alakítottak ki, és az érintett államoknak bizonyítania kellett, hogy az eladott elefántcsont nem orvvadászatból származik. Ezentúl a kereskedelmi haszon jelentős részét egyenesen az afrikai elefántok megóvására kellett fordítani.²⁰⁰ 1999-ben a CITES Állandó Bizottsága megállapította, hogy a követelmények teljesültek és a három érintett országban megtartották az aukciókat, amely során 49.574 tonna elefántcsontot adtak el (mintegy 5446 agyar) körülbelül 5 millió USD értékben.²⁰¹ Azonban ekkor kezdtek el megmutatkozni a II. Függelékbe való áthelyezés negatív hatásai is. A kereskedelmi könnyítés hatására az illegális vadászat mértéke azonnal növekedésnek indult, Zimbabweben mintegy 50 százalékkal ugrott meg. *Willis Makombe*, aki akkoriban a *Harare Nemzeti Park és Vadvilág Részleg* vezetője volt, elmondta, hogy a döntés előtt havonta mintegy négy, utána havonta hat elefántot mészároltak le az orvvadászok. Mivel az afrikai államok nem rendelkeztek megfelelő erőforrásokkal, továbbá az elefántcsont eredetét nagyon nehéz visszakövetni, az orvvadászat sokaknak újra vonzó tevékenységgé vált. Ghánában a

---

¹⁹⁶ Washingtoni Egyezmény IV. Cikk 2. a) - c)

¹⁹⁷ Washingtoni Egyezmény, IV. Cikk 3.

¹⁹⁸ Washingtoni Egyezmény, IV. Cikk 5. a) - b)

¹⁹⁹ Washingtoni Egyezmény, IV. Cikk. 6- 7.

²⁰⁰ Res. Conf. 10.10. *Trade in elephant specimens*

²⁰¹ HUNTER – SALZMAN – ZAEKE, 2007. 1110. p.

konferenciát követő szeptemberben 5 elefántot mészároltak le, az elefántcsont-kereskedelem tilalmának bevezetése óta először. A CITES kikényszerítésének hiányát jelzi, hogy Zimbabwe a tilalom ellenére és annak hatálya alatt is exportált elefántcsontot Japánba, Dél-Afrikába, az USA-ba, Kínába, Thaiföldre és Hong Kong-ba.²⁰²

A következő CITES konferencián, 2000-ben, Dél-Afrika tekintetében is a II. Függelékbe kerültek át az afrikai elefántok. Ugyanakkor Dél-Afrika a kormányzati raktárakban lévő és a *Kruger Nemzeti Parkból* származó egész elefántagarak tekintetében kereskedhet legálisan elefántcsonttal. A 2000-ben meghatározott szabályok alapján jelenleg az afrikai elefántok az I. Függelékbe vannak sorolva, kivéve a Botswana, Namíbia és Zimbabwe területén élő populációt és Dél-Afrikát.²⁰³

A CITES szabályok kikényszerítése és ellenőrzése érdekében hatékony ellenőrző rendszert akartak létrehozni az elefántcsont-kereskedelemre, így létrejött a MIKE,²⁰⁴ az illegálisan megölt elefántok monitorozására. A monitoring rendszer 1997-ben, Hararében került kialakításra, és 2013-ban, a 16.9. határozattal vizsgálták felül. 2001 óta a program afrikai államokban való működése az Európai Unió finanszírozásával történik. A MIKE 30 afrikai és 13 ázsiai országban működik. Figyelemmel kíséri az elefántok illegális vadászatát, ezzel segítve a megfelelő döntéshozást és jogalkotást az elefántok tekintetében. A MIKE megállapítja az orvvadászat mértékét, a PIKE²⁰⁵ számok alapulvételével. Az elmúlt néhány év mutatói kifejezetten negatív tendenciákat tükröznek, főleg Közép- és Dél-Afrika területén. A MIKE index 0,5 felett van, ami azt mutatja meg, hogy a halottan megtalált elefántok mintegy felét illegálisan ejtették el. Egyes területeken, mint Garamba, a PIKE index már 0,7 körüli értéket mutat.²⁰⁶

A CITES 27 olyan országot azonosított, amelyek különösen érintettek az illegális elefántcsont-kereskedelemben.²⁰⁷ Ezeket három csoportba sorolta: elsődlegesen aggályos (kivétel ország vagy terület pl. Kenya, Kína, Thaiföld, Vietnám); másodlagosan aggályos

---

²⁰² HITCH, SCOTT: *Losing elephant wars: CITES and the „ivory ban”*. J. INT'L & COMP. L. Vol. 27:167-184-186. p.

²⁰³ *Amendments to Appendices I and II of the Convention* 4.p.

https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/11/other/E-Amendments_App.pdf (2019. 01. 23.)

²⁰⁴ MIKE: *Monitoring the Illegal Killing of Elephants*: Jogellenesen megölt elefántok monitorizálása

²⁰⁵ PIKE: *Proportion of Illegally Killed Elephants*: Illegálisan megölt elefántok aránya

²⁰⁶ MIKE Report *Levels and trends of illegal killing of elephants in Africa to 31 December 2016 – preliminary findings*.

https://cites.org/sites/default/files/eng/prog/MIKE/MIKE_report_released_WWD_3Mar2017.pdf (2019. 01. 23.)

²⁰⁷ A mennyiségi mutatók megállapítását segítik a más rendszerek is: Elefánt Kereskedelmi Információs Rendszer (ETIS: *Elephant Trade Information System*), Afrikai Elefánt Adatbázis (*African Elephant Database*).

(kilenc ország pl. Egyiptom, Gabon); és nyomkövetés szempontjából fontos (kilenc ország pl. Angola, Kambodzsa). Ezek közül 19 államot kért fel a CITES egy Nemzeti Elefántcsont Akcióterv²⁰⁸ elkészítésére.

A vadvilági bűnözés, az orvvadászat továbbra is nagy problémát jelent az afrikai államokban, tovább csökkentve az afrikai elefántok számát. A hatékony küzdelemhez szükséges, hogy azonosítani lehessen az elkobzott elefántcsont földrajzi eredetét, ezért 2010-ben egy, a törvényszéki módszereket is alkalmazó azonosító rendszert hoztak létre az ún. *ivoryID*-t, amely az izotópos ujjlenyomat példáját alkalmazza az elefántcsontra. Az elefántcsont-azonosító egyrészt alkalmas az elefántcsont korának, másrészt földrajzi eredetének meghatározására. A módszer fejlesztéséhez mintegy 716 mintát vizsgáltak meg, amelyeket múzeumoktól, vadászoktól, civil szervezetektől szereztek be, s melyek segítségével egy referencia-adatbázist hoztak létre Afrikára vonatkozóan.²⁰⁹

Az Egyezmény szabályainak gyakorlati megvalósítása leginkább a kereskedelmi tevékenység engedélyezése és felügyelete érdekében kiadott engedélyek és bizonyítványok rendszerében mutatkozik meg. Az egyes Függelékek kapcsán, az importra, az exportra és a re-exportra vonatkozóan a részes felek hatóságainak engedélyeket és bizonyítványokat kell kiállítaniuk. Az Egyezményhez csatolt függelékek irányt mutatnak az engedélyek és bizonyítványok tartalmára. Az exportengedélyek a megadástól számított hat hónapon belül használhatók fel.²¹⁰ Minden engedélynek és bizonyítványnak tartalmaznia kell az Egyezmény nevét, a kibocsátó Igazgatási Hatóság nevét és azonosító bélyegzőjét, valamint az Igazgatási Hatóság által adott ún. ellenőrzési számot.²¹¹ Minden másolatot és eredeti példányt világosan meg kell jelölni. Az eredeti helyett, a másolt dokumentumok csak az eredeti példányon megjelölt mértékben használhatók.²¹² Amennyiben a példányok több küldeményben kerülnek szállításra, minden küldeményhez külön engedély vagy bizonyítvány szükséges.²¹³ Bármely példány importáló állama Igazgatási Hatóságának érvénytelenítenie kell és be kell vonnia az adott példányra vonatkozólag már bemutatott exportengedélyt vagy re-export bizonyítványt és minden vonatkozó importengedélyt.²¹⁴ A dokumentumok hamisításának megakadályozása érdekében az Igazgatási Hatóságok

---

²⁰⁸ NIAPs: *National Ivory Action Plans* https://cites.org/eng/news/pr/2016_trends_in_African_elephant_poaching_released_%E2%80%93_CITES_MIKE_programme_03032017 (2019. 01. 23.)

²⁰⁹ IvoryID https://ivoryid.org/en/pages/about/how_it_all_began (2019. 01. 23.)

²¹⁰ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 2.

²¹¹ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 3.

²¹² Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 4.

²¹³ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 5.

²¹⁴ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 6.

minden példányt „jellel” láthatnak el, amely lehet kitörölhetetlen lenyomat, ólompecsét vagy más hasonló eszköz.²¹⁵

Az afrikai elefántok esetén keresztül szemléltethető a legjobban, hogy egyes országok kitartó ellenállása miként gyengítheti meg az Egyezmény által biztosított védelmet, valamint megmutatkozik a kereskedelmi könnyítések illegális vadászatra gyakorolt hatása is. Az Egyezmény alaprendelkezései azonban nem alkalmazhatók a tranzit, vagyis átmenő forgalomra és a részes felek területén való rakodásra mindaddig, amíg a példányok vámhatósági ellenőrzés alatt állnak.²¹⁶

További *mentességek* kerülnek meghatározásra, amikor az Egyezmény szabályait nem kell alkalmazni. Ide tartozik, ha az exportáló vagy re-exportáló állam Igazgatási Hatósága meggyőződött arról, hogy a példányt azelőtt szerezték be, hogy a CITES rendelkezéseit alkalmazni kellett volna és erről bizonyítványt állít ki.²¹⁷

Az Egyezmény mentességeket határoz meg – mind a három Függelékre vonatkozóan – ha a példányok személyi vagy háztartási ingóságok, azonban ezt a kitétele nem lehet mindig alkalmazni.²¹⁸

Különleges kivételek vonatkoznak arra, ha az adott faj egyede nem a vadonból származik. Ha az I. Függelékbe sorolt állatfaj példányait fogságban nevelik, vagy növényfaj egyedeit mesterségesen szaporítják kereskedelmi célból, azokra a II. Függelékben szereplő példányokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.²¹⁹ A fogságban nevelés vagy mesterséges szaporítás tényéről az exportáló állam Igazgatási Hatósága győződik meg és állít ki bizonyítványt, amelyet mind a három Függelékbe sorolt fajok esetében elfogadhatják a részes felek, bármely engedély vagy bizonyítvány helyett.²²⁰

---

²¹⁵ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk 7.

²¹⁶ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 1.

²¹⁷ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 2.

²¹⁸ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 3. Ezt a mentességet nem lehet alkalmazni a következő esetekben:
a) az I. Függelékben szereplő fajok példányai esetében, ha ezeket a tulajdonos azon Államon kívül szerezte be, ahol szokásos lakhelye van, és ebbe az Államba viszi be őket; vagy
b) a II. Függelékben szereplő fajok példányai esetében, ha:
(i) ezeket a tulajdonos azon Államon kívül szerezte be, ahol szokásos lakhelye van, és olyan Államban, ahol a természeti környezetből való kiemelésük történt,
(ii) abba az Államba viszik be őket, ahol a tulajdonos szokásos lakhelye van, és
(iii) az az Állam, ahol a természeti környezetből való kiemelésük történt, exportengedélyek előzetes megadását követeli meg az ilyen példányok bármilyen exportja előtt; kivéve, ha az Igazgatási Hatóság meggyőződött arról, hogy a példányok beszerzése azt megelőzően történt meg, hogy az Egyezmény rendelkezései azokra alkalmazandók lettek volna.

²¹⁹ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 4.

²²⁰ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 5.

Az általános, kereskedelemre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók növénygyűjteményi példányok vagy más múzeumi példányok nem kereskedelmi célú kölcsönzésére.²²¹ Bármely részes állam engedélyek vagy bizonyítványok nélkül engedélyezheti az olyan példányok mozgását, amelyek egy utazó állatkert, vándorcirkusz, utazó állatgyűjtemény, növénykiállítás vagy más vándorkiállítás részét képezik, meghatározott feltételek teljesítése esetében.²²²

Az Egyezménynek, a kereskedelem kontrolljára vonatkozó szabályait – különösen az engedélyek, bizonyítványok és dokumentáció tekintetében – a részes államok belső jogszabályai egészítik ki.

V.3.3. A CITES-hez fűzött fenntartások hatása a fajok védelmére

A nemzetközi szerződésekhez fűzött fenntartások alapvetően lehetőséget biztosítanak az államoknak arra, hogy egyes rendelkezések alkalmazását kizárják. A Szerződések jogáról szóló 1969. Bécsi Egyezmény²²³ szerint fenntartás *„olyan bárhogyan fogalmazott és nevezett egyoldalú nyilatkozat, amellyel valamely állam egy szerződés aláírása, megerősítése, elfogadása, jóváhagyása, vagy ahhoz történő csatlakozása során kifejezésre juttatja, hogy a szerződés bizonyos rendelkezéseinek jogi hatályát a reá való alkalmazásban kizárni vagy módosítani óhajtja.”*²²⁴ Így *„a fenntartás arra szolgál, hogy egy állam akkor is részesévé válhasson egy többoldalú nemzetközi szerződésnek, ha annak nem minden pontjával, de a túlnyomó részével egyetért. Ebben az esetben fenntartással él a számára elfogadhatatlan rendelkezéssel szemben, annak tartalmát magára nézve teljes egészében kizárja vagy módosítja, azonban a szerződés többi része kötelezi.”*²²⁵ Amíg alapvetően a nemzetközi egyezményekhez fűzött fenntartások hasznosnak bizonyulnak, hogy egy-egy állam ne kényszerüljön adott specifikus rendelkezés betartására, addig a CITES-hez

²²¹ Washingtoni Egyezmény, VII. Cikk 6. A III-V. Cikk rendelkezései nem alkalmazandók növénygyűjteményi példányoknak vagy más konzervált, szárított vagy beágyazott múzeumi példányoknak vagy valamely Igazgatási Hatóság által kiadott vagy elfogadott jellel ellátott élő növényanyagnak az Államuk Igazgatási Hatósága által bejegyzett tudósok vagy tudományos intézmények közötti nem kereskedelmi kölcsönzésére, ajándékozására vagy cseréjére.

²²² Washingtoni Egyezmény VII. Cikk 7. Ha: a) az exportőr vagy importőr az ilyen példányok összes részletét regisztráltatja az Igazgatási Hatóságnál, b) a példányok e cikk akár 2., akár az 5. bekezdése által meghatározott kategóriákba tartoznak; és c) az Igazgatási Hatóság meggyőződött arról, hogy minden élő példányt úgy szállítanak és gondoznak, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a sérülés, az egészségi károsodás vagy a kegyetlen bánásmód veszélyét.

²²³ Vienna Convention on the Law of Treaties 1969. (1980.) UNTS vol. 1155, p. 331. Magyarországon kihirdette: 1987. évi 12. tvr.

²²⁴ Bécsi Egyezmény 2. cikk A kifejezések használata, 1. d)

²²⁵ Szalai Anikó, ijoten (Internetes Jogtudományi Enciklopédia), Nemzetközi szerződések. 2018. [29] <https://ijoten.hu/szocikk/nemzetkozi-szerzodesek>

fűzött fenntartások rendszere felelős egyes fajok kereskedelmi kizsákmányolásáért, amely a veszélyezteteti vadvilágot.²²⁶ A kritikai észrevételek sorából nem lehet kihagyni a fenntartások említését sem. Jelen esetben az a kérdés merül fel, hogy a fenntartások jelenlegi formában akadályozzák-e a CITES céljainak megvalósulását? *Mennyiben élhetnek vissza a részes államok az egyes fajok védelme alól való kibújással? Összességében befolyásolja-e az Egyezményhez fűzött fenntartások sora az a CITES végrehajtásának hatékonyságát?*

A fenntartások rendszere azonban lehetőséget biztosít a részes feleknek, hogy egy számukra nem elfogadható módosításból kimaradjanak. Ugyanakkor a fenntartások lehetősége éppen az Egyezmény lényegét kérdőjelezi meg, amely a veszélyeztetett fajoknak nyújtott védelem, azok kereskedelmének szabályozásán keresztül. *A fő kérdés, hogyan tudná a CITES megvalósítani a célkitűzésit, ha a részes felek minden korlátozás nélkül távol maradhatnak a nekik nem tetsző, vagy nem előnyös rendelkezések megvalósításától?*

A Washingtoni Egyezmény nem engedi meg általános fenntartások tételét, azonban meghatározott cikkekhez kapcsolódóan lehetősége van a részes feleknek egyes rendelkezéseknek a kizárására. A Függelékek módosításával kapcsolatos eljárás során a CITES lehetőséget biztosít fenntartások tételére.²²⁷ Valamint bármely állam a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor különös fenntartást terjeszthet elő az I., II. vagy III. Függelékben szereplő bármelyik faj, vagy a III. Függelékben szereplő fajra vonatkozóan közelebbről megjelölt bármely rész vagy származék tekintetében. Ameddig nem történik meg a fenntartás visszavonása, a részes felet úgy kell tekinteni, mint amely nem részese az Egyezménynek az ilyen fenntartásban pontosan megjelölt faj vagy részek, vagy származékok kereskedelme vonatkozásában.²²⁸ Az előbbiek alapján három módon lehet fenntartást fűzni az Egyezményhez. Először is a Washingtoni Egyezményhez való csatlakozáskor, amely egészen a visszavonásig érvényes lesz. Továbbá, a Függelékek módosítása esetében, az I. és II., magasabb szintű védelmet biztosító Függelékek módosítási eljárása során, valamint a III. Függelékben szereplő fajok tekintetében.

---

²²⁶ ALAGAPPAN, MEENA: *United States' Enforcement of the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*, 10 Nw. J. Int'l L. & Bus. 541 (1990) 553. p.

²²⁷ A Washingtoni Egyezmény XV. és XVI. Cikkei alapján.

²²⁸ Washingtoni Egyezmény, XXIII. Cikk. 1-3.

Amennyiben egy faj törlésre kerül az egyik Függelékből és egyidejűleg egy másik Függeléken kerül listázásra, a részes feleknek az adott fajhoz szereplő fenntartásai érvénytelené válnak. Így az érintett faj tekintetében a részes félnek új fenntartást kell tennie, ha továbbra is szeretné kizárni az Egyezmény alkalmazási köréből.²²⁹ Továbbá, a fenntartásoktól függetlenül a részes feleknek továbbra is dokumentációt és információt kell biztosítani – jelentéstételi kötelezettségük keretében – az adott fajok tekintetében is.²³⁰ A fenntartásokra vonatkozó szabályok értelmezése alapján, ha egy faj a II. Függelékből az I. Függelékbe kerül át, és ehhez a részes fél fenntartással él, továbbra is a biztosítania kell a II. Függelékhez fűződő védelmet. Amennyiben pedig egy új faj kerül felvételre az I. Függelékbe és ehhez a részes fél fenntartást tesz, úgy kell tekinteni, mintha a faj a II. Függelékben szerepelne – beleértve a kereskedelem ellenőrzését és a dokumentációt.²³¹ Így érdekes kérdésként merül fel, mi történik, ha egy olyan államba importálják az I. Függelékben szereplő faj egyedét, amely bár részes fél az Egyezményben, fenntartással élt. Ha az exportáló állam nem él fenntartással, az importengedély kibocsátása után szükséges lesz az exportengedély. Azonban az importáló állam részéről elegendő az exportengedély vagy re-export bizonyítvány.²³²

A legtöbb esetben a részes államok *gazdasági célzattól* élnek fenntartással olyan fajok tekintetében, amelyek kereskedelme jelentős bevételt jelent. Azonban ez alapjaiban ássa alá az Egyezmény céljait. Felmerül tehát a kérdés, miért engedték meg egyáltalán a fenntartások tételének lehetőségét?

Az első érv, hogy a fenntartások lehetősége a Washingtoni Egyezmény általános támogatottságát segíti elő, hiszen az államok kivonhatják magukat egy-egy faj kereskedelmi korlátja alól. Másrészt a CITES célja a kereskedelem kontrollja, nem a teljes tilalom, így a fenntartások lehetősége elősegíti az egyezmény általános támogatottságát, a kereskedelem magas szintű és kiterjedt szabályozása mellett. A fenntartások nélkül az Egyezmény arra kényszerítené az államokat, hogy válasszanak a teljes védelem és a védelem abszolút hiánya között. Végül, az Egyezmény szövegezői reménykedtek a fenntartások csak alkalmoszerű, nem kiterjedt alkalmazásában. Azonban, ha két azonos tartalommal bíró fenntartást tevő állam között kerül sor kereskedelemre, az Egyezményben nem részes államokkal történő kereskedelmet szabályozó X. cikk védelme nem érvényesülhet. Az

---

²²⁹ Res. Conf. 4.25 (Rev. CoP14) *Reservations* 3. pont

²³⁰ Res. 4.25 (Rev. CoP14) 4. pont

²³¹ CITES Secretariat *Reservations* 4. p. [Reservations ppt]

<https://cites.unia.es/cites/file.php/1/trainers/Reservations.ppt> (2019. 01. 21.)

²³² Reservations ppt 10. p.

Egyezmény történetében több esetben is határozottan megállapítható volt a fenntartásokból következő hatékonyságsökkenés, így a CITES céljai nem valósulhattak meg. A két széles körben említett példa a bordás krokodil (*Crocodylus porosus*) és a tengeri teknősök (superfamily *Chelonioidea*) esetei.²³³

V.3.4. Kezdeti problémák

Kritika érte a részes államokat abban a tekintetben is, hogy a listára vétel és a védelem tekintetében is előtérbe helyezik az „ölelnivaló állatokat” és a „szép madarakat”. Általában a legkritikusabb helyzetben lévő fajok „kevésbé lenyűgözők”.²³⁴ Különösen igaz volt az előbbi megállapítás az 1990-es évek elején, amikor a listára vétel tekintetében háttérbe szorultak egyes növényfajok, illetve azok sokkal kevesebb figyelmet kaptak. Ennek alapján olyan ajánlások kerültek megfogalmazásra, mint a II. Függelékben szereplő növényfajok felülvizsgálata: melyik sorolható a veszélyeztetett kategóriába, és pontos, állami szintén készülő statisztikák vezetése a kereskedelem mértékről. Továbbá, megfogalmazásra került az állami végrehajtó szervek, különösen a vámszervek ellenőreinek továbbképzése, a CITES rendelkezések megsértése esetén, állami szinten kiszabható bírságok és büntetések súlyosbítása.²³⁵

A gyakorlatban számos egyéb olyan probléma merül fel, amely nem kifejezetten a CITES megfogalmazásából vagy a kereskedelem szabályozásából adódik, azonban nehezíti, vagy a múltban megnehezítette a részes államokban való hatékony végrehajtást. Utóbbi kérdéskörök egy részét a részes felek konferenciáin igyekeztek orvosolni. Az említett problémákhoz tartoznak nevezetesen az állami végrehajtó, különösen a vámszervek tisztviselőinek és ellenőrzőinek alulképzettsége a fajazonosításban, a szervek erőforráshiánya, valamint az egyes fajok listára való besorolása tekintetében jelentős gondokat okozott az egységes nomenklatúra hiánya.

V.3.5. A kereskedelmi felfüggesztések köre

A kritikai észrevételek egyik legfontosabb formája a kereskedelmi felfüggesztések köre és azok összeegyeztethetősége a nemzetközi kereskedelmi jogi szabályozással.

---

²³³ STEWART, GWYNETH G.: *Enforcement Problems in the Endangered Species Convention: Reservations Regarding the Reservation Clauses*. Cornell International Law Journal. Vol. 14. (1981.) 435-439. p.

²³⁴ BURNS, WILLIAM C.: *CITES and the Regulation of International Trade in Endangered Species of Flora: A Critical Appraisal*, 8 Dick. J. Int'l L. 203 (1990) 215. p. [BURNS, 1990]

²³⁵ BURNS, 1990. 215-223. p.

Tekintettel, hogy a kereskedelmi felfüggesztések a megfelelőségi kérdésekkel kapcsolatosan kerülnek alkalmazásra, a témakör a következő fejezetben kerül részletes tárgyalásra.

VI. A CITES végrehajtása és érvényesülése az államokban – megfelelés az Egyezmény által támasztott kötelezettségeknek

Minden szabály annyit ér, amennyit betartanak belőle. Így a nemzetközi szerződések esetében is fontos, hogy a részes államok eleget tegyenek az egyezményből eredő kötelezettségeknek, és azt megvalósítsák az adott államban. Ebben a tekintetben a multilaterális környezeti egyezmények sorában a CITES speciális helyet foglal el.

A legtöbb multilaterális környezeti egyezmény, megállapodás (MEA) tartalmaz szabályokat, specifikus rendelkezéseket az egyezmény betartását illetően, azonban a Washingtoni Egyezmény nem tartalmaz kifejezett cikkeket, amelyek az Egyezményből eredő kötelezettségek megszegésére vonatkoznak. Ugyanakkor nem mondhatjuk azt, hogy emiatt a CITES betartását semmilyen szabály nem érinti, hiszen annak ellenére, hogy az Egyezmény önmaga nem tartalmaz nevesített rendelkezéseket, a gyakorlatban széles körű „következményrendszer” került kidolgozásra, ha egy részes állam nem tesz eleget a szerződésből eredő *kötelezettségeinek*. A következőkben elemzésre kerül, az egyes államok hogyan tehetnek eleget a Washingtoni Egyezménynek és milyen *szankciórendszer* került kialakításra az elmúlt évtizedekben. A CITES mint a vadvilági kereskedelmet érintő legfontosabb nemzetközi egyezmény, különösen nagy jelentőséggel bír az illegális vadvilági kereskedelem és a vadvilági bűnözés mértékére. Így a téma szempontjából feltétlenül szükséges annak feltérképezése, hogy a Washingtoni Egyezményben részes államokat milyen kötelezettségek terhelik az Egyezményhez való csatlakozással, és milyen szankciókkal kell szembenéznük szembe az előbbiek megsértése vagy elmulasztása esetében. A multilaterális környezeti egyezményeknek való nemzeti megfelelés kérdésével a UNEP is foglalkozott, különösen a kapacitásépítés és a hatékony, állami szintű végrehajtás tekintetében.²³⁶

---

²³⁶ UNEP Governing Council decision SS.VII/4. (2002) *Compliance with and enforcement of multilateral environmental agreements*

VI.1. A CITES alapján teljesítendő alapvető kötelezettségek

Amennyiben egy állam részes fél a Washingtoni Egyezményben, legalapvetőbb kötelezettsége, hogy a Függelékek valamelyikében listára vett fajok kereskedelmét az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban szabályozza és engedélyezze.²³⁷

- *A szabályozás területe*

A részes államoknak megfelelő kereskedelmi kontrollt kell biztosítaniuk, összhangban a vállalt nemzetközi kötelezettségekkel.²³⁸ Az Egyezmény kiterjed bármely, a függelékében szereplő faj élő, vagy élettelen egyedeire, bármely könnyen felismerhető részére vagy származékára, azok kereskedelmére, re-exportjára és tengerből való behozatalára.²³⁹

- *Dokumentációs követelmények*

Mivel a CITES fő célkitűzése a kereskedelem szabályozása és nem korlátozása, részletesen meghatározza a behozatal, kivitel vagy re-export során szükséges engedélyeket és bizonyítványokat. Így minden részes félnek kötelezettsége, hogy saját, belső jogi szabályozásában megvalósítsa a dokumentációkra vonatkozó követelményeket.²⁴⁰ Ugyanakkor igyekezniük kell olyan adminisztratív rendszer létrehozására, amely lehetőség szerint minimalizálja a kereskedelemmel kapcsolatos bürokratikus követelményeket.

- *Szállítással, vámkezeléssel kapcsolatos szabályok*

Továbbá ki kell jelölniük olyan be- és kilépőállomásokat, ahol a vámkezelést lebonyolítják.²⁴¹ Külön gondoskodni kell az élő példányokkal való megfelelő bánásmód biztosításáról.²⁴² A részes feleknek meg kell tiltaniuk minden kereskedelmi tevékenységet, amely ellentétes az Egyezmény szabályaival, valamint intézkedniük kell az ilyen jellegű kereskedelemben szereplő példányok elkobzásáról és az exportáló államba való visszaállításáról. Továbbá jogalkotással biztosítani kell a jogellenes kereskedelem vagy birtoklás vagy mindkettőnek hátrányos jogkövetkezményekkel való sújtását.²⁴³

---

²³⁷ Washingtoni Egyezmény, III. Cikk 1. I. Függelék, IV. Cikk 1. II. Függelék, V. Cikk 1. III. Függelék

²³⁸ Magyarország 1985 óta részes fél. Kihirdette: 2003. évi XXXII. törvény

²³⁹ Washingtoni Egyezmény, I. cikk: „Meghatározások”.

²⁴⁰ Washingtoni Egyezmény, VI. Cikk *Engedélyek és bizonyítványok*

²⁴¹ Washingtoni Egyezmény VIII. Cikk 3. *A részes felek által fogatosítandó intézkedések*

²⁴² Washingtoni Egyezmény VIII. Cikk 3. „...valamennyi élő példányt az átszállítás, tartás vagy szállítmányozás minden szakaszában a megfelelő módon gondozzanak úgy, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a sérülés, az egészségkárosodás vagy a kegyetlen bánásmód, kezelés veszélyét.”

²⁴³ Washingtoni Egyezmény XVIII. Cikk 1. (a), (b)

- *Jelentéstétel*

A CITES előírja részletes nyilvántartások vezetését az I-III. Függelékben szereplő fajok példányainak kereskedelmi forgalmáról, amelyek meghatározott, részletes információkat tartalmaznak.²⁴⁴

Az Egyezmény végrehajtása érdekében a feleknek megfelelő intézkedéseket kell fogadtatniuk, amely magában foglalja az időszakos *jelentéstételt* is. A jelentéstétel két területre terjed ki: először is a részes feleknek nyilvántartást kell vezetnie az I-III. Függelékben szereplő fajok példányainak kereskedelmi forgalmáról, amely kapcsán jelentésben tájékoztatnak a kiadott engedélyek és bizonyítványok számáról és típusáról; azokról az Államokról, amelyekkel ilyen kereskedelmet bonyolítottak le; a példányok számát vagy mennyiségét és típusát, a fajok nevét az I-III. Függelék szerint, és ahol ez alkalmazható, a kérdéses példányok méretét és nemét.²⁴⁵ Utóbbiakról éves jelentést tesznek a Titkárságnak. Másodsorban a részes felek két évente jelentést tesznek az Egyezmény rendelkezéseinek érvényesítésére hozott jogalkotási, szabályozási és igazgatási intézkedésekről.²⁴⁶

- *Szervezetrendszerrel kapcsolatos követelmények*

Szervezetrendszeri szinten minden részes államnak ki kell jelölnie az Egyezmény végrehajtásához szükséges alapvető szerveket. Ennek alapján meg kell határozni egy vagy több Igazgatási Hatóságot, amely illetékes engedélyek vagy bizonyítványok kiadására, és legalább egy Tudományos Testületet. Mivel mind a két testületnek fontos szerepe van az engedélyek, bizonyítványok és tilalmak kapcsán, a kijelölésekben vagy felhatalmazásokban beállt minden változásról az érintett részes félnek értesítenie kell a Titkárságot, hogy ezt valamennyi más részes államhoz továbbíthassa.²⁴⁷

- *Nemzeti jogalkotás fejlesztése*

A nemzeti szabályozások fejlesztését és a megfelelőséget mozdítja elő a Nemzeti Jogalkotási Projekt,²⁴⁸ amelyet a részes felek nyolcadik konferenciáján fogadtak el.

---

²⁴⁴ Washingtoni Egyezmény VIII. Cikk 6. (a),(b)

„...a kiadott engedélyek és bizonyítványok számát és típusát; azokat az Államokat, amelyekkel ilyen kereskedelmet bonyolítottak le; a példányok számát vagy mennyiségét és típusát, a fajok nevét az I-III. Függelék szerint, és ahol ez alkalmazható, a kérdéses példányok méretét és nemét.”

²⁴⁵ Washingtoni Egyezmény, VIII. Cikk 6. (b)

²⁴⁶ Washingtoni Egyezmény, VIII. Cikk 7. (b)

²⁴⁷ Washingtoni Egyezmény IX. Cikk *Igazgatási hatóságok és tudományos testületek*. 1-4.

²⁴⁸ National Legislation Project

VI.2. Megfelelőségi kérdések

A CITES-hez kapcsolódó megfelelési kérdések részletes bemutatása előtt ki kell térni az ahhoz kapcsolódó fogalmakra. Napjainkra a széles körű egyezményalkotásnak köszönhetően környezeti egyezmények százai kerültek elfogadásra. Azonban minden nemzetközi egyezmény, így környezeti témakörben elfogadott szerződések esetében is, nem elegendő, ha azokban egy állam részes féllé válik, hanem szükséges az egyezményből eredő kötelezettségek teljesítése is. A Washingtoni Egyezménnyel kapcsolatosan három kérdés merül fel: az Egyezmény szabályainak nemzeti szintű megvalósítása; azok „átültetése” a belső jogba²⁴⁹, az Egyezményből folyó kötelezettségek állami szintű kikényszerítése, végrehajtása;²⁵⁰ valamint az Egyezménynek való megfelelés.²⁵¹ A Washingtoni Egyezményben részes államokkal kapcsolatosan mind a három területen merültek fel problémák.

Környezeti témakörben a kikényszerítés „egy kötelezettség megsértésére adott formális, jogilag körülírt reakcióként” lett megfogalmazva. El kell egymástól határolni a nemzetközi és nemzeti/állami szintű kikényszerítés dimenzióit. Az állami szintű kikényszerítés általában egyének által elkövetett jogsértések esetén történik. Nemzetközi szinten történő kikényszerítésről akkor beszélhetünk, ha egy állam mulasztja el teljesíteni a nemzetközi jogból eredő kötelezettségeit. Így a nemzetközi környezeti egyezmények nemzeti szintű végrehajtása és az azokból eredő kötelezettségek teljesítésének kikényszerítése az egyezmény szabályainak való megfelelést biztosítják. Azonban a megfelelés nem összetévesztendő a hatékonyság kérdésével, hiszen az egyezményekből eredő kötelezettségek minimális, az elfogadhatóság szintjén mozgó megvalósítása nem biztosítja a rendelkezések hatékony érvényesülését a gyakorlatban.²⁵² A Washingtoni Egyezmény állami szintű megvalósításának hiánya több esetben maga után vonta a megfelelési eljárások lefolytatását és különösen a fejlődő államnak minősülő részes felek tekintetében előfordulnak súlyos hiányosságok az Egyezmény rendelkezéseinek megvalósításában.

A CITES 1975 júliusában lépett hatályba, így viszonylag régi egyezménynek tekinthető. Az elmúlt több mint öt évtizedben az államok gyakran kerültek szembe az *Egyezmény*

---

²⁴⁹ Az Egyezményhez kapcsolódó eredeti, angol nyelvű rendelkezésekben: „implementation”.

²⁵⁰ Az Egyezményhez kapcsolódó eredeti, angol nyelvű rendelkezésekben: „enforcement”.

²⁵¹ Az Egyezményhez kapcsolódó eredeti, angol nyelvű rendelkezésekben: „compliance”.

²⁵² REEVE, ROSALIND: *Enhancing the International Regime for Protecting Endangered Species: the Example of CITES*. Max-Planck-Institut für ausländisches öffentliches Recht und Völkerrecht. ZaöRV 63 (2003) 349-350. p. [REEVE, 2003.]

betartásából és a rendelkezések végrehajtásából eredő nehézségekkel, amelyek négy fő csoportba sorolhatók. A legtöbb esetben az Egyezmény cikkeinek értelmezése okozott gondot, hiszen az olyan kifejezések, mint „*elsődlegesen kereskedelmi célzattól*”, nem minden esetben egyértelműek. Az értelmezésből eredő nehézségek oda vezetnek, hogy a Washingtoni Egyezmény szabályai nem egységesen kerülnek végrehajtásra az államokban. Ez gyengíti az egyébként létrehozni kívánt védelem mértékét. A problémák második csoportja abból adódik, hogy a CITES által támasztott kötelezettségeket nem valósítják meg nemzeti szinten. Utóbbi abból is adódhat, hogy egyes államok nem rendelkeznek megfelelő erőforrásokkal azok teljesítéséhez, például nem tudják finanszírozni a végrehajtó hatóságok működését. Harmadsorban számos részes fél a nem megfelelés általános kategóriáját valósítja meg, beleértve a rendszeres beszámolók küldésének vagy az illegális kereskedelem büntetésének elmulasztását. Végül, az Egyezmény szabályai betartásának megsértése megvalósulhat az egyes Függelékekben listázott fajokkal kapcsolatosan is.²⁵³

Az autentikus értelmezést a részes felek konferenciáján hozott határozatok biztosítják. Ezeket az általában minden második-harmadik évben tartott CoP-n, kétharmados többséggel fogadják el. Eddig több mint száz határozat került elfogadásra, amelyek kötelező erejét többször megkérdőjelezték. A határozatok kötelező erejét illetően éppen az Európai Közösségek Bizottsága és Franciaország közötti „*bolíviai szőrme*” ügyben²⁵⁴ merült fel kérdés az Európai Bíróság előtt. Az ügyben 1986-ban Franciaország engedélyezte hat-ezer *Geoffroy-macska* szőrméjének Bolíviából történő behozatalát, miközben egy évvel korábban a részes felek konferenciája határozatot fogadott el a Bolíviából történő behozatal tilalmát illetően az érintett államban fellelhető illegális kereskedelem, hamis export és re-export engedélyek miatt. Az Európai Bíróság döntése alapján Franciaország elmulasztotta a kötelezettségei teljesítését azzal, hogy engedélyezte a szőrmék behozatalát. Ezzel kvázi kijelentette, hogy a részes felek konferenciáján hozott határozatok kötelező erővel bírnak, és azokat be kell tartani.²⁵⁵ Az ügy azért is jelentős, mivel a CITES történetében Bolíviával szemben alkalmaztak először kereskedelmi embargót, amelyet azóta több mint száz esetben hoztak olyan államokkal szemben, amelyek vagy megsértették az

---

²⁵³ BEYERLIN, ULRICH – STOLL, PETER-TOBIAS – WOLFRUM, RÜDLIGER: *Conclusions drawn from the Conference on Ensuring Compliance with MEAs. Studies on the Law of Treaties: Ensuring Compliance with Multilateral Environmental Agreements*. Brill | Nijhoff., Vol. 2. (2006.) 92. p. [BEYERLIN- STOLL- WOLFRUM, 2006.]

²⁵⁴ Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság. ECLI:EU:C:1990:427

²⁵⁵ ECLI:EU:C:1990:427 7. (1) és döntés

egyezményből eredő kötelezettségeik teljesítését, vagy az egyezményben nem részes államok tekintetében, amelyek nem biztosítottak összehasonlítható és megfelelő dokumentációt. A CITES határozatokban megalkotott eljárási rend és kereskedelmi felfüggesztések rendszere kérdéses, mennyiben illeszkedik a létező nemzetközi közjogi és magánjogi keretekbe. A nemzetközi közjog területén leginkább az államok felelősségének kérdése és a felelősségi tervezettel²⁵⁶, míg a nemzetközi kereskedelmi jog tekintetében a WTO szabályrendszerével való összeegyeztethetőség merülnek fel.²⁵⁷

Amennyiben a CITES rendszerét be kellene sorolni valamely kategóriába, az leginkább a „*kvázi jogalkotási hatáskörrel*” rendelkező csoportba sorolható. Olyan esetekhez hasonlítható, ahol a nemzetközi szervezetek által hozott normákat nem kell ratifikálni, így általában biztosítják a döntésből való kimaradás, „*opt-out*” lehetőségét. Ez a szisztéma több MEAs esetében is megfigyelhető, így a CITES esetében is. Számos nemzetközi környezeti egyezmény menedzselését végző szervezet alkalmaz a függelékek vagy mellékek módosításából való kimaradási lehetőséget biztosító eljárásokat. Ehhez hasonlóan a CITES Függelékeinek módosításakor is minden esetben, mind a három Függelék változtatásakor lehetősége van a részes feleknek azoktól fenntartásokkal távol maradni. A Függelékek módosításával foglalkozó részletszabályokat 1994-ben alkották meg. Az ún. „*Everglades-kritériumok*” elvileg nem kötelező formában kerültek elfogadásra, azonban a módosítási eljárás nagyban ennek az értelmezése útján valósul meg.²⁵⁸ A Washingtoni Egyezmény nem határozza meg a részes felek által elfogadott javaslatok megjelenési formáját. Nagyvonalúan pusztán „*javaslat*” formájában elfogadható döntésekről beszél, amely általában nem kötelező normákat jelent. 1994 óta határozatok,²⁵⁹ felülvizsgált határozatok²⁶⁰ és döntések²⁶¹ kerülnek elfogadásra a CoP-n. Míg a döntések általában csak egy-egy konferenciára és a következő konferenciáig érvényesek, a határozatok hosszú távú hatással bírnak. Mindazonáltal egyre több olyan döntéssel találkozhatunk, amelyeknek a határozathoz hasonló következményei vannak. Az Egyezmény szövegezésében található javaslatok határozati és döntési formában olyan rendszerré alakultak át, amelyek

---

²⁵⁶ International Law Commission: Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, 2001.

²⁵⁷ SAND, PETER H.: *Endangered Species, International Protection*. Max Planck Encyclopedia of Public International Law. Oxford University Press. Vol. 3. (2012.) Online elérhető: 2017. március [SAND, 2017.] 18. p.

²⁵⁸ SOMMER, JULIA: *Environmental Law-Making by International Organisations*. Max-Planck-Institut für ausländisches öffentliches Recht und Völkerrecht. ZaöRV 63 (1996.) 646-647. p. [SOMMER, 1996.]

²⁵⁹ resolution

²⁶⁰ revised resolution

²⁶¹ decision

bár főszabály szerint nem rendelkeznek jogi kötőerővel, a CITES szövegezésekor előre nem látható következményekkel járnak. A határozatokat a jogilag kötelező dokumentumokra jellemző szövegezéssel fogalmazzák és az Egyezményben részes fél államok jogait és kötelezettségeit befolyásolják. A határozatoknak való nem megfelelés pedig szigorú eljárásokat vonhat maga után. Összességében elmondható, hogy a részes felek konferenciáin elfogadott határozatok *de facto* jogalkotásnak minősülnek.²⁶²

A részes felek által megvalósítandó végrehajtási intézkedéseket pontosította az 1992-ben elfogadott határozat,²⁶³ amelyet a 14. és 15. konferenciákon vizsgáltak felül. A határozat kiemeli, hogy az Egyezmény nemzeti kikényszerítése érdekében a részes felek körülbelül fele nem tett megfelelő intézkedést. A részes felek konferenciája felhívta a Titkárságot azon részes államok azonosítására, amelyek elmulasztották legalább egy Igazgatási vagy Tudományos Testület létrehozását, elmulasztották az Egyezmény megsértésével folytatott kereskedelem tilalmát vagy annak büntetését, illetve az illegális kereskedelem tárgyaként szolgáló vagy birtokolt példányok elkobzását.²⁶⁴ A határozat kiemeli az Állandó Bizottságot, hogy határozza meg, mely részes államok nem fogadtak el megfelelő intézkedéseket az Egyezmény hatékony végrehajtása érdekében és fontolja meg a kereskedelem esetleges felfüggesztését is magában foglaló megfelelőségi intézkedések meghozatalát, a 14.3-as határozattal összhangban.²⁶⁵

Mivel önálló testület, amely az Egyezmény megfelelőségi kérdéseivel foglalkozik, nem került létrehozásra, ehhez kapcsolódó hatáskörökkel a részes felek konferenciája, az Állandó Bizottság, a Növény- és Állat Bizottságok és a Titkárság bírnak.²⁶⁶ A megfelelőséggel kapcsolatos egyezményi alapot a XIII. cikk adja, „*Nemzetközi Intézkedések*” címmel. Ha a Titkárság a hozzá érkezett tájékoztatás alapján arról győződött meg, hogy az I. vagy II. Függelékben szereplő valamelyik fajra káros hatást gyakorol az ezen fajhoz tartozó példányokkal folytatott kereskedelem, vagy hogy az Egyezmény rendelkezéseit nem hatékonyan hajtják végre, ezt az információt közölnie kell az érintett részes fél vagy részes felek megbízott Igazgatási Hatóságával. Ha bármely részes fél ilyen jelzett közlést kap, a lehető leghamarabb értesíti a Titkárságot minden lényeges tényről, ha jogszabályai

---

²⁶² FUCHS, CHRISTINE: *Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES) – Conservation Efforts Undermine the Legality Principle*. German L. J. Vol. 09. No. 11. 2008. 1574-1576. p. [FUCHS, 2008.]

²⁶³ Res. Conf. 8.4. (Rec. CoP15) *National laws for implementation of the Convention*

²⁶⁴ Res. Conf. 8.4. 1. (a) i)-iv)

²⁶⁵ Res. Conf. 8.4. 3.

²⁶⁶ CITES Compliance and Enforcement Regime, expert meeting, 2012. Montreal
<https://www.cbd.int/doc/meetings/abs/absem-comp-01/other/absem-comp-01-presentation-cites-en.pdf>
(2019. 01. 16.) [Meeting, 2012.]

ezt megengedik, és adott esetben orvosló intézkedéseket javasol. Ha a részes fél úgy véli, hogy kívánatos lenne vizsgálat lefolytatása, ezt a vizsgálatot a részes fél által kifejezetten feljogosított egy vagy több személy végezheti el. A részes fél által rendelkezésre bocsátott bármely érintett vizsgálatból származó információt meg kell vizsgálni a részes felek legközelebbi Konferenciáján, amely általa helyénvalónak tartott bármilyen ajánlást tehet.²⁶⁷

A megfelelési eljárások több lépcsőből állnak és a fokozatoság elve alapján működnek. Az eljárások első lépcsője a lehetséges megfelelési kérdések azonosítása. Ha bármely részes felet aggodalommal tölt el bármely CITES-listázott faj példányaival folytatott kereskedelem egy másik részes állam részéről, közvetlenül megkeresheti az érintett részes felet vagy a Titkársághoz fordulhat segítségért. A Titkárság információt biztosít a megkereső részes fél számára a másik részes állam Egyezményrel való megfelelésével kapcsolatosan. A részes feleket is arra biztatják, hogy biztosítsanak korai előrejelzést, ha nem tudják valamely, az Egyezményből folyó kötelezettségüket időben teljesíteni, például a meghatározott időpontig való információszolgáltatást. A második lépcsőfok a megfelelési kérdések megfontolása. Amennyiben egy részes fél elmulasztja a megfelelő javító intézkedéseket ésszerű határidőn belül megtenni, a kérdést a Titkárság továbbítja az Állandó Bizottsághoz. Az Állandó Bizottság tájékoztatása általában írásban történik, a megfelelő részletek feltárásával, az elmulasztott kötelezettségekre és a mulasztás lehetséges indokaira is kitérve. Az Állandó Bizottság elutasítja azon megfelelési kérdéseket, amelyek triviálisak vagy alaptalannak bizonyulnak. Amennyiben a megfelelési kérdést nem sikerül orvosolni, az Állandó Bizottság egy vagy több intézkedést is hozhat az alábbiak közül:

- tanács, információ vagy segítség biztosítása;
- különleges beszámoló kérése;
- írásbeli felszólítás küldése, válaszkéréssel és segítségajánlással;
- különleges intézkedések ajánlása;
- az érintett részes fél kérése alapján segítségnyújtás, amely lehet technikai is;
- nyilvános értesítés küldése minden részes félnek, a Titkárságon keresztül, felhívva a figyelmet a megfelelési problémára;
- figyelmeztetés kibocsátása;
- megfelelési akcióterv benyújtására való felhívás.

---

²⁶⁷ Washingtoni Egyezmény, XIII. cikk Nemzetközi Intézkedések 1-3.

Néhány esetben az Állandó Bizottság egy vagy több CITES listán szereplő faj kereskedelmének felfüggesztéséről dönt. A kereskedelem felfüggesztésére akkor van lehetőség, ha a részes fél nem felel meg az Egyezmény által támasztott kötelezettségeknek, amely mulasztás állandósul és megoldatlan marad, valamint a részes fél nem mutat hajlandóságot a megfelelés elérésére vagy nem nyújtja be a X. Cikk²⁶⁸ által megkövetelt dokumentációt. A kereskedelem felfüggesztése minden esetben kimondottan és kizárólagosan az Egyezményen és a részes felek konferenciáin elfogadott határozatokon és döntéseken alapszik. Amennyiben az Állandó Bizottság megfontolja egy vagy több intézkedés meghozatalát, figyelembe veszi a *részes fél lehetőségeit, a megfelelési kérdés típusát, mértékét és gyakoriságát, az arányosság elvét és a lehetséges pozitív hatásokat a vadvilág megőrzésére és fenntartható használatára*. Az Állandó Bizottság által hozott intézkedéseket minden esetben felügyelik a Titkárság segítségével. A részes fél által benyújtott különleges riport vagy egyéb információ alapján az Állandó Bizottság megvizsgálja az előrelépést és további intézkedések alkalmazásáról dönthet. A kereskedelem felfüggesztését elrendelő intézkedéseket azonnal vissza kell vonni, amennyiben a megfelelési kérdés megoldódott vagy jelentős előrelépés történt a részes fél részéről. Az Állandó Bizottság jelent a részes felek konferenciájának megfelelési kérdésekben. A Titkárság jelentést tesz az Állandó Bizottságnak és a részes felek konferenciájának az érintett kérdésekben.²⁶⁹

---

²⁶⁸ Washingtoni Egyezmény, X. Cikk: Kereskedelem az Egyezményben nem részes Államokkal
„Ha olyan Államból vagy Államba történik export, re-export vagy import, amely nem részese az Egyezménynek, bármely Részes Fél az Egyezmény szerinti engedélyek és bizonyítványok helyett elfogadhatja a kérdéses Állam illetékes hatóságai által kibocsátott hasonló dokumentációt, ha az alapján véve megfelel az egyezmény által az engedélyekkel és bizonyítványokkal kapcsolatban előírt követelményeknek.”

²⁶⁹ Meeting, 2012. 11-18. p.

VI.3. „A nem felelt meg minősítés” - kereskedelmi felfüggesztések

A kereskedelmi felfüggesztések a megfelelőségi eljárásokat követő legsúlyosabb következménynek tekinthetők. A CITES azonban a kereskedelem felfüggesztésére irányuló határozatokat „ajánlásnak” tekinti, amelyek a gyakorlatban azonban szinte kivétel nélkül érvényesülnek. Egy állammal szemben egy időben több különböző határozat meghozatala is lehetséges, amelyek irányulhatnak egy meghatározott faj kereskedelmének felfüggesztésére, vagy akár minden CITES listán szereplő fajjal kapcsolatos kereskedelemre. Ilyen esetekben az engedélyek és bizonyítványok kibocsátásakor minden körülményt figyelembe kell venni a részes felek igazgatási hatóságainak. A CITES interpretációjában a kereskedelmi felfüggesztésre vonatkozó ajánlások célja egyértelműen az, hogy előmozdítsa a részes feleknek az Egyezménynek való megfelelőségét. A határozatok meghozatalának három fő oka: a megfelelő jogalkotás elmaradása, az illegális vadvilági kereskedelem és a jelentéstételi kötelezettség elmulasztása.²⁷⁰ Jelenleg több mint két tucat, többségében afrikai és ázsiai állammal szemben élnek kereskedelmi felfüggesztések. A részes államokat értesítés²⁷¹ formájában informálják, hogy mely államokkal szemben ajánlják a kereskedelem felfüggesztését, hivatkozva a határozat meghozatalának okára és a felfüggesztés terjedelmére.

Mindazonáltal a kereskedelmi felfüggesztések tekintetében nem kerül alkalmazásra a *szankció* kifejezés. A részes felek konferenciáin hozott határozatok helyzetét a fentiek alapján úgy összegezhetnénk, hogy a CoP a CITES alapján kizárólag javaslatok tételére jogosult, amely az elmúlt évtizedekben *de facto* jogalkotásnak minősülő, az államok szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit érintő, egyedi határozati rendszerré formálódott. A kereskedelmi felfüggesztéseket annak érdekében alkalmazzák, hogy a részes államok teljesítsék szerződésből eredő kötelezettségeiket és megfeleljenek a CITES-nek. A határozatokról a részes feleket értesítik, amely elvileg azt jelenti, hogy ajánlják a határozatban megnevezett államokkal szemben, az abban foglalt mértékű korlátozás követését. Ugyanakkor bebizonyosodott, hogy az így hozott határozatok be nem tartása ugyancsak a CITES-ből eredő kötelezettségek be nem tartását jelenti. Amennyiben egy állam részes fél egy nemzetközi szerződésben, köteles mindent megtenni annak érdekében, hogy a szerződésben foglaltak érvényesüljenek. Amennyiben a határozatokra úgy tekintünk, mint a

---

²⁷⁰ Countries currently subject to a recommendation to suspend trade
<https://www.cites.org/eng/resources/ref/suspend.php> (2019. 01. 21.)

²⁷¹ notification

CITES szabályainak érvényesülését garantáló instrumentumokra, azok betartásának kötelezettsége „idealizálható” a nemzetközi szerződések érvényesülésére vonatkozó általános nemzetközi jogi normákkal. Azonban a CITES kereskedelmi felfüggesztésinek rendszere gyakran olyan kérdéseket vet fel, amelyek megválaszolása, nemzetközi jogi alapon nem vezet igazán kedvező eredményre – az Egyezmény tekintetében.

A Washingtoni Egyezmény lehetőséget biztosít a részes feleknek, hogy az CITES rendelkezéseinél szigorúbb szabályokat foganatosítsanak.²⁷² Így a határozatokban megfogalmazott kereskedelmi felfüggesztésre vonatkozó ajánlás vezethet időleges, többoldalú kereskedelmi tilalomhoz, amely a célzott országok megfelelőségét nagyban előmozdítja. De mi teszi hatékony „büntetési” rendszerré²⁷³ a határozatokban megfogalmazott kereskedelmi felfüggesztéseket, amely a CITES-nek való megfelelőség irányába mozdítja a renitens részes feleket? Ahogyan korábban már említésre került, a vadvilági kereskedelem olyan hatalmas piaci lehetőség, amely számos állam esetében éves szinten több milliárd USD hasznot hoz, akár a nyersanyagok, akár az élő példányok vagy vadvilági termékek tekintetében. Ezért egy olyan kereskedelmi tilalom, amely minden CITES részes fél esetében kizárja a lehetőséget a listán szereplő egyedek tekintetében, nagy ösztönzést jelenthet az államok számára. A szakirodalom a CITES rendszerét a „*multilaterálisan felhatalmazott kereskedelmi embargó*” prototípusának tartja. Ugyanakkor a kereskedelmi tevékenységben kulcsszerepet játszó államok részéről való végrehajtás nélkülözhetetlen a nemzetközi nyomásgyakorláshoz, amely végül megfelelésre sarkallja a részes feleket.²⁷⁴ A kritikai észrevételek egy másik területe azzal kapcsolatos, hogy a CITES alapján alkalmazható kereskedelmi felfüggesztések köre beilleszthető-e a nemzetközi jog rendszerébe. A CITES végrehajtásából eredő problémák, a megfelelőségi kérdések már részletesen tárgyalásra kerültek. Azonban a kritikai megközelítés egyik lényeges eleme az Egyezmény gyakorlati megvalósításából eredő problémák említése. Az Egyezmény

---

²⁷² Washingtoni Egyezmény, XIV. Cikk

I. Az Egyezmény rendelkezései semmiképpen nem érintik a Részes Felek azon jogát, hogy

a) szigorúbb belső intézkedéseket fogadjanak el az I-III. Függelékben szereplő fajok példányai kereskedelmének, befogásának, birtoklásának avagy szállításának a feltételeivel vagy ezek teljes megtiltásával kapcsolatban; vagy

b) olyan belső intézkedéseket hozzanak, amelyek korlátozzák vagy megtiltják az I., II. vagy III. Függelékben nem szereplő fajok kereskedelmét, befogását, birtoklását vagy szállítását.

²⁷³ A szakirodalomban a szankciók kapcsán tárgyalt „*stick-carrot approach*”, vagyis büntetési-jutalmazási rendszerben a CITES kereskedelmi felfüggesztésekre vonatkozó határozatait a „*stick*” vagyis büntetési típusú eszközök közé sorolják.

²⁷⁴ SAND, PETER H.: *Sanctions In Case of Non-Compliance And State Responsibility: Pacta Sunt Servanda – Or Else. Making Law Work: Environmental Compliance and Sustainable Development*. Cameron May Ltd., London, Vol. 1. (2005.) 263-265 p. [SAND, 2005.]

szabályainak kikényszerítése állandó kérdés a részes felek között, így több konferencián is foglalkoztak vele. A kereskedelmi embargó bevezetése lehetséges egy meghatározott szektor tekintetében és lehetséges általánosan, valamint az Egyezményben nem részes államokkal szemben is. Egyes államok korábbi kibújási lehetősége, vagyis az Egyezményben nem részes államokkal külső piacokon folytatott kereskedelem,²⁷⁵ gyakorlatilag megszűnt az államok nagy részének csatlakozása következtében. A szankciós rendszer sikerességét azonban alátámasztja az, hogy a nem megfelelő végrehajtás következtében alkalmazott embargós intézkedések mintegy 80%-ban egy éven belül feloldhatók voltak. Figyelemre méltó arány azonban, hogy a korlátozó intézkedéseket mintegy 95%-ban a harmadik világ államaival szemben alkalmazták. A CITES alapján hozott szankciókat a „*normatív diplomácia intézményesüléseként*” szokták emlegetni. A jelenlegi szakirodalmi álláspontok szerint a CITES által alkalmazott kereskedelmi korlátozások összeegyeztethetők mind a nemzetközi jogi szabályokkal, mind pedig a Kereskedelmi Világszervezet rendszerével. Ez utóbbi igazolással szolgálhat, hogy e tekintetben még egyetlen állam sem fordult a WTO vitarendezési mechanizmusához.²⁷⁶ Utóbbi témakör kifejtése később történik meg részletesen.

---

²⁷⁵ ún. free-riding

²⁷⁶ SAND, PETER H.: *Enforcing CITES: The Rise and Fall of Trade Sanctions*. Review of European Community & International Environmental Law Vol. 22 (3) (2013). 251-263. p.

VI.4. A nemzetközi kereskedelmi jog kapcsolódási pontjai a Washingtoni Egyezményhez

A kereskedelem és a természetvédelem, a fenntartható fejlődés közötti összefüggések vitathatatlanok, ahogy arra a Riói Nyilatkozat 12. elve is rámutat.

„Államok működjenek együtt egy támogató és nyitott nemzetközi gazdasági rendszer elősegítésében, ami valamennyi országban gazdasági növekedéshez és fenntartható fejlődéshez vezethet annak érdekében, hogy jobban lehessen megoldani a környezetromlás problémáit. A környezeti célú kereskedelmi-politikai intézkedések nem képezhetnek önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetést vagy rejtett korlátozást a nemzetközi kereskedelemben. Kerülni kell azokat az egyoldalú intézkedéseket; amelyek az importáló ország fennhatóságán túlmenően foglalkoznak a környezeti problémákkal. A határokon áttérjedő vagy a globális környezeti problémákkal foglalkozó környezeti intézkedéseknek - amennyire lehetséges - nemzetközi egyetértéssel kell alapulniuk.”²⁷⁷

A fenntartható fejlődés célkitűzése a WTO-t létrehozó Marrakeshi Egyezmény²⁷⁸ preambulumában is szerepel.

„...lehetővé teszi a világ erőforrásainak optimális használatát összhangban a fenntartható fejlődés céljával, kívánva mind a környezet védelmét és megóvását, mind az ezt szolgáló eszközök erősítését oly módon, ami megfelel igényeiknek és aggályaiknak a gazdasági fejlődés különböző szintjein.”²⁷⁹

Az összefüggés a CITES és a nemzetközi kereskedelmi szabályozás között egyértelmű. A Washingtoni Egyezmény elsősorban a veszélyeztetett fajok jogszerű kereskedelmének kereteit határozza meg és a fajok védelme csupán ezen keresztül valósul meg. Így mindenképpen megállapítható, hogy bizonyos fokú összeütközés lesz a nemzetközi kereskedelmi folyamatokat szabályozó egyezmények és a CITES között. Utóbbi különösen a kereskedelmi felfüggesztések kérdéskörében mutatkozik meg. Érdekes azonban, hogy a CITES részes felek konferenciái és az Állandó Bizottság által javasolt kereskedelmi korlátozások, felfüggesztések még sohasem kerültek megmérettetésre a WTO vitarendezési mechanizmusában. A téma kutatása során folyamatosan szembesülünk a kérdéssel, vajon a CITES a környezetvédelem instrumentuma vagy az államok eszköze, hogy a vadvilági

²⁷⁷ Rio Declaration on Environment and Development, 1992. 12. elv

²⁷⁸ Magyarországon kihirdette: 1998. évi IX. törvény.

²⁷⁹ A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakeshi Egyezmény, Preambulum

kereskedelmet fenntartható keretek között tartsák? Az előbbi kérdésre megnyugtató választ aligha kaphatunk. Azonban annyi biztos, hogy a CITES részes feleinek konferenciája már 1992-ben is határozatot²⁸⁰ fogadott el a „*vadvilági kereskedelem előnyeinek elismeréséről*”, amelyet 2004-ben a 13. CoP-n vizsgáltak felül. A határozat kimondja, hogy a fajok és az ökoszisztéma védelmére, valamint a helyi közösségek fejlődésére a kereskedelemre hasznos is lehet, amennyiben a kérdéses fajok túlélésére nem hátrányos mértékben kerül kivitelezésre.²⁸¹

A nemzetközi kereskedelmi jog története az I. világháború utáni időszakra vezet vissza, amikor az 1929-es gazdasági világválság idején az államok protekcionista intézkedéseket vezettek be. Ezek az intézkedések azonban a XX. század folyamán jelentősen megnehezítették a nemzetközi kereskedelmi tranzakciókat. A különböző import- és exportkvóták, vámterhek, mennyiségi korlátozások gátat szabtak az államok közti folyamatoknak. A Bretton Woods-i tárgyalások²⁸² és a nemzetközi pénzügyi intézmények létrehozása mellett megfogalmazódott a Nemzetközi Kereskedelmi Szervezet megalapításának ötlete. Bár az ITO létrehozására²⁸³ sohasem került sor, 1947-ben 27 állam megkötötte az Általános vám- és kereskedelmi egyezményt, amely egészen az 1990-es évek elejéig alapot biztosított a nemzetközi kereskedelmi szabályozásnak. A GATT a nem pénzügyi jellegű kereskedelmi akadályok felszámolásában nem volt olyan sikeres, mint a különböző vám, és vám jellegű terhek csökkentésében. Az 1986 és 1994 között tartott Uruguay tárgyalási forduló eredményeként létrehozták a Kereskedelmi Világszervezetet, amelynek 2016 júliusa óta 164 tagállama van. A nemzetközi kereskedelmi jog jelenleg a GATT 1994-re, a tizenkét kiegészítő egyezményre, az azok alapján folytatott gyakorlatra és a Marrakeshi jegyzőkönyvre épül.²⁸⁴ A WTO-tól nem idegenek a környezeti kérdések, hiszen többször is szembe került olyan esetekkel, ahol a kereskedelmi és környezeti megfontolások kerültek ütközőzónába.

A nemzetközi kereskedelmi jog egyes egyezményei is tartalmazzak „zöld”, környezettel kapcsolatos rendelkezéseket, amelyeket az egyes államok figyelembe vehetnek. Utóbbiak általában a „*emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez*” kötődnek,

---

²⁸⁰ Res. Conf. 8.3. (Rev. CoP 13.) *Recognition of the benefits of trade in wildlife*

²⁸¹ Res. Conf. 8.3. (Rev. CoP 13.) 1. pont

²⁸² 1944. július 1-től július 22-ig. Lásd. Tarján M. Tamás: 1944. július 22. *Létrehozzák a Bretton Woods-i rendszert*

http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/1944_julius_22_letrehozzak_a_bretton_woodsi_rendszert/

²⁸³ A Nemzetközi Kereskedelmi Szervezetet a Havannai karta hozta volna létre, amelyet 1948-ban írtak alá. Azonban a ratifikációs folyamat megakadása miatt az sohasem lépett hatályba.

²⁸⁴ KENDE TAMÁS – NAGY BOLDIZSÁR – SONNEVEND PÁL – VALKI LÁSZLÓ: Nemzetközi jog. Wolters Kluwer Kft. Budapest, 2014. 611-615. p.

amelyeket a részes államok figyelembe vehetnek állat- vagy növény-egészségügyi intézkedések,²⁸⁵ azonban ezeknek összhangban kell lenni a nemzetközi szabványokkal, irányelvekkel vagy ajánlásokkal,²⁸⁶ és el kell kerülni az önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetéseket.²⁸⁷ Továbbá, lehetőséget biztosít olyan vállalatok támogatására, amelyek új környezeti intézkedéseket vezetnek be, a kiadások 20 százalékáig.²⁸⁸

A fő kérdés az, hogyha állam azt feltételezi, hogy egy másik állam kereskedelme károsítja a környezetet, mit tehet – felfüggesztheti-e az érintett állammal folytatott kereskedelmet?

Mivel kifejezetten ilyen kérdés még nem került a vitarendezési testület elé, a WTO általános rendelkezéseiből az vezethető le, hogy a feleknek együtt kell működniük a környezet védelme érdekében. A környezeti indokok alapján bevezetett behozatali korlátozások nem lehetnek diszkriminatívak, és minden állammal szemben azonos standardokat kell alkalmazni. Amennyiben az érintett kérdésre valamilyen környezeti megállapodás vonatkozik, akkor annak a szabályai lesznek irányadók. Ha nem, a WTO rendelkezések alapján kell eljárni. Ezzel kapcsolatban két fontos szabályt kell megemlíteni: a kereskedelmi korlátozások nem alapulhatnak pusztán azon a tényen, hogy egy terméket milyen módon állítanak elő, valamint egy állam nem kényszerítheti rá az előírásait egy másik államra. Ha két állam között vita merül fel egy ilyen intézkedéssel szemben, a vitarendezési testülethez fordulhatnak.²⁸⁹ A veszélyeztetett fajok védelme érdekében hozott hatékony rendelkezések alapvetően nem összeegyeztethetetlenek a nemzetközi kereskedelmi szabályokkal, ahogyan arra a tengeri teknős ügyben a vitarendezési testület is rámutatott. Azonban ezeknek a korlátozásoknak az alapvető elveknek és követelményeknek is meg kell felelnie.²⁹⁰

1994-ben Miniszteri Bizottsági döntés született egy külön, környezeti kérdésekkel foglalkozó bizottság létrehozásáról, amely napjainkban is működik. A Kereskedelem és Környezet Bizottság szavatolja, hogy a WTO globális szinten, megfelelő mértékben hozzá tudjon járulni a környezeti kérdések tárgyalásához. A CITES 1997 óta állandó megfigyelőként működik közre a CTE munkájában.²⁹¹ A CTE a környezettel kapcsolatos

---

²⁸⁵ GATT, Megállapodás az állat- és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról

²⁸⁶ GATT, Megállapodás az állat- és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról, 3. Cikk

²⁸⁷ Kockázatbecslés és az állat- és növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének meghatározása 5. Cikk 5. pont

²⁸⁸ Agreement on Subsidies and Countervailing Measures Part IV. Art. 8. c. (ii.)

²⁸⁹ WTO Green Provisions

https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/bey2_e.htm (2019. 02. 06.)

²⁹⁰ United States — *Import Prohibition of Certain Shrimp and Shrimp Products* (USA v India, Malajzia, Thaiföld, Pakisztán) DS58.

²⁹¹ Roberto Azevêdo: WTO igazgatója in: *CITES and WTO Enhancing Cooperation for sustainable Development*. WTO Titkárság, Svájc, 2015. 4.p. [Továbbiakban: CITES and WTO]

kereskedelmi kérdések széles körét fogja át, és két alapelve épül: a WTO nem környezeti ügynökség, nem célja, hogy beavatkozzon a nemzeti vagy nemzetközi környezetpolitikába; valamint a Bizottság feladata a problémák azonosítása és a megoldásoknak követniük kell a WTO kereskedelmi elveit. A CTE tevékenységi köre több területre kiterjed, ezek közé tartoznak: a környezeti kérdésekkel kapcsolatos viták rendezése, a WTO és a multilaterális környezeti egyezmények kapcsolata, az „eco-labelling”, az átláthatóság és információcsere, az olyan nemzeti szinten tiltott termékek, mint a veszélyes anyagok vagy kemikáliák, a kereskedelem liberalizációja és a fenntartható fejlődés, valamint a szellemi alkotások és szolgáltatások.²⁹² A WTO vitarendezési testülete több alkalommal is szembe találta magát a tagállamok között felmerülő olyan esetekkel, amelyek kifejezetten környezetvédelmi vonatkozásokkal rendelkeztek. Az ügyek általában az importtílalom kapcsán merültek fel, mint garnélarák-tengeri teknős²⁹³ vagy a tonhal-delfin²⁹⁴ ügyekben. Mivel jelen értekezésnek nem célja a WTO környezetvédelemmel kapcsolatos rendelkezéseinek és joggyakorlatának részletes elemzése, azok nem kerülnek részletesen kifejtésre. Általában véve megállapítható, hogy a WTO alapvetően nem környezeti, hanem kereskedelmi szervezet, amely az 1980-as évektől kezdődően egyre inkább szembe kerül a környezetvédelem és a kereskedelmi érdekek ütközésének problémájával. A téma szempontjából a WTO keretében kidolgozott szankciók kérdése és a CITES által alkalmazott kereskedelmi felfüggesztések összeütközésének problémája jelentős. Továbbá, a téma szempontjából meg kell határozni a WTO és a multilaterális környezeti megállapodások kereskedelmi rendelkezéseinek kapcsolatrendszerét.

Jelenleg 250 multilaterális környezeti megállapodás van hatályban, amelyből húsz a kereskedelem kontrollján keresztül valósítja meg a célkitűzéseit. A WTO utóbbi MEAs-el tart fenn állandó együttműködést és monitorizálja azok kereskedelemmel kapcsolatos döntéseit, amelyeket egy kétevente felülvizsgálatra kerülő ún. *Mátrix* rendszerben követhető módon tesznek közzé. Az első Mátrix elfogadására 2001-ben került sor, amelyet legutóbb 2017 októberében vizsgáltak felül.²⁹⁵ Az együttműködésben résztvevő

---

²⁹² The environment: a specific concern

https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/bey2_e.htm (2019. 02. 04.)

²⁹³ United States — *Import Prohibition of Certain Shrimp and Shrimp Products* (USA v India, Malajzia, Thaiföld, Pakisztán) DS58.

²⁹⁴ United States — *Measures Concerning the Importation, Marketing and Sale of Tuna and Tuna Products* (USA v Mexico) DS381.

²⁹⁵ WTO Mátrixok: https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/FE_Search/FE_S_S006.aspx?DataSource=Cat&query=@Symbol=WT/CTE/W/160/*&Language=English&Context=ScriptedSearches&languageUIChanged=true (2019. 02. 05.)

Legutóbbi Mátrix: TN/TE/S/5/Rev.6; WT/CTE/W/160/Rev.8 [Továbbiakban: Mátrix 2017.]

megállapodások körébe tartoznak többek között²⁹⁶ a CITES, a Biológiai Sokféleség Egyezményhez fűzött Cartagena Jegyzőkönyv,²⁹⁷ a Klímaváltozási Keretegyezmény, a Kiotói Jegyzőkönyv és a Párizsi Klímamegállapodás,²⁹⁸ a Bázeli egyezmény a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról,²⁹⁹ és a Stockholmi Egyezmény a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról.³⁰⁰

A környezeti kérdések integrálását segíti 1995 óta a WTO Környezeti Adatbázisa³⁰¹ Az adatbázis tartalmaz minden, a WTO tagállamok által benyújtott, környezeti tárgyú értesítést, valamint a tagállamok kereskedelempolitikai felülvizsgálatainak³⁰² környezeti rendelkezéseit és politikáját. Az adatbázis csaknem ötezer környezeti tárgyú értesítést, több mint tízezer környezeti tárgyú intézkedést és több mint hétezer környezeti tárgyú kereskedelempolitikai felülvizsgálati szegmenst tartalmaz.³⁰³ 2017-ben az értesítések 3,5 százaléka volt CITES-el kapcsolatos, amely kb. 130 jelzést takar.³⁰⁴

A CITES 1973-ban került aláírásra, 1975-ben lépett hatályba, a WTO és a jelenlegi nemzetközi kereskedelmi jogi rendszer az 1990-es évek elejéhez kötődik. 1960-as évektől kezdődő CITES szövegezési folyamat során is egyértelmű volt, hogy a WTO elődjével, az 1947 óta létező GATT-tal összhangot kell teremteni. Már csak abból a szempontból is, hogy a vadvilági kereskedelemhez szükséges engedélyek és dokumentációk nem pénzügyi jellegű kereskedelmi akadályt képezhetnek. A két szervezet között mindig is szoros együttműködés volt, amely nélkülözhetetlennek tekinthető az egyes kereskedelmi szektorok összefonódása miatt. Azonban a korai időszakban a kooperáció leginkább az GATT-ban és a CITES-ben is részes fél államok egymás közötti értesítéseiben merült ki, a CITES dokumentációs követelményekre vonatkozóan.³⁰⁵

---

²⁹⁶ Teljes lista elérhető az alábbi linken:

WTO Matrix on Trade-Related Measures Pursuant to Selected Multilateral Environmental Agreements (MEAs) https://www.wto.org/english/tratop_e/envir_e/envir_matrix_e.htm (2019. 02. 05.)

²⁹⁷ Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity. UNTS vol. 2226, p. 208. 2000. (2003.)

²⁹⁸ United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC), UNTS vol. 1771, p. 107. 1992. (1994.) the Kyoto Protocol UNTS vol. 2303, p. 162. 1997. (2005.) and the Paris Agreement 2015. (2016.)

²⁹⁹ Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal UNTS vol. 1673, p. 57. 1989. (1992.)

³⁰⁰ Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants UNTS vol. 2256, p. 119. 2001. (2004.)

³⁰¹ WTO EDT: WTO Environmental Database

³⁰² Trade Policy Reviews

³⁰³ WTO EDT <https://edb.wto.org/> (2019. 02. 05.)

³⁰⁴ WT/CTE/EDB/17 2018. november 17.

³⁰⁵ CITES and WTO 5.p.

A 2014-ben aláírt TFA³⁰⁶ megállapodás, amely kifejezetten a fejlődő és a legkevésbé fejlett országok segítségét célozza meg, további lehetőséget nyit a két szervezet közötti együttműködésre. A megfelelő kereskedelemkönnyítések ajtót nyitnak a kooperációnak, amely célja a gazdasági és társadalmi előnyök, a természetvédelmi célkitűzések és a fenntartható használat elérése.³⁰⁷ Végigtekintve a TFA részletszabályait, több ponton is megkönnyíti a CITES szabályok tagállami megvalósítását. Rendelkezik a kereskedelemhez szükséges okmányok és dokumentumok elismeréséről,³⁰⁸ az államok közötti információ-megosztás lehetőségeiről,³⁰⁹ a határügynökségek és a vámhatóságok³¹⁰ együttműködéséről is.

A CITES keretében *több szinten* sor kerülhet kereskedelmi jellegű intézkedések meghozatalára. A döntéshozatali szint alapján különbséget tehetünk:

- kötelező erővel bíró kereskedelmi intézkedések (amelyek az Egyezmény szövege alapján kerülnek elfogadásra);
- a részes felek konferenciáin elfogadott kereskedelmi intézkedések;
- a részes felek konferenciája helyett, az Állandó Bizottság által elfogadott kereskedelmi intézkedések;
- a Növény és az Állat Bizottságok által elfogadott kereskedelmi intézkedések;
- a Titkárság által a CoP-nek vagy az Állandó Bizottságnak ajánlott kereskedelmi intézkedések között, valamint meg kell említeni a
- részes felek által elfogadott szigorúbb belső szabályozás kérdését.³¹¹

Már korábban ismertetésre kerültek az Egyezmény szabályai alapján elfogadható kereskedelmi intézkedések, így röviden utalva azok jogi alapjára: a III-IV-V. Cikkek foglalkoznak a három különböző védelmet biztosító függelék alapján hozható rendelkezésekkel. A IV. Cikk rendezi az engedélyek és bizonyítványok kérdését, a VII. Cikk a kivételeket és más különleges rendelkezéseket, a VIII. Cikk a felek által foganatosítható intézkedéseket, a IX. Cikk az Igazgatási és Tudományos Hatóságokat, és végül a XIV. Cikk a belső jogalkotásra és nemzetközi egyezményekre gyakorolt hatást. A részes felek

---

³⁰⁶ TFA: *Trade Facilitation Agreement*, Kereskedelem Könnyítő Megállapodás, elfogadta a WTO Általános Tanácsa 2014 novemberében. A megállapodás 2017. február 22-én lépett hatályba. Ez az első megállapodás, amely a WTO keretében fogadtak el és minden tagállam támogatását elnyerte. See: https://www.wto.org/english/thewto_e/20y_e/wto_tradefacilitation_e.pdf (2019. 02. 03.)

³⁰⁷ CITES and WTO, 1. p.

³⁰⁸ TFA 10. Cikk

³⁰⁹ TFA 1. Cikk

³¹⁰ TFA 8. és 12. Cikkek

³¹¹ Mátix 2017. 9. p. Trade-related Measures

konferenciáin kiterjedten foglalkoztak a kereskedelemre hatást gyakorló, vagy kifejezetten kereskedelmi intézkedésekkel.

A részes felek konferenciáin foglalkoztak a korlátozások lehetőségével is. Először 1987-ben, az Ottawában megrendezett CoP-n fogadtak el egy értelmezéssel kapcsolatos határozatot, amely az Egyezmény szigorúbb belső intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseire vonatkozik.³¹² 1994-ben Fort Lauderdaleben (Amerikai Egyesült Államok) az I. Függelékbe sorolt fajokra vonatkozó kvóták értelmezése és alkalmazása körében született döntés.³¹³ Néhány évvel később újra terítékre kerültek a kvóták, amikor a Hararéban (Zimbabwe) megrendezett konferencián kifejezetten a személyes használatra szánt leopárdtrófeákra és bőrökre alkalmazott kvótákról határoztak.³¹⁴ Ugyancsak 1997-ben az élő példányok és egyedek szállításával kapcsolatos rendelkezésekről is tárgyaltak. Utóbbiakkal összefüggésben különösen fontos a Nemzetközi Légi Szállítási Szövetség által kidolgozott iránymutatások³¹⁵ figyelembevétele a légi és a CITES javaslatok megfontolása a nem légi szállítás során. Az ezredfordulón Gigiriben (Kenya) rendezett CoP-n foglalkoztak a pézsmaszarvasok egyre nagyobb mértékű illegális kereskedelmével.³¹⁶ Santiagóban (Chile) 2002-ben több határozat is mérvadó a témakörrel kapcsolatosan. Először is egyes halfajok megőrzéséről és kereskedelméről,³¹⁷ másodsorban a II. Függelékbe sorolt fajok jelentős kereskedelmére vonatkozó szabályokat vizsgálták felül.³¹⁸ 2004-ben Bangkokban (Thaiföld) ült össze a CoP, ahol több soron napirendre tűzték a kereskedelemmel kapcsolatos rendelkezéseket: a biodiverzitás fenntartható használatát, különös tekintettel az Addis Ababa-i elvekre;³¹⁹ az emberszabású majmok megőrzését és kereskedelmét;³²⁰ a fekete rinocérosz trófeák export kvótáinak felállításáról;³²¹ valamint az idegen invazív fajok kereskedelméről.³²² 2007-ben Hágában (Hollandia) tartották a részes felek konferenciáját, ahol határoztak a CITES és a Nemzetközi Trópusi Erdő Szervezet³²³ közötti,

---

³¹² Res. Conf. 6.7 Interpretation of Article XIV, paragraph 1, of the Convention

³¹³ Res. Conf. 9.21 (Rev. CoP13) Interpretation and application of quotas for species included in Appendix I

³¹⁴ Res. Conf. 10.14 (Rev. CoP16) Quotas for leopard hunting trophies and skins for personal use

³¹⁵ IATA Live Animal Regulations (állatokra) és IATA Perishable Cargo Regulations (növényekre)

³¹⁶ Res. Conf. 11.7 Conservation of and trade in musk deer

³¹⁷ Res. Conf. 12.7 (Rev. CoP 17) Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

³¹⁸ Res. Conf. 12.8 (Rev. CoP 17) Review of Significant Trade in Specimens of Appendix-II species

³¹⁹ Res. Conf. 13.2. (Rev. CoP 14) Sustainable Use of Biodiversity: Addis Ababa Principles and Guidelines

³²⁰ Res. Conf. 13.4 (Rev. CoP 16) Conservation and trade in great apes

³²¹ Res. Conf. 13.5 (Rev. CoP 14) Establishment of export quotas for black rhinoceros hunting trophies

³²² Res. Conf. 13.10 (Rev. CoP 14) Trade in Alien Invasive Species

³²³ ITTO: The International Tropical Timber Organization

trópusi faanyagra vonatkozó együttműködésről,³²⁴ a tengerből történő bevételről³²⁵ és a nemzeti szinten meghatározott kiviteli kvóták menedzsmentjéről.³²⁶ 2010-ben, Dohában vizsgálták felül a vadvilági kereskedelmi politikát, felhívva a figyelmet a releváns társadalmi, környezeti és gazdasági hatások figyelembevételére.³²⁷ 2013-ban újra Bangokban találkoztak a részes felek, ahol több kérdéskörben is tárgyaltak kereskedelmi vonatkozású témákat. Elfogadták a CITES Stratégiai Vízión 2008-tól 2020-ig tartó programját,³²⁸ foglalkoztak a CITES és a megélhetés kapcsolatával,³²⁹ a nem hátrányos megállapításokkal,³³⁰ a zenei hangszerek nem kereskedelmi célú, gyakori, határt átlépő mozgásával³³¹ és az Egyezmény végrehajtásával az agarfa tekintetében. A 2019-ben megrendezésre kerülő 18. CoP előtt utoljára 2016 őszén tartottak konferenciát a dél-afrikai Johannesburgban. A 17. konferencián számos határozatot hoztak, amelynek van kereskedelmi jelentősége. Az illegális kereskedelem leküzdésével kapcsolatosan tárgyaltak a keresletcsökkentési stratégiákról,³³² és a jogellenes kereskedelem tárgyaként szolgáló és elkobzott CITES által listázott fajok kezeléséről.³³³ A megfelelés tekintetében az Egyezmény megsértéséből fakadó egyes tevékenységek tiltásáról, megelőzéséről, feltérképezéséről és a korrupció visszaszorításáról határoztak.³³⁴ A fogságban született és nevelt egyedek tekintetében a meghatározott forráskódok (C, D, F és R) alatt, kereskedelmi tevékenység tárgyát képző példányokkal kapcsolatosan is határozatot fogadtak el.³³⁵ További döntések születtek az I. és II. Függelékben szereplő fajok tróféáiról,³³⁶ a tobzoska³³⁷ és a kalapácsfejű szarvascsőrű madár megőrzéséről és kereskedelméről,³³⁸ valamint a kígyók megőrzéséről és fenntartható vadászatról.³³⁹

³²⁴ Res. Conf. 14.4 Cooperation between CITES and ITTO regarding trade in tropical timber

³²⁵ Res. Conf. 14.6 (Rev. CoP 16) Introduction from the sea

³²⁶ Res. Conf. 14.7 (Rev. CoP 15) Management of nationally established export quotas

³²⁷ Res. Conf. 15.2 (Rev. CoP 15) Wildlife Trade Policy Reviews

³²⁸ Res. Conf. 16.3 (Rev CoP 17) CITES Strategic Vision: 2008-2020

³²⁹ Res. Conf. 16.6 (Rev. CoP 17) CITES and livelihoods

³³⁰ Res. Conf. 16.7 (Rev. CoP17) Non-detriment findings

³³¹ Res. Conf. 16.8 (Rev. CoP 17) Frequent cross-border non-commercial movements of musical instruments

³³² Res. Conf. 17.4 Demand reduction strategies to combat illegal trade in CITES-listed species

³³³ Res. Conf. 17.8 Disposal of illegally traded and confiscated specimens of CITES-listed species

³³⁴ Res. Conf. 17.6 Prohibiting, preventing, detecting and countering corruption, which facilitates activities conducted in violation of the Convention

³³⁵ Res. Conf. 17.7 Review of trade in animal specimens reported as produced in captivity

³³⁶ Res. Conf. 17.9 Trade in hunting trophies of species listed in Appendix I or II

³³⁷ Res. Conf. 17.10 Conservation of trade in pangolins

³³⁸ Res. Conf. 17.11 Conservation of and trade in helmeted hornbill

³³⁹ Res. Conf. 17.12 Conservation, sustainable use of and trade in snakes

A WTO szankciós rendszerének fő alapja a „*Vitarendezés szabályairól és eljárásáról szóló egyetértés*”,³⁴⁰ amelyet a WTO-t létrehozó Marrakeshi Egyezményhez fűzött 2. sz. melléklet tartalmaz. A vitarendezési testülethez³⁴¹ abban az esetben lehet fordulni, ha az ajánlásokat és határozatokat ésszerű időtartamon belül nem hajtják végre. A felek által alkalmazható „ideiglenes intézkedések” a következőket foglalják magukba: kompenzáció és engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése.³⁴²

A kötelezettségek egy olyan általános terminus technikus, amit a WTO-megállapodásokban használnak az egyszerűség kedvéért. Azonban ennek leggyakoribb formája az engedmények felfüggesztése, amelyhez a DSB előzetes felhatalmazása szükséges. Az eredeti, angol nyelvű szövegezés a „*countermeasures*” szót használja mindazon „*megtorló intézkedések*” vagy „*szankciók*” leírására, amelyek egy másik állammal szemben kerülnek alkalmazásra. A *countermeasures* kifejezést magyarra ellenintézkedésnek fordítjuk. Utóbbi intézkedések egyéb esetekben összeférhetetlenek lennének a WTO szabályrendszerével. Ilyen jellegű szankciókhoz csak végső esetben, a súlyos következményt eredményező meg nem felelés esetén lehet alkalmazni a vitarendezési egyetértés alapján.³⁴³ Az vita tárgya, hogy az ideiglenes intézkedések voltaképpen a megfelelés elősegítésének eszközei, vagy pusztán a kölcsönös kereskedelmi előnyök kiegyensúlyozását biztosítja. Mindazonáltal a DSU folyamatosan figyelemmel kíséri a szankcióval sújtott részes államot, és amennyiben újra megfelel a követelményeknek, azonnal meg kell vele szemben szüntetni a hátrányos kereskedelmi intézkedéseket. Így voltaképpen a megtorló intézkedések célja elsősorban a megfelelés biztosítása és annak helyreállítása. Pontosan a megtorló intézkedések kivételes jellege miatt egy általános feltételnek meg kell felelnie a szankcióknak: ugyanabban a szektorban kell alkalmazni, ahol a sérelem vagy egyenlőtlenség történt.³⁴⁴

---

³⁴⁰ Továbbiakban: Vitarendezési egyetértés

³⁴¹ DSB: Dispute Settlement Body

³⁴² Vitarendezési egyetértés, 22. Cikk 1. pont

³⁴³ Vitarendezési egyetértés, 3. cikk 7. pont „*A kompenzációs rendelkezéshez csak akkor lehet fordulni, ha az intézkedés azonnali visszavonása gyakorlatilag megvalósíthatatlan, illetve ideiglenes intézkedésként, az idetartozó egyezményrel összhangban nem álló intézkedés visszavonásáig. A jelen Egyetértés a vitarendezési eljárást felhívó Tag számára végső lehetőségként az idetartozó egyezmények szerinti engedmények vagy más kötelezettségek diszkriminatív módon történő felfüggesztését teszi lehetővé a másik Taggal szemben, függően attól, hogy a DSB az ilyen intézkedést jóváhagyja-e.*”

³⁴⁴ The process — Stages in a typical WTO dispute settlement case. https://www.wto.org/english/tra-top_e/dispu_e/dispu_settlement_cbt_e/c6s10p1_e.htm (2019. 02. 06.)

Megvizsgálva tehát a CITES és WTO szankciós rendelkezéseinek összhangját, a következő következtetések vonhatók le. A probléma elsősorban azon államok esetében merül fel, amelyek mind a CITES-ben, mind pedig a vonatkozó kereskedelmi megállapodásban részes felek. Jelenleg ez olyan kérdés, amelyet a részes felek szinte „hallgatással” orvosolnak, mivel a DSU előtt soha, egyetlen állam sem indított eljárást egy, a veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó, megtorló vagy hátrányos intézkedés alkalmazása miatt.

Gondolati síkon alapvetően ezek a CITES által alkalmazott kereskedelmi felfüggesztések legtöbbször – véleményem szerint – megfelelnek a WTO megtorló intézkedéseivel szemben támasztott követelményeknek. A kereskedelmi felfüggesztések, embargó bevezetése a veszélyeztetett fajok kereskedelme és azzal kapcsolatos problémák miatt, ugyanabban a szektorban kerülnek bevezetésre. Ha a részes fél újra megfelel a követelményeknek – általában a kereskedelmi felfüggesztések egy éven belül feloldhatók – azonnal visszavonásra kerülnek. És végső soron azok vagy a részes felek konferenciáinak, vagy az Állandó Bizottság ajánlásai alapján kerülnek alkalmazásra.

Más kérdés az egyes államok által, más államokkal szemben alkalmazott, nemzeti hatáskörben hozott embargós intézkedések hatása. Végső soron azt a következtést vonhatjuk le, hogy nem teljesen elrugaszkodott rendszer a CITES alapján hozott kereskedelmi felfüggesztések köre, azonban a jövőben nem elképzelhetetlen annak DSU előtti megmértetése. *Vajon a környezeti kérdéseket egyre inkább előtérbe helyező WTO milyen döntést hozna egy ilyen, a nemzetközi kereskedelmi jogot és a környezeti érveket mérlegre helyező vitában?*

VII. A felelősség egyes kérdései

A vadvilággal kapcsolatos bűncselekmények sorának van *nemzetközi jelentősége*. Azonban ezen cselekmények elbírálásának lehetősége állami kereteken belül marad és amíg nem kerül létrehozásra az önálló, környezeti nemzetközi bűncselekményi kategória, ebben nem is lehet jelentős változásra számítani. A CITES-ből eredő vitarendezés fóruma – az Egyezmény kijelölése szerint is – elsősorban az Állandó Választottbíró-ság, ahol a nem állami szereplők is felléphetnek. Azonban értelmezési alapként, jogforrásként a Nemzetközi Bíró-ság előtt is szerepelhet a Washingtoni Egyezmény. A környezeti kérdésekben az ICJ mindig is tartózkodó álláspontot képviselt, amely csak az utóbbi évtizedben látszik változni. Az önálló környezeti nemzetközi bíróság lehetősége egyenlőre pusztán álomképként létezik, annak gyakorlati megvalósítása nehezen elképzelhető a közeljövőben.

VII.1. A nemzetközi bíraskodás, mint a környezeti viták rendezésének eszköze

A környezeti viták rendezésének egyik legfontosabb fóruma az *Állandó Választottbíró-ság*, ahol választható eljárási rend³⁴⁵ is kidolgozásra került. A PCA-ra számos multilaterális környezeti egyezmény is utal, így a CITES is.

„1. A két vagy több Részes Fél között az Egyezmény értelmezésével vagy rendelkezései alkalmazásával kapcsolatban felmerült minden vitát az abban érintett feleknek kell meg-tárgyalniuk.

*2. Ha a vitát az e cikk 1. bekezdése alapján nem lehet eldönteni, a Részes Felek közös megegyezéssel választott bíróság, különösen a Hágai Állandó Választott Bíró-ság elé ter-jeszthetik a vitát. A választott bíróság döntése a vitát előterjesztő Részes Felekre köte-lező.”*³⁴⁶

Az Állandó Választottbíró-ság jelentőségét növeli, hogy államok és nem állami szereplők közötti vitákban is eljárhat, amelyek két- vagy többoldalú nemzetközi egyezményekből, szerződésekből vagy más forrásokból erednek. A PCA több, a Kyotói Protokoll tiszta végrehajtási mechanizmusával kapcsolatos esetben eljár. Az Állandó Választottbíró-ság

---

³⁴⁵ Optional Rules for Arbitration of Disputes Relating to the Environment and/or Natural Resources, 2001.

³⁴⁶ Washingtoni Egyezmény, XVIII. Cikk Viták eldöntése

speciális, környezeti szakértelemmel rendelkező választottbírák listáját is biztosítja, valamint tudományos és technikai szakemberek listáját, akik szakértő tanúként meghallgathatók a környezeti eljárásokban.³⁴⁷

Korábban már történt utalás arra, hogy a Nemzetközi Bíróság előtt is egyre több környezeti tárgyú ügy kerül tárgyalásra. Ezek sorában az egyik első, valóban környezeti kérdéseket felvető eset az Uruguay-folyó menti cellulózmalom ügy volt.³⁴⁸ Argentína érvelésében általános hivatkozási alapként – más természetvédelmi egyezmények mellett – felmerült a CITES is.³⁴⁹ A Nemzetközi Bíróság által később nem elfogadott érvelés alapján Argentína a *lex specialis derogat legi generali* elvet hozta fel, ahol az általános szabály az 1975-ben elfogadott Uruguay folyó Statútum volt, a speciális pedig a felsorolt természet- és környezetvédelmi egyezmények sora. Kifejezetten a CITES kérdése egyéb esetben nem merült fel a Nemzetközi Bíróság gyakorlatában.

Azonban a környezeti kérdések egyre nagyobb hangsúlyt kapnak a nemzetközi közösségen belül és a már létező nemzetközi bírói fórumok előtt is egyre több környezeti tárgyú ügy szerepel. Ez igaz a Nemzetközi Bíróság joggyakorlatára is.³⁵⁰ Ennek alapján minden kérdés – joghatóság, költségek, döntések kötelező volta, környezeti tárgyú normaalkotás (jogforrások) – ellenére nem elvethető, hogy a jövőben létrehozásra kerül majd egy új bírói fórum, ha nem is a jelenlegi elképzelés szerint.

---

³⁴⁷ Environmental Dispute Resolution <https://pca-cpa.org/en/services/arbitration-services/environmental-dispute-resolution/> (2019. 03. 18.)

³⁴⁸ Pulp Mills on the River Uruguay (Argentina v. Uruguay), Judgment, I.C.J. Reports 2010, p. 14

³⁴⁹ Uruguay folyó-menti cellulózmalom ügy, 43. p. 56. pont „Argentina maintains that the “referral clauses” contained in these articles make it possible to incorporate and apply obligations arising from other treaties and international agreements binding on the Parties. To this end, Argentina refers to the 1973 *Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora* (hereinafter the “CITES Convention”), the 1971 Ramsar Convention on Wetlands of International Importance (hereinafter the “Ramsar Convention”), the 1992 United Nations Convention on Biological Diversity (hereinafter the “Biodiversity Convention”), and the 2001 Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (hereinafter the “POPs Convention”). It asserts that these conventional obligations are in addition to the obligations arising under the 1975 Statute, and observance of them should be ensured when application of the Statute is being considered. Argentina maintains that it is only where “more specific rules of the [1975] Statute (*lex specialis*)” derogate from them that the instruments to which the Statute refers should not be applied.”

³⁵⁰ A Nemzetközi Bíróság környezeti tárgyú ügyeiről részletesen: Kecskés Gábor: A Nemzetközi Bíróság ítélezési gyakorlata környezeti ügyekben. Állam- és Jogtudomány, 2015. 56 (3). pp

VII.2. Úton egy önálló nemzetközi környezeti bíróság felé

A környezeti bűncselekmények számának folyamatos növekedése, azok hatása az államok stabilitására, gazdaságára, a nemzeti és globális biztonságra, újra megerősítette egy önálló, speciális hatáskörrel rendelkező, nemzetközi bíróság felállítására vonatkozó elképzeléseket. A *nemzetközi környezeti bíróság* létrehozását leginkább az ICE koalíció sürgeti (*Creating the International Court of Environment*), amely a jelenlegi nemzetközi jogi rendszer jelentős hiányosságára hivatkozik. A koalíció a környezeti, a jogi, a gazdasági, az akadémiai és a civil szféra résztvevőit fogja össze, egyre növekvő számban. Fő célkitűzéseik között szerepel egy hatékony és specializált igazságszolgáltatási fórum létrehozása, amely megfelelően tudja értékelni az összetett tudományos bizonyítékokat. Továbbá, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférési jog biztosítása nem csak az államok, hanem a nem állami szektor számára is, valamint az *erga omnes* kötelezettségek létrehozása is fontos szempontként jelennek meg. Végül, a modern és világos nemzetközi környezetjog kialakításának szükségessége is felvetődik, amely tényleges végrehajtása biztosítva lenne a bíróság kötelező joghatóságán keresztül.³⁵¹ A koalíció 2011 februárjában a létrehozandó bíróság alapító okiratának tervezetét is elfogadta, amely a szervezeti kérdésektől kezdve, meghatározza a bíróság működésének alapjait.³⁵²

Az ICE *tervezett statútumának* szerkezetét tekintve, az hét fejezetre osztható. A preambulum után a bíróság szervezetére vonatkozó elképzeléseket, majd a „rendszer harmonizációja” fejezetben a már létező nemzetközi és nemzetközi környezeti jogend्रे tett megállapításokat rögzítik. Az ICE jövőbeli székhelyeként az indiai Mumbait jelölik ki, egy olyan területet, ahol a környezeti károk hatása napjainkban is megmutatkozik. A bírósághoz fordulhatnának egyének, nem kormányzati szervezetek, államok és vállalatok is.³⁵³ A bíróság alapító okiratának egyik legérdekesebb része, hogy a békéltetésnek külön fejezetet szentel, amely a bíróság eljárása elő kötelező lenne a vitában álló felekre nézve.³⁵⁴ Hasonlóan a Nemzetközi Bírósághoz, az ICE is adhat tanácsadó véleményt.³⁵⁵ Azonban

---

³⁵¹ ICE Coalition <http://www.icecoalition.org/> (2019. 03. 16.)

³⁵² DRAFT PROTOCOL for an INTERNATIONAL COURT for the ENVIRONMENT 2011. februárja [Draft Protocol]

Elérhető: <https://static1.squarespace.com/static/56c0ae80ab48de4417bd17fa/t/56d33d594c2f85dc2df9ef37/1456684377825/Draft+Protocol+for+an+ICE.pdf>

Értekezés mellékleteként angol nyelven, 3. sz. melléklet

³⁵³ Draft Protocol I.-II. Chapter Art.s. 1-6.

³⁵⁴ Draft Protocol III. Chapter Art.s 7-8.

³⁵⁵ Draft Protocol IV. Chapter, Art.s. 9-11.

ilyen eljárást kezdeményezhetne minden természetes és jogi személy, legyen az belső jog szerint létrehozott vagy nemzetközi, a köz-és magánszektor entitásait is beleértve, akár helyi hatóságok is.³⁵⁶ Az ötödik fejezet szól a bíróság szervezeti felépítéséről. A bíróság 21 független tag testülete, akik a legmagasabb erkölcsi megbecsüléssel és függetlenséggel bírnak és a környezetjog területén elismert szaktekintélynek számítanak. Előírás a főbb jogrendszerek és az arányos földrajzi elosztás követelményének figyelembevétele a tagok kiválasztása során.³⁵⁷ A záró rendelkezések között pénzügyi jellegű rendelkezések is helyet kaptak. Továbbá, a bíróság számára előírja a közvetlen kapcsolattartást a nemzetközi szervezetekkel, különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetével, a Környezeti Világszervezettel és a WTO-val. Végül, az ICE hivatalos nyelveiként az ENSZ hivatalos nyelveire utal vissza azzal, hogy a két munkanyelv az angol és a francia.³⁵⁸

A döntések során alkalmazandó jogot az ICE egyetlen helyen határozza meg, mégpedig a tanácsadó véleményezési eljáráshoz kapcsolódóan. A statútum általános szövegezéséből és megfogalmazásából az a következtetés vonható le, hogy a viták alapján felmerülő bármely, környezetjoggal kapcsolatos instrumentum alkalmazásra kerülne, különös tekintettel az esetleges normakonfliktusban álló nemzetközi megállapodások és egyezmények. Specifikusan a tanácsadó véleményezési eljárásban a bíróság figyelembe veheti a következőket: nemzetközi egyezmények és alkalmazható magánjogi szerződések; a nemzetközi környezetjog általános szabályai és alapelvei; a releváns nemzeti jog, összhangban a nemzetközi magánjog általánosan elfogadott szabályaival és a nemzetközi, valamint nemzeti szinten kialakult gyakorlat; a releváns tudományos és technikai kérdések, szakértelem; minden más alapelv, szabály vagy előírás, amelyet relevánsnak ítélnék meg, beleértve az igazságosságot.³⁵⁹

A statútumban számos alkalommal jelenik meg más nemzetközi bírói fórumok (ITLOS, ICJ, ECJ) alapszabályaira való pontos, cikk szerinti hivatkozás, például az ITLOS-ra több mint tíz alkalommal utal vissza. A Nemzetközi Bíróság Statútuma mellett az ECJ gyakorlatából kiemelésre kerül a *von Colson* ügy.³⁶⁰ Az ügy kapcsán kifejezetten a közvetett hatály említése történik, olyan állami, belső jogszabályokkal kapcsolatosan, amelyek

---

³⁵⁶ Draft Protocol I. Chapter, Art. 2.

³⁵⁷ Draft Protocol V. Chapter, Art.s. 12-15.

³⁵⁸ Draft Protocol Final Clauses, Art.s. 16-18.

³⁵⁹ Draft Protocol IV. Chapter Art. 11.

³⁶⁰ *Sabine von Colson és Elisabeth Kamann kontra Land Nordrhein-Westfalen*. Előzetes döntéshozatal iránti kérelem: Arbeitsgericht Hamm - Németország. Féfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód - Munkavállalás. 14/83. sz. ügy ECLI:EU:C:1984:153

kapcsán az ICE kimondta az összeférhetetlenséget.³⁶¹ Az Európai Bíróság a közösségi, ma már uniós joggal összhangban álló értelmezési kötelezettség kérdéskörét vizsgálta a jogesetben.³⁶²

Mindazonáltal a környezeti jellegű nemzetközi bíróság sikeressége több szempontból is megkérdőjelezhető. Elsősorban a kötelező joghatóság problémája merül fel, amely a jelenlegi nemzetközi rendben nehezen elképzelhető. A statútum tervezetét olvasva valószínűtlennek tűnik, hogy az ICE elképzelése ebben a formában megvalósulhat, legalábbis a közeljövőben.

---

³⁶¹ Draft Protocol II. Chapter Art. 4.

³⁶² Részletesen: Blutman László: *Az Európai Unió joga a gyakorlatban*. II. Kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2013. 382-383. p.

VII.3. A hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásának lehetősége

Alapvető kérdésként merül fel, hogy a Washingtoni Egyezmény vagy az Európai Unió vadvilági rendeleteinek megszegése milyen felelősségrevonást vonjon maga után. Hiszen a bűncselekményi minősítés megállapítása sokáig nem volt egyértelmű az érintett cselekmények körében. A CITES VIII. Cikke a „Részes felek által fogatosítandó intézkedések” körében a Függelékekben listára vett fajok példányai kereskedelmének vagy birtoklásának vagy mindkettőnek a „hátrányos jogkövetkezményekkel” való súlytására kötelezi az államokat, ha az nem fér össze az Egyezmény rendelkezéseivel. Továbbá, specifikusan az elkobzást emeli ki.³⁶³ A hátrányos jogkövetkezmények kifejezés nem egyenlő a büntetni rendeléssel, így az kimerülhetne a pénzügyi hátrány vagy más enyhébb jogkövetkezmény alkalmazásában.

VII.3.1. Az egyéni felelősségről

Bizonyos tényezők indikálják azt, amiért a *bűncselekményi minősítés* megalapozottnak tekinthető. Elsősorban, a cselekmények motivációja tisztán profitorientált, nem pusztán szabályozás megkerülése a cél. Továbbá, a cselekmények kivitelezése nagy részben gátálatlan kereskedők és terjesztők remélt magatartására támaszkodik. Ezt egészíti ki, hogy nem pusztán gondatlan vagy vétlen jogsértésekről van szó, hanem az elkövető tudata átfogja, hogy bűncselekményt követ el, annak a megtörténtét kívánja. Különösen nagy jelentőséggel esik latba, hogy az esetek jelentős részében a korábbi bűnelkövetés is felmerül, valamint egyre inkább begyűrűzik a szervezett bűnözési elem, amely megnehezíti nem csak a cselekmények leleplezését, hanem a felderítést is.³⁶⁴

Az, hogy a CITES és az EU vadvilági rendeleteinek megsértését miként szankcionálja egy állam, annak egyedi döntésén alapul és a belső jog határozza meg. Különösen fontos, hogy az igazságszolgáltató szervezetrendszerben legyenek olyan felkészült személyek, akik megfelelő szaktudással rendelkeznek a vadvilági bűncselekmények megítéléséhez, az ilyen eljárásokban való részvételhez. Természetesen a vadvilági bűnözéssel kapcsolatosan nem pusztán az Egyezmény vagy pedig a rendeletek szabályainak megkerülése vagy megsértése merül fel.

---

³⁶³ Washingtoni Egyezmény, VIII. Cikk 1. a) és b)

³⁶⁴ John M. Sellar: *Investigating and Prosecuting Wildlife Crime*. How to enforce EU legislation on biodiversity and wildlife trafficking 2016. 3. p. [John M. Sellar 2016.]
http://ec.europa.eu/environment/legal/law/4/pdf/investigation_and_prosecution_of_wildlife_crime.pdf.

Azonban az államok jogában alkalmazott jogkövetkezmény gyakran használatos formájaként tekinthetünk az elkobzásra. *Elkobzásra* akkor kerül sor, ha a csempészáru a végrehajtó hatóságok látókörébe kerül. A vadvilági bűnözés esetében különös fontossággal bír az elkobzott termékek mennyiségére és minőségére vonatkozó információ. Bár gyakran önmagában véve az elkobzásra vonatkozó információk megtévesztő eredményhez vezethetnek, más adatokkal összevetve és kombinálva az illegális piacok természetére vonatkozó értékes forrásként szolgálhatnak. A nagy mennyiségű csempészáru lefoglalása nem utal az adott államban működő végrehajtó hatóságok gyenge működési hatékonyságára, hanem éppen ennek ellenkezőjére. A vadvilági kereskedelmi útvonalak felderítésében így különös jelentőséggel bírnak az elkobzások során nyert adatok.³⁶⁵

A kapcsolódó bűncselekmények körében felmerül: okirathamisítás, csempészet és vám-szabályok megsértése, adó, import-export kötelezettségek és devizasabályok megkerülése, karantén, emberi-, állat- vagy növényegységügyügyi rendelkezések megsértése, bevándorlásra vonatkozó rendészeti szabályok megsértése, lőfegyverrel való visszaélés, megvesztegetés és korrupció, csalás, szervezett bűnözés, zsarolás és egyéb maffiatevékenység, bűnszövetkezetek létrehozása (összeesküvés), és végül a megszerzett anyagi eszközök mentése, pénzmosás és más kapcsolódó cselekmények.³⁶⁶ Utóbbiak köre külön-külön is büntetni rendelt az egyes államok belső joga szerint, azonban a specialitást és ezzel a nehézséget az okozza, hogy mindezen cselekmények a nehezen felderíthető vadvilági bűnözés keretében kerülnek elkövetésre. Természetesen, a vadvilági kereskedelemre vonatkozó nemzetközi és uniós instrumentumok megsértése önmagában is büntetendő cselekménynek számít, azonban a büntetési tételek között jelentős különbségek vannak.

Az Egyesült Királyságban 2005-ben egészítették ki azt a szabályozást, amely a CITES kikényszerítésére vonatkozik. A módosítással a vadvilági bűncselekményekért kiszabható maximális börtönbüntetés idejét 2 évről 5 évre emelték fel. A tényleges eljárások száma igen változatos volt, 2007 és 2008 között egy, 2009 és 2010 között huszonegy, 2011 és 2012 között négy, 2013 és 2014 között pedig tizennyolc bűnvádi eljárást indítottak. Nem csak az eljárások száma, hanem a kiszabott szankciók is változatosságot mutattak. Így 500 £ bírságot szabtak ki két gyűrűs farkú maki interneten való eladásának kísérlete miatt. Egy másik ügyben kilenc hónapos büntetést szabtak ki, két évre felfüggesztve

---

³⁶⁵ *World Wildlife Crime Report, Trafficking in protected species*. UNODC, United Nations, New York, 2016. 28. p.

³⁶⁶ John M. Sellar 2016. 41. p.

és csaknem 4 ezer £ költség megfizetésére kötelezték a terheltet, aki az Amerikai Egyesült Államokból és Ausztráliából csempészett madártojásokat és adta el azokat. Ténylegesen végrehajtandó börtönbüntetést szabtak ki egy olyan ügyben, ahol a terhelt rinocérosz-szarvat kísérelt meg becsempészni Kínából és az Egyesült Államokból. Ugyancsak tényleges börtönbüntetés lett a vége annak az ügynek, ahol több mint 750 kg ritka és veszélyeztetett korallt és kagylót kíséreltek meg csempészni a vietnámi Ho Chi Minh-ből az Egyesült Királyságba.³⁶⁷

A Magyar Büntetőkönyvről szóló 2012. évi C. törvény a *természetkárosítás* tényállás³⁶⁸ keretében rendeli büntetni a vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályok megsértését, amely keretében az uniós jogforrásokra utal vissza. A büntetési tétel alapesetben három évig terjedő, a gondatlan alakzat esetén két évig terjedő és minősített esetben egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés. Az új Btk. hatálybalépése óta összesen egy ügy volt, ahol egy barnamedve trófeájának Magyarországra való hozatala kapcsán indítottak büntetőeljárást, azonban a vádlottat végül felmentették.³⁶⁹

A *környezeti bűncselekmények köre* egyre nagyobb kihívás elé állítja az államokat. Az IUCN 2016-ban elfogadott határozatában nemzetközi és regionális szinten működő szervezetek széles körét szólította fel, hogy vizsgálják felül a környezet elleni bűncselekmények fogalmát és a vonatkozó jogi instrumentumokat.³⁷⁰ Egyre több regionális és helyi szinten tartott találkozó kerül megrendezésre kifejezetten azzal a céllal, hogy az igazságszolgáltatásban dolgozó ügyészeket, bírakat felkészítsék a vadvilággal

---

³⁶⁷ Andrea Illes: *Wildlife Crime in the United Kingdom*. 2016. 11-12. p.

<http://www.europarl.europa.eu/supporting-analyses>

³⁶⁸ *Természetkárosítás* **242. § (1) Aki**

a) fokozottan védett élő szervezet egyedét,

b) védett élő szervezet vagy az Európai Unióban természetvédelmi szempontból jelentős növény- vagy állatfaj egyedét, feltéve, hogy azok külön jogszabályban meghatározott, pénzben kifejezett értékének együttes összege eléri a fokozottan védett élő szervezet egyedei esetében megállapított, pénzben kifejezett leg-
alacsonyabb értéket,

c) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló EK tanácsi rendelet A és B melléklete hatálya alá tartozó élő szervezet egyedét

jogellenesen megszerzi, tartja, forgalomba hozza, az ország területére behozza, onnan kiviszi, azon átszállítja, azzal kereskedik, illetve azt károsítja vagy elpusztítja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a természetkárosítás az élő szervezet egyedeinek olyan mértékű pusztulását okozza,

a) hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontja esetében az elpusztított élő szervezet egyedeinek külön jogszabályban meghatározott, pénzben kifejezett értékének együttes összege eléri a fokozottan védett élő szervezet egyedei esetében megállapított, pénzben kifejezett legmagasabb érték kétszeresét,

b) amely az (1) bekezdés c) pontja esetében az élő szervezet állományának fennmaradását veszélyezteti.

(3) Aki a (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gondatlanságból követi el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

³⁶⁹ A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság. Bhar.I.3/2017/4. szám

³⁷⁰ IUCN Res. 078 2016. november 07. Crimes against the environment

bűncselekményekkel kapcsolatos eljárások lefolytatására. 2018-ban Butánban találkoztak az államok képviselői azzal a céllal, hogy a dél-ázsiai térségben erőteljesebb nemzeti és regionális együttműködés alakuljon ki a vadvilági bűncselekmények felderítése és szankcionálása érdekében. A pozitív példák között is említhető Bután, amely területének több mint fele védett nemzeti park. Intézkedéseik között megjelenik az informátorok jutalmazása, akár a cselekmények szankcionálásaképpen kiszabható bírságnak megfelelő összeggel.³⁷¹

A vadvilággal kapcsolatos jogi jellegű információk megosztása érdekében került létrehozásra a WILDLEX, amely az IUCN által működtetett adatbázis. A WILDLEX-en kereshetők az egyes államok bíróságainak döntései, a jogi szabályzás eszközei, valamint irodalmi források. Az adatbázisban korlátozott számban állnak rendelkezésre az államok bírósági döntései. Elsősorban az Amerikai Egyesült Államok, Kína, Nagy-Britannia és egyes afrikai államok joggyakorlata került feltöltésre, amelyek azonban kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen mindegyik említett államot nagy mértékben érintik a vadvilággal kapcsolatos bűncselekmények.³⁷²

A vadvilággal kapcsolatos individuális büntetőjogi felelősség megállapítása a belső jog szerint történik. A jogesetek köre változatosságot mutat, azonban több eset is a műkincskereskedők tevékenységével kapcsolatos. Az antikvitások körében a kereskedők látóterébe kerülhetnek olyan műtárgyak, vagy akár nyers termékek, amelyek CITES védelem alatt álló fajokból készültek vagy olyan részeket tartalmaznak. Itt a legveszélyeztetettebb fajok köre jelentős, gondolva az elefántcsonttal díszített szobrokra, faragványokra, használati tárgyakra, a nagymacskák bőréből/szőréből készült díszítő elemekre, az elefántlábasztalakra, trópusi fákból készült bútorokra. Mindenképpen körültekintőnek kell lenni, de egyes műkincskereskedők kifejezetten védett fajokból készült, vadvilági termékek kereskedelmére specializálódtak. Emiatt egyre több személy kerül az igazságszolgáltatás látóterébe.

Az egyik legutóbbi eset egy kanadai antikvítás kereskedőt érintett, név szerint *Xiao Ju Guant* (*Tony Guan*), aki ellen 2014 júliusában emeltek vádat Manhattanben, mivel egy bűnszövetkezet részeseként vadvilági termékeket csempészett, beleértve a rinocérosz szarvat, az elefántcsontot és a védett korallokat is. Guannak Richmondban (British Columbia) volt antikvitáskereskedése. Azután tartóztatták le, hogy két fedett FWS

---

³⁷¹ Prosecuting wildlife crimes in South Asia

<https://www.unodc.org/southeastasiaandpacific/en/2018/12/wildlife-trafficking/story.html> (2019. 03. 16.)

³⁷² WILDLEX <https://www.wildlex.org/>

ügynöktől egy bronx-i (New York) raktárban két veszélyeztetett fekete rinocéroszszarvat vásárolt, 45 ezer USD-ért. A vásárlás után Guan és a tolmácsként közreműködő női kísérőjét az ügynökök egy postára fuvarozták, ahol a két szarvat tartalmazó csomagot a vádlott a Washington államban lévő Point Robertsbe adta fel. A csomagra ráírta, kézműves termék, amelynek értéke 200 USD. Guan azt mondta később, hogy vannak emberei, akik a határon átjuttatják az értékes csomagokat, mint azt más sokszor tették. A feltételezések szerint Guan és bűntársai összesen több mint fél millió USD értékben csempészték különböző amerikai aukciósházaktól vásárolt rinocéroszszarvat, elefántcsontból készült szobrokat és korallokat. A módszerek között szerepelt a lebukás során alkalmazott csempészet, közvetlen postázás Kanadába, hamisított vagy nem létező okmányokkal, engedélyekkel. Elítélése esetén Guan a bűnszövetkezetben való részvétel miatt öt évig terjedő, a vadvilággal kapcsolatos vádak miatt további tíz évig terjedő börtönbüntetéssel néz szembe. Ehhez adódik a minden termék esetében kiszabható 200 ezer USD vagy a bűncselekmények eredményeként megszerzett hasznok kétszeresig terjedő bírság.³⁷³

Legújabban a *Nemzetközi Büntetőbíróság* is foglalkozott a környezeti tárgyú károkozással. Az Ügyészi Hivatal 2016-ban adta ki az ügyek kiválasztására és a prioritásokra vonatkozó szabályzatát.³⁷⁴ A Hivatal az államok megkeresése alapján keresi az együttműködés lehetőségét és közreműködést ajánl a nemzeti jog alapján súlyosnak minősített bűncselekményekkel kapcsolatosan. Utóbbiak közé sorolhatók: a természeti erőforrások jogellenes kiaknázása, fegyver- és emberkereskedelem, pénzügyi bűncselekmények és a környezetpusztítás.³⁷⁵ Az ügyek kiválasztásának szempontjai között is megjelenik a környezeti kár és a környezetpusztítás, amely sok esetben súlyos következményekkel jár a helyi közösségekre. Éppen ezért a cselekmények hatásaira tekintettel, a Hivatal fokozott figyelmet fog fordítani olyan cselekmények kivizsgálására, amelyek a környezet károsodását, a termőföldek illegális kisajátítását vagy a természeti erőforrások jogtalan kiaknázását foglalták magukba.³⁷⁶

Az ICC 2016-os állásfoglalása a környezeti ügyekről mindenképpen előremutató, több szempontból is. Először is, jelenleg nincs speciálisan, a környezetjog területén hatáskörrel

---

³⁷³ Justice News, Department of Justice Office of Public Affairs. Canadian Antique Dealer Charged with Trafficking Wildlife. 2014. július 29.

<https://www.justice.gov/opa/pr/canadian-antique-dealer-charged-trafficking-wildlife> (2019. 03. 18.)

³⁷⁴ Office of the Prosecutors. Policy paper on case selection and prioritisation. 2016. szeptember 15. [Policy Paper]

Elérhető: https://www.icc-cpi.int/itemsdocuments/20160915_otp-policy_case-selection_eng.pdf

³⁷⁵ Policy Paper, 5. p.

³⁷⁶ Policy Paper, 14. p.

rendelkező nemzetközi bíróság és az elképzelések alapján nem is várható a közeljövőben, hogy azt sikerül megvalósítani. Másodsorban a nem állami szereplőknek – legyenek azok felperesi vagy alperesi pozícióban – rendkívül korlátozott a környezeti igazságszolgáltatáshoz való hozzáférési joga. Végül rendkívül fontos, hogy a környezet nemzetközi védelme az emberiség közös céljaként legyen meghatározva.³⁷⁷

Azonban ki kell emelni, hogy a Római Statútumban³⁷⁸ jelenleg nem szerepel a környezeti bűncselekmény, mint olyan esetkör, amikor az ICC eljárhat. Ez azt jelenti, hogy az Ügyészi Hivatal bár vizsgálódásaikor és az ügyek kiemelése során figyelmet fordíthat a környezeti károkozásra, a termőföldek jogtalan kisajátítására és a természeti erőforrások jogtalan kiaknázására, azok önálló tényállásként nem szerepelhetnek az ICC előtt.

---

³⁷⁷ Alessandra Lehmen: *ICC To focus on environmental crimes: a landmark move for international environmental law*. 2017. 03. 21.

<https://www.expertguides.com/articles/icc-to-focus-on-environmental-crimes-a-landmark-move-for-international-environmental-law/arljgbwe> (2019. 03. 18.)

³⁷⁸ Rome Statue of the International Criminal Court. 1998. (2002.) a Nemzetközi Büntetőbíróság Rómában, 1998. július 17-én elfogadott Statútuma

VIII. Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozása

*„Az illegális vadvilági kereskedelem bűncselekmény,
összetett kiváltó okokkal és nagy kiterjedéssel,
amely fenyegeti ökoszisztémánkat és a jó kormányzást.”*

Emma McClarkin³⁷⁹

A világ fejlettebb térségeiben élők azt gondolják, hogy a vadvilági kereskedelem nem érinti őket. De a valóságban a problémának részesei és részei vagyunk, amelyről az uniós polgárokat is meg kell győzni, ahogyan azt *Mark Jones*, a Szabadnak Született Alapítvány (*Born Free Fund*) igazgatója is kifejtette. *Enrico Brivio* az Európai Bizottság környezeti és tengeri ügyi szóvivője úgy fogalmazott, hogy Európa mindig is a vadvilági kereskedelem elleni harc frontvonalában volt és az új intézkedéseken keresztül ott is marad.³⁸⁰

Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozásának elemző értékelését több tényező is indokolja.

Elsősorban az Európai Unió volt az első (és napjainkig az egyetlen) – a CITES fogalmai alapján – „gazdasági integrációs szervezet”, amely csatlakozott az Egyezményhez. Az európai államok egy része a kezdetektől részt vesz a vadvilági kereskedelem nemzetközi szabályozásában. Alig néhány évvel ezelőtt az Európai Unió is részes féléllé vált a CITES-ben, így szignifikáns kérdéssé vált, hogy az EU-ban miként fog megvalósulni a vadvilági kereskedelem egységes szabályozása.

Másrésről az EU már a CITES-hez való csatlakozást megelőzően is széles körű és Egyezmény rendelkezéseinél több tekintetben szigorúbb szabályozási rendszert alakított ki a veszélyeztetett fajok kereskedelmét illetően, már az 1980-as évek közepén.

Továbbá, a vadvilági bűnözés kapcsán az Unió az egyik legfontosabb tranzit- és célállomás, amely a téma tárgyalása során szükségszerűen felveti, vajon az EU és tagállamai milyen lépéseket tettek a vadvilági bűnözés felszámolása és terjedésének megakadályozása érdekében. A vadvilági bűnözés és illegális kereskedelem kapcsán gyakran az a téves elképzelés él, hogy az csak a fejlődő vagy kevésbé fejlett államokat érinti. Az igazság ezzel szemben az, hogy az Európai Unió és tagállamai az egyik legnagyobb jelentőséggel

---

³⁷⁹ European Conservatives and Reformists Group, Egyesült Királyság, rapporteur

³⁸⁰ Forrás: Irene Banos Ruiz: *Europe, a silent hub of illegal wildlife trade*. 2017. 01. 20. <http://www.dw.com/en/europe-a-silent-hub-of-illegal-wildlife-trade/a-37183459> (2019. 02. 23.)

bíró térség, ha a vadvilággal kapcsolatos, jogellenes tevékenységeket tekintjük. Az egyes tagállamok azonban nem egyenlő mértékben vannak kitéve a vadvilági bűnözésből eredő következményeknek, hiszen azok, amelyek a kereskedelem szempontjából behozatali vagy kilépő pontok, még nagyobb figyelmet kell, hogy fordítsanak a CITES és az uniós jogi normák végrehajtására.

További indokként hozható fel, hogy az uniós tagállamoknak mind a nemzetközi, mind az uniós normáknak megfelelő belső szabályozási rendszert kellett kiépíteniük, több tekintetben is kiegészítve és megváltoztatva a már érvényes állami jogot. Az Európai Unió tekintetében további kihívást jelentenek az újonnan csatlakozó államok, hiszen a belső piac bővülése és a külső határok áthelyeződése jelentős változásokat von maga után. A 10 új állam európai integrációhoz való csatlakozását 2004-ben széles körű elemzés előzte meg, amely kiterjedt a bővítés vadvilági kereskedelmi szabályozásra gyakorolt hatásaira is. A fő célkitűzés az volt, hogy a csatlakozó államok ne gyengítsék meg az egyébként hatékonyan működő kereskedelmi szabályozási rendszert. A felmérések ugyanakkor azt mutatták, hogy egyes államokban már a csatlakozást megelőzően is szigorúbb normák éltek a CITES végrehajtása érdekében, mint amit az uniós jogból fakadó kötelezettségek meghatároztak. Így a fejlesztéseknek leginkább az összehangolt végrehajtás, információs technológiai fejlesztés és szakképzés irányába kellett mutatniuk.

Bár a CITES szempontjából az Európai Unió nemzetközi jogi szempontból nem különbözik az állam részes felektől, az EU vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozási rendszere önmagában is modellszerű, egységes rendszert alkot. Mivel az EU összes tagállama is részes fél az Egyezményben, ki kellett alakítani azon kereteket, amelyek lehetővé teszik az egységes, uniós álláspont képviseletét anélkül, hogy megfosztaná az egyes államokat saját véleményüktől, érdekeik érvényesítésétől.

Az Európai Unió számos politikai kötelezettséget vállalt a vadvilág megőrzése érdekében. Ezek közé tartozik az Európai Unió Fenntartható Fejlődés Stratégiája, amely széles körű keretet biztosít a természeti erőforrások felelősségteljes hasznosításának és megköveteli, hogy a környezeti fenntarthatóság az EU külső politikájának is része legyen.³⁸¹ A Környezeti és Természeti Erőforrások Tematikus Programja³⁸² az EU külső politikai cselekvési körének volt része és elsődleges céljaként a fejlődő államok és térségek

---

³⁸¹ Communication from the Commission A Sustainable Europe for a Better World: A European Union Strategy for Sustainable Development (Commission's proposal to the Gothenburg European Council) 2001. 05. 15. COM(2001) 0264 final CELEX 52001DC0264

³⁸² ENRTP: Environment and Natural Resources Thematic Programme: 2007. és 2013. között.

támogatása került meghatározásra. Ezentúl az Európai Uniónak biodiverzitással kapcsolatos stratégiája³⁸³ és akcióterve³⁸⁴, jelentősen hozzájárulnak az európai térség sokféleségének megőrzéséhez és fenntartható használatához. A Stratégiában szerepel az együttműködés és a szinergiák javítására, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egyezmények közös prioritásainak meghatározása. Az egyezmények között szerepel a CITES is, azonban a veszélyeztetett fajok megőrzésére vonatkozó uniós cselekvés a Washingtoni Egyezményhez való csatlakozással teljessé vált.³⁸⁵

A vadvilági bűnözés az egyik legkisebb társadalmi figyelmet kapott jelenség az Európai Unióban, miközben egyes tagállamoknak súlyos problémákkal kell szembe néznie. A vadvilági bűnözés, a környezeti bűncselekmények és a TOC összefonódása már az Európai Unió részéről is elismerést nyert, az uniós intézmények több döntésben is foglalkoztak a problémával.

Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozásával foglalkozó fejezet a következő alapvető kérdésekre keresi a válaszokat.

Milyen jelentőséggel bír a vadvilági bűnözés és vadvilági kereskedelem az Európai Unióban?

Vajon a tagállamok hogyan valósítják meg a CITES-ből és az európai uniós jogból fakadó kötelezettségeiket a vadvilági kereskedelem szabályozása kapcsán?

Továbbá, mikor csatlakozott az EU a CITES -hez és hogyan történt meg a Washingtoni Egyezmény rendelkezéseinek megvalósítása az Európai Unióban?

Milyen módon küzd az Európai Unió a vadvilági bűnözés és az illegális kereskedelmi tevékenység ellen?

Milyen módon oszlik meg a hatáskör az Európai Unió szervezetrendszerében és a tagállamok között?

Végül, milyen kormányzó elvek irányítják az Unióhoz kötődő kereskedelmi tevékenységet?

---

³⁸³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia 2011. 05. 03. COM(2011) 244 final CELEX 52011DC0244

³⁸⁴ A Bizottság közleménye - A Biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig - és azon túl - Az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása az emberi jólét érdekében 2006. 05. 22. COM(2006) 0216 final CELEX 52006DC0216

³⁸⁵ CELEX 52011DC0244 4.1. 9. p.

VIII.1. A vadvilági kereskedelem jelentősége az Európai Unióban

Az Európai Unió az egyik legnagyobb és változatosabb piac a világon az élő egyedek, a vadvilági termékek és származékok tekintetében. Az európai integrációhoz csatlakozó tagállamok száma dinamikusan növekedett az elmúlt évtizedekben, ezzel párhuzamosan a vadvilági termékek piaca is változott az Európai Unióban. A 28 tagállam több vadvilági árucikk esetében a legnagyobb globális importőrnek számít, beleértve a hulló bőröket, az élő hullókat, a kaviárt, az élő papagájokat és a trópusi fákat is. 2005-ben a vadvilági kereskedelem értéke 93 milliárd EUR volt az EU piacán. Az európai államok mind a CITES listán szereplő, mind pedig az Egyezmény által nem védett fajok tekintetében elsődleges kereskedelmi célpontnak tekinthetők.³⁸⁶

Kiemelendő, hogy az Európai Unióban is élesen el kell különíteni egymástól az illegális és jogszerűen folytatott vadvilági kereskedelmet. A nemzetközi szabályozásnál tett megállapítás, hogy a szabályozás a korlátok közé szorított, ellenőrzött, de engedélyezett kereskedelem felé mutat a legveszélyeztetettebb fajok kiemelt védelmével, az Európai Unióban is igaz. Az egységes EU-s szabályozás ellenére számos olyan terület merül fel, amely megnehezíti az illegális kereskedelem elleni küzdelmet. Az első ilyen probléma, hogy a közvélemény csak igen kis százaléka tud és foglalkozik a vadvilági kereskedelemmel, pedig egy-egy távoli országban töltött nyaralás során vásárolt szuvenír kapcsán számos uniós polgár kerülhet kellemetlen helyzetbe a reptéri vizsgálaton. Azonban hozzátehetjük, hogy éppen utóbbi esetek maradnak rejtve legtöbbször a hatóságok elől.

Ráadásul az évi néhány ezer feltárt eset, mikor illegális kereskedelmi tevékenységet sikerül leleplezni, csak a jéghegy csúcsa, az összes eset mintegy 10-15 százaléka. Az Európai Unió területén egyes őshonos fajok képzik az illegális kereskedelem tárgyát, így a különösen veszélyeztetett európai angolna, amelyet Kínába, Japánba és más ázsiai országokba csempésznek.

---

³⁸⁶ Maylynn Engler – Rob Parry-Jones: *Opportunity or threat? The role of the European Union in global wildlife trade*. Traffic Europe Report 2007., Brüsszel 11. p. [Traffic Europe Report 2007.]

VIII.1.1. Az Európai Unió, mint célállomás

A jogellenes vadvilági kereskedelem mértékéről az európai szinten is betekintést biztosít a vámhatóságok és egyéb rendészeti szervek által elkobzott szállítmányok értéke és száma. Az olyan belépési pontok, mint az Egyesült Királyság kikötői és repterei, valamint az ott elkobzott szállítmányok ugyancsak információt biztosítanak a vadvilági kereskedelmi útvonalakról.

Az Egyesült Királyság egyik frekventált belépési pontja a Heathrow reptér, amelyet a Manchester és a Gatwick repterek követnek. A szállítmányok átvizsgálására és az mérésére a vámhatóságok által csak olyan esetekben kerülhet sor, ahol van határellenőrzés. A határok átjárhatósága az Európai Unióban azt eredményezi, hogy ha egyszer az illegális kereskedelem tárgya bejutott a belső piac területére – olyan belépési pontokon keresztül, mint például az Egyesült Királyság – akadályok nélkül áramlik a tagállamok között. Mivel a belső piac a termékek, személyek, szolgáltatások és tőke szabad áramlásán alapszik, a határellenőrzésre vonatkozó közös alapelvek kialakítása nélkülözhetetlen volt. 1996 és 2000 között összesen 2211 elkobzás történt az Egyesült Királyság kikötőiben, amikor CITES listán vagy a WTR mellékletben szereplő fajok illegális szállítása valósult meg. 1999 és 2000 között ezen elkobzott szállítmányok 17 százaléka volt élő egyed, amely csaknem fele hulló volt. Az összes szállítmány csaknem 75 százaléka a tradicionális ázsiai gyógyászathoz szükséges termékek voltak. Mindazonáltal érdekes a beérkező elefántcsont alacsony aránya, mindösszesen 36 kisebb szállítmányt derítettek fel, amelyből a nyers elefántcsont afrikai országokból, a megmunkált elefántcsont pedig Indonéziából az Amerikai Egyesült Államokból és egyéb országokból származott.³⁸⁷ Véleményem szerint az elefántcsont alacsony aránya magyarázható azzal, hogy a 2000-es évek elejére némileg csökkent az illegális kereskedelem, azonban a későbbi mutatószámokból látható majd, hogy alig néhány évvel később az Afrikában új erőre kapott orvvadászat miként hatott az elefántcsont behozatalára.

Az elkobzóra vonatkozó legújabb adatok alapján a nemzetközi elkobzás³⁸⁸ mintegy 97 százalékát Ausztria, az Egyesült Királyság, Németország, Spanyolország és Dánia jelentette be 2015-ben. A mintegy két évtizeddel korábbi adatokhoz képest jelentősen előre lépett az elkobzott elefántcsont aránya. A szállítmányok között az első helyet továbbra is

---

³⁸⁷ Switching Channels. *Wildlife trade routes into Europe and the UK*. A WWF/TRAFFIC Report. 2002. decembere. 12-13. p. [Switching Channels]

³⁸⁸ A határoknál történő vizsgálat során felfedezett illegális szállítmányok elkobzása. Például harmadik államokból érkező szállítmányok, amelyet az EU külső határainál ellenőriznek.

a gyógyászati célra használt termékek foglalják el (csaknem 900 ezer növény-származékot tartalmazó tétel és megközelítően 25 ezer állati származék, együttesen 1500 kg súlyban), amelyet több mint fél tonna elefántcsont követ. Ugyancsak magas számban szerepelnek az emlősök, madarak és hüllők (élő egyedek, tetemek, részek és származékok), a korallok, a kaviár és az élő növények. A származási országokat tekintve az Amerikai Egyesült Államokból elsősorban a medicina termékei érkeznek. Az Egyesült Királyság 158 esetben jelentett tételenként csekély mennyiségű elefántcsontot tartalmazó szállítmányokat, amelyek nagy részét interneten adták el, Kínából, de maga az elefántcsont afrikai volt. Kínából közvetlenül elsősorban a tradicionális ázsiai medicina termékei érkeznek. Thaiföldről az élő korallok és orchideák, valamint egyéb növények származnak.³⁸⁹

VIII.1.2. Az Európai Unió, mint tranzitállomás

Azonban az Európai Unió nem csak cél, hanem tranzitállomás is a vadvilági kereskedelem útvonalain. Ez azt jelenti, hogy földrajzi elhelyezkedésénél fogva az Afrikából, és az USA-ból Európába érkező tételeket nem itt vásárolják meg, hanem azokat tovább küldik Ázsia felé. A harmadik államokkal, az Európai Unióból folytatott export és re-export célállomásai között élen szerepel Kína, amelyet Hong Kong és Thaiföld követ. Utóbbi országokba az elsősorban afrikai elefántcsontot szállítják, de a rinocéroszszarv ugyancsak kedvelt terméknek számít. Az elefántcsontkereskedelem további célállomása Vietnám, ahova a nyers és megmunkált afrikai elefántcsont érkezik. Többek között Franciaországban fedeztek fel elefántagyar darabokat egy vietnámi állampolgár táskájában, amely Angolából származott. A nyers elefántcsont származási helyei leggyakrabban Nigéria, Guinea, Egyenlítői-Guinea és Mali, míg a megmunkált faragványok Nigériából, Elefántcsontpartból és a Kongói Demokratikus Köztársaságból származnak. További fontos kereskedelmi cikknek tekinthetők a szárított csikóhalak és a tobzoska pikkelyek, amelyeket szintén a hagyományos gyógyászatban használnak fel.³⁹⁰

Az Európai Unió tranzitállomás a kontinensek közötti kereskedelemben. Szlovákia, Csehország, Németország és Belgium pedig az Afrikából, más kontinensekre történő illegális elefántcsontkereskedelem legfontosabb tranzitállamai. Írország és Csehország pedig Kína és Vietnám mellett a legfontosabb felvevőpiacok az illegális elefántcsont

---

³⁸⁹ Briefing prepared by TRAFFIC for the European Commission. *Overview of important international seizures in the European Union*. January to December 2015 Compiled by TRAFFIC (April 2016, updated in March 2017) 1-3. p. [Seizures, 2015.]

³⁹⁰ Seizures, 2015. 4 p.

tekintetében. Ráadásul, ha egy termék vagy élő példány egyszer átjut a vámellenőrzésen, az egész EU területén szabadon mozog és nagy valószínűséggel sohasem kerül a hatóságok látóterébe.³⁹¹

1997. és 1999. között a nyugat-európai államok csaknem 23 ezer CITES engedélyezés alatt álló szállítmányt importáltak az Európai Unió területére és csaknem 16 ezer ilyen szállítmányt engedélyeztek kivitelre.³⁹² A vadvilági kereskedelem éves szinten 8 és 20 milliárd EUR közötti üzlet. Nem meglepő, hogy az utóbbi néhány évben új erőre kapott az illegális tevékenységeknek ez az oly jövedelmező formája.³⁹³ Az Európai Unió az egyik legfontosabb felvevőpiaca a vadvilági termékeknek, azonban egyes tagállamoknak problémákkal kell szembe néznie a CITES végrehajtása során. A tranzitállamok kiemelten nehéz helyzetben vannak, hiszen a vám- és egyéb rendészeti szervekre nagy terhet ró a jogellenes kereskedelem felderítése és a CITES szabályok kikényszerítése.

Példaként említhető Spanyolország, mint a vadvilági termékek egyik európai belépési pontja, amely földrajzi elhelyezkedése, valamint a latin-amerikai országokkal való kereskedelmi kapcsolatai miatt is jelentőséggel bír. Spanyolország sokszor tranzitállamként szolgál a vadvilági termékek Közép-Keletre vagy Ázsiába történő tovább szállításakor, illetve egyes Spanyolországban honos állat- és növényfajok³⁹⁴ kedvelt célpontjai a vadvilági bűnözésnek. Az elmúlt tíz évben több olyan művelet is történt, amely a szervezett bűnözői csoportok felszámolására irányult. Azonban a vadvilági bűnözés felszámolása továbbra is nagy kihívás elé állítja a spanyol hatóságokat, különösen, hogy az internet egy szinte lenyomozhatatlan piaci felületet biztosít a jogellenesen megszerzett vadvilági termékek értékesítésében.³⁹⁵ A spanyol hatóságok élen járnak a nem kormányzati szervezetekkel való együttműködésben is, hiszen több megállapodás aláírására sor került, olyan egyedek gondozására is, amelyek származási országa nem állapítható meg vagy nem küldhetők vissza oda.³⁹⁶

---

³⁹¹ Europe, a silent hub of illegal wildlife trade

³⁹² Switching Channels 8 p.

³⁹³ The scale of wildlife trafficking

<http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/infographics/infographic-wildlife-scale.pdf> (2019. 02. 23.)

³⁹⁴ Különös tekintettel a kétéltűekre és a ragadozó madarakra. Az ázsiai piacon nagy kereslet van a Spanyolországban honos sólyom-félékre és angolnákra.

³⁹⁵ Teresa Fajarda Del Casillo: *Wildlife Crime in Spain*. European Union, 2016. 8. p. [Wildlife Crime in Spain]

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/578962/IPOL_IDA\(2016\)578962_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/578962/IPOL_IDA(2016)578962_EN.pdf)

³⁹⁶ Wildlife Crime in Spain, 29. p.

VIII.1.3. Az új tagállamok csatlakozásának hatása a vadvilági kereskedelemre

A tagállamok dinamikusan növekvő száma, valamint a közép- és kelet európai országok csatlakozása további nehézségeket és kihívásokat tartogatott az Európai Unió számára. Az Európai Unió tagszámának 15-ről 25-re, majd 2007-ben 27-re és végül 2013-ban 28-ra növekedésével kétségtelenül megnőtt a belső piac nagysága. A később csatlakozó államok közül, a Közép- és Kelet-Európai országok tradicionálisan nagy szereppel bírtak – mint tranzitállamok – a vadvilági kereskedelemben, már az Unióhoz való csatlakozást megelőzően is. Továbbá, több országban találunk CITES listára vett és a vadvilági kereskedelem szempontjából jelentős őshonos fajokat, mint a barnamedve (*Ursus arctos*), ragadozómadár fajokat és a hagyományos medicinában felhasznált növényeket, mint a ciklámen. Mindazonáltal a korábban, vagyis 2004 előtt is tag 15 államhoz képest az újonnan csatlakozó országok kevésbé jelentősek a CITES-fajok importját tekintve.³⁹⁷ Utóbbi oka, hogy az érintett Közép- és Kelet-Európai államok – földrajzi elhelyezkedésüknél fogva is – kiváló tranzitállomások, azonban a kereslet kisebb a veszélyeztetett fajokra. Bár az őshonos fajok egy részét tekintve, fontos piacot jelentenek a védett és ritka állat- és növényfajokat nézve.

A csatlakozást megelőzően már 2002-ben is készült egy jelentés³⁹⁸, amely az új tagállamok csatlakozásának hatását vizsgálta az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozását illetően. A 2002-es jelentés is felhívta a figyelmet arra, hogy a keleti kibővítéssel a *belső piac határai jelentősen kitolódnak*, ahol szigorú határellenőrzésre és megfelelő szaktudást, valamint erőforrásokat felvonultató vizsgálószerveknek kell rendelkezésre állnia.

Megállapítható, hogy 2004-re, mikor az új EU10 csatlakozott az integrációhoz, már megvalósították azokat a változtatásokat, elsősorban jogszabályalkotással, amelyek lehetővé tették az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeleteinek végrehajtását. Ugyanakkor egyes államokban, mint Litvániában fontos szabályozási elemek végrehajtása csúszott, a jogszabályalkotás ütemére való tekintettel. Továbbá, néhol az uniósnál szigorúbb szabályozás volt életben – már a csatlakozást megelőzően is – a CITES

---

³⁹⁷ Katalin Kecse-Nagy, Dorottya Papp, Amelie Knapp and Stephanie von Meibom: *Wildlife Trade in Central and Eastern Europe. A review of CITES implementation in 15 countries*. TRAFFIC Europe report, Budapest, Hungary, 2006. 8. p. [Wildlife Trade in Central and Eastern Europe, 2006.]

³⁹⁸ Karin Berkhoudt: *Focus on EU Enlargement és Wildlife Trade: Review of CITES implementation in Candidate Countries*. TRAFFIC Europe, 2002.

végrehajtása érdekében. Példaként felhozható Magyarország is, ahol többek között a CITES listán szereplő fajok regisztrációja kapcsán szigorúbb előírások voltak, mint amit a rendeletek megköveteltek. Így voltaképpen több esetben is, a szabályozás módosítása a védelmi szint csökkenését jelentette volna. A legnagyobb kihívás az információáramlás biztosítása volt, amely érdekében az újonnan csatlakozó államoknak ki kellett építeni a szükséges rendszereket, hogy az adatbázisokhoz való hozzáférhetőség, valamint a gyors és egyszerű információlekérés megvalósulhasson. További lépéseket kellett tenni a kifejezetten környezettel kapcsolatos bűncselekmények felderítése érdekében, így sok esetben külön egységek kerültek létrehozásra a rendőrségen belül (pl. 2005-ben Magyarországon jött létre a környezeti bűncselekményekkel foglalkozó egység).³⁹⁹ Azonban a legnagyobb kihívás a jogellenes cselekmények leleplezése. Hiszen, ha a határokon nem derítik fel az Európai Unióba jogellenesen érkező szállítmányokat, hiába a büntetőjogi szabályozás, ha maga a tett rejtetten marad. Ennek érdekében több állam figyelmét is felhívták a megfelelő szakértelemmel rendelkező vámtisztek kiképzésére, akik képesek felismerni a vadvilági termékeket, egyedeket és az illegális tevékenységre utaló jeleket. Újra hangsúlyozni kell, ha egy termék vagy egyed bejut a belső piacra, 28 állam között szabadon mozog és a lelepleződés esélye igen csekélyé válik. Ezért feltétlenül szükséges, hogy az utolsó „védelmi vonalat” biztosító tagállamok megfelelő figyelmet tanúsítsanak az egyre fenyegetőbb vadvilági bűnözésnek.

Összegezve elmondható, hogy a vadvilági kereskedelem jelentős szektort jelent az Európai Unióban és a tagállamok gazdasági tevékenységében. Azonban a nagy arányú jogszzerű tevékenység mellett egyre inkább teret nyert az illegális vadvilági kereskedelem és a vadvilági bűnözés. A jelenség elhatalmasodása több tényező eredménye, kezdve az EU belső piacának bővülésével, az újonnan csatlakozó tagállamok miatt, valamint a volt szovjet térségben tevékenykedő szervezett bűnözői csoportok terjeszkedésének. Az Európai Unió 2004-es kibővülése jelentős változásokat hozott a belső piacon és az EU külső határellenőrzésében is. Azonban az Európai Unió széles körű normaalkotással és a nemzetközi szerződéshez való csatlakozással igyekszik felvenni a versenyt a TOC ellen és gátat szabni a veszélyeztetett fajok kihalásának, a biodiverzitás csökkenésének. Mivel számos, az európai kontinensen honos faj is ki van téve az illegális begyűjtésnek, vadászhatnak a téma különös jelentőséggel bír a biológiai sokféleség megőrzése érdekében is.

---

³⁹⁹ Wildlife Trade in Central and Eastern Europe, 2006. 100-102. p.

VIII.2. Az Európai Unió csatlakozása a Washingtoni Egyezményhez

Az Európai Unió csatlakozása a CITES Egyezményhez egy több lépcsős folyamat eredménye volt. Az európai integráció tekintetében az Európai Unió létrehozása⁴⁰⁰ és a Lisszaboni Szerződés⁴⁰¹ által nyert jogi személyiség volt az a két fordulópont, amely nagyban hozzájárult az Egyezményben való részes féllé váláshoz. A EU a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével jogi személyiséget szerzett, ezáltal a nemzetközi jog alanyává vált. A jogalanyiség pedig lehetővé teszi, hogy saját nevében tárgyalhasson és köthessen nemzetközi megállapodásokat, azaz ezen a téren a szerződések által ráruházott hatáskörökkel rendelkezik.⁴⁰² Azonban a Washingtoni Egyezmény tekintetében is változásoknak kellett történni ahhoz, hogy az EU csatlakozhasson a CITES-hez, amelyre végül 2015. július 8-án került sor.

Az Egyezményhez való csatlakozás lehetőségét még a CITES *gaborone*-i módosítása alapozta meg. A *gaborone*-i módosítás, amelyet a részes felek konferenciája 1983-ban fogadott el Botswanaiban, úgy módosította az Egyezmény XXI. cikkét, hogy az Egyezményhez való csatlakozás – amely addig csak államok számára volt lehetséges – nyitva álljon az olyan, szuverén államok által alkotott regionális gazdasági integrációs szervezetek számára is, amelyek a tagállamaik által a hatáskörükbe utalt és az Egyezmény által szabályozott ügyekben jogosultak nemzetközi megállapodások tárgyalására, megkötésére és végrehajtására.⁴⁰³ Azonban a szükséges ratifikációk számára tekintettel a módosítás csak 2013. november 29-én lépett hatályba. Ezután az Európai Unió minden, az Egyezményhez való csatlakozáshoz szükséges jogi lépést a lehető leghamarabb végrehajtott. Az Európai Parlament 2014 decemberében adta beleegyezését a csatlakozáshoz, amelyet Tanács⁴⁰⁴ 2015. március 6-án hagyott jóvá.⁴⁰⁵

Az Európai Unió tagállamain végig tekintve, azok már a CITES részes feleivé váltak, majd az EU is csatlakozott az Egyezményhez. Az EU tagállamok abban a speciális

---

⁴⁰⁰ Az Európai Uniót a Maastrichti Szerződés hozta létre. (1992. február 07.; 1993. november 01.)

⁴⁰¹ A Lisszaboni Szerződés (2007. december 13.; 2009. december 1.)

⁴⁰² Nemzetközi megállapodások és az EU külügyi hatáskörei

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=LEGISSUM:ai0034> (2019. 02. 23.)

⁴⁰³ A Tanács (EU) 2015/451 határozata (2015. március 6.) az Európai Uniónak a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményhez (CITES) való csatlakozásáról (HL L 75., 2015.3.19., 1—3. p.)

⁴⁰⁴ Tanács (EU) 2015/451 határozata (2)

⁴⁰⁵ EU Accession to CITES http://ec.europa.eu/environment/cites/gaborone_en.htm (2018.09.24.)

helyzetben vannak, hogy egyrészt teljesíteniük kell a CITES-hez való csatlakozás által vállalt nemzetközi kötelezettségeiket, másrészt végre kell hajtaniuk az uniós tagságból fakadó, a fajok kereskedelmére vonatkozó jogi szabályozást. Ehhez még hozzájárul a tagállamok belső, vadvilági kereskedelemre és illegális tevékenységekre vonatkozó szabályozása, amelynek összhangban kell lennie mind a nemzetközi, mind az uniós joggal. Így elmondhatjuk, hogy az EU tagállamok, így Magyarország tekintetében is a veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó szabályozásnak három rétege van, amelyek egymásra épülnek és kiegészítik egymást. Ma már minden uniós tagállam részes fél a Washingtoni Egyezményben.

„Az EU büszke arra, hogy világszinten élen jár a vadon élő állat- és növényfajok jogellenes kereskedelme ellen vívott küzdelemben. Véleményünk szerint a konferencia* lehetőséget kínál arra, hogy még keményebben lépünk fel a vadon élő állat- és növényfajok tiltott kereskedelme és az ehhez táptalajul szolgáló korrupció ellen. A CITES keretében partnereinkkel közösen azon fogunk dolgozni, hogy maradéktalanul végrehajtsuk a vadvilág védelmét szolgáló új uniós cselekvési tervet. Globális szövetséget építünk abból a célból, hogy az élőhelyükön megóvjuk az állatokat és növényeket, az átkelőhelyeken elzárjuk a csempészek útját, és teljesen felszámoljuk a tiltott kereskedelem iránti keresletet.”⁴⁰⁶

[*Johannesburg, 2016.]

Az Európai Unió 2016. szeptemberében, Johannesburgban vett részt először teljes jogú részes félként a CITES részes feleinek konferenciáján. Az Európai Unió elhivatottan szorgalmazta szigorúbb nemzetközi intézkedések meghozatalát a vadon élő állat- és növényfajok jogellenes kereskedelme ellen, kifejezetten összhangban a témában kidolgozott uniós cselekvési tervvel. A CoP-n képviselt álláspontot a tagállamok és az EU együtt alakítja ki. Az Unió képviseltében *Karmenu Vella*, a környezetpolitikáért, a tengerügyekért és a halászatpolitikáért felelős biztos vett részt az EU képviselőjében.⁴⁰⁷

---

⁴⁰⁶ Karmenu Vella, uniós biztos. Az EU a globális csúcstalálkozón a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó szabályok további szigorítását szorgalmazza. Sajtóközlemény, Brüsszel, 2016. szeptember 23. [Sajtóközlemény]

⁴⁰⁷ Sajtóközlemény

VIII.3. Az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó normái

VIII.3.1. A szabályozás kezdeti lépései és módosításai

Bár hivatalosan csak 2015-ben lett részes fél az Európai Unió, veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó szabályozás szigorúsága tekintetében az Európai Unió, illetve korábban a Közösség már 1984-re megvalósította és néhány tekintetben túl is szárnyalta a CITES által felállított követelményeket. Így voltaképpen már a *gaborone-i* módosítás elfogadását követő évben megvalósításra kerültek az Egyezmény szabályai. A 3626/82/EGK Rendelet szolt a veszélyeztetett állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény Közösségben való végrehajtásáról. A rendelet 1984-ben lépett hatályba. A rendelet kiemeli, hogy a Közösség tagállamai már 1977-ben⁴⁰⁸ állást foglaltak a vadon élő állat- és növényfajok védelmének szükségessége mellett, amely mind a mai napig egyik alapja az Európai Unió környezetpolitikájának. Mindamellett kiemelik, hogy a CITES főként *kereskedelem-politikai eszközöket* alkalmaz, így az engedélyek és a szigorú nemzetközi kereskedelmi kontroll módszereit. Már ebben a rendeletben lefektették azt az alapelvet, hogy az Egyezmény szabályainak végrehajtása semmiképpen sem akadályozhatja a tagállamok közötti közös piacon történő kereskedelmet, de mindenképpen alkalmazásra kerülnek a harmadik államokkal folytatott ügyletekben.⁴⁰⁹ A CITES Közösségen belüli végrehajtásának másik eleme a 3418/83/EGK bizottsági rendelet⁴¹⁰ volt, amely a CITES Közösségen belüli végrehajtásához szükséges dokumentációról és a terminológiáról szolt. 1982-ben az akkori 10 tagállamból csupán öt volt részes fél az Egyezményben.⁴¹¹ A két rendelet 1984. január 1-jén lépett hatályba és minden tagállamban alkalmazni kellett akkor is, ha azok még nem csatlakoztak a CITES-hez.

1991 decemberében a Bizottság javasolta a Tanácsnak, hogy az 1982-es rendeletet helyettesítsék egy átfogóbb szabályozással, 1993. január 1-jével, vagyis a belső piac létrejöttének dátumától. A módosítást indokolta, hogy a belső határellenőrzés szinte teljes eltűnése és a termékek, szolgáltatások, munkaerő és tőke szabad áramlása szükségessé tette a korábbi rendelet felülvizsgálatát. Továbbá, az 1982-es rendeletet a tagállamok eltérően

⁴⁰⁸ 1977. május 17-i Tanácsi találkozó (OJ No C 139, 13. 6. 1977, 1. p.)

⁴⁰⁹ 3626/1982/EGK Rendelet (OJ L 384, 31.12.1982, 1–61. p.) Érvényesség vége: 1996. 12. 31.

⁴¹⁰ 3418/83/EGK Rendelet (OJ L 344, 7.12.1983, 1–27. p.) Érvényesség vége: 1997. 05. 31.

⁴¹¹ Az egyes tagállamok részes féllé válását és az EU-hoz való csatlakozását a 2. sz. táblázat szemlélteti, a mellékletek között.

hajtották végre, amely a részes felek konferenciájának ajánlásaival együtt zűrzavarhoz és a harmonizáció hiányához vezetett. Végül az 1980-as évek elején elfogadott szabályozást a vadvilági kereskedelemkontroll technikáinak és politikájának fejlődése miatt is felül kellett vizsgálni.

A Tanácsnak végül az eredeti terveknel jóval tovább tartott az új rendelet elfogadása. 1996. december 9-én fogadták el a 338/97/EK tanácsi rendeletet a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről és a következő évben a Bizottság elfogadta a 939/97/EK rendeletet⁴¹² a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról. Az utóbbi rendeletet a Bizottság már két alkalommal is helyettesítette⁴¹³ a részes felek konferenciáin elfogadott új szabályoknak való megfelelés érdekében.⁴¹⁴ Majd a 791/2012/EU bizottsági rendeletet alkották meg a 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendeletnek a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó bizonyos rendelkezések tekintetében történő módosításáról.⁴¹⁵ Ezután a 870/2015/EU bizottsági rendeletet fogadták el, ugyanebben a tárgykörben.⁴¹⁶ Végül a Bizottság 792/2012/EU végrehajtási rendelete került elfogadásra a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendeletben előírt engedélyek, bizonyítványok és más okmányok mintáira vonatkozó szabályok megállapításáról és a 865/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról.⁴¹⁷ Utóbbi elsősorban az engedélyekre és dokumentumokra vonatkozó rendelkezéseket törölte és helyettesítette.

A legutóbbi jelenleg hatályos jogforrás, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendelet módosításáról 2019. február 6-án került megalkotásra.⁴¹⁸ Egyrészt az élő orrszarvúakra és élő elefántokra vonatkozó engedélyek és bizonyítványok konkrét tartalmának,

---

⁴¹² 939/97/EK Rendelet (OJ L 140, 30.5.1997, 9–50. p.) Érvényesség vége: 2001. 09. 21.

⁴¹³ Először a 1808/2001/EK Rendelettel (OJ L 250, 19.9.2001, 1–43. p. Hatályos: 2006. 08. 08.) majd a jelenleg is hatályos, módosított 865/2006/EK Rendelettel.

⁴¹⁴ European Union Wildlife Trade Regulations. Reference Guide. TRAFFIC 2017. június 144-145. p. [Reference Guide 2017.]

⁴¹⁵ 791/2012/EU bizottsági Rendelet (OJ L 242, 7.9.2012, 1–12. p.)

⁴¹⁶ 870/2015/EU bizottsági Rendelet (OJ L 142, 6.6.2015, 3–20. p.)

⁴¹⁷ 792/2012/EU bizottsági végrehajtási Rendelet (OJ L 242, 7.9.2012, 13–45. p.)

⁴¹⁸ 220/2019/EU bizottsági rendelet (HL L 35., 2019.2.7., 3–27. p.)

másrészt az engedélyekben és bizonyítványokban az érintett példányok leírásaiban alkalmazandó kódok és mértékegység jelölések változtatása történt.

VIII.3.2. Wildlife Trade Regulations, az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeletei és döntései

Természetesen az 1982-ben elfogadott Rendelet számos módosításon esett át és mára az Európai Unió veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó szabályozásának kiterjedt jogszabályi háttere van, amely így jelentős hatást gyakorol a tagállamokra. A CITES szabályai voltaképpen rendeletek és egyéb jogi normák során keresztül kerülnek végrehajtásra az Európai Unióban. Az Unióban nélkülözhetetlen a kereskedelemre vonatkozó egységes szabályozás, hiszen a tagállamok közötti szisztematikus és állandó határellenőrzés hiánya miatt az áruk, így a belső piac területére behozott vadvilági termékek is szabadon mozoghatnak. Az előbbiekre tekintettel különösen fontos, hogy az egyes tagállamokban az Egyezmény szabályai egységesen kerüljenek végrehajtásra és megvalósításra.⁴¹⁹ Mivel az Európai Unióban a jogegységesítés elsődlegesen rendeleti szabályozáson keresztül valósul meg, a vizsgált területen is ez a jellemző.

*A veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó jogi normák az Európai Unióban:*⁴²⁰

- a Tanács 338/97/EK rendelete (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (Alap Rendelet);⁴²¹
- a Bizottság 865/2006/EK rendelete (2006. május 4.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (Végrehajtási Rendelet);⁴²² [az előző fejezetben ismertetett módosításokkal]
- a Bizottság 792/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. augusztus 23.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendeletben előírt engedélyek, bizonyítványok és más okmányok mintáira vonatkozó szabályok megállapításáról és a 865/2006/EK

---

⁴¹⁹ *The European Union and Trade in Wild Fauna and Flora*. Introduction. http://ec.europa.eu/environment/cites/legislation_en.htm (2019. 03. 03.)

⁴²⁰ Az egyes jogforrásokhoz kapcsolódó magyar nyelvű elnevezések az angol nyelvű, az Európai Unió által is széles körben használt megfelelőjükből erednek. Így ennek megfelelően: „Basic Regulation”, vagyis Alap Rendelet; „Implementing Regulation”, amely leginkább Végrehajtási Rendeletnek fordítható; „Permit Regulation”, amely az Engedélyezési Rendelet; és a „Suspension Regulation” vagyis Tilalmi Rendelet.

⁴²¹ HL L 61., 1997.3.3., 1—69. p.

⁴²² HL L 166., 2006.6.19., 1—69. p.

bizottsági rendelet módosításáról (Engedélyezési Rendelet),⁴²³ [amely nagyban módosította a Végrehajtási Rendeletet]

- tilalmi rendeletek, amelyek közül a legutóbbi a Bizottság (EU) 2017/1915 végrehajtási rendelete (2017. október 19.)⁴²⁴ egyes vadon élő állat- és növényfajok példányainak az Unióba történő behozatalának tilalmáról.

Az Európai Unió veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó szabályozása több rétegre tagolható. Az alapvető célkitűzéseket tartalmazza az Unió *vadvilági kereskedelmi politikája*, amely az elfogadott cselekvési tervekben mutatkozik meg. A *cselekvési terv* - a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme ellen - a Bizottság 2016. évi egyik közleményében található meg.⁴²⁵ Ezt követi a *tételes jogi szabályozás*, amely elsősorban rendeleti, így kötelező és közvetlen hatályú jogforrási szinten került megállapításra. A három fő rendelet, az Alap Rendelet, a Végrehajtási Rendelet és az Engedélyezési Rendelet alapvető szabályozást fektet le. Ezt a rendszert egészítik ki a tilalmi rendeletek, amelyek egyes vadon élő állat- és növényfajok példányainak az Unióba történő behozatali tilalmáról, vagyis a belső piacon történő megjelenésnek a megakadályozásáról szólnak. Amennyiben módosítás történik az Alap Rendelethez csatolt mellékletekben, így új faj kerül a listára, bizottsági módosító rendelet kerül elfogadásra. A három fő rendelet szabályozását egészítik ki a nem kötelező jogi normaként megjelenő *bizottsági ajánlások*, amelyek az EU vadvilág kereskedelmi szabályozásának végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat részletezik. Utóbbiak elsősorban a tagállamok számára jelentenek segítséget a normák hatékony megvalósítása érdekében. Bár ez EU vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeletei (*EU Wildlife Trade Regulations*) közvetlenül hatályosak és alkalmazandók, a végrehajtási intézkedések meghozatala nagymértékben a tagállami szabályozáson nyugszik. Így a tagállami szintű jogalkotásnak is fontos szerepe van.

A vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeleteken túl nagy jelentősége van az Európai Unió legfontosabb célkitűzéseit tartalmazó *cselekvési tervének*.

Az Európai Parlament 2014-ben fogadott el egy állásfoglalást, amely a cselekvési terv megalkotását szorgalmazta.⁴²⁶ A Parlament „*sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul*

---

⁴²³ HL L 242., 2012.9.7., 13—45. p.

⁴²⁴ HL L 271., 2017.10.20., 7—24. p.

⁴²⁵ A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának *A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv*. Brüsszel, 2016.2.26. COM (2016) 87 final

⁴²⁶ Az Európai Parlament 2014. január 15-i állásfoglalása *a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűncselekményekről*. 2013/2747(RSP)

dolgozzon ki uniós cselekvési tervet a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűnözés és kereskedelem ellen, egyértelműen meghatározva az elérendő eredményeket és az időkereteket is".⁴²⁷ Az Európai Bizottság 2014 februárjában indította el a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének uniós megközelítéséről tartott konzultációt, amely keretében számos uniós tagállam, nemzetközi szervezet, nem kormányzati szervezet és érintett vállalkozás fejezte ki támogatását.⁴²⁸

A cselekvési terv elsőként arra hívja fel a figyelmet, hogy a vadon élő állat- és növényfajokkal való jogellenes kereskedelem a szervezett bűnözés egyik legjövedelmezőbb formája lett, mintegy 8 és 20 milliárd euró közti éves nyereséggel. A világszerte elharapódzó probléma egyik fő eleme az afrikai illegális elefántcsontkereskedelem. A cselekvési terv utal a fő problémákra, így a jogellenes kereskedelem negatív hatására a jogállamiságra, a bűnözésre és az érintett térségek biztonságára nézve. A cselekvési terv ezen túl reflektál a jelenséget övező nagy nemzetközi figyelemre és állást foglal az Unió szerepvállalása tekintetében.⁴²⁹

Az uniós cselekvési terv olyan intézkedések sorozata, amelyeket az EU intézményeinek és/vagy tagállamainak kell megalkotniuk. Azonban az előbbiek támogatásához elengedhetetlen a megfelelő pénzügyi és emberi erőforrás rendelkezésre bocsátása. Emiatt a tervek mindig rendelkeznek a már meglévő erőforrások jobb kihasználhatóságáról és elosztásáról.⁴³⁰

A cselekvési terv rendelkezései *három prioritáson* alapulnak: 1) a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének megakadályozása és a kiváltó okok kezelése; 2) a meglévő szabályok eredményesebb végrehajtása és betartatása, valamint a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos szervezett bűnözés elleni hatékonyabb küzdelem; és 3) a származási, cél- és tranzitországok közötti, a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni globális partnerség megerősítése.⁴³¹ Az egyes prioritásokhoz azonban pontos célkitűzések és intézkedések kapcsolódnak, meghatározva az azért felelős uniós intézményt és/vagy tagállamokat.⁴³²

---

⁴²⁷ 2013/2747 Fellépés az EU-n belül 9. pont

⁴²⁸ Cselekvési terv 5. p.

⁴²⁹ Cselekvési terv 3-5. p.

⁴³⁰ Cselekvési terv 5. p.

⁴³¹ Cselekvési terv 6. p.

⁴³² Lásd: Cselekvési terv 9-23. p.

2016 júniusában az Európai Unió Tanácsa véleményt fogadott el a cselekvési tervhez kapcsolódóan, amelyben felhívást intézett az időben történő megvalósítás érdekében.⁴³³ Az előbbi dokumentumban a Tanács is megemlékezett a vadvilági kereskedelem és a szervezett bűnözés kapcsolatáról és felszólította az Európai Rendőrségi Hivatalt, hogy vegye megfontolás alá a vadvilági bűnözés kérdését a soron következő SOCTA elkészítése során. A környezeti bűncselekményekre és az energiacsallásra pedig az Európai Unió belső biztonságát fenyegető veszélyként tekint.⁴³⁴ Ugyancsak megjelenik a vadvilági online kereskedelem kérdése, beleértve a „darkweben” terjedő illegális tranzakciók mértékét.⁴³⁵

Az Európai Parlament is reflektált⁴³⁶ a cselekvési terv elfogadására, különösen hangsúlyozva az EU jelentőségét, mint célpiac, származási és tranzitpont. A tagállamok számára elővigyázatos megközelítést javasol a védett fajok vadászati trófeáinak behozatala tekintetében, hiszen a CITES I. és II. Függelékeibe sorolt fajok pusztulásához nagymértékben hozzájárult a trófeáért folytatott vadászati tevékenység.⁴³⁷ A dokumentum érdekessége, hogy külön kiemeli a létező kereskedelmi együttműködések környezeti vonatkozásait és szorgalmazza a CITES és a WTO közötti kooperáció megerősítését, különös tekintettel a fejlődő országok tisztviselői számára a kereskedelmi és környezetvédelmi területen nyújtott technikai segítség és kapacitásépítés tekintetében.⁴³⁸

2017-ben az Európai Parlament *állásfoglalást* hozott az Európai Unió és Afrika közötti stratégiáról. Az állásfoglalásban utalás történik a környezeti területen való ellenálló képesség fejlesztésére és hangsúlyozza az afrikai kontinensen a biológiai sokféleség védelmét és megállapítja, hogy az EU–Afrika stratégia a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv prioritásaival összhangban kell, hogy működjön és védelmeznie kell a természeti örökséget, különösen a természetvédelmi területeket és nemzeti parkokat.⁴³⁹

---

⁴³³ Council Conclusions 10512/16 2016. június 21. Brüsszel [10512/16]

⁴³⁴ 10512/16 6. 18. p.

⁴³⁵ 10512/16 6. 20. p.

⁴³⁶ Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről 2016/2076(INI) [2016/2076(INI)]

⁴³⁷ 2016/2076(INI) 56. pont

⁴³⁸ 2016/2076(INI) 50. pont

⁴³⁹ Az Európai Parlament 2017. november 16-i állásfoglalása az EU–Afrika stratégiáról: a fejlődés fellendítése 2017/2083(INI) 27. pont

VIII.4. Főbb különbségek a CITES és az EU vadvilági kereskedelemre vonatkozó szabályozása között

Bár legtöbb esetben az Európai Unió és a Washingtoni Egyezmény normái átfedik egymást, már az 1982-es uniós rendelet is néhány tekintetben szigorúbb szabályokat határozott meg, mint a nemzetközi egyezmény. A különbségek tekintetében ez a tendencia folytatódott és az Unióban szigorúbb követelményekkel találkozunk, mint nemzetközi szinten. Ezt kiegészítve azzal, hogy több tagállamban is, a vadvilági kereskedelem egyes területein, szigorúbb szabályozás van, mint ami az uniós jogból fakadnak.

A legfontosabb differencia a CITES-hez kapcsolódó három függelék és a 338/97/EK rendelet négy melléklete között van. Az Európai Unió vadon élő fajok kereskedelmét szabályozó rendeletének négy melléklete van (A, B, C és D). Az A, B és C melléklet körülbelül megfelel a már korábban említett CITES I., II. és III. Függelékeinek. Azonban a mellékletek tartalmazzák a CITES által fel nem sorolt fajokat is, amelyeket csak az EU belső szabályai védenek. Ezen túl a D melléklet, amelynek tehát nincs megfelelője a CITES-ben, olyan fajokat sorol fel, amelyeket lehet, hogy valamely másik mellékletbe kell majd felvenni, és amelyeknek ezért az EU-ba történő behozatalát megfigyelés alatt tartják, így erre gyakran „*megfigyelési listaként*” hivatkoznak.

Összevetve tehát a mellékleteket és a CITES Függelékeit, a következő megállapítások tehetők:

- A.** Ide sorolható be minden, a CITES I. Függelékében felsorolt faj, kivéve, ha az EU tagállamok fenntartást nyújtottak be. Néhány a CITES II. és III. Függelékében felsorolt faj, amelyekre az EU szigorúbb belső intézkedéseket fogadott el, valamint egyéb, a CITES által fel nem sorolt fajok.
- B.** Minden olyan, egyébként a CITES I. Függelékében felsorolt faj, amelyekre vonatkozóan az EU tagállamok fenntartást nyújtottak be. Minden más a CITES II. Függelékében felsorolt faj, kivéve, ha az EU tagállamok fenntartással éltek. Valamint egyéb, a CITES III. Függelékében található fajok és más, a CITES által fel nem sorolt fajok.
- C.** Minden a CITES II. Függelékében felsorolt faj, ha az EU tagállamok fenntartást nyújtottak be. Ezen túl más a CITES III. Függelékében felsorolt fajok, kivéve, ha az EU tagállamok fenntartást nyújtottak be.

D. Olyan fajok, amelyek a CITES III. Függelékében vannak, de az EU tagállamok fenn tartással éltek. Egyéb fajok, amelyek a CITES Függelékben nem szerepelnek, de az EU területén megfigyelési listára kerültek.⁴⁴⁰

Azonban a CITES és az EU szabályozása között több más érdemi különbség is megállapítható. Így másodsorban az *import követelmények eltéréseit* kell kiemelni. Importengedély szükséges az 'A' mellékletben felsorolt fajok esetében. Azonban az uniós szabályozás szigorúbb importfeltételeket állapít meg, mint a CITES által megkövetelték. Így az importengedély nemcsak az 'A' mellékletben felsorolt fajok esetében előírás, hanem a 'B' mellékletben szereplőknél is. A CITES csupán az I. Függelékbe sorolt fajok esetében követeli meg az importengedélyt. Ezen túl ún. importbejelentések szükségesek a 'C' és a 'D' mellékletben felsorolt fajok behozatala esetén is. Az importnyilatkozat egy bejelentés az importőr által, amelyet a megfelelő tagállami vámügyi hivatalhoz kell benyújtani, ahol szükséges a CITES III. Függelékéhez kapcsolódó dokumentációval egyetemben. Az importbejelentés szabályait részletesen tartalmazza az Engedélyezési Rendelet. A legszigorúbb standardokat megkövetelő 'A' és a 'B' mellékletben felsorolt fajok élő példányait kizárólag akkor lehet az Unió területére behozni, ha a címzett bizonyíthatóan megfelelő feltételekkel rendelkezik a példányok tartásához és gondozásához. Míg a CITES csak az I. Függelékben megadott fajok élő példányainak importjánál írja ezt elő. Mivel az uniós szabályozás egyes, a II. Függelékben szereplő fajokat az 'A' mellékletbe sorol, a nemzetközi szabályoktól eltérően, ezekkel nem lehet kereskedni, vagy ezeket kereskedelmi célra használni.

A kereskedelem *területét* illetően az Unió szabályozása az EU tagállamokon belüli és a tagállamok közötti kereskedelmet, vagyis a belső kereskedelmet, valamint a nem EU tagállamokkal történő kereskedelmet egyaránt szabályozza, míg a CITES csak a nemzetközi kereskedelmet. Tekintettel a belső piacra és az áruk, termékek szabad mozgására, az Európai Unióban speciális szabályokat kellett elfogadni az egyes tagállamokon belüli és a tagállamok közötti kereskedelemre, így különösen a legszigorúbb védelmet élvező 'A' listás fajok tekintetében külön szabályokat határoztak meg. A szabályozás indoka, hogy a rendelet hatálya alá tartozó fajoknak a lehető legszélesebb körű védelmet kívánják biztosítani és ennek érdekében szabályokat kellett meghatározni a fajok Közösségen belüli

---

⁴⁴⁰ The Differences between EU and CITES Provisions in a Nutshell 1.o. [Különbségek]
http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/differences_b_eu_and_cites.pdf. (2018.09.24.)

kereskedelmének és szállításának ellenőrzésével, valamint a példányok tartására vonatkozó feltételekkel kapcsolatosan. Ezt segíti elő, hogy az Alap Rendelet alapján kiállított, e tevékenységek ellenőrzését elősegítő tanúsítványok megadására, érvényességére és használatára közös szabályok kerültek kialakításra.⁴⁴¹ Az Alap Rendelet felhatalmazza a tagállamokat, hogy felfüggeszék az importot bizonyos fajok és országok tekintetében még akkor is, ha a kereskedelem a CITES alapján engedélyezett. Utóbbihoz szükséges a Tudományos Felülvizsgálati Csoport negatív véleménye. A döntés az EU import felfüggesztések formájában jelenik meg. Az Alap Rendelet felhatalmazza a Bizottságot, hogy meghatározott fajok importját adott államokból akkor is felfüggeszse, ha egyébként a kereskedelem a CITES alapján engedélyezett lenne.⁴⁴²

Az Alap Rendelet lehetőséget biztosít arra, hogy az Európai Unió területére történő behozatal tekintetében *korlátozásokat* foganatosítsanak.⁴⁴³ Így az Európai Bizottságnak joga van arra, hogy egyes fajoknak az EU-ba történő *„behozatalát általánosságban vagy bizonyos származási országok vonatkozásában korlátozza”*.⁴⁴⁴

Az Európai Unió területére történő behozatal vonatkozásában az Alap Rendelet szigorú feltételeket állapít meg, milyen esetekben adhatják meg a tagállamok hatóságai a behozatali engedélyt. Természetesen, a legszigorúbb követelmények az 'A' mellékletben listázott fajok tekintetében kerültek meghatározásra. Az import felfüggesztéséhez elsődlegesen a Tudományos Felülvizsgálati Csoport negatív véleményalkotása szükséges és az illetékes származási állammal vagy államokkal is konzultálni kell. Negatív véleményt akkor formálhatnak, ha az importról úgy ítélik meg, hogy káros hatása van a faj fennmaradására. Ha egyszer negatív véleményt bocsátottak ki, akkor importengedélyek nem adhatók ki az adott államból származó fajokra. A negatív vélemény azonban időszakos jellegű és amint új információ érhető el a faj kereskedelméről vagy természetvédelmi státuszáról az érintett országban, valamint a felmerült aggodalmakat eloszlatták, az visszavonható.

A Bizottság részéről lehetőség adódik a *hosszú távú importfelfüggesztésre* is, mikor a hivatalos lapban közzétett felfüggesztő rendelet elfogadására kerül sor. A hosszú távú importfelfüggesztést a negatív véleményhez hasonlóan akkor alkalmazzák, ha az

---

⁴⁴¹ Alap Rendelet (10)

⁴⁴² *A vadon élő fajok kereskedelmének szabályozása az Európai Unióban Bevezetés a Washingtoni Egyezménybe és végrehajtásába az Európa Unióban*. Luxembourg: Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala, 2007. ISBN 978-92-79-05432-7 13. p. [Bevezetés a Washingtoni Egyezménybe, 2007.]

⁴⁴³ Alap Rendelet 4. cikk *A Közösség területére történő behozatal*

⁴⁴⁴ Alap Rendelet 4. cikk (6) bekezdés

importról úgy ítélik meg, hogy káros hatással van a fajok természetvédelmi helyzetére, és ha a kérdéses ország nem szolgáltatott azt cáfoló információt. Ezen túl az Alap Rendelet tételesen meghatározza, hogy mikor kerülhet sor felfüggesztő rendelet elfogadására.⁴⁴⁵ Az 'A' mellékletben meghatározott fajok esetében két eshetőség áll fent. Egyrészt az illetékes tudományos testület a Tudományos Felülvizsgálati Csoport véleményének figyelembevételére alapján úgy ítéli meg, hogy a Közösség területére történő behozatal hátrányosan befolyásolja a fajok természetvédelmi helyzetét.⁴⁴⁶ Másrészt az érintett fajok populációja által elfoglalt terület kiterjedését vagy az igazgatási hatóság az illetékes tudományos testülettel lefolytatott konzultáció alapján megbizonyosodott arról, hogy a behozatali engedély megadását megghiúsító, a fajok védelmét befolyásoló egyéb ok áll fenn.⁴⁴⁷ A 'B' mellékletben felsorolt fajokkal kapcsolatosan vagy az egyéb védelmet befolyásoló ok áll fent, vagy megállapításra kerül, hogy a kereskedelem jelenlegi és várható mértékét figyelembe véve a fajok természetvédelmi helyzetét vagy az érintett fajok populációja által elfoglalt területet a behozatal hátrányosan befolyásolja.⁴⁴⁸ Az élő egyedek tekintetében további megszorítások vannak, ha azok a 'B' mellékletben kerültek listázásra és roszszul tűrik a szállítást vagy fogságot,⁴⁴⁹ illetve ha bevitelük ökológiai fenyegetést jelent az Unió területén őshonos vadon élő állat és növényfajaira.⁴⁵⁰

A Bizottság az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában negyedévente közzéteszi a hosszú távú importkorlátozások listáját.⁴⁵¹ A legutóbbi elfogadott rendelet az egyes vadon élő állat- és növényfajok példányai Unióba történő behozatalának tilalmáról szóló 1915/2017/EU bizottsági végrehajtási rendelet, amelyet 2017 októberében fogadtak el. Elődje a 2015/736/EU bizottsági végrehajtási rendelet,⁴⁵² korábban a 2014 augusztusában elfogadott 888/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁴⁵³ tartalmazta a tilalmi rendelkezéseket.

⁴⁴⁵ Bevezetés a Washingtoni Egyezménybe, 2007. 14. p.

⁴⁴⁶ Alap Rendelet 4. cikk (1) a) i.

⁴⁴⁷ Alap Rendelet 4. cikk (1) e)

⁴⁴⁸ Alap Rendelet 4. cikk (2) a)

⁴⁴⁹ „A B. mellékletben felsorolt olyan fajok élő egyedei vonatkozásában, amelyek magas halálozási arányt mutatnak a szállítás során, vagy azok vonatkozásában, amelyekről megállapításra került, hogy fogságban természetes élettartamuknak megfelelő időtartamot valószínűleg nem élnek meg.” Alap Rendelet 4. cikk (6) c)

⁴⁵⁰ „Az olyan fajok élő egyedeire, amelyekről megállapították, hogy a Közösség természeti viszonyai közé történő bevitelük ökológiai fenyegetést jelent a Közösség őshonos vadon élő állat és növényfajaira.” Alap Rendelet 4. cikk (6) d)

⁴⁵¹ Alap Rendelet 4. cikk (6) bekezdés

⁴⁵² HL L 271., 2017.10.20., 7—24. p. Érvényesség vége: 2017. 11. 08.

⁴⁵³ HL L 243., 2014.8.15., 21—38. p. Érvényesség vége: 2015. 05. 28.

A tilalmi rendelet melléklete tartalmazza azokat a fajokat és származási országokat, ahonnan tilos az Európai Unió területére történt behozatal. Fő rendelkezései pedig a korábbi rendelet módosítására vonatkoznak. A rendelet néhány elemét kiemelve, tilos behozni az Alap Rendelet 'A' mellékletében szereplő fajok közül az EU területére: Üzbegisztánból vadon élő „*Capra falconeri*” (pödröttszarvú kecske) trófeáját; Oroszországból vadon élő „*Ursus thibetanus*” (örvös medve) trófeáját; vadon élő „*Ursus actors*” (barnamedve) trófeáját Kanadából és Kolumbiából; vadon élő „*Canis lupus*” (szürke farkas) trófeáját Fehéroroszországból, Mongóliából, Tádzsikisztánból és Törökországból; Kamerunból pedig vadon élő „*Loxodonta africana*” (afrikai elefánt) trófeáját. Jelenleg több száz faj tekintetében van hatályban állandó importkorlátozás, elsősorban a 'B' melléklet tekintetében.⁴⁵⁴

A CITES Állandó Tanácsának üléseit követően a UNEP-WCMC⁴⁵⁵ biztosít összehasonlítást a CITES a II. Függelékbe sorolt fajok jelentős kereskedelmének felülvizsgálatára vonatkozó döntések és az EU döntések megfelelőségét illetően. Alapvetően az EU tagállamokban érvényben lévő kereskedelmi felfüggesztések alapulhatnak a CITES értesítéseken is, ahol az állam dönt a saját hatáskörben való felfüggesztésről és arról értesíti a Titkárságot.⁴⁵⁶ Az Európai Unióban és a tagállamokban alkalmazott kereskedelmi felfüggesztések és a CITES értesítések összehasonlítására azért van szükség, hogy a Washingtoni Egyezmény rendszere és az európai integráció által alkalmazott korlátozások összhangban legyenek egymással. Mivel a vadvilági kereskedelem az Európai Unió jelentős piacnak minősül, kiemelt jelentőséggel bír, hogy a nemzetközi szinten alkalmazott korlátozások alkalmazásra kerüljenek. Ugyanakkor mivel a CITES is lehetőséget biztosít, hogy a részes felek az előírtnál szigorúbb rendelkezéseket hozzanak a vadvilág védelme keretében, az Európai Unió a vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeletek alapján is hozhat meghatározott országokra és fajokra vonatkozó tilalmakat. Utóbbiak jelennek meg az Európai Bizottság tilalmi rendeleteiben.

Az Európai Unió és a CITES szabályozása nagyrésztben megfeleltethető egymásnak, azonban egyes kérdésekben az uniós jog szigorúbb kötelezettségeket támaszt. Azonban

---

⁴⁵⁴ Az előző tilalmi rendelethez képest például feloldották a Guyanából a „*Palaeosuchus trigonatus*” (Schneider-törpekaajmán) vadon élő bármilyen példányára vagy származékára vonatkozó tilalmat, az „*Orchis pallens*” (sápadt kosbor) vadon élő példányaira, vagy azok bármely megjelenési formájára vonatkozó tilalmat, Oroszországot illetően.

⁴⁵⁵ World Conservation Monitoring Centre

⁴⁵⁶ UNEP-WCMC technical report. Comparison of EU decisions and CITES suspensions – identification of any outstanding potential discrepancies. UNEP-WCMC Cambridge, 2016. 1. p.

ez a különbség nem az EU Washingtoni Egyezményben való részes féllé válásával függ össze, hiszen már az 1982-es rendelet is ebbe az irányba mutatott. A mindennapi jogalkalmazás egyik legfontosabb követelménye, hogy a kereskedelmi korlátozások megfelelően alkalmazásra kerüljenek az Európai Unióban.

VIII.5. Hatáskörmegosztás az Európai Unió és tagállamai között

A CITES-hez való csatlakozást követően minden, az Egyezményben részes államnak teljesítenie kell a nemzetközi szerződésből fakadó kötelezettségeit. Amennyiben egy állam egyben uniós tagállamnak minősül, akkor az uniós jogból fakadó kötelezettségeket is teljesíteni kell. Mivel az Európai Unió is részes fél az Egyezményben, az egész EU-nak fel kellett arra készülnie, hogy az ebből fakadó feladatokat intézményi szinten rendezzék és azokat a gyakorlatban megvalósítsák. Így meg kellett határozni azt, hogyan osztják el a feladatokat az uniós és tagállami intézmények, szervek között.

Az Európai Unió szintjén megalapításra került a *Tudományos Felülvizsgálati Csoport* és a *végrehajtási csoport*, ezen túl az Európai Bizottságnak is vannak feladatai. Ugyancsak uniós szinten működik a *vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmével foglalkozó bizottság*. Minden tagállamnak létre kellett hoznia az igazgatási és tudományos hatóságait és tagállami szinten is biztosítani kell a vadvilági rendeletek hatékony végrehajtását, a kikényszerítést. Az Európai Bizottság ellenőrzi az uniós vadvilág kereskedelmi rendeletek végrehajtását a tagállamokban, azokkal együttműködve. Az egyik legfontosabb feladata a Bizottságnak, hogy javaslatokat készítsen elő a CITES jogi szabályozásra vonatkozóan, és hogy végrehajtási rendelkezéseket alkosson. A Bizottság képviselője elnököl a bizottság, a Tudományos Felülvizsgálati Csoport és a végrehajtási csoport ülésein. A Bizottság segíti a tagállamok közötti és harmadik államokkal való kapcsolattartást. A Bizottság felügyeli, hogy a CITES konferenciákon az Európai Unió tagállamai közös álláspontot képviseljenek.

A hatóságok első típusa, amelyek feladatokkal rendelkeznek, az igazgatási hatóságok (*Management Authority*). Az Európai Unió vadvilági szabályozását alkotó rendeletek hatékony végrehajtása érdekében nélkülözhetetlenek a megfelelően felszerelt és felkészült igazgatási hatóságok léte a tagállamokban. Az igazgatási hatóságok feladatai nem korlátozódnak az engedélyek és bizonylatok kiadására, azonban a humán erőforrás jelentős része erre a tevékenységre kerül alkalmazásra. Mivel szükséges, hogy különböző tagállamok igazgatási hatóságai kommunikálni tudjanak egymással, közös és megosztott számítógépesített rendszerek kerülnek kialakításra az egyes dokumentumok, éves jelentések

kibocsátása és az elektronikus kapcsolattartás érdekében.⁴⁵⁷ Az Alap Rendelet minden tagállam számára előírja legalább egy igazgatási hatóság felállítását.⁴⁵⁸

Az elsődleges vagy egyetlen igazgatási hatóság képviselője ugyancsak képviseli a tagállamát az évente három-négy alkalommal összehívott bizottságban (*Committee on Trade in Wild Fauna and Flora; a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmével foglalkozó bizottság*). A bizottság megvitatja a vadvilági kereskedelemmel kapcsolatos legfontosabb kérdéseket és kialakítja az EU álláspontját, amelyet a CITES konferenciákon képviselnek. A bizottság elnöki posztját az Európai Bizottság látja el.⁴⁵⁹ A legutóbbi ülést 2018 szeptemberében tartották meg, ahol többek között napirendre tűzték a 2019-es évben esedékes, Sri Lankában megrendezésre kerülő 18. részes felek konferenciájára való felkészülést.⁴⁶⁰

Az egyes tagállamok kialakíthatnak speciális részlegeket is az igazgatási hatóságokon belül, például amelyek a halászati vagy erdészeti kérdésekkel foglalkoznak.

Minden tagállamnak közzé kell tennie az igazgatási hatóság elérhetőségét. Magyarország tekintetében ez a Földművelésügyi Minisztériumon belül működő Biodiverzitás és Génmegőrzési Osztály.⁴⁶¹

A második típusú hatóság, amelyet minden tagállamnak ki kell alakítania, az úgynevezett tudományos hatóság (*Scientific Authority*). Feladatainak az egyéb kijelölt igazgatási hatóságokétól függetlennek kell lennie.⁴⁶² Minden tagállamnak legalább egy tudományos hatóságot kell felállítania. A tudományos hatóságok legalább egy tagja képviseli tagállamát a Tudományos Felülvizsgálati Csoport ülésein, tekintettel az éppen tárgyalt témakörre és az ahhoz szükséges speciális ismeretekre.

Minden hatóság tekintetében a tagállamok az EU-nak megadott adatokban bekövetkező valamennyi változást – legkésőbb e változások bekövetkeztét követő két hónapon belül – közlik a Bizottsággal.⁴⁶³ A tudományos hatóságokon belül ugyanúgy lehetőség van

---

⁴⁵⁷ Reference Guide 132. p.

⁴⁵⁸ Alap Rendelet 13. cikk (1) a) és b) „Valamennyi tagállam kijelöl egy igazgatási hatóságot, amely elsődlegesen felelős e rendelet végrehajtásáért és a Bizottsággal történő kapcsolattartásért. b) Valamennyi tagállam további igazgatási hatóságokat és más illetékes hatóságokat is kijelölhet a rendelet végrehajtásának céljából, ebben az esetben az elsődleges igazgatási hatóság feladata annak biztosítása, hogy a többi hatóság valamennyi, e rendelet végrehajtásához szükséges tájékoztatást megkapjon.”

⁴⁵⁹ *The Committee on Trade in Wild Fauna and Flora*

http://ec.europa.eu/environment/cites/ctwff_en.htm (2019. 04. 17.)

⁴⁶⁰ DRAFT AGENDA 83rd MEETING OF THE COMMITTEE ON TRADE IN WILD FAUNA AND FLORA Brussels, Friday, 14 September 2018.

https://circabc.europa.eu/sd/a/94fcffa4-5672-45e9-908c-a115a1832716/83_COM_agenda.pdf

⁴⁶¹ Names and addresses of the Management and Scientific Authorities designated by the Member States 59. p. http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/list_authorities.pdf (2019. 04. 17.)

⁴⁶² Alap Rendelet 13. cikk (2)

⁴⁶³ Alap Rendelet 13. cikk (3) c)

speciális részlegek felállítására, ha azt a szakterület megkívánja. Több tagállamban külön növényvilággal és állatvilággal kapcsolatos hatóságok kerültek kialakításra, vagy a tudományos hatóságot különböző szakértőkből álló bizottságok alkotják. Utóbbi esetekben mindig meg kell határozni az elsődleges hatóságot és képviselőt az átláthatóság és hatékony kommunikáció biztosítása érdekében.⁴⁶⁴

A tudományos hatóságok megfelelő kialakítása a nemzetközi vadvilági kereskedelem akadálymentes lebonyolítása érdekében is nélkülözhetetlen, mivel a CITES egyik elfogadott határozata alapján a részes felek nem fogadhatnak el exportengedélyeket olyan államoktól, amelyek nem értesítették a Titkárságot tudományos hatóságukról, legalább két CoP között eltelt időtartam erejéig.⁴⁶⁵

Az uniós rendeletek, különösen az Alap Rendelet számos más feladat ellátását a tudományos hatóságokhoz utalja. A legfontosabb ezek közül, hogy az igazgatási hatóságot a tudományos hatóságnak kell segítenie mintegy harmincezer állat- és növényfaj lehetséges behozatalára vonatkozó döntésben.⁴⁶⁶ Magyarországon a tudományos testület feladatait a természetvédelemért felelős miniszter látja el.⁴⁶⁷

A Tudományos Felülvizsgálati Csoportot (*Scientific Review Group, SRG*) az Alap Rendelet hozta létre. A SRG valamennyi tagállam tudományos testületének vagy testületeinek képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője.⁴⁶⁸ Az SRG minden évben három-négy ülést tart Brüsszelben és megvitát minden olyan tudományos kérdést, amely az EU vadvilág kereskedelmi rendeleteihez kapcsolódik. Ugyancsak állást foglal, hogy a kereskedelem káros hatással rendelkezik-e a fajok megőrzésére. Fontos feladata, hogy a csoport véleményt alkot arról, hogy egy adott faj meghatározott államból történő behozatala találkoz-e a rendeletekben felállított követelményekkel. Azokban az esetekben, amikor az importkorlátozás a Bizottság által kerül elfogadásra, a SRG véleménye alapján, az adott faj meghatározott államból történő behozatala tilos lesz. Az SRG véleményét a Bizottság a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmével foglalkozó bizottságnak is továbbítja.⁴⁶⁹

Jellemzően számos hatóság van egy-egy tagállamban, amely a rendeleteknek való megfelelés érdekében a végrehajtást ellenőrzi és felel a szabályok kikényszerítéséért. Ezek a

---

⁴⁶⁴ Reference Guide 133. p.

⁴⁶⁵ Resolution Conf. 10.3 *Designation and role of the Scientific Authorities* 2.b.

⁴⁶⁶ Alap Rendelet 4. cikk A Közösség területére történő behozatal

⁴⁶⁷ 292/2008. (XII. 10.) Korm. rendelet *a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét szabályozó nemzetközi és európai közösségi jogi aktusok végrehajtásának egyes szabályairól* 2.§

⁴⁶⁸ Alap Rendelet 17. cikk (1)

⁴⁶⁹ Reference Guide 135. p.

vadvilági kereskedelem tekintetében lehetnek vám, rendőri vagy környezeti felügyeleti szervek és eljárások. A tagállamok igazgatási hatóságai ellenőrzik az Alap Rendeletben szereplő előírások betartását. Amennyiben az illetékes hatóság bármikor úgy véli, hogy sérül az előírások betartása, megteszi a szükséges lépéseket a jogsértések megszüntetésére vagy jogi beavatkozást kezdeményez.⁴⁷⁰

Az Alap Rendelet előírja egy végrehajtási csoport (*Enforcement Group*) létrehozását is, amely valamennyi tagállam képviselőjéből áll és feladata, hogy rendeletben foglalt előírások megvalósuljanak. A csoport elnöke a Bizottság képviselője.⁴⁷¹ A csoport feladata, hogy figyelemmel kísérje a tagállamok végrehajtási politikáját és gyakorlatát, valamint ajánlásokat tesz a vadvilág kereskedelmi szabályozás fejlesztésére. Ezen túl a tagállamok közötti információcserét is segíti a vadvilág kontrollra vonatkozó gyakorlatra, szaktudásra vonatkozóan.⁴⁷²

---

⁴⁷⁰ Alap Rendelet 14. cikk (1) a) b)

⁴⁷¹ Alap Rendelet 14. cikk (3) a)

⁴⁷² Enforcement Group http://ec.europa.eu/environment/cites/eg_en.htm (2019. 03. 03.)

VIII.6. A bürokrácia útvesztői – vadvilági kereskedelem a belső piacon és harmadik államokkal

Jelen értekezés célkitűzéseiből nem következik az Európai Unió vadvilági kereskedelemre vonatkozó minden szabályának részletes elemzése, különösen a dokumentumok és engedélyek rendszerét tekintve. Azonban a vadvilági kereskedelem jelentősége az uniós piacon és a belső piac eredményeképpen létrejött összetett rendszer bonyolultsága, szükségessé teszik, hogy legalább a belső piacra történő behozatal és a kereskedelmi folyamatok elemzésre és értékelésre kerüljenek.

VIII.6.1. Fogalmi alapvetések

Az egyes kereskedelmi tevékenységek *pontos fogalmát* a rendeletek határozzák meg. Így a kereskedelem tekintetében a legfontosabb fogalmak tisztázása nélkülözhetetlen. A származási ország olyan ország, amelyben a példányt a vadonból fogták be, fogságban tenyésztették vagy mesterségesen szaporították.⁴⁷³ Rendeltetési tagország egy példány kiviteléhez vagy újrakiviteléhez használt okmányban megnevezett rendeltetési tagállam vagy tengerről való behozatal⁴⁷⁴ esetében pedig az a tagállam, amelynek joghatósága alá a példány rendeltetési helye tartozik.⁴⁷⁵ A rendeltetési hely az a hely, amelyet az EU-ba történő behozatal időpontjában normális tartási helynek feltételeznek. Az élő példányok esetében pedig ez azon első hely, ahol azokat – valamely egészségügyi vizsgálat, vagy ellenőrzés elvégzésére szolgáló karantént vagy más elhelyezést követően – tartják.⁴⁷⁶ A behozatali jelentés olyan nyilatkozat, amelyet az importőr ügynöke vagy képviselője tesz a 'C' vagy 'D' mellékletben felsorolt fajok valamely példányának Európai Unióba történő behozatalakor a Bizottság által előírt eljárásnak megfelelően meghatározott úrlapon.⁴⁷⁷ Az Európai Unió területéről történő újrakivitel egy korábban behozott példány kivitelét jelenti.⁴⁷⁸ Az EU-ba történő ismételt behozatal egy korábban kivitt vagy újrakivitt példány behozatala.⁴⁷⁹ Mivel a rendeletek a lehető legszélesebb körű védelmet igyekeznek

---

⁴⁷³ Alap Rendelet 2. cikk c)

⁴⁷⁴ „Az egyetlen állam fennhatósága alá sem tartozó tengeri környezetben – beleértve a tenger feletti légtérrel, a tengerfenéket és a tengerfenék alatti altalajt – befogott példány közvetlen behozatala a Közösségbe.” Alap Rendelet 2. cikk e)

⁴⁷⁵ Alap Rendelet 2. cikk h)

⁴⁷⁶ Alap Rendelet 2. cikk k)

⁴⁷⁷ Alap Rendelet 2. cikk d)

⁴⁷⁸ Alap Rendelet 2. cikk n)

⁴⁷⁹ Alap Rendelet 2. cikk o)

biztosítani, a példány fogalmát is az egyes fajok minden megjelenési formájára kiterjesztették azok bármely, élő vagy elhalt, állati vagy növényi egyedére, ezek bármely részére vagy származékára.⁴⁸⁰ Ezt az elvet követi a CITES is, hiszen az Egyezmény fogalma is minden megjelenési formára vonatkozik.

VIII.6.2. A megfelelő dokumentáció követelménye

A behozatalhoz és a kivitelhez szükséges iratok csak meghatározott esetekben és követelmények teljesülése esetén bocsáthatók ki. A feltételeket a tagállami igazgatási hatóságok a tudományos hatóságokkal együttműködve vizsgálják meg. A dokumentumok bemutatásra kell, hogy kerüljenek a megfelelő vámhivatal előtt, mielőtt a szállítást engedélyezik az EU területére vagy annak területéről. Az Alap Rendelet is felhívja a figyelmet az egységes dokumentáció szükségességére: a rendeletek végrehajtásához azonos feltételeket kell megállapítani a rendelet által érintett fajok példányainak a Közösségbe történő behozatalának, kivitelének vagy újrakivitelének engedélyezésével kapcsolatos okmányok megadására, használatára és bemutatására vonatkozóan.⁴⁸¹ Amennyiben a vadvilági termékek vagy fajok kereskedelmét tekintjük, elsődleges forrásként a már megnevezett vadvilági rendeletek szolgálnak. Azonban bizonyos esetekben, különösen élelmiszernek minősülő termékek (pl. tengeri herkentyűk, kaviár), élő állatok, valamint állati termékek (egészségügyi, valamint állat- és növény egészségügyi okok miatt) esetében egyéb követelményeket is teljesíteni kell a jogszerű szállításhoz és kereskedelmi tevékenységhez.⁴⁸² Alapvető kitétel, hogy minden, az Alap Rendelet 'A', 'B' vagy 'C' mellékletbe sorolt faj Európai Unióba történő behozatalához, vagy onnan történő kiviteléhez megfelelő

---

⁴⁸⁰ Az A–D. mellékletben felsorolt fajok bármely, élő vagy elhalt, állati vagy növényi egyede vagy ezek bármely része vagy származéka attól függetlenül, hogy ezek más árukban találhatók-e vagy sem, valamint valamennyi olyan más termék, amely esetén a kísérő okmányból, a csomagolásból, a megjelölésből vagy címkéből vagy bármely más körülményből következik, hogy az ezen állat- vagy növényfaj részeinek vagy származékainak minősül, illetve azokat tartalmaz, kivéve ha az ilyen rész vagy származék nem tartozik a rendelet előírásai vagy azon mellékletére vonatkozó előírás hatálya alá, amelyben az érintett fajt az említett mellékletben egy idevonatkozó adat alapján nevezték meg. Példánynak tekintendő az A–D. mellékletben felsorolt fajok egy példánya, amennyiben az olyan állat vagy növény, illetve annak részei és származékai, amelynek legalább egyik „szülője” a felsorolt fajok egyikébe tartozik. Azokban az esetekben, amikor egy ilyen állatnak vagy növénynek a „szülei” a különböző mellékletekben felsorolt fajokba vagy olyan fajokba tartoznak, amelyek közül csak az egyiket sorolják fel, az erősebb korlátozást jelentő melléklet előírásait kell alkalmazni. Azonban növények hibrid példányai esetén, ha a „szülők” egyike az A. melléklet szerinti fajba tartozik, az erősebb korlátozást jelentő mellékletet csak akkor kell alkalmazni, ha e fajra a melléklet egy idevonatkozó utalást tartalmaz. Alap Rendelet 2. cikk t)

⁴⁸¹ Alap Rendelet (5)

⁴⁸² Reference Guide: European Wildlife Trade Regulations. TRAFFIC, 2017 június 21. p. [Reference Guide]
http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/referenceguide_en.pdf

dokumentumokra van szükség. Főszabály szerint a 'D' mellékletben listázott faj esetén csak a példány EU területére történő behozatalakor van szükség az iratokra, kivéve, ha egyben a faj szerepel a CITES III. számú Függelékében is.

A jogszerű vadvilági kereskedelmi tevékenység alapját a tevékenységhez szükséges dokumentáció képezi. A különböző iratok rendszerét a vadvilág kereskedelmi rendeletek szabályozzák. Behozatali engedély szükséges az 'A' és 'B' mellékletekben felsorolt példányok behozatalához.⁴⁸³ Kiviteli engedély szükséges az 'A', 'B' és 'C' mellékletben szereplő példányok exportjához.⁴⁸⁴ Újrakiviteli bizonyítvány szükséges az 'A', 'B' és 'C' mellékletben szereplő példányok újrakiviteléhez⁴⁸⁵. Valamint, az import engedély előzetes bemutatása szükséges a 'C' és 'D' mellékletekben felsorolt fajok egyedeinek az Unió területére történő behozatalához.⁴⁸⁶ Különös esetekben az engedélyek helyett bizonyítványok alkalmazandóak, például oktatási célú példányok, cirkuszok és utazó kiállítások, botanikus kerti példányok és állatkerti példányok esetében.⁴⁸⁷

Az EU igazgatási hatóságai által kiállított dokumentumokon túl, szükséges lehet az újrakivitel, kivitel vagy import ország által biztosított iratokra is. Így az 'A' és 'B' mellékletben felsorolt példányok behozatala esetében, amennyiben azok a CITES függelékekben is szerepelnek, a származási hely, vagy az újrakivitel szerinti ország által kiadott export-, illetve újrakiviteli engedély is szükséges. Még szigorúbb szabályok vonatkoznak azon esetekre, ha a faj az I. Függelékben szerepel, mivel ilyenkor a célállam által kiadott importengedély bemutatása szükséges a kiviteli engedély kiállításához.⁴⁸⁸

A vadvilági bűnözés következtében egyes fajok a kihalás szélére sodródtak. Ezeknek a fajoknak a nemzetközi közösség különleges védelmet kíván biztosítani, így a CITES is különösen szigorú szabályokat állapít meg a példányokkal való kereskedelem tekintetében. Ezen oknál fogva, illetve az Európai Unió területéhez kapcsolódó kereskedelmi tevékenységhez szükséges, sokszor bonyolult dokumentációs követelmények miatt, külön ajánlások és útmutatók kerültek kidolgozásra. A Bizottság közlemény formájában fogadott el útmutató dokumentumot, 2016-ban az orrszarvúszarvak kivitele, újrakivitele, behozatala és Unión belüli kereskedelme tekintetében.⁴⁸⁹ A Bizottság iránymutatást

---

⁴⁸³ Alap Rendelet 4. cikk (1) és (2)

⁴⁸⁴ Alap Rendelet 5. cikk (1), (2) és (4)

⁴⁸⁵ Alap Rendelet 5. cikk (1), (2) és (4)

⁴⁸⁶ Alap Rendelet 4. cikk (3) és (4)

⁴⁸⁷ Végrehajtási Rendelet 5. cikk (5), IX. melléklet 1. B-Z

⁴⁸⁸ Alap Rendelet 5. cikk (2) c) ii. „Az igazgatási hatóság megbizonyosodott arról, hogy az egyezményben részes fél államába történő kivitele esetében a behozatali engedélyt kiadták.”

⁴⁸⁹ A Bizottság közleménye (2016/C 15/02)

fogadott el az elefántcsont Unión belüli kereskedelme és re-exportja témakörben.⁴⁹⁰ Valamint, 2017-ben megalkotásra került az iránymutatás a megmunkált példányokhoz a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmét szabályozó uniós rendeletek alapján.⁴⁹¹ A mellékletek között található táblázat⁴⁹² összesíti, milyen dokumentumok szükségesek az EU-ból, illetve az EU-ba történő vadvilági kereskedelemhez.

VIII.6.3. Behozatal az Európai Unió területére

Mivel az egyes mellékletek különböző mértékű védelmet biztosítanak a fajoknak, az Európai Unióba történő behozatali eljárás is eltéréseket mutat. Az 'A' és 'B' mellékletekben felsorolt fajokra más szabályok vonatkoznak, mint a 'C' és a 'D' mellékletekben listázottakra.

Az 'A' és 'B' mellékletekben található fajok behozatala érdekében az importőrnek be kell nyújtani a behozatali engedély iránti kérelmet a tagállam igazgatási hatóságához, a megfelelő formanyomtatvány pontos kitöltésével. Ez Magyarországon azt jelenti, hogy a kérelmet a vámhatósághoz kell benyújtania.⁴⁹³ A tagállamok hatóságainak döntése alapján lehetőség van arra, hogy egynél több szállítmány is egy formanyomtatvány benyújtása alapján kerüljön engedélyezésre.⁴⁹⁴ Azonban az egy rakomány részeként behozatalra kerülő példányok esetében minden szállítmány külön importengedélyt követel meg.⁴⁹⁵ A rakomány részeként szállított különböző fajokra vonatkozóan külön mellékletet kell a formanyomtatványhoz csatolni.⁴⁹⁶ Az importengedély iránti kérelmet megfelelő időben kell kérelmezni ahhoz, hogy lehetőség legyen azok kiadására a példányoknak az Unióba történő importjára.⁴⁹⁷ A bizonyítványok és engedélyek kitöltésekor speciális kódokat és referenciákat használnak. Így a példányok leírására és tömegük megadására, az egyes fajok tudományos nevének leírására, a behozatal céljának megállapítására és a példányok eredetének igazolására.⁴⁹⁸ A tagállamok igazgatási hatóságát is határidők kötik, mivel a teljes kérelem benyújtásának napját követő egy hónapon belül kell döntenüik az engedélyek, bizonyítványok és bizonylatok kiadásáról. Amennyiben szükséges, hogy a kiállító

---

⁴⁹⁰ A Bizottság közleménye (2017/C 154/06)

⁴⁹¹ A Bizottság közleménye (2017/C 154/07)

⁴⁹² 2. sz. táblázat, Mellékletek. Forrás: *Reference Guide* 22-23. p. Szerző saját fordítása, szerkesztése.

⁴⁹³ Végrehajtási Rendelet IV. Fejezet Importengedélyek

⁴⁹⁴ Végrehajtási Rendelet 20. cikk (1)

⁴⁹⁵ Végrehajtási Rendelet 9. cikk

⁴⁹⁶ Végrehajtási Rendelet 6. cikk (2)

⁴⁹⁷ Végrehajtási Rendelet 13. cikk (1)

⁴⁹⁸ Végrehajtási Rendelet 5. cikk

hatóság harmadik országgal konzultáljon, akkor a döntés csak a konzultáció eredményes befejezését követően hozható meg. Ilyen esetekben a kérelmezőket értesíteni kell a kérelmek feldolgozásának lényeges késedelméről.⁴⁹⁹ Kiegészítő szabályként a rendelet előírja, hogy a behozatal tárgyát képző példányok nem nyújthatók be vámeljárási céljára, amíg a szükséges dokumentumokat be nem mutatták.⁵⁰⁰

Az igazgatási hatóságok számára az Alap és a Végrehajtási Rendeletekben meghatározott dokumentációt kell benyújtani, amelyek a CITES szabályok alapján kerültek meghatározásra. Az I. és II. Függelékben felsorolt fajok esetében a kérelmezőnek írásos bizonyítékkal kell tanúsítania, hogy a példányokat az érintett fajokra vonatkozó védelmi jogszabályokkal összhangban szerezte be. Ezt az Egyezmény függelékeiben felsorolt fajok egyedeinek harmadik országból történő behozatala esetében kiviteli engedély vagy újrakiviteli bizonyítvány, valamint ezek másolata bizonyíthatja, amelyet a kiviteli vagy újrakiviteli ország illetékes hatósága adott ki az Egyezményben foglaltakkal összhangban.⁵⁰¹ Ezt kiegészítő szabály, hogy az 'A' mellékletben felsorolt fajok esetében a behozatali engedély kiadásának nem szükséges feltétele a fenti írásos bizonyíték megléte, de a behozatali engedély eredeti példányát a kérelmező nem kaphatja meg addig, amíg a kiviteli engedélyt vagy az újrakiviteli bizonyítványt be nem mutatja.⁵⁰² A III. Függelékben felsorolt fajok esetében, ha a kivitel olyan államból történik, ahol a faj szerepel a függelékben, szükséges a kiviteli engedély.⁵⁰³

Egyes vadvilági termékek tekintetében külön rendeletekben is történik utalás a CITES által védett fajok kereskedelmének egyéb szabályaira. Így történik például a 995/2010/EU Rendeletben a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról. Az említett rendelet szól arról, mi minősül legálisan kitermelt faanyagnak, ha az említett fajok az Alap Rendelet valamely mellékletében szerepelnek.⁵⁰⁴ A kitöltött formanyomtatványt vagy nyomtatványokat a tagállamok igazgatási hatóságához kell benyújtani. Az igazgatási hatóság a rendelkezésére bocsátott dokumentáció és az egyéb megszerzett információk alapján dönt az importengedély kibocsátásáról. Az importengedélyeket papír vagy elektromos formában bocsátják ki. Meghatározott esetekben

---

⁴⁹⁹ Végrehajtási Rendelet 8. cikk (3)

⁵⁰⁰ Végrehajtási Rendelet 13. cikk (2)

⁵⁰¹ Alap Rendelet 4. cikk (2) b)

⁵⁰² Alap Rendelet 4. cikk (2) b) ii)

⁵⁰³ Alap Rendelet 4. cikk (3) b)

⁵⁰⁴ 3. cikk *A FLEGT és a CITES hatálya alá tartozó fa és fatermékek jogi helyzete*: „A 338/97/EK rendelet A., B. vagy C. mellékletében felsorolt fajok olyan faanyaga, amely megfelel az említett rendeletnek és végrehajtási rendelkezéseinek, e rendelet alkalmazásában legálisan kitermeltnek minősül.”

az igazgatási hatóság köteles a tudományos hatósággal is konzultálni, a behozatal engedélyezése előtt, például állatfajok fogságban született, illetve szaporított példányai esetében.⁵⁰⁵

Az EU vadvilági kereskedelemmel foglalkozó rendeletei az EU területére történő behozattal kapcsolatosan egyéb követelményeket is támasztanak. Általános szabály az, hogy a 'A' mellékletben felsorolt fajokat nem lehet elsődlegesen kereskedelmi célzattal importálni.⁵⁰⁶ Az 'A' és 'B' mellékletekben felsorolt fajok Unió területére történő behozatalát csak akkor lehet engedélyezni, ha a tudományos testület, figyelembe véve a SRG véleményét is, megbizonyosodott arról, hogy az import nem befolyásolja hátrányosan a fajok természetvédelmi helyzetét vagy az érintett fajok populációja által elfoglalt terület kiterjedését.⁵⁰⁷ Olyan esetekben, mikor nem sikerül megfelelő információt szerezni az exportálás vagy újrakivitel helye tekintetében, hogy a példány jogszerűen került-e megszerzésre, nem lehet kibocsátani az importengedélyt.⁵⁰⁸ Egyes példányokat az EU-ba történő behozatal érdekében az Egyezmény részes feleinek konferenciája által az adott példányra vonatkozóan jóváhagyott vagy ajánlott módszerrel meg kell jelölni.⁵⁰⁹ Az élő példányok tekintetében a tudományos hatóságnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy a tervezett rendeltetési helyen az élő példányt annak megőrzésére és gondozására megfelelően előkészített telephely várja. Amennyiben az 'A' mellékletben felsorolt fajok élő példányainak behozatalára kérnek engedélyt, a formanyomtatvány megfelelő „dobozában” részletezni kell a későbbi tartás kívánt helyét. A tartási körülmények részletes leírása az 'A' és 'B' mellékletekben listázott fajok behozatala esetében szükséges. Erre azért van szükség, hogy az illetékes hatóságok meg tudjanak győződni a példányok későbbi megfelelő elhelyezéséről.⁵¹⁰ Az élő példányok szállításáról kifejezetten szól az Alap Rendelet, mikor a szállítás körülményei tekintetében követelményeket ír elő: *„amennyiben élő példányokat szállítanak az Európai Unióba, onnan ki vagy azon belül, vagy egy ideig ott tartják azokat a tranzitszállítás vagy a kirakodás során, ezeket olyan módon kell felkészíteni, szállítani és gondozni, hogy a sérülés, az egészségkárosodás veszélye vagy a kegyetlen bánásmód*

---

⁵⁰⁵ Végrehajtási Rendelet 54. cikk

⁵⁰⁶ Alap Rendelet 4. cikk (1) d)

⁵⁰⁷ Alap Rendelet 4. cikk (1) a) i) és 4. cikk (2) c)

⁵⁰⁸ 2015/870/EU Rendelet 3. pont a 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendeletnek a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelme tekintetében történő módosításáról. *„A harmadik országok által kiadott exportengedélyek és reexport-bizonyítványok kizárólag abban az esetben fogadhatók el, ha az érintett harmadik ország illetékes hatósága kérésre hitelt érdemlő információkkal tud szolgálni arra vonatkozóan, hogy a példányokra a kérdéses fajok védelmére vonatkozó jogszabályok betartásával tettek szer.”*

⁵⁰⁹ Végrehajtási Rendelet 66. cikk (6)

⁵¹⁰ Alap Rendelet 4. cikk (1) c) és 4. cikk (2) b)

kockázata minimális szinten maradjon, és állatok esetében az állatok szállítás közbeni védelméről szóló közösségi jogszabályok betartásra kerüljenek.”⁵¹¹ Az Európai Unióban specifikusan, az élő állatok szállítására vonatkozóan is elfogadásra került a 2005/1/EK tanácsi rendelet az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről.⁵¹² A CITES 16. CoP-n felülvizsgált 10.21-es határozata is ajánlásokat tesz, hogy milyen követelményeket kell a részes feleknek betartani az élő példányok szállítására során (IATA *Live Animals Regulations* (állatok), az IATA *Perishable Cargo Regulations* (növények) és a *CITES guidelines for the non-air transport of live wild animals and plants*/CITES irányelvek élő vadállatok és növények nem légi szállítására). Ezek az előírások vonatkoznak az élő állatok, növények légi és nem légi úton történő szállítására is.⁵¹³

Ha az importengedély kiállításra kerül, a kibocsátó hatóság a vadvilág kereskedelmi rendeletek és a tagállamnak a végrehajtásukra vonatkozó jogszabályi rendelkezései betartásának biztosítása céljából kikötéseket, feltételeket és előírásokat adhat ki, amelyeket az érintett engedély tartalmaz.⁵¹⁴ Az importengedélyek érvényességi időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot. A korábbiaknak megfelelően az importengedély azonban nem érvényes az exportáló vagy újraexportáló országból származó, megfelelő dokumentáció nélkül.⁵¹⁵ A példányok Európai Unióba történő behozatala esetében az említett, harmadik országokból származó szükséges dokumentumok csak akkor tekinthetők érvényesnek, ha azokat az adott országban adták ki és onnan történő exportra vagy re-exportra használják fel az érvényességük utolsó napját megelőzően és azokat az EU-ba történő behozatalra használják legkésőbb hat hónappal a kiadásukat követően. Így itt a Rendelet hat hónapban maximálja az érvényességi időt.⁵¹⁶ A lejárt, felhasználatlan vagy már nem érvényes importengedélyt, exportengedélyt, re-export bizonyítványt, vándorkiállítás-bizonyítványt vagy személyi tulajdon bizonyítványt a tulajdonos köteles haladéktalanul visszajuttatni az igazgatási hatóságnak. Az ilyen dokumentumoknak már nincsen jogi értéke.⁵¹⁷

A tagállamok az Alap Rendelet alapján behozatali és kiviteli helyeket határoznak meg, így vámhivatalokat jelölnek ki az a Rendelet hatálya alá tartozó fajok Európai Unióba

---

⁵¹¹ Alap Rendelet 9. cikk (5)

⁵¹² A Tanács 2005/1/EK rendelete 2004. december 22. az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és a 1255/97/EK rendelete módosításáról HL L 3., 2005.1.5., 1—44. o.

⁵¹³ Conf. Res. 10.21 (Rev. CoP16)

⁵¹⁴ Végrehajtási Rendelet 8. cikk (1)

⁵¹⁵ Végrehajtási Rendelet 10. cikk (1)

⁵¹⁶ Végrehajtási Rendelet 14. cikk

⁵¹⁷ Végrehajtási Rendelet 10. cikk (6)

történő behozatalára vonatkozó ellenőrzések és vámkezelés, valamint az Unióból történő kivitel elvégzésére.⁵¹⁸ Az importőrnek a fentiek alapján kijelölt vámhivatalhoz be kell nyújtania valamennyi szükséges iratot: az eredeti importengedélyt (1. formanyomtatvány); a tulajdonos példányát (2. formanyomtatvány) és ha az importengedélyben meg van adva, akkor az exportáló vagy re-exportáló országból származó bármely dokumentációt.⁵¹⁹ A vámhatóságok elvégzik a szállítmányhoz kapcsolódó megfelelő ellenőrzéseket, különös tekintettel a szükséges iratokra. A jogszerű behozatal bizonyítékeként szolgál később a tulajdonos példánya.⁵²⁰

Amennyiben egy tagállam elutasít egy engedély vagy bizonyítvány megadása iránti kérelmet az Alap Rendelet célját érintő jelentős esetben, akkor késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot az elutasításról és annak okairól. A Bizottság az információt továbbítja a többi tagállamnak a Rendelet egységes végrehajtásának biztosítása érdekében. A kérelmezőt értesíteni kell az elutasítás tényéről és annak indokairól. Az igazgatási hatóság ugyancsak értesíti az export vagy újrakivitel államát és a CITES Titkárságot, amennyiben az elutasítás oka a kiviteli vagy újrakiviteli dokumentációban keresendő.⁵²¹ Az importengedély iránti kérelem elutasításának egyik oka lehet, ha a Bizottság kereskedelmet az érintett faj/fajok tekintetében felfüggesztette. Amennyiben a kérelem benyújtójának korábbiakban már utasították vissza kérelmét az érintett példányok vonatkozásában, erről az igazgatási hatóságot informálnia kell.⁵²²

A 'C' és 'D' mellékletekben felsorolt fajok tekintetében a rendeletek egyszerűsített szabályokat állapítanak meg, így importbejelentés szükséges és a megfelelő dokumentáció biztosítása. A szabályozás eltérésnek oka, hogy az utóbbi mellékletekben felsorolt fajok számára elegendő a kisebb fokú védelem biztosítása.

Ha egy faj a 'C' mellékletben található és egyben a III. Függelékben is, az Egyezménynek megfelelően a kérelmezőnek az ország illetékes hatósága által kiállított kiviteli engedélyt kell bemutatnia arról, hogy a példányok beszerzése az érintett fajok megőrzésére vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban történt.⁵²³ Természetesen azonban az élő példányokra vonatkozó egyéb előírások, amelyek a példányok jólétét szavatolják, a 'C' és 'D' mellékletek fajaira is vonatkoznak.

---

⁵¹⁸ Alap Rendelet 12. cikk (1)

⁵¹⁹ Végrehajtási Rendelet 22. cikk

⁵²⁰ Végrehajtási Rendelet 23. cikk

⁵²¹ Alap Rendelet 6. *Engedélyek és bizonyítványok megadása iránti kérelmek elutasítása*

⁵²² Végrehajtási Rendelet 20. cikk (3)

⁵²³ Alap Rendelet 4. cikk (3) a)

A 'C' és 'D' mellékletekben felsorolt fajok importja tehát egyszerűsített eljárás alapján történik. Amennyiben az importőr biztosította a szükséges dokumentumokat, és a behozatal során a vámhatóság azokat megfelelőnek találja, a behozatal jogszerűnek minősül. Az eredeti és a tulajdonos példánya dokumentumok az igazgatási hatósághoz kerülnek. A tulajdonos példánya később visszakerül, amely a jogszerű behozatal bizonyítékként szolgál.⁵²⁴

VIII.6.4. Az Európai Unió belüli kereskedelem

Az Európai Unió belüli kereskedelem magában foglalja az egy tagállamon belül történő és az egyes uniós tagállamok közötti kereskedelmi tevékenységet. A belső piac miatt a tagállamok között – főszabály szerint – nincsen határellenőrzés, így a vadvilági termékeket szabadon lehet szállítani és azokkal kereskedni az EU határain belül.⁵²⁵ Mivel azonban az egyes fajoknak magas szintű védelmet kívánnak biztosítani, korlátozásokat volt szükséges bevezetni, főként az 'A' mellékletben szereplő fajok tekintetében.

Az Alap Rendelet kereskedelmi tevékenység ellenőrzésére vonatkozó előírásai között szerepel az a korlátozás, hogy tilos az 'A' mellékletben felsorolt fajok példányainak kereskedelme és szállítása. Kereskedelmi tevékenységnek minősül a fajok megvétele, vételi ajánlat tétele, kereskedelmi célú beszerzése, kereskedelmi célú árubemutatása, kereskedelmi nyereséget célzó felhasználása és eladása, kereskedelmi áru jellegű tartása, eladási ajánlata vagy eladásra történő szállítása.⁵²⁶ A tilalom alapvetően vonatkozik az 'A' és a 'B' mellékletben listázott fajokra is, azonban a 'B' melléklet tekintetében egy kivétel kerül megállapításra. A 'B' mellékletben felsorolt fajok esetében a fenti tilalom nem kerül alkalmazásra, „ha az érintett tagállam illetékes hatósága számára bizonyítani lehet, hogy az ilyen példányok beszerzése és – amennyiben azok a Közösség területén kívülről származnak – behozatala a vadon élő állat- és növényfajok megőrzésére vonatkozó egyéb közösségi jogszabályokkal összhangban történt.”⁵²⁷

Az élő egyedek szállítására vonatkozóan speciális szabályok kerültek kialakításra. Az 'A' melléklet fajai tekintetében, ha élő egyedek szállítására kerül sor, ahhoz szükséges a tagállam (ahol az egyed elhelyezkedik) igazgatási hatóságának előzetes felhatalmazása és a megfelelő igazolás kiállítása. Az igazgatási hatóság csak abban az esetben bocsátja ki az

---

⁵²⁴ Reference Guide 48. p.

⁵²⁵ Reference Guide 101. p.

⁵²⁶ Alap Rendelet 8. cikk (1)

⁵²⁷ Alap Rendelet 8. cikk (5)

igazolást, ha a tudományos hatóság megbizonyosodott arról, hogy a rendeltetési helyen az élő példány számára tervezett elhelyezés annak fennmaradása és gondozása céljából megfelelő.⁵²⁸

Amennyiben a kereskedelmi tevékenységek ellenőrzésére vonatkozó szabályokat (8. cikk) fogságban született vagy nevelt, illetve mesterségesen szaporított példányokra kell alkalmazni, a 'A' mellékletben felsorolt fajok védelmét a 'B' mellékletben listázott fajok példányaira alkalmazható előírásokkal összhangban kell megvalósítani.⁵²⁹

A főszabály az, hogy a 'B', 'C' és 'D' mellékletekben felsorolt fajok példányainak tartásához vagy szállításához nem szükséges engedély vagy igazolás. Azonban bármely uniós tagállam dönthet úgy, hogy korlátozza meghatározott egyedek tartását, különösen az 'A' mellékletben listázott fajok élő példányai tekintetében.⁵³⁰ Hasonlóan, a 'B', 'C' és 'D' mellékletekben felsorolt példányokkal folytatott kereskedelmi tevékenység nem engedélyköteles az EU-n belül, amennyiben legálisan kerültek megszerzésre és behozatalra. Utóbbiak igazolására azonban meghatározott esetekben dokumentáció biztosítása szükséges. Emiatt javasolt az import dokumentáció másolatának vagy a jogszerű megszerzés más bizonyítékának megőrzése (mint a nemzeti CITES igazgatási hatóságnak az igazolása).⁵³¹

Az EU-n belüli kereskedelmi tilalom alól is kivételek kerültek meghatározásra, amelyeket a Végrehajtási Rendelet tartalmaz. Így az Alap Rendelet 8. cikkének (1) és (3) bekezdése alól általános mentességet élveznek a megjelölt esetek. Így a külön mellékletben meghatározott fajok fogságban született, illetve szaporított példányai és azok hibridjei esetében, feltéve, hogy a megjegyzéssel ellátott fajok példányait megfelelően megjelölték; és növényfajok mesterségesen szaporított példányai esetében; valamint olyan megmunkált példányok esetében, amelyeket több mint ötven évvel korábban szereztek meg, mint az Alap Rendelet több mint 50 évvel korábban beszerzett, megmunkált példányokra vonatkozó rendelkezése.⁵³²

Az általános kivételeken túl számos speciális kivétel is meghatározásra került a belső kereskedelmi tilalom alól, meghatározott feltételek alapján, az 'A' mellékletben meghatározott fajok tekintetben. A mentességek és eltérések lehetőségét a Végrehajtási Rendelet

---

⁵²⁸ Alap Rendelet 9. cikk (2) a)

⁵²⁹ Alap Rendelet 7. cikk (1) a)

⁵³⁰ Alap Rendelet 8. cikk (2) „A tagállamok megtilthatják példányok tartását, különösen az A. mellékletben felsorolt fajok élő állatainak esetében.”

⁵³¹ Reference Guide 101. p.

⁵³² Végrehajtási Rendelet 62. cikk 1-2-3.

XV. Fejezete tartalmazza. Ezek az eltérések biztosíthatják a kivételeket a belső kereskedelem alól, tudományos intézetek javára, szavatolhatja az általános mentességet és tenyésztők számára készíthet előzetesen kiadott bizonylatok lehetőségét biztosíthatja.⁵³³ A vadon élő állat- és növényfajok megőrzésére vonatkozó egyéb uniós jogszabályok követelményeivel összhangban, a kereskedelmi tilalom alól esetenként eltérés engedélyezhető azon tagállam igazgatási hatósága által kiállított ide vonatkozó bizonyítványa révén, amelyben a példányok találhatók, amennyiben a példányok az Alap Rendeletben meghatározott esetek alá tartoznak. Például több mint 50 évvel korábban beszerzett, megmunkált példányok vagy egy állatfajnak fogságban született vagy nevelt példányai, vagy egy növényfajnak mesterségesen szaporított példányai, vagy ilyen példányok részei vagy származéka.⁵³⁴ Ezek a kivételek lehetővé teszi az utóbbi fajok példányainak belső kereskedelmét, bizonylat kiadása alapján, eseti alapon. A bizonylatok az Alap Rendelet szabályai szerint kerülnek kiadásra.

Másrészt az utazó kiállítások céljából kiállított bizonylatok használhatók belső kereskedelmi bizonylatokként, engedve a tartónak, hogy a mellékletekben felsorolt fajok példányt kereskedelmi célzattal bemutassa. Azonban a kivétel csak akkor él, ha a példányok fogságban születtek, mesterségesen szaporították őket vagy a tartó bizonyítani tudja, hogy a példányok jogszerűen kerültek behozatalra EU-ba vagy megszerzésre az EU területén, mielőtt a faj listázásra került volna az A vagy C1-es mellékletekben vagy az I-es Függelékben.⁵³⁵

Ahogy korábban arra már történt utalás, nem volt cél a kereskedelemre vonatkozó dokumentációs és engedélyezési szabályok kimerítő részletezése. Azonban a fenti import és egyéb rendelkezések ismertetése előrevetíti, hogy milyen sokrétű és bonyolult feltételekkel történhet a vadvilági kereskedelemre vonatkozó rendeletek alapján kivitelezett tevékenység. Nem meglepő, hogy a CITES és az uniós szabályok állami végrehajtása nagy terhet ró a tagállami hatóságokra.

---

⁵³³ Végrehajtási Rendelet XV. Fejezet 59-63. cikkek

⁵³⁴ Alap Rendelet 8. cikk (3) b) és d)

⁵³⁵ Reference Guide 105. p.

IX. Konklúzió: a vadvilági bűnözés elleni küzdelem eszközei – sarokpontok a védett fajok megőrzésében

*„A vadvilági bűnözés túlmegy a természetvédelem határain;
ugyancsak fenyegeti a nemzeti és regionális biztonságot,
a fenntartható fejlődés akadályát és tüzezi a korrupciót.”*

Crawford Allen⁵³⁶

A legfontosabb következtetések a következő pontokban kerülnek összegzésre.

1. A vadvilági bűnözés kapcsán törekedni kell a pontos fogalom meghatározására és azon, büntetendő cselekmények körének a tisztázására, amelyek megvalósítják azt.
2. A Washingtoni Egyezmény kapcsán törekedni kell az univerzális tagság elérésére.
3. A CITES minél hatékonyabb végrehajtása érdekében támogatni kell az államokat, különösen a kevesebb erőforrással rendelkezőket.
4. Az államokkal szemben alkalmazni kell a kereskedelmi felfüggesztések és egyéb szankciók rendszerét, amennyiben nem felelnek meg a vállalt kötelezettségeiknek.
5. Törekedni kell, hogy az államok csatlakozzanak a szervezett bűnözés és a korrupció elleni ENSZ egyezményekhez.
6. A vadvilági bűnözés besorolása a szervezett bűnözés körébe helytálló, azonban a vonatkozó instrumentumok tételesen nem térnek ki erre. Így nem elvetendő a korrupció és szervezett bűnözés elleni egyezmények kiegészítése, akár jegyzőkönyvi szinten a vadvilági bűnözés és kereskedelem cselekményeivel.
7. A felelősségrevonás kapcsán mivel a közeljövőben kevésbé elképzelhető egy önálló, nemzetközi környezeti bűncselekményi kategória létrehozása, törekedni kell az államon belüli szigorú szabályozás elfogadására és annak tényleges alkalmazására.
8. Kiemelt kérdéskör a szakértelem biztosítása, amely kiterjed a határon szolgálatot teljesítő tisztek képzésétől, az igazságszolgáltatásban dolgozó jogászokig.

---

⁵³⁶ Igazgató, America and Wildlife Crime
<https://www.traffic.org/what-we-do/projects-and-approaches/wildlife-crime/> (2019. 03. 09.)

9. Sürgős intézkedéseket igényel a társadalmi tudatosság javítása, amely lehetővé teszi, hogy a magánemberek is szabálykövető módon vásároljanak vadvilági termékeket, vagy csökkenjen a kereslet.

10. A különösen veszélyeztetett fajok esetében, különösen szigorú intézkedéseket kell alkalmazni, a felelősségrevonás mértékét is figyelembe véve.

A vadvilági bűnözést és az illegális vadvilági kereskedelmet a nemzetközi közösség kiemelt kérdésként kezeli. A CITES 1973-as aláírása óta eltelt több mint negyed évszázadban a veszélyeztetett fajok védelme nélkülözhetetlenné vált. A vadvilági bűnözés elleni küzdelem jogi eszköztárában megjelennek a nemzetközi, uniós és állami/tagállami szabályozási szintek is, amelyek egymásra épülve és egymást kiegészítve igyekeznek minél magasabb védelmet nyújtani. Azonban az államok és a nemzetközi közösség erőfeszítéseit kiegészíti a nem kormányzati szektor tevékenysége, olyan szervezetek által, akik pontos, megbízható információkat biztosítanak a jelenség valódi mértékéről. Továbbá az NGO szektor eltérő – elsősorban természetvédelmi szempontokat megjelenítő – nézőpontot képvisel az egyes politikai döntésekkel, valamint jogi normák megalkotásával kapcsolatosan. Bár a vadvilági bűnözés és a vadvilági kereskedelem két különböző fogalmat takar, az összefüggés olyan szoros, hogy sok esetben a kettőt nem lehet elválasztani egymástól. A jogellenes (szabályok megkerülésével vagy megsértésével véghezvitt) kereskedelem a vadvilági bűnözés legtipikusabb formája.

A vadvilági bűnözés olyan komplex jelenség, amely átfogja a megszerzéstől, a szállításon át az eladásig a vadvilágból származó egyedekkel vagy a vadvilágból származó termékekkel folytatott minden tevékenységet. Így a vadvilági bűnözés már az orvvadászat, begyűjtés, kivétel, megszerzés cselekményeivel megvalósul, folytatódik az ilyen példányok vagy termékek akár többszöri eladásával, míg eljut a végső vásárlóhoz. A Washingtoni Egyezmény azon fajokra koncentrál, amelyek veszélyeztetettek és a kereskedelem árt vagy árthat a fennmaradás esélyeinek. A vadvilági bűnözés láncolatában elkövetett cselekménye mindegyike büntetendő az államok belső szabályozása alapján. Azonban a vadvilági kereskedelem kiemelt figyelmet érdemel, hiszen a határokon átlépő tranzakció biztosítja, hogy a forráshelyről a végső vásárlóig, fogyasztóig eljusson a vadvilágból származó faj egyede vagy az utóbbiakból készült termék.

A *nemzetközi szabályozás* alapköve a Washingtoni Egyezmény a veszélyeztetett állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről. A CITES 1975-ben lépett hatályba és azóta

tizenhét CoP került megtartásra, ahol számos határozat, döntés került elfogadásra. Utóbbiak fő célja, hogy a viszonylag régen elfogadott nemzetközi szerződést a XXI. század kihívásai között is megfelelő hatékonysággal lehessen alkalmazni. Bár az elfogadott határozatok kötelező ereje többször megkérdőjeleződött, az államok jogkövetési magatartása mégis abba az irányba mutat, hogy a CITES részes felei igyekeznek azokat betartani. A határozatoknak nagyobb része foglalkozik egy-egy különösen veszélyeztetett faj kiemelt védelmével (pl. afrikai elefántok) és az Egyezmény gyakorlati megvalósulásának problémáival és a tudományos bizonytalanságból (pl. nomenklátúra) eredő kérdések rendezésével. A nemzetközi szintén egyre több szervezet foglalkozik a vadvilági bűnözéssel, amely azzal is magyarázható, hogy összetett jelenségről van szó, aminek az államokra és a társadalomra gyakorolt negatív hatásai is sokrétűek. Az utóbbi évtizedben mind az Egyesült Nemzetek Szervezete, mint az ENSZ Környezeti Programja is többször tárgyalásra tűzte a vadvilági bűnözést és a jogellenes vadvilági kereskedelmet. A Kereskedelmi Világszervezet, mint a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok legfontosabb letéteményese, több szempontból is érintett a jelenséggel kapcsolatosan. Az olyan partikuláris nemzetközi szervezetek, mint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, a gazdaság és az államokra gyakorolt hatás szemszögéből közelíti meg a kérdéskört.

Az Európai Közösség saját szabályozása révén már 1980-as évek elejére elérte a CITES által biztosított védelmi szintet. Az integrációs szervezet csatlakozása az Egyezményhez egy évtizedeken átívelő elképzelés volt, amely végül – a CITES gaboron-i módosításának hatálybelépése után – 2015-ben valósulhatott meg. Az *Európai Unió* kiterjedt vadvilági kereskedelem szabályozása nem csupán eléri, hanem túl is szárnyalja a Washingtoni Egyezmény által, részes feleivel szemben támasztott követelményeket. Ezen túlmenően a belső piac és a tagállamok közötti kereskedelem szükségessé teszi, hogy ne csak az Unióba történő behozatal vagy onnan történő kivitel, hanem a tagállamok közötti, belső kereskedelmi tevékenység is szabályozásra kerüljön. Az elsősorban rendeleti alapokon nyugvó szabályozást egészíti ki a Cselekvési Terv, amely irányt mutatott az EU által, a 17. CoP-n képviselt álláspont meghatározásánál is. Mára minden uniós tagállam részes fél a CITES-ben is, több esetben már az uniós csatlakozást megelőzően csatlakoztak a Washingtoni Egyezményhez, mint Magyarország is. Bár a vadvilági kereskedelemre elsősorban uniós szintű szabályozás alá esik, a részletek meghatározása és a végrehajtás nagy részben a tagállamokon nyugszik. Ezért minden tagállamnak különös figyelmet kell fordítani a megfelelő hatóságok létrehozására és fenntartására, valamint a belső

szabályozását összehangolására a nemzetközi jogból fakadó és az uniós kötelezettségekkel. Amennyiben a tagállamok nem biztosítanak megfelelő humán- és gazdasági erőforrásokat, a végrehajtás elmaradása miatt a szabályozás – legyen is az bármennyire szigorú – értelmét veszti.

A *nem kormányzati szektor* egyre nagyobb szereppel bír a természet- és állatvédelmi területen, beleértve a vadvilági bűnözés és illegális kereskedelem kérdését. Az olyan nemzetközi NGO-k, mint a WWF, kiemelt ügyként tekintenek a fajok fennmaradását oly nagy mértékben veszélyeztető jelenségekre. Azonban egyes szervezetek a nemzetközi szektorral és a CITES Titkársággal való együttműködésbe is bekapcsolódtak. Már többször történt utalás arra, hogy a vadvilági bűnözés összetett jelenség, így az arra vonatkozó programok, akciótervek kidolgozása is komplex szemléletmódot kell, hogy tükrözzön. Az NGO szektor olyan szaktudást és látásmódot biztosít, amely nem biztos, hogy a kormányközi szervezetekben vagy egyéb államközi együttműködésekben rendelkezésre áll.

Az egyik legfontosabb NGO a *TRAFFIC*, amely a vadvilági kereskedelem kérdéskörét a biodiverzitás megőrzése és a fenntartható fejlődés szemszögéből közelíti meg.⁵³⁷ A TRAFFIC öt kontinensen és tizenöt államban van jelen, több mint száz munkatársa között akadémikusok, biológusok, természetvédők, kutatók, befektetők és kommunikációs szakemberek is vannak. 2010-es megalakulása óta mintegy nyolcvan riportban⁵³⁸ foglalkoztak a vadvilági kereskedelemmel.⁵³⁹ A CITES végrehajtása és a tanácsadás a TRAFFIC munkájának egyik prioritása, továbbá minden konferenciához és az elfogadott döntésekhez javaslatokat és ajánlásokat fogalmaznak meg. A kereskedelmi információs és szakértelmi rendszeren keresztül jelentős támogatást nyújtanak a Washingtoni Egyezménynek.⁵⁴⁰ A TRAFFIC és a WWF között is együttműködés jött létre (*Wildlife Crime Initiative*) 2014-ben, amelynek négy eleme az orvvadászat, a kereskedelem megállítása, a kereslet felszámolása és a megfelelő nemzetközi politikai stratégiák kialakítása.⁵⁴¹

Az 1948-ban létrehozott *Természetvédelmi Világszövetség* mára az a világ legnagyobb és legösszetettebb környezeti hálózata lett. Az IUCN-ben képviselteti magát a kormányzati és közszektor, a magán- és a civilszféra is, egyedülálló erőforrásokat és szakértelmet állítva az emberi- és környezeti fejlődés, valamint a természetvédelem szolgálatába. Az

---

⁵³⁷ <https://www.traffic.org/> (2019. 03. 09.)

⁵³⁸ <https://www.traffic.org/publications/> (2019. 03. 09.)

⁵³⁹ <https://www.traffic.org/about-us/our-organisation/> (2019. 03. 09.)

⁵⁴⁰ <https://www.traffic.org/about-us/working-with-cites/> (2019. 03. 09.)

⁵⁴¹ <https://www.traffic.org/what-we-do/projects-and-approaches/wildlife-crime/wildlife-crime-initiative/> (2019. 03. 09.)

IUCN-nek ezerháromszáz szervezet a tagja és mintegy tizenháromezer szakértőt tömörít, akik fajok túlélése, a környezetjog, védett területek, társadalmi és gazdaságpolitika, ökoszisztéma-gazdálkodás, oktatás és kommunikáció divízióiban fejtik ki tevékenységüket.⁵⁴² A CITES-sel összefüggésben az IUCN a fajok veszélyeztetettségére vonatkozó technikai mutatókat biztosítja, elsősorban a vörös lista és egyéb felmérések segítségével. A fajok széles körére vonatkozóan – elefánt, rinocérosz, tobozka, tigris, medve, piton, skorpió, tengeri csikó, cikászok, orchideák, cápa, kaméleon – biztosít szakértelmet a CITES tudományos és technikai ülésein, beleértve az Állandó Tanács, a Növény és Állat Bizottságok találkozóit, valamint a részes felek konferenciáit. A legnagyobb hozzájárulás a Washingtoni Egyezményhez a TRAFFIC-el közösen benyújtott vélemények és ajánlások, amelyeket az egyes függelékek kiegészítésének terveivel kapcsolatosan nyújtanak be.⁵⁴³

AZ IUCN nem mindennapos mértékű részvételét a CITES munkájában a Washingtoni Egyezmény teszi lehetővé, amely szavazati joggal nem rendelkező megfigyelőként biztosítja a „vadon élő állatvilág és növényvilág védelmében, megóvásában vagy gondozásában szakértelemmel rendelkező minden olyan testület vagy ügynökség részvételét” a részes felek konferenciáján, amely részvételét a részes felek legalább egy harmada nem ellenzi.⁵⁴⁴ A nem kormányzati szektor nem csupán részt vesz a legtöbb bizottsági és egyéb ülésen, valamint konferencián, hanem már a kezdetektől jelentős erőforrásokat is investáltak a CITES szabályainak megvalósítása és a hatékony végrehajtás érdekében. Utóbbi többek között megnyilvánult egyes állami delegáltak részvételének finanszírozásában, a fajokra vonatkozó felmérések elkészítésében, kevésbé fejlett államokban hivatalos személyek és tisztviselők oktatásában, akár az illegális kereskedelemre vonatkozó saját nyomozások folytatásában. Egyes álláspontok⁵⁴⁵ szerint a nem kormányzati szektor

---

⁵⁴² <https://www.iucn.org/about> (2019. 03. 09.)

⁵⁴³ <https://www.iucn.org/theme/species/our-work/sustainable-use-and-trade/cites> (2019. 03. 09.)

⁵⁴⁴ Washingtoni Egyezmény, XI. Cikk 7.

„Hacsak a Részes Felek legalább egyharmada nem ellenzi, a következő kategóriába tartozó, a vadon élő állatvilág és növényvilág védelmében, megóvásában vagy gondozásában szakértelemmel rendelkező minden olyan testület vagy ügynökség részvételét lehetővé kell tenni, amely arról értesítené a Titkárságot, hogy a konferencia ülészakain megfigyelőkkel kívánja képviseltetni magát:

a) nemzetközi kormányközi és nem kormányközi ügynökségek vagy testületek, illetőleg nemzeti kormány-ügynökségek és testületek; és

b) olyan nemzeti nem kormányzati ügynökségek vagy testületek, amelyek részvételét jóváhagyta az az Állam, amelyben székhelyük van. Ha a részvételt lehetővé tették, e megfigyelők részvételi joggal rendelkeznek, szavazati joguk azonban nincs.”

⁵⁴⁵ Trexler, M.C. Kosloff, L.H.. *The wildlife trade and CITES: an annotated bibliography for the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*. Washington D.C. WWF, 1987.

közreműködése nélkül a CITES is a legtöbb vadvilággal kapcsolatos egyezmény, az ismeretlenség sorsára jutott volna. Mivel a nem kormányzati szektort nem köti lojális megfontolás sem a kormányokhoz, sem a kereskedelmi érdekek képviselőihez, a természet- és állatvédelmi kérdésekkel kapcsolatosan szabadon fogalmazhatnak meg kritikai észrevételt vagy helyezhetik az ökológiai megfontolásokat előtérbe. Ez a felfogás nélkülözhetetlen hozzájárulást jelent az állami érdekek és a részes államokkal való jó kapcsolat, valamint a megőrzés elvei között egyensúlyozó Titkárság munkájához.⁵⁴⁶

A vadvilági bűnözés és az illegális kereskedelem témakörében számos *regionális és globális konferenciát, tanácskozást* rendeztek az elmúlt évtizedben. Ezek egy része különösen kiemeli a Konzorciummal (ICCWC) való együttműködést is, a fajok megőrzése érdekében. A *regionális* találkozók közül kiemelésre érdemes az Elefántcsontkereskedelemről szóló afrikai elefánt csúcstalálkozó, amelyet 2013 decemberében, Botswanaiban tartottak. A konferencia záródokumentumaként elfogadott „Sürgető Lépések” deklarációban említésre kerülnek a szervezett bűnözés és a korrupció, amelyek támogatják és lehetővé teszik az orvvadászatot és az elefántcsontkereskedelmet. Az intézkedések között hangsúlyozzák az együttműködés megerősítését a származási, tranzit- és célországok között, illetve a Konzorcium támogatásának szükségességét.⁵⁴⁷ Az Afrikai Fejlesztési Bank éves találkozóján, 2013 májusában egy tíz pontból álló akciótervben állapodtak meg a résztvevők, az illegális vadvilági kereskedelem elleni küzdelemről. Az elfogadott akciók négy csoportba sorolhatók: együttműködés kiépítése (UNODC, ICCWC), a jogszabályok hatékony végrehajtása és kikényszerítése, a vadvilági bűncselekmények büntetése és a vadvilági termékek iránti kereslet csökkentése.⁵⁴⁸ *Globális* szinten is számos konferenciát, találkozót rendeznek a vadvilági bűnözés kapcsán. 2014 februárjában tartották az Illegális vadvilági kereskedelemről szóló Londoni Konferenciát, ahol mind államok széles köre (pl. USA, Kína, afrikai államok, Japán, dél- és közép-amerikai, valamint ázsiai országok), mind regionális gazdasági integrációk (EU) képviseltették magukat. A Londoni Deklaráció azontúl, hogy leszögezi a jogellenes kereskedelem mértékét és a sürgető intézkedések szükségességét, meghatároz huszonöt, öt különböző témakörbe sorolt

---

⁵⁴⁶ Bővebben: MATTHIAS FINGER, THOMAS PRINCEN: *Environmental NGOs in World Politics: Linking the Local and the Global*. NGOs and CITES as a biodiversity regime. Routledge, New York, 2001.

⁵⁴⁷ African Elephant Summit, Gaborone, Botswana, 2013. december 2-4. *Urgent Measures*, 2013. december 3. 1-5. p.

⁵⁴⁸ African Development Bank (AfDB) Annual Meeting, 2013 májusa, *The Marrakech Declaration*. A 10-point Action Plan to Combat Illicit Wildlife Trafficking 1-3. p.

akciót is, amelyeket az államok igyekeznek megvalósítani.⁵⁴⁹ Hasonló résztvevői körrel került megrendezésre Az illegális vadvilági kereskedelemről szóló Kasani Konferencia, 2015 márciusában, ahol megerősítették a Londoni Deklarációban foglalt vállalásokat. Továbbá, hangsúlyozták a Konzorciummal való szoros együttműködés és a regionális, vadvilági területen működő végrehajtó csoportok létrehozásának szükségességét.⁵⁵⁰ 2015 áprilisában Brazzavilleben találkoztak a felek, az Afrikai vadon élő növény- és állatvilág illegális kizsákmányolása és a jogellenes vadvilági kereskedelem konferencián.⁵⁵¹

A találkozók során, a résztvevő államok és szervezetek széles körén is megmutatkozik, hogy a vadvilági bűnözés napjaink egyik nagy figyelmet kapott jelensége, legalábbis a nemzetközi közösség tekintetében. Azonban a széles körű szabályozás, egyezmény- és programalkotás nem éri el a kijelölt célokat, ha az államok nem valósítják meg azt a gyakorlatban. Ahogyan arra már korábban utaltam, a vadvilági bűnözés komplex jelenség és az azt megvalósító cselekmények köre is széleskörű. A nemzetközi szinten elfogadott instrumentumokból eredően a felelősségrevonás az államok kezében van és belső szabályozáson nyugszik. Bár már felvetődött egy új, nemzetközi környezeti bűncselekmény kategória létrehozásának kérdése, a közeljövőben annak gyakorlati kivitelezése kevésbé valószínű. További problémát okoz a határon átnyúló szervezett bűnözés begyűrűzése, amely megnehezíti egyrészt a felderítést, felelősségrevonást, de már a jogellenes cselekmények megakadályozását is. A vadvilági bűnözés különösen negatív hatással van a fejlődésre, annak fenntartható voltára és az ENSZ által kijelölt célok megvalósítására. Jelentős negatív tényezők kifejezetten a fejlődő és kevésbé fejlett államokban jelennek meg, amelyek korlátozottan rendelkezésre álló erőforrásaik miatt még kevésbé képesek a hatékony küzdelemre.

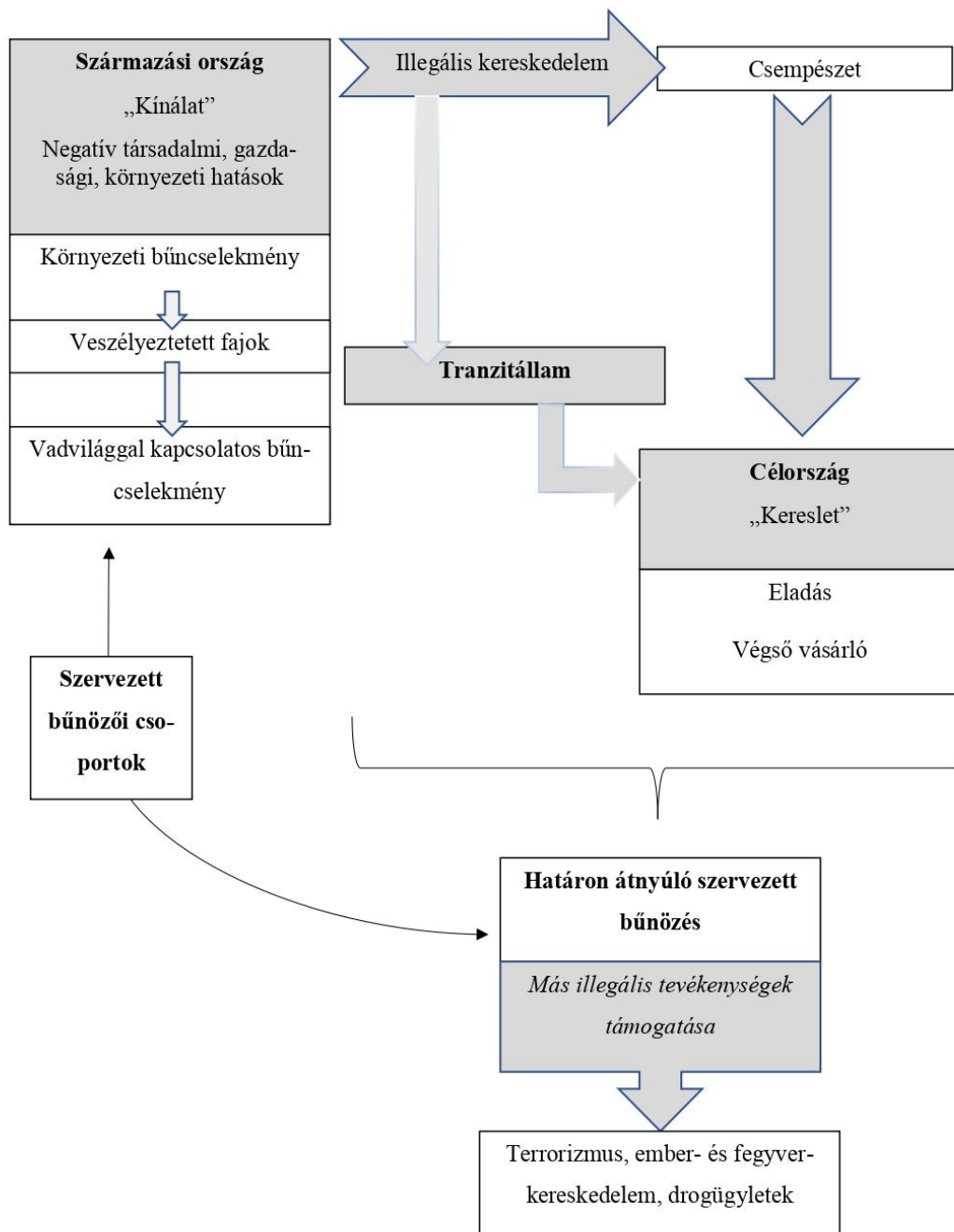
---

⁵⁴⁹ London Conference on the Illegal Wildlife Trade, 2014. február 12-13. *Declaration*, 1-11. p.

⁵⁵⁰ Kasane Conference on The Illegal Wildlife Trade, 2015. március 25. *Statement*, 1-6. p.

⁵⁵¹ International Conference on Illegal Exploitation and Illicit Trade in Wild Flora and Fauna in Africa, 2015. április 27-30. Brazzaville. A konferencián elfogadott *záradokumentum* megerősíti a korábbi deklarációkban foglaltakat és kiemeli az ICCWC által kidolgozott, a vadvilági bűnözés elleni küzdelem érdekében kidolgozott eszköztár gyakorlati megvalósításának fontosságát.

A vadvilági bűnözés komplex jelenségét a következő folyamatábra⁵⁵² szemlélteti.

⁵⁵² Szerző saját.

Záró gondolatok

„Föld nem a tulajdonunk, csak hozzá tartozunk.

Muszáj megosztanunk a vadvilággal.”

Steve Erwin⁵⁵³

A veszélyeztetett fajok kereskedelmi szabályozásának kérdéskörével először akkor találkoztam, mikor az éves ACUNS konferencián vettem részt Bécsben, 2015 januárjában. A nyomtatott formában kezembe akadt *„Wildlife Crime Analytical Toolkit”* bevezetett egy olyan nemzetközi jogi területre, amely mind elméleti, mind gyakorlati szinten is kihívásokat tartogat. Környezetvédelmi szakjogász tanulmányaim nagyban hozzásegítettek az értekezés megírásához. Igyekeztem az ökoszisztéma-felfogást követve, modern szemléletben, de a nemzetközi jogi iskola alapértékeit szem előtt tartva feldolgozni ezt a bonyolult, sok tekintetben bizonytalanságoktól övezett témakört. Állat- és természetvédelmi szemléletem további motivációt biztosított az értekezés megírásához. Azonban jogászként mindig szem előtt kell tartani egy téma feldolgozása során, amiképpen a CITES is a fenntartható kiaknázást helyezi előtérbe, ne tegyen elfogulttá személyes meggyőződés a téma feldolgozásakor.

Az értekezésem alapjaként szolgáló témával immáron több éve foglalkozom, azonban még mind a mai napig találkozom új megoldandó kérdésekkel, nemzetközi jogi problémákkal. A biológiai sokféleség csökkenése napjaink egyik fenyegető környezeti kérdése, amely csak nemzetközi szintű összefogással állítható meg.

Az értekezés célja az volt, hogy a magyar szakirodalom számára gyakorlatilag ismeretlen *„wildlife crime”* jelenséget és a vonatkozó fogalmakat, elméleteket elemezze a nemzetközi jog szemszögéből. Továbbá, hogy feltárja azokat a nemzetközi közjogi, kereskedelmi jogi problémákat, amelyek tudományos szinten is megválaszolásra várnak.

Álláspontomban a vadvilági bűnözés és a jogellenes, vadvilágból származó egyedekkel vagy termékekkel folytatott kereskedelem tipikusan abba a témakörbe tartozik, amikor a nemzetközi közösség bár sokat foglalkozik egy kérdéssel, jelenséggel, de a hatékony végrehajtás elmaradása miatt sok elképzelés pusztán üres terv marad. Természetesen, fontos, hogy több szintén, nemzetközi szervezetekben, államközi tárgyalásokon minél szélesebb körben foglalkozzanak természetvédelmi és megőrzési kérdésekkel. Azonban mivel

---

⁵⁵³ Steve Erwin (1962-2006) ausztrál zoológus, természettudós, televíziós személyiség

az ellenőrzés, végrehajtás és kikényszerítés szinte teljes egészében az államok akaratán, képességein és lehetőségein múlik, a hangsúlyt a belső szabályozás nemzetközi szabályokkal való megfelelésére, a vám- és egyéb rendőrségi szervek megerősítésére és a hatékony megvalósítására kell fordítani.

A legnagyobb probléma az elharapódzó korrupció és a felderítés, különösen a felelősségrevonás alacsony volta. Amennyiben nem sikerül felszámolni a korrupciót, amely kiterjed a vámtisztákra, engedélyezésre, hatóságokra, akkor hiába a nemzetközi, vagy akár kiterjedt belső jogi szabályozás, eredményekre nem lehet számítani. Végül, de nem utolsósorban a vadvilági bűnözéssel kapcsolatos társadalmi tudatosság szinte teljes hiánya még inkább megnehezíti a szabályok betartatását és a fajok védelmét. Azonban utóbbi probléma csak hosszú idő alatt, valódi erőforrások beruházásával és szisztematikus módon orvosolható.

A műhelyvitára szánt értekezés kéziratának lezárása előtt néhány nappal került elhalasztásra az eredetileg május 23. és június 3. között megtartásra kerülő 18. részes felek konferenciája.⁵⁵⁴ A halasztás oka, hogy a konferencia helyszíne Sri Lanka, Colombo lett volna. Így a következő részes konferencia időpontjának kitűzése várat magára.

---

⁵⁵⁴ Status update: postponement of CoP18: https://cites.org/eng/news/Status-update-postponement-of-CoP18_03052019 (2019. május 04.)

Irodalomjegyzék

KÖNYVEK, TANULMÁNYOK

Alagappan, Meena: *United States' Enforcement of the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*, 10 Nw. J. Int'l L. & Bus. 541 (1990) pp. 541-568.

Bajomi Bálint: *A biológiai sokféleség és jelentősége*. KOVÁSZ, VIII. évfolyam, 1-4. szám Tavasz - Tél (2004.) pp. 7-14.

Beyerlin, Ulrich – Stoll, Peter-Tobias – Wolfrum, Rüdiger: *Conclusions drawn from the Conference on Ensuring Compliance with MEAs*. Studies on the Law of Treaties: Ensuring Compliance with Multilateral Environmental Agreements. Brill | Nijhoff., Vol. 2. (2006.) pp. 359-369.

Blutman László: *Az Európai Unió joga a gyakorlatban*. II. Kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2013.

Bowman, Michael: *A Tale of Two CITES: Divergent Perspectives upon the Effectiveness of the Wildlife Trade Convention*. Review of European Community & International Environmental Law Vol. 22 (3) (2013). pp. 228-238.

Burns, William C.: *CITES and the Regulation of International Trade in Endangered Species of Flora: A Critical Appraisal*, 8 Dick. J. Int'l L. 203 (1990) pp. 203-223.

Farer, Tom (szerk.): *Transnational Crime in the Americas An Inter-American Dialogue Book*. Routledge, New York. 1999.

Farkas Csamangó Erika: *Környezetjogi szabályozások*. Egyetemi Jegyzet, SZTE ÁJTK, Üzleti Jogi Intézet. 2017.

Fuchs, Christine: *Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES) – Conservation Efforts Undermine the Legality Principle*. German L. J. Vol. 09. No. 11. pp. 1565-1596.

Guymon, CarrieLyn Doningen: *International Legal Mechanisms for Combating Transnational Organized Crime: The Need for a Multilateral Convention*. Berkeley J. Int'L. 53. (2000) pp. 53-101.

Harris, Michael R.: *The Role of Law, Society and Ethics within Wildlife Importing Countries*. Quininnipiac L. Rev. Vol 33. (2015.) pp. 515-536.

Harrison, Joseph R.- Roberts, David L.- Hernandez-Castro Julio C.: *Assessing the extent and nature of wildlife trade on the darkweb*. Conservation Biology Vol. 30. 2016. augusztus 900-904. p.

Hitch, Scott: *Losing elephant wars: CITES and the Ivory Ban*. Georgia Journal of International and Comparative Law, Vol. 27, Issue 1 (1998), pp. 167-198

Hunter, David – Salzman, James – Zaelke, Durwood: *International Environmental Law and Policy*. 5. kiadás University Casebook Series, Foundation Press, St. Paul, USA, 2015.

Kende Tamás – Nagy Boldizsár – Sonnevend Pál – Valki László: *Nemzetközi jog*. Wolters Kluwer Kft. Budapest, 2014.

Legislative Development: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora. Law and Policy in International Business. 6. (1974) pp. 1211-1228.

Mascia, Michael B. – Blundell, Art: *Discrepancies in Reported Levels of International Wildlife Trade*. Conservation Biology. Vol. 19. (2005. december) pp. 2020-2025.

Navid, Daniel B.: *Trade in Endangered Species: The Washington Convention: First Meeting of the Conference of the Parties*. Environmental Policy and Law, Vol. 2 (1976) pp. 167-170.

Neumayer, Eric: *Multilateral environmental agreements, trade and development: issues and policy options concerning compliance and enforcement*. Consumer Unity & Trust Society, Jaipur (India). (2002). pp. 1-61. (LSE Research Online (2012.): <http://eprints.lse.ac.uk/30858/>)

Protecting Endangered Species. Environmental Policy and Law, Vol. 3 (1977) 56.

Reeve, Rosalind: *Enhancing the International Regime for Protecting Endangered Species: the Example of CITES*. Max-Planck-Institut für ausländisches öffentliches Recht und Völkerrecht. ZaöRV 63 (2003) pp. 333-354. (http://www.za-oerv.de/63_2003/63_2003_2_a_333_354.pdf)

Roberts, David L.- Hernandez-Castro Julio C: *Bycatch and illegal wildlife trade on the dark web*. Oryx, The journal of Flora and Fauna International. 2017. 393-394. p.

Sand, Peter H.: *Endangered Species, International Protection*. Max Planck Encyclopedia of Public International Law. Oxford University Press. Vol. 3. (2012.) Online elérhető: 2017. március pp. 423-429.

Sand, Peter H.: *Enforcing CITES: The Rise and Fall of Trade Sanctions*. Review of European Community & International Environmental Law Vol. 22 (3) (2013). pp. 251-263.

Sand, Peter H.: *Sanctions In Case of Non-Compliance And State Responsibility: Pacta Sunt Servanda – Or Else. Making Law Work: Environmental Compliance and Sustainable Development*. Cameron May Ltd., London, Vol. 1. (2005.) pp. 259-271.

Sands, Philippe: *Principles of International Environmental Law. Third Edition*. Cambridge University Press, Cambridge, 2012.

Sommer, Julia: *Environmental Law-Making by International Organisations*. Max-Planck-Institut für ausländisches öffentliches Recht und Völkerrecht. ZaöRV 63 (1996.) pp. 628-667. (http://www.zaoerv.de/56_1996/56_1996_3_a_628_667.pdf)

Stewart, Gwyneth G.: *Enforcement Problems in the Endangered Species Convention: Reservations Regarding the Reservation Clauses*. Cornell International Law Journal. Vol. 14. (1981.) pp. 429-455.

Sussis, Matt: *Endangered at the Border. Animal Trafficking Closely Tied to Drug, Human Trafficking*. Center for Immigration Studies, 2018. augusztus (<https://cis.org/sites/default/files/2018-08/sussis-animals.pdf>)

Voight, Christina: *Rule of Law for Nature, New Dimension and Ideas in Environmental Law*. Cambridge University Press, Cambridge, 2013.

Warchol, Greg L. Zupan, Linda L. Clack, Willie: *Transnational Criminality: an analysis of the illegal wildlife market in Southern Africa*. International Criminal Justice Review. Vol 13. (2003.) pp. 1-27.

Zimmerman, Mara E.: *The Black Market for Wildlife: Combating Transnational Organized Crime in the Illegal Wildlife Trade*. Vanderbilt Journal of Transnational Law Vol. 36, no. 5. (2003. november) pp. 1957-1689.

NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEK, EGYEZMÉNYEK

Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora. Egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről. Kihirdette: 2003. évi XXXII. törvény [Magyarország vonatkozásában 1985. augusztus hó 27. napján lépett hatályba.] 1973. (1975.)

Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism. 2005 Council of Europe Treaty Series - No. 198. Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezménye. Kihirdette: 2008. évi LXIII. törvény.

Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization. A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakeshi Egyezmény Kihirdette: 1998. évi IX. törvény

OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions. A külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló Egyezmény. 1997.(1999.) Kihirdette: 2000. évi XXXVII. törvény.

Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményt kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszerük tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyve 2001. (2005.)

Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészete elleni fellépésről szóló Jegyzőkönyve. 2000. (2004) Kihirdette: 2006. évi CIII. tv.

Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. Az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményének (Palermói Egyezmény) az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme

megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve. 2000. (2003) Kihirdette: 2006. évi CII. törvény

United Nations Convention against Corruption. Az Egyesült Nemzetek korrupció elleni egyezménye. 2003. (2005.) Magyarországon kihirdette: 2005. évi CXXXIV. törvény

United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances. Az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény. 1988. (1990.) Kihirdette: 1998. évi L. törvény.

United Nations Convention against Transnational Organized Crime. 2006. évi CI. törvény az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kihirdetéséről 2000. (2003.)

Vienna Convention on the Law of Treaties. A szerződések jogáról szóló Bécsi Egyezmény Kihirdette: 1987. évi 12. tvr. 1969. (1980.)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK HATÁROZATAI, DÖNTÉSEI

CITES

Res. Conf. 4.25 (Rev. CoP14) Reservations

Res. Conf. 6.7 Interpretation of Article XIV, paragraph 1, of the Convention

Res. Conf. 8.3. (Rev. CoP13) Recognition of the benefits of trade in wildlife

Res. Conf. 8.4 (Rev. Co15) National laws for implementation of the Convention

Res. Conf. 9.20 (Rev. CoP15) Guidelines for evaluating marine turtle ranching proposals submitted pursuant to Resolution Conf. 11.16 (Rev. CoP15)

Res. Conf. 9.21 (Rev. CoP13) Interpretation and application of quotas for species included in Appendix I

Res. Conf. 10.9 Consideration of proposals for the transfer of African elephant populations from Appendix I to Appendix II

Res. Conf. 10.10 (Rev. CoP17) Trade in elephant specimens

Res. Conf. 10.13 (Rev. CoP15) Implementation of the Convention for timber species

Res. Conf. 10.14 (Rev. CoP16) Quotas for leopard hunting trophies and skins for personal use

Res. Conf. 10.21 (Rev. CoP16) Transport of live specimens

Res. Conf. 11.3 (Rev. CoP17) Compliance and enforcement

Res. Conf. 11.7 Conservation of and trade in musk deer

Res. Conf. 12.7 (Rev. CoP17) Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

Res. Conf. 12.8 (Rev. CoP17) Review of Significant Trade in specimens of Appendix-II species

Res. Conf. 12.11 (Rev. CoP16) Standard nomenclature

Res. Conf. 13.2 (Rev. CoP14) Sustainable use of biodiversity: Addis Ababa Principles and Guidelines

Res. Conf. 13.4 (Rev. CoP16) Conservation of and trade in great apes

Res. Conf. 13.5 (Rev. CoP14) Establishment of export quotas for black rhinoceros hunting trophies

Res. Conf. 13.10 (Rev. CoP14) Trade in alien invasive species

Res. Conf. 14.4 Cooperation between CITES and ITTO regarding trade in tropical timber

Res. Conf. 14.6 (Rev. CoP16) Introduction from the sea

Res. Conf. 14.7 (Rev. CoP15) Management of nationally established export quotas

Res. Conf. 15.2 Wildlife trade policy reviews

Res. Conf. 16.3 (Rev CoP17) CITES Strategic Vision: 2008-2020

Res. Conf. 16.6 (Rev. CoP17) CITES and livelihoods

Res. Conf. 16.7 (Rev. CoP17) Non-detriment findings

Res. Conf. 16.8 (Rev. CoP17) Frequent cross-border non-commercial movements of musical instruments

Res. Conf. 17.4 Demand reduction strategies to combat illegal trade in CITES-listed species

Res. Conf. 17.6 Prohibiting, preventing, detecting and countering corruption, which facilitates activities conducted in violation of the Convention

Res. Conf. 17.7 Review of trade in animal specimens reported as produced in captivity

Res. Conf. 17.8 Disposal of illegally traded and confiscated specimens of CITES-listed species

Res. Conf. 17.9 Trade in hunting trophies of species listed in Appendix I or II

Res. Conf. 17.10 Conservation of and trade in pangolins

Res. Conf. 17.11 Conservation of and trade in helmeted hornbill

Res. Conf. 17.12 Conservation, sustainable use of and trade in snakes

Decision 15.57 Combating wildlife cybercrime

Decision 17.92 Combating wildlife cybercrime

Decision 17.93 Combating wildlife cybercrime

Decision 17.94 Combating wildlife cybercrime

Decision 17.95 Combating wildlife cybercrime

Decision 17.96 Combating wildlife cybercrime

IUCN

Res. 078 2016. november 07. Crimes against the environment

ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa

Resolutions 2001/12 (2001. július 24.) Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna

Resolution 2003/27 (2003. július 22.) Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna

Resolution 2008/25 (2008. július 24.) International cooperation in preventing and combating illicit international trafficking in forest products, including timber, wildlife and other forest biological resources

Resolution 2011/36 (2001. július 28.) Crime prevention and criminal justice responses against illicit trafficking in endangered species of wild fauna and flora

Resolution 2013/40 (2013. október 17.) Crime prevention and criminal justice responses to illicit trafficking in protected species of wild fauna and flora

ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottsága

Resolution 16/1 (2007. április 07.) International cooperation in preventing and combating illicit international trafficking in forest products, including timber, wildlife and other forest biological resources

Resolution 23/1 (2014 májusa) Strengthening a targeted crime prevention and criminal justice response to combat illicit trafficking in forest products, including timber

ENSZ Közgyűlés

A/RES/69/314 (2015. augusztus 19.) Tackling illicit trafficking in wildlife

A/RES/70/301 (2016. szeptember 09.) Tackling illicit trafficking in wildlife

A/RES/71/326 (2017. szeptember 28.) Tackling illicit trafficking in wildlife

ENSZ Környezeti Programja

UNEP/EA.1/INF/19 (2014. május 21.) Information note by the secretariat on illegal trade in wildlife: the environmental, social and economic consequences for sustainable development

UNEP/EA.2/L.15/Rev.1. (2016. május 26.) Illegal Trade in Wildlife

UNEP Governing Council decision SS.VII/4. (2002) Compliance with and Enforcement of Multilateral Environmental Agreements

ENSZ Biztonsági Tanács

S/RES/2198 (2015. január 29.) Security Council Renews Arms Embargo, Related Sanctions on Democratic Republic of Congo

S/RES/2262 (2016. január 27.) on the Central African Republic

Statement by the President of the Security Council 2015. június 21.

Kereskedelmi Világszervezet

TN/TE/S/5/Rev.6; WT/CTE/W/160/Rev.8 Matrix on trade-related measures pursuant to selected multilateral environmental agreements

Trade Facilitation Agreement, Kereskedelem Könnyítő Megállapodás, elfogadta a WTO Általános Tanácsa 2014 novemberében. A megállapodás 2017. február 22-én lépett hatályba.

EURÓPAI UNIÓHOZ KAPCSOLÓDÓ FORRÁSOK

1977. május 17-i Tanácsi találkozó (OJ No C 139, 13. 6. 1977, 1. p.)

A Bizottság **közleménye (2016/C 15/02)** Útmutató dokumentum: Az orrszarvúszarvak kivitele, újrakivitele, behozatala és Unión belüli kereskedelme

A Bizottság **közleménye (2017/C 154/06)** Iránymutatásokat tartalmazó dokumentum: Az elefántcsont Európai Unión belüli kereskedelmét és újrakivitelét szabályozó uniós rendszér

A Bizottság **közleménye (2017/C 154/07)** Iránymutatás a megmunkált példányokhoz a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmét szabályozó uniós rendeletek alapján

A **Bizottság közleménye** az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv. Brüsszel, 2016.2.26. COM (2016) 87 final

A **Tanács (EU) 2015/451 határozata** (2015. március 6.) az Európai Uniónak a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményhez (CITES) való csatlakozásáról (HL L 75., 2015.3.19., 1—3. p.)

Az Európai Parlament 2014. január 15-i **állásfoglalása** a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűncselekményekről. 2013/2747(RSP)

Az Európai Parlament 2016. november 24-i **állásfoglalása** a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről 2016/2076(INI)

Az Európai Parlament 2017. november 16-i **állásfoglalása** az EU–Afrika stratégiáról: a fejlődés fellendítése 2017/2083(INI)

Communication from the Commission A Sustainable Europe for a Better World: A European Union Strategy for Sustainable Development (Commission's proposal to the Gothenburg European Council) 2001. 05. 15. COM(2001) 0264 final CELEX 52001DC0264

A **Bizottság közleménye** - A Biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig - és azon túl - Az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása az emberi jólét érdekében 2006. 05. 22. COM(2006) 0216 final CELEX 52006DC0216

A **Bizottság közleménye** az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia 2011. 05. 03. COM(2011) 244 final CELEX 52011DC0244

Council Conclusion EU Action Plan against Wildlife Trafficking 10512/16 2016. június 21. Brüsszel [10512/16]

Vadvilági kereskedelemmel kapcsolatos rendeletek

3626/82/EGK Rendelet (1982. december 03.) a CITES Közösségen belüli végrehajtásáról (OJ L 384, 31.12.1982, 1–61. p.) Érvényesség vége: 1996. 12. 31.

3418/83/EGK Bizottsági Rendelet a CITES Közösségen belüli végrehajtásához szükséges dokumentumok kérdéséről (1983. november 28.) (OJ L 344, 7.12.1983, 1–27. p.) Érvényesség vége: 1997. 05. 31.

939/97/EK Rendelet (1997. május 26.) a veszélyeztetett állat- és növényfajok védelméről szóló 338/97 tanácsi rendelet részletes végrehajtásáról (OJ L 140, 30.5.1997, 9–50. p.) Érvényesség vége: 2001. 09. 21.

A Tanács **338/97/EK rendelete** (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (HL L 61., 1997.3.3., 1–69. p.)

A Bizottság **865/2006/EK rendelete** (2006. május 4.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK

tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 166., 2006.6.19., 1—69. p.)

A Bizottság **791/2012/EU végrehajtási rendelete** (2012. augusztus 23.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendeletben előírt engedélyek, bizonyítványok és más okmányok mintáira vonatkozó szabályok megállapításáról és a 865/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról (HL L 242., 2012.9.7., 13—45. p.)

A Bizottság **791/2012/EU rendelete** (2012. augusztus 23.) a 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendeletnek a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó bizonyos rendelkezések tekintetében történő módosításáról (OJ L 242, 7.9.2012, 1—12. p.)

A Bizottság **792/2012/EU végrehajtási rendelete** (2012. augusztus 23.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendeletben előírt engedélyek, bizonyítványok és más okmányok mintáira vonatkozó szabályok megállapításáról és a 865/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról (OJ L 242, 7.9.2012, 13—45. p.)

A Bizottság **888/2014/EU végrehajtási rendelete** (2014. augusztus 14.) egyes vadon élő állat- és növényfajok példányai Unióba történő behozatalának tilalmáról (HL L 243., 2014.8.15., 21—38. o.) Érvényesség vége: 2015. 05. 28.

A Bizottság **870/2015/EU rendelete** (2015. június 5.) a 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendeletnek a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelme tekintetében történő módosításáról (OJ L 142, 6.6.2015, 3—20. p.)

A Bizottság **736/2015/EU végrehajtási rendelete** (2015. május 7.) egyes vadon élő állat- és növényfajok példányai Unióba történő behozatalának tilalmáról (HL L 271., 2017.10.20., 7—24. p.) Érvényesség vége: 2017. 11. 08.

A Bizottság **1915/2017/EU végrehajtási rendelete** (2017. október 19.) egyes vadon élő állat- és növényfajok példányainak az Unióba történő behozatalának tilalmáról (HL L 271., 2017.10.20., 7—24. p.)

A Bizottság **220/2019/EU rendelete** (2019. február 6.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK

tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 35., 2019.2.7., 3—27. p.)

EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁNAK DÖNTÉSE

Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság. C-182/89. sz. ügy
ECLI:EU:C:1990:427

Sabine von Colson és Elisabeth Kamann kontra Land Nordrhein-Westfalen 14/83. sz. ügy
ECLI:EU:C:1984:153

KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET VITARENDEZÉSI TESTÜLETÉNEK DÖNTÉSEI

United States — *Import Prohibition of Certain Shrimp and Shrimp Products* (USA v India, Malajzia, Thaiföld, Pakisztán) DS58.

United States — *Measures Concerning the Importation, Marketing and Sale of Tuna and Tuna Products* (USA v Mexico) DS381.

NEMZETKÖZI JOGI BIZOTTSÁG TERVEZETE

International Law Commission: Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, 2001.

EGYÉB JOGFORRÁSOK

292/2008. (XII. 10.) Korm. rendelet *a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét szabályozó nemzetközi és európai közösségi jogi aktusok végrehajtásának egyes szabályairól*

2012. évi C. törvény a Büntető törvénykönyvről

EGYÉB BÍRÓSÁGI DÖNTÉSEK

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság.

EGYÉB DOKUMENTUMOK

A vadon élő fajok kereskedelmének szabályozása az Európai Unióban. Bevezetés a Washingtoni Egyezménybe és végrehajtásába az Európa Unióban. Luxembourg: Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala, 2007. ISBN 978-92-79-05432-7

Briefing prepared by TRAFFIC for the European Commission. Overview of important international seizures in the European Union. January to December 2015 Compiled by TRAFFIC (April 2016, updated in March 2017)

Brundtland Bizottság Közös Jövők c. jelentés, 1987.

CITES Strategic Vision: 2008-2020.

E/CN.15/2002/7 (2002. február 26.) Progress made in the implementation of Economic and Social Council resolution 2001/12 on illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna. Report of the Secretary-General

E/CN.15/2005/10 (2005. március 17.) Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna. Report of the Secretary-General

European Union Wildlife Trade Regulations. Reference Guide. TRAFFIC 2017. június

Karin Berkhoudt: Focus on EU Enlargement és Wildlife Trade: Review of CITES implementation in Candidate Countries. TRAFFIC Europe, 2002.

Karmenu Vella, uniós biztos. Az EU a globális csúcstalálkozón a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó szabályok további szigorítását szorgalmazza. Sajtóközlemény, Brüsszel, 2016. szeptember 23.

Katalin Kecse-Nagy, Dorottya Papp, Amelie Knapp and Stephanie von Meibom: Wildlife Trade in Central and Eastern Europe. A review of CITES implementation in 15 countries. TRAFFIC Europe report, Budapest, Hungary, 2006.

Malawi Principles for the Ecosystem Approach. Malawi, 1998. január 26-28.

Maylynn Engler – Rob Parry-Jones: Opportunity or threat? The role of the European Union in global wildlife trade. Traffic Europe Report 2007., Brüsszel

Nellemann, Christian (Szerk).: The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat To Natural Resources Peace, Development And Security. A UNEP INTERPOL Rapid Response Assessment. UNEP, 2016.

Reference Guide: European Union Wildlife Trade Regulations. TRAFFIC, 2017. június

Rio Declaration on Environment and Development, 1992.

Roberto Azevêdo, a WTO igazgatója: CITES and WTO Enhancing Cooperation for sustainable Development. WTO Titkárság, Svájc, 2015.

SOCTA: The EU Serious and Organised Crime Threat Assessment 2013.

Switching Channels. Wildlife trade routes into Europe and the UK. A WWF/TRAFFIC Report. 2002 decembere

The Ecosystem Approach. The Secretariat of the Convention on Biological Diversity, Montreal 2004.

UN Press Release GA/SHC/3529 1999. október 18.

UNEP-WCMX technical report. Comparison of EU decisions and CITES suspensions – identification of any outstanding potential discrepancies. UNEP-WCMC Cambridge, 2016.

White Paper on Transnational Organised Crime. CDPC (2014) 11 Strasbourg, 2014. május 28.

World Wildlife Crime Report, Trafficking in protected species. UNODC, United Nations, New York, 2016.

ONLINE FORRÁSOK

The process — Stages in a typical WTO dispute settlement case.

https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/dispu_settlement_cbt_e/c6s10p1_e.htm

The environment: a specific concern https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/bey2_e.htm

IUCN Red List Background & History <https://www.iucnredlist.org/about/background-history>

How is CITES Financed? <https://cites.org/eng/disc/fund.php>

The CITES Secretariat <https://cites.org/eng/disc/sec/index.php>

Standing Committee <https://cites.org/eng/disc/sc.php>

Animals and Plant Committees https://cites.org/eng/disc/ac_pc.php

Conference of the Parties <https://cites.org/eng/disc/cop.php>

CITES Calendar <https://www.cites.org/eng/news/calendar.php>

List of Parties to the Convention <https://www.cites.org/eng/disc/parties/index.php>

Strategic Planform Biodiversity and the Aichi Biodiversity Goals <https://www.cbd.int/doc/strategic-plan/2011-2020/Aichi-Targets-EN.pdf>

STOP Wildlife Crime <https://www.worldwildlife.org/pages/stop-wildlife-crime>

Az orrszarvú szarva az élet kulcsa? <http://wwf.hu/archivum/2010ev/24/az-orrszarvu-szarva-az-elet-kulcsa>

In a blow to wildlife, China lifts a ban on the use of tiger and rhino parts 2018. október 29. <https://www.worldwildlife.org/stories/in-a-blow-to-wildlife-china-lifts-a-ban-on-the-use-of-tiger-and-rhino-parts>

Defining transnational organized wildlife crime https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/wildlife/WLC16_Chapter_1.pdf

ICCWC <https://www.cites.org/eng/prog/iccwc.php>

Wildlife crime <https://cites.org/prog/iccwc.php/Wildlife-Crime>

National Wildlife Crime Unit, What is Wildlife Crime? <http://www.nwcu.police.uk/what-is-wildlife-crime/>

National laws for implementation of the Convention https://cites.org/sites/default/files/eng/prog/Legislation/CITES_national_legislative_status_table.pdf

Welcome to ROUTES. <http://routespartnership.org/>

Carrington, Damian: Illegal online sales of endangered wildlife rife in Europe. The Guardian, 2018. május 23. <https://www.theguardian.com/environment/2018/may/23/illegal-online-sales-of-endangered-wildlife-rife-in-europe>

UNODC: Transnational organized crime: the globalized illegal economy <https://www.unodc.org/toc/en/crimes/organized-crime.html>

Transnational Organized Crime <https://www.unodc.org/ropan/en/organized-crime.html>

Wildlife crime assessed globally for the first time in new UNODC report <https://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2016/May/wildlife-crime-assessed-globally-for-the-first-time-in-new-unodc-report.html>

Links between corruption and wildlife crime highlighted at UN anti-corruption conference <https://www.unodc.org/unodc/en/press/releases/2017/November/links-between-corruption-and-wildlife-crime-highlighted-at-un-anti-corruption-conference.html>

Steve Boyes: The World's Most Traded Wild Birds? Senegal Parrots, color morphs, and the wild-caught bird trade... National Geographic, 2012. január 17. <https://blog.nationalgeographic.org/2012/01/17/the-worlds-most-traded-wild-birds-senegal-parrots-color-morphs-and-the-wild-caught-bird-trade/>

John Vidal: The grey parrot and the race against Africa's wildlife extinction. The Observer, 2016. szeptember 24. <https://www.theguardian.com/environment/2016/sep/24/cites-endangered-species-meeting-johannesburg>

Channing Mavrellis: The Illegal Wildlife Trade: Sample Retail Market Prices. 2017. április 26. <https://www.gfintegrity.org/illegal-wildlife-trade-sample-retail-market-prices/>

Tananyag www.cites.hu

Edward Faulks: Al Qaeda profit from the trade of ivory. 2013. december 6. <https://www.independent.co.uk/voices/comment/al-qaeda-profit-from-the-trade-of-ivory-8989151.html>

James Bargent: Colombia Investigation Reveals Workings of Wildlife Traffickers. 2016. július 13. InSight Crime <https://www.insightcrime.org/news/analysis/colombia-investigation-reveals-workings-of-wildlife-traffickers/>

Sustainable Development Goals <https://sustainabledevelopment.un.org/sdgs>

15. Life on land <https://www.un.org/sustainabledevelopment/biodiversity/>

CITES Compliance and Enforcement Regime, expert meeting, 2012. Montreal <https://www.cbd.int/doc/meetings/abs/absem-comp-01/other/absem-comp-01-presentation-cites-en.pdf>

Countries currently subject to a recommendation to suspend trade <https://www.cites.org/eng/resources/ref/suspend.php>

Animal Welfare Institute, CITES CoP 16. Successes and failures. <https://awionline.org/awi-quarterly/2013-spring/cites-cop16-successes-and-failures>

John. E. Scanlon: Early reflections on eight years as Secretary-General of CITES, 2010-2018 (2018. 04. 13.) <https://www.linkedin.com/pulse/early-reflections-eight-years-secretary-general-cites-scanlon-am/>

Szalai Anikó, ijoten (Internetes Jogtudományi Enciklopédia), Nemzetközi szerződések. 2018. <https://ijoten.hu/szocikk/nemzetkozi-szerzodesek>

CITES Secretariat Reservations <https://cites.unia.es/cites/file.php/1/trainers/Reservations.ppt>

Bennett O'Brien: Four major ways international trade has changed over the past one hundred years. 2015. 01. 13. <http://www.tradeready.ca/2015/trade-takeaways/four-ways-in-international-trade-changed-one-hundred-years/>

IFAW: Disrupt: Wildlife Cybercrime. Uncovering the scale of online wildlife trade <https://www.ifaw.org/sites/default/files/IFAW%20-%20Disrupt%20Wildlife%20Cyber-crime%20-%20English.pdf>

Leading tech companies unite to stop online wildlife traffickers 2018. 03. 07. <https://www.ifaw.org/european-union/news/leading-tech-companies-unite-stop-online-wildlife-traffickers>

Trade in Ivory from African Elephants <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/05/doc/E05-22.pdf>

Agenda and working documents <https://cites.org/eng/cop/07/doc/index.php>

Consequences of the transfer of the african elephant from Appendix I to Appendix II. Doc. 7.43.1. <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/07/doc/E07-43-01.pdf>

Elephants and ivory trade in southern Africa. <https://cites.org/eng/cop/07/doc/index.php>

Michael Lemonick: The Ivory Wars: After a Seven Year Ban, Three African Nations Want to Sell Tusks. Will the Rest of the World Allow it? Time, 1997. június 16. content.time.com/time/magazine/article/0,9171,986539,00.html

MIKE Report Levels and trends of illegal killing of elephants in Africa to 31 December 2016 – preliminary findings. https://cites.org/sites/default/files/eng/prog/MIKE/MIKE_report_released_WWD_3Mar2017.pdf

NIAPs: National Ivory Action Plans https://cites.org/eng/news/pr/2016_trends_in_African_elephant_poaching_released_%E2%80%93_CITES_MIKE_programme_03032017

IvoryID https://ivoryid.org/en/pages/about/how_it_all_began

Amendments to Appendices I and II of the Convention <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/10/E10-amendments.pdf>

Tarján M. Tamás: 1944. július 22. Létrehozzák a Bretton Woods-i rendszert http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/1944_julius_22_letrehozzak_a_bretton_woods_i_rendszert/

WTO Green Provisions https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/bey2_e.htm

WTO Mátrixok https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/FE_Search/FE_S_S006.aspx?DataSource=Cat&query=@Symbol=WT/CTE/W/160/*&Language=English&Context=ScriptedSearches&languageUIChanged=true

Irene Banos Ruiz: Europe, a silent hub of illegal wildlife trade. 2017. 01. 20. <http://www.dw.com/en/europe-a-silent-hub-of-illegal-wildlife-trade/a-37183459>

Pangolins <https://www.pangolinsg.org/pangolins/>

Mandy Zuo: ‘15,000 pangolins slaughtered’ for 7 tonnes of scales seized in China <https://www.scmp.com/news/china/society/article/2166083/15000-pangolins-slaughtered-7-tonnes-scales-seized-china>

Malaysia torches 2.8 tonnes of African pangolin scales. 2018. december 06.
<https://phys.org/news/2018-12-malaysia-torches-tonnes-african-pangolin.html>

Damian Carrington: Pangolins thrown a lifeline at global wildlife summit with total trade ban. 2016. szeptember 28. <https://www.theguardian.com/environment/2016/sep/28/pangolins-thrown-a-lifeline-at-global-wildlife-summit-with-total-trade-ban>

The scale of wildlife trafficking

<http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/infographics/infographic-wildlife-scale.pdf>

Teresa Fajarda Del Casillo: Wildlife Crime in Spain. European Union, 2016.
[http://www.europarl.europa.eu/Reg-DATA/etudes/IDAN/2016/578962/IPOL_IDA\(2016\)578962_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/Reg-DATA/etudes/IDAN/2016/578962/IPOL_IDA(2016)578962_EN.pdf)

Nemzetközi megállapodások és az EU külügyi hatáskörei <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=LEGISSUM:ai0034>

EU Accession to CITES http://ec.europa.eu/environment/cites/gaborone_en.htm

The Differences between EU and CITES Provisions in a Nutshell http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/differences_b_eu_and_cites.pdf

DRAFT AGENDA 83rd MEETING OF THE COMMITTEE ON TRADE IN WILD FAUNA AND FLORA Brussels, Friday, 14 September 2018. https://circabc.europa.eu/sd/a/94fcffa4-5672-45e9-908c-a115a1832716/83_COM_agenda.pdf

Names and addresses of the Management and Scientific Authorities designated by the Member States p. 59. http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/list_authorities.pdf

Enforcement Group http://ec.europa.eu/environment/cites/eg_en.htm

John M. Sellar: Investigating and Prosecuting Wildlife Crime. How to enforce EU legislation on biodiversity and wildlife trafficking 2016. http://ec.europa.eu/environment/legal/law/4/pdf/investigation_and_prosecution_of_wildlife_crime.pdf.

Andrea Illes: Wildlife Crime in the United Kingdom. 2016. <http://www.europarl.europa.eu/supporting-analyses>

Prosecuting wildlife crimes in South Asia <https://www.unodc.org/southeastasiaandpacific/en/2018/12/wildlife-trafficking/story.html>

WILDLEX <https://www.wildlex.org/>

ICE Coalition <http://www.icecoalition.org/>

DRAFT PROTOCOL for an INTERNATIONAL COURT for the ENVIRONMENT
2011 februárja

<https://static1.squarespace.com/static/56c0ae80ab48de4417bd17fa/t/56d33d594c2f85dc2df9ef37/1456684377825/Draft+Protocol+for+an+ICE.pdf>

Office of the Prosecutors. Policy paper on case selection and prioritisation. 2016. szeptember 15. https://www.icc-cpi.int/itemsdocuments/20160915_otp-policy_case-selection_eng.pdf

Alessandra Lehmen: ICC To focus on environmental crimes: a landmark move for international environmental law. 2017. 03. 21. <https://www.expertguides.com/articles/icc-to-focus-on-environmental-crimes-a-landmark-move-for-international-environmental-law/arljgbwe>

Environmental Dispute Resolution <https://pca-cpa.org/en/services/arbitration-services/environmental-dispute-resolution/>

Karimi, Faith: *The world's last male northern white rhino is dead. Now what?* CNN 2018. 03. 21 <https://edition.cnn.com/2018/03/20/africa/kenya-northern-white-rhino-dies-whats-next/index.html>

Environmental crimes <http://www.unicri.it/topics/environmental/>

Kenya's death penalty plan for poachers has stirred a hornet's nest. 2018. május 22. <http://theconversation.com/kenyas-death-penalty-plan-for-poachers-has-stirred-a-hornets-nest-96865>

Mellékletek

2. táblázat CITES csatlakozási időpontok az EU tagállamai tekintetében⁵⁵⁵

Állam	Csatlakozás az európai integrációs szervezetekhez	Csatlakozás a Washingtoni Egyezményhez	
		Csatlakozás dátuma	Hatálybelépés dátuma
<i>Ausztria</i>	1995/01/01	1982/01/27	1982/04/27
<i>Belgium</i>	1958/01/01	1983/10/03	1984/01/01
<i>Bulgária</i>	2007/01/01	1991/01/16	1991/04/16
<i>Ciprus</i>	2004/05/01	1974/10/18	1975/07/01
<i>Csehország</i>	2004/05/01	1993/01/01	1993/04/14
<i>Dánia</i>	1973/01/01	1977/07/26	1977/10/24
<i>Egyesült Királyság</i>	1973/01/01	1976/08/02	1976/10/31
<i>Észtország</i>	2004/05/01	1992/07/22	1992/10/20
<i>Finnország</i>	1995/01/01	1976/05/10	1976/08/08
<i>Franciaország</i>	1958/01/01	1978/05/11	1978/08/09
<i>Görögország</i>	1981/01/01	1992/10/08	1993/01/06
<i>Hollandia</i>	1958/01/01	1984/04/19	1984/07/18
<i>Horvátország</i>	2013/07/01	2000/03/14	2000/06/12
<i>Írország</i>	1973/01/01	2002/01/08	2002/03/08
<i>Lengyelország</i>	2004/05/01	1989/12/12	1990/03/12
<i>Lettország</i>	2004/05/01	1997/02/11	1997/05/12
<i>Litvánia</i>	2004/05/01	2001/12/10	2002/03/09
<i>Luxemburg</i>	1958/01/01	1983/12/13	1984/03/12
<i>Magyarország</i>	2004/05/01	1985/05/29	1985/08/22
<i>Málta</i>	2004/05/01	1989/04/17	1989/07/16
<i>Németország</i>	1958/01/01	1976/03/22	1976/06/20
<i>Olaszország</i>	1958/01/01	1979/10/02	1979/12/31
<i>Portugália</i>	1986/01/01	1980/12/11	1981/03/11
<i>Románia</i>	2007/01/01	1994/08/18	1994/11/16
<i>Spanyolország</i>	1986/01/01	1986/05/30	1986/08/28
<i>Svédország</i>	1995/01/01	1974/08/20	1975/07/01
<i>Szlovákia</i>	2004/05/01	1993/01/01	1993/03/02
<i>Szlovénia</i>	2004/05/01	2000/01/24	2000/04/23

⁵⁵⁵ 2. táblázat: szerző saját gyűjtése

3. táblázat Szükséges dokumentáció⁵⁵⁶

Kereskedelem típusa	Melléklet	Szükséges dokumentumok (A dokumentumokat a kereskedelmi tevékenység lefolytatása előtt be kell szerezni és azokat a megfelelő vámhatóságnak be kell mutatni az EU-ba/EU-ból történő kereskedelemhez)	Az Alap Rendelet megfelelő szakasza
Import (behozatal)	A	A rendeltetési hely szerinti tagállam igazgatási hatósága által kiállított behozatali engedély és az export állam által kibocsátott export engedély vagy újrakiviteli bizonyítvány.	4(1)
	B	A rendeltetési hely szerinti tagállam igazgatási hatósága által kiállított behozatali engedély és az export állam által kibocsátott export engedély vagy újrakiviteli bizonyítvány.	4(2)
	C	Az export szerinti állam által kiállított kiviteli engedély, újrakiviteli bizonyítvány vagy eredetigazolás (tekintettel arra, hogy az export állam tekintetében a faj szerepel-e a CITES III. Függelékében) és importőr által tett importbejelentés a behozatali vámhivatalban.	4(3)
	D	Importbejelentés előzetesen a behozatali vámhivatalban.	4(4)
Export (kivitel)	A	A kivitel szerinti EU tagállam által kiállított exportengedély és a célállam által kibocsátott importengedély. (Utóbbi akkor szükséges, ha a faj a CITES I. Függelékében listázott.)	5(1)-(2)
	B	A kivitel szerinti EU tagállam által kiállított exportengedély.	5(4)
	C	A kivitel szerinti EU tagállam által kiállított exportengedély.	
	D	Nincs szükség dokumentációra.	
Re-export (újrakivitel)	A	Az újrakivitel szerinti EU tagállam által kiállított újrakiviteli bizonyítvány és a célállam által kibocsátott importengedély. (Utóbbi akkor szükséges, ha a faj a CITES I. Függelékében listázott.)	5(1), 5(3), 5(5)
	B	Az újrakivitel szerinti EU tagállam által kiállított újrakiviteli bizonyítvány.	5(4)-(5)
	C	Az újrakivitel szerinti EU tagállam által kiállított újrakiviteli bizonyítvány.	4(4)-(5)
	D	Nincs szükség dokumentációra.	

⁵⁵⁶ 3. táblázat: Szerző saját fordítása, szerkesztése

3. Melléklet, ICE Statútum

DRAFT PROTOCOL for an INTERNATIONAL COURT for the ENVIRONMENT

February 2011

SUMMARY

Preamble

First Chapter: Institutions of the Court

Second Chapter: System Harmonization

Third Chapter: Conciliation

Fourth Chapter: Consultative Opinions

Fifth Chapter: Organization of the Tribunal

Final Clauses

PREAMBLE

The States Parties to this Protocol,

Need for an ICE

Recognising that the principal causes and effects of the world's major environmental problems are international in nature and require solutions which are also international,

Recognising that if the many major environmental problems now facing the world are to be solved, it must be through the medium of rules, internationally agreed, internationally implemented and, if necessary, internationally enforced,

Recognising that an effective and coherent international judicial mechanism to enforce environmental law does not exist,

ICE jurisdiction

Determined to these ends and for the sake of present and future generations, to establish an independent permanent International Court for the Environmental (an ICE) with jurisdiction over disputes arising from or in connection with major environmental problems of concern to the international community as a whole,

ICE will ensure and encourage compliance with environmental law

Recognising that global financial markets and multinational companies operate internationally,

Recognising that an ICE may influence the international business community to develop risk management programmes and improve present practices which would produce a corresponding reduction in the risk of major environmental problems occurring,

ICE duties

Emphasising that the ICE will guarantee access to international environmental justice to all states, non-governmental organisations and individuals,

Emphasising that when determining a dispute the ICE shall identify, describe and evaluate the latest scientific evidence that is relevant to that dispute,

ICE powers

Emphasising that when determining a dispute the ICE may identify measures that are necessary to remedy, rectify, mitigate or adapt to a major environmental problem and require a party to a dispute to implement such measures or contribute to the implementation of such measures,

Emphasising that the ICE may require State Parties to this Protocol to enforce a judgment of the ICE,

Resolved to guarantee lasting respect for and the enforcement of international environmental justice,

Have agreed as follows

FIRST CHAPTER: INSTITUTION OF THE COURT

Article 1

A Court called "International Court for the Environment" is hereby constituted and shall function in accordance with the provisions of this Statute.

The court recognises the environment as being the common preserve of all humanity. The court will pass judgements without prejudicing the environmental rights of individuals affected by, but not involved in proceedings.

The Court shall be composed of the signatories of these Statutes and any other Member appointed in accordance with the By-laws.

The seat of the Tribunal shall be in the City of Mumbai, Republic of India to ensure the court is in an area where the effects of damage to the environment are present.

The Tribunal may sit and exercise its functions elsewhere whenever it considers this desirable. (Article 1 pt.3 ITLOS)

Tribunal shall be open to all legal entities (individuals, NGOs, States and Companies), in any case submitted pursuant to any other agreement conferring jurisdiction on the Tribunal which is accepted by all the parties to that case. The Tribunal shall have jurisdiction in any territory and between any parties. (Adapted Article 20 pt. 1 and 2 ITLOS)

Article 2

1. The functions of the Court are the following:

To secure an effective international environmental regime and the correct environmental governance based on common legal framework enforced on all the signatories. When required the Court will provide consultative opinions to the parties.

To facilitate, by Conciliation the settlement of environmental disputes between States, natural or legal persons, and submitted to it by agreement of the parties to the dispute ("Parties").

To give Consultative Opinions on questions of Environmental Law or on legal aspects of the use or protection of elements of the environment in any case which is of international concern, at the request of any natural or legal person, whether national or international, public or private, including States and Local Authorities ("Petitioner").

The Members of the Court must have both a theoretical and practical Scientific Environmental and Legal background.

Where a doubt arises concerning the competence of the Court in a particular case submitted to it, the Court shall decide by a two-thirds majority vote whether to assume jurisdiction.

The Tribunal shall frame rules for carrying out its functions. In particular it shall lay down rules of procedure. These rules may change to suit the specific requirements of individual cases. Parties affected by any changes will be notified prior to the commencement of proceedings.

It requires States Parties to settle their disputes concerning the interpretation or application of the International legislation by peaceful means indicated in the Charter of the United Nations.

Members of the Court exercise their functions in Plenary Sessions and, depending on the requests which are submitted to the Court, either in the form of a Commission of Conciliation ("Commission") and a Chamber for Consultative Opinions ("Chamber").

Article 3

1. The principal organ of the Court is the Plenary composed of all Members of the Court. It shall take decisions concerning the general policy of the Court, approve

the budget, adopt the Regulations of the Court and undertake any other function entrusted to the Members of the Court by these Statutes.

2. A Secretary General of the Court is appointed by the Plenary of the Court for a renewable term of six years. He carries out the functions of Registrar of the Court and is head of its administration. He is assisted by an Assistant Secretary General, appointed by the Plenary of the Court, and a Secretariat. The Secretary General and the Assistant Secretary General shall undertake such other functions as are entrusted to him by these Statutes and the By-laws.

SECOND CHAPTER: SYSTEM HARMONIZATION

Article 4

Nature will be used to provide a stable basis to mankind laws. Mankind's laws shall be read so that they are in line with nature's processes. Where there is a conflict between these laws, they shall be resolved on a case by case basis, through the appointment of a special commission or by an international conference between governments.

The court may issue declarations of incompatibility with local laws. The state must then resolve its laws to be in line with those of the court. (ECJ *Von Colson* Indirect Effect)

Article 5

The Court, in its judgements, works to enforce International Law and to promote the harmonization of the existing International environmental framework and for the creation of a common legal environmental regime through the interpretation criteria provided by comparative law.

Article 6

The Court will aim to clarify all the legal agreements and conventions signed by countries to create a common legal framework.

THIRD CHAPTER: CONCILIATION

Article 7

1. Parties in dispute will attempt to reach an agreement by conciliation before bringing the case to court.

2. Parties to a dispute can initiate a procedure of Conciliation by an agreement addressed to the Secretary General. The agreement shall identify the Parties and contain the essential elements of the dispute. A Party can also request the Court to inform other Party of its intention to initiate Conciliation and ask for the assistance of the Court in order to reach an agreement on the submission of the case to Conciliation.

3. Not later than thirty days after the registration of the request for Conciliation, the Secretary General, after having consulted the Parties and taking into account their views and after consulting the Members of the Court, shall designate the Members of the Commission

4. The Secretary General shall organise as soon as possible meetings, of the Members of the Commission with the Parties. The meetings shall determine the procedure which the Commission shall follow.

5. The case may be stopped at any time if an agreement is reached. The costs will be apportioned to the parties by the court

Article 8

1. The Commission shall establish the facts and the circumstances of the dispute. Parties shall make available to the Commission all the relevant information in their possession and shall facilitate by all reasonable means the work of the Commission

2. Once the Commission considers that the facts and circumstances of the dispute have been established, it shall submit to the Parties a proposal for the settlement of the dispute. Such proposal shall be discussed with the Parties either separately or in meetings with both Parties present, in accordance with the procedure agreed under article 5.

3. If the Parties reach an agreement resolving the dispute, the text of the agreement shall be signed by each Party and by all the Members of the Commission and shall be registered by the Secretary General.

4. The procedure of the Commission shall be confidential, unless agreed otherwise by the Parties. However, a short report on the case and on the solution adopted can be made public by the Secretary General, unless one of the Parties opposes it.

5. All cases brought before the court shall have an explanation for the judgement (if applicable) and be published so that the principles of justice developed in the court may be applied.

6. The members will be bound by laws for which they can be tried in the ICJ.

7. Binding force of decisions (Article 33 ITLOS)

a. The decision of the Tribunal shall be complied with by all the parties to the dispute.

b. The decision shall have no binding force except between the parties in respect of that particular dispute.

FOURTH CHAPTER: CONSULTATIVE OPINIONS

Article 9

The Court can adopt Consultative Opinions on legal issues relating to the environment at the written request of a Petitioner. The request shall include a detailed presentation of the case and of the legal problems involved, as well as all information necessary for a decision on its admissibility. (Adapted from Article 234 ECJ)

Article 10

1. The Secretary General, after consultation with the Members of the Court, shall designate three Members of the Court who shall decide by a majority vote on the admissibility of the request. If the request is admitted, two further Members of the Court shall be designated by the Secretary General after consultation with the Petitioner, and the Members of the Court. Such five designated Members of the Court shall constitute the Chamber.
2. The Chamber can collect all information necessary for the performance of its functions. The Petitioner shall give full cooperation in this task.
3. The court shall have the power to appoint outside experts of companies to question witnesses or provide further information. (Article 50 ICJ Statute)
4. The court may call upon any individual in any institution to provide the court with technical evidence. These individuals will not be part of proceedings.

Article 11

When drafting Consultative Opinions, the Chamber shall apply:

- a. International treaties, applicable Private Law contracts.
- b. General rules and principles of International Environmental Law.
- c. Relevant National Law, in accordance with generally accepted rules of Private International Law, and developed case law at international and national level.
- d. Relevant scientific and technical issues and expertise.
- e. Any other principles, rules or standards which the Chamber deems relevant, including equity.

FIFTH CHAPTER: ORGANIZATION OF THE TRIBUNAL

Article 12

1. The Tribunal shall be composed of a body of 21 independent members, elected from among persons enjoying the highest reputation for fairness and integrity and of recognized competence in the field of the environmental law. Individuals will also have shown an ability to apply the rule of law regardless of borders and will have no national prejudices. (Section 1 Article 2 pt. 1 ITLOS)

2. In the Tribunal as a whole the representation of the principal legal systems of the world and equitable geographical distribution shall be assured. (Section 1 Article 2 pt. 2 ITLOS)

3. Members for the court shall be elected by a vote from a pool of experts drawn from all the fields impacting on the courts decisions.

Article 13

The members of the Tribunal shall be elected for five years and may be re-elected; provided, however, that of the members elected at the first election, the terms of seven members shall expire at the end of three years and the terms of seven more members shall expire at the end of 9 years. (Article 5 pt 1 ITLOS)

Article 14

All available members of the Tribunal shall sit; a quorum of 11 elected members shall be required to constitute the Tribunal. The Tribunal may form chambers, composed of three or more of its elected members, as it considers necessary for dealing with particular categories of disputes. (Section 1 Article 13 ITLOS)

Article 15

1. The Tribunal shall make orders for the conduct of the case, decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

2. No member of the Tribunal may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel or advocate for one of the parties, or as a member of a national or international court or tribunal, or in any other capacity. (Article 7 pt 1 and 2 ITLOS)

3. If, for some special reason, a member of the Tribunal considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President of the Tribunal. (Article 8 pt. 2 ITLOS)

4. If the President considers that for some special reason one of the members of the Tribunal should not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly. (Article 8 pt. 3 ITLOS)

5. Any doubt on these points shall be resolved by decision of the majority of the other members of the Tribunal present. (Article 7 pt 3 ITLOS)

6. The judgment shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members of the Tribunal who have taken part in the decision. If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the members of the Tribunal, any member shall be entitled to deliver a separate opinion. The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. (Chapter 3 Articles 56, 57, 58 ICJ Statute)

7. The decision of the Tribunal is final and shall be complied with by all the parties to the dispute.

8. In the event of dispute as to the meaning or scope of the decision, the Tribunal shall construe it upon the request of any party.

FINAL CLAUSES

Article 16

1. Subject to provisions of any agreement, each Party shall bear its own expenses. The expenses of the Court shall be met by the Parties to the dispute according to the decision of the Court. (Article 34 ITLOS)

2. The court can apportion costs between the parties taking into account the relative resources of both parties and the facts of the case if required.

3. The expenses of the Court for a consultative opinion shall be met by the Petitioner.

4. The court shall apply an extra 5% of the damages awarded to the parties to provide funding for the court.

Article 17

The Court must keep a direct relationship with the International Organisms, as United Nations, World Environmental Organisation (WEO), World Trade Organisation (WTO) and etc., working as a catalyser of diverse interests and legal frameworks.

Article 18

The official languages of the Court are the languages of the United Nations Organisation. Working languages are English and French. (Chapter 3 Article 39 pt. 1 ICJ Statute)